

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE architect

he's drafting plans
to **seduce** you

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NIKKI SLOANE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

BİR

Ön kapımdan öfkeli bir yumruğun neden olduğu yüksek sesli, ısrarlı bir vuruş geldi ve donakaldım.

Öncelikle, dışarısı karanlıktı ve bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Kapımı çalan kişiyi koruyacak bir çıkıntı ya da sundurma yoktu. Ve ikincisi... bu da ne demek oluyor? Ailemin evinin arkasındaki misafir odasında yaşıyordum ve mülkleri bir çitle çevriliydi.

Bu yüzden ziyaretçim olmadı. Buraya gelen herkes önce ana eve giderdi.

Gecenin köründe kapıma vuran yumruğun sahibi demekti.

-Ve bir fırtına sırasında ailemin arazisine izinsiz girmişti.

Vücudumdaki tüm tüyler alarmla diken diken oldu.

"Lilith?" diye sordu bir erkek sesi, sesi acildi. "Evde misin? Ben yan komşum Clay Crandall. Yardımına ihtiyacım var."

Bir çift parmağın şaklaması gibi, vücudumdaki gerilim değişti ve kapımı yeterince hızlı açamadım.

Beton yolda durdu ve yağmurun en kötüsünün gözlerine düşmesini engellemek için başını eğdi. Sırılsıklamdı ve su, giysilerini vücuduna yapıştırarak her bir santimini mükemmel bir şekilde ortaya çıkarmıştı. Clay otuzlu yaşlarının sonlarındaydı, yani benden en az on yaş büyüktü ... ve *tam da* tercih ettiğim erkek tipiydi.

Tanrım, çok ateşliydi. Yüzünde endişe olsa bile.

Bacaklarıma sıçrayan yağmura aldırmadan bir elim kapı kolunda kıpırdamadan durdum ve aval aval ona baktım. Koyu çerçeveli gözlüklerinin ardındaki gözleri, şu anda olduğu gibi saçları ıslakken de aynı kahverengi tonundaydı. Zinde ve formdaydı ve seks için yaratılmış bir vücudu vardı. Benim gibi zeki bir kızı aptala çevirebileceğinden emindim.

Ki öyleydi, çünkü onu yağmurdan korunmak için içeri davet etmemiştim. Geri çekildim ve içeriyi işaret ettim. "İçeri gelsene. Neler oluyor?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, ben-" Kelimeleri bulmakta zorlandı. "Veterinersin, değil mi?"

"Hayır, ben teknisyenim." Bu, birinin bu varsayımı yaptığı ilk sefer değildi. Ben daha çok çalıştığım hayvan hastanesinde doktorlara yardımcı olan bir hemşire gibiydim.

Ama bu cevap yeterince yakın olmalıydı çünkü başını salladı ve geri çekilerek fırtınanın içinde onu takip etmemi istedi. "Yardıma ihtiyacım var. . . evimde."

Bunu söyleme biçiminde bir tuhaflık vardı. Sesi rahatsızlık doluydu, sanki isteksiz gibiydi. Ya da belki utangaçtı.

Bir yıldan uzun bir süre önce taşındığından beri yan komşumla sadece bir kez sohbet etmiştim. Perdelerini taktıktan sonra onu bir daha hiç görmedim. Adam nadiren evde olurdu ve evde olduğunda da saklanırdı. Diğer komşularımız arkadaş canlısı ve konuşkandı, ya da meraklı, ya da bunların hepsi. Herkes birbirinin işini bilirdi. Ama Clay?

O bir hayaletti.

Kimse onu görmeye gelmiyordu. Tatil günlerinde bile garaj yoluna ya da evinin yanındaki sokağa park etmiş ziyaretçi arabaları yoktu. Bahçesiyle bir çim servisi ilgileniyordu.

Annem onun muhtemelen bir seri katil olduğu şakasını yapardı.

İmkânı yok. Buna inanmam için fazla yakışıklıydı, seri katillerin çekici olabileceğini bilsem bile.

Yüzümü yağmurdan korumak için elimi kaldırdım. Fırtınanın içine dalmaya çalışırken göz makyajımı korumak için zayıf bir girişimdi, ama eli beni durdurmak için geldi.

"Bekle," dedi.

"Ne oldu?"

Bakışları ayaklarıma kaydı. Burnu açık topuklu ayakkabılarımın üzerinde yazlık çiçek desenleri ve dört inçlik topuklar vardı. Onları geçen yıl sezon dışında almıştım.

Çal.

Yüzü kuşkulu bir hal aldı. "Ayakkabılarını değiştirmek istemiyor musun?"

"Hayır, ben iyiyim." Çünkü ayakkabılarımı *seviyordum*. Stilettolar, sandaletler ya da her türlü seksi topuklu ayakkabılar. Dolabım onlarla doluydu ve onları giymek için elime geçen her fırsatı değerlendirirdim.

Çitteki kapıya giden patıkada aceleyle ilerlerken hiç konuşmadık ve ayakkabılarım taşların üzerinde kayganlaştı. Yağmur üzerime yağarken soğuktu, fildişi gömleğimi ıslatıyor ve ayak parmaklarımın arasını eziyordu ama ben aldırmadım ve Clay'in hızlı temposuna ayak uydurmak için elimden geleni yaptım.

Büyük evini çevreleyen dış ışıklar yanıyor, yağmur damlaları parlıyordu ve garaj kapısı açıktı. Ford kamyonetinin yanından geçip iki basamak çıkarak evine açılan kapıya doğru ilerledik.

Yan girişte durmuş, fayans zemine damlayarak açıklama yapmasını bekliyordum ama yapmadı. Bunun yerine Clay'in bakışları sanki acil durumun nerede olduğundan emin değilmiş gibi çılgınca sağa sola dönüyordu.

"Buralarda bir yerde bir kedi var," dedi.

Gözlerimi kırptım. "Um, tamam . . .?"

Ensesini ovuşturdu ve yüz ifadesi utanç doluydu. En azından ses tonuna bakarak öyle olduğunu düşündüm. Gömleğinin kolunun altından görünen pazusunun esnemesi dikkatimi tamamen dağıtmıştı.

Sessizce söyledi. "Sanırım onu incittim."

İçimdeki her şey hareketsizleşti ve sesim buza dönüştü. "Ne oldu?" "Bir kazaydı." Gözleri pişmanlıkla doldu. "Birkaç hafta önce, Bu kedi rastgele evime geldi. Belki görmüşsünüzdür? Siyah beyaz bir tane?"

Yapmamıştım. Bana baktı, bir yanıt bekliyordu ama soğukkanlı tavrım değişmedi ve bu onu devam etmeye zorladı.

"Sürekli evime girmeye çalışıyor. Ne zaman bir kapıyı açsam, kedi orada, sanki pusuya yatmış gibi. Kapıya doğru koşuyor." Tereddüt etti. "Eve geldiğimde beni garaja kadar takip ettiğini fark etmedim."

"Oh, hayır." Gerildim. "Ona arabanla mı çarptın?"

Neyse ki başını salladı. "Tam içeri girmiştım ki kedinin merdivenlere doğru koştuğunu gördüm ve o içeri girmeden kapıyı kapatmaya çalıştım." Clay nefesini yuttu. "Yeterince hızlı değildim. Kuyruğu kapıya sıkıştı ve -"Kahretsin, çıkardığı uluma korkunçtu."

Dehşet ve aciliyet üzerime çöktü. "O şimdi nerede?"

Clay elini girişe ve evin ötesine doğru uzattı. "En az yirmi dakikadır her yere bakıyorum."

Bakışlarım onunkilerden ayrıldı ve boşluğu araştırmaya koyuldu. "Yaralı hayvanlar saklanmayı sever." Duraklamadan önce oturma odasına doğru iki adım attım. Yapmalıyım

Evinin etrafında dolaşmaya başlamadan önce muhtemelen sorun olup olmadığını sordum. "Benim için sorun olur mu-"

Çabucak başını salladı. "Lütfen." Gözlüklerini çıkardı ve camlarındaki yağmur damlalarını temizlemek için gömleğinin kenarını kullandı. "Ben üst kata bakacağım. Sen bu katı arar mısın?"

"Evet," diye cevap verdim. Oyun planını çözdükten sonra, ayakları onu hızla parkenin üzerinden geçirip merdivenlere doğru götürdü ve beni evini kendi rehberliğimde gezmeye başlamam için yalnız bıraktı.

Oturma odası güzeldi, ortasında pelüş bir halı ve ona uygun bir kanepe ve koltuk vardı ama altlarında saklanan yaralı bir kedi bulamadım. Daha fazla zamanım olsaydı, gömme kitaplıkların yanında oyalanabilir ve orada sergilenen resimleri inceleyebilirdim, ama şu anda odak noktam başka bir yerdeydi.

Köşeyi dönüp mutfığa adım attığımda hedefim geçici olarak raydan çıktı. Ya da mutfak olması gereken yere, çünkü alan parçalara ayrılmıştı. Odanın ortasına dolaplardan oluşan bir ada yerleştirilmişti ama tezgah yoktu. Muhtemelen davlumbazın takılacağı alanın altındaki duvara backsplash örneklerine benzeyen şeyler bantlanmıştı. Mutfığı yeniliyordu, ama nasıl oldu da ön tarafa park etmiş bir inşaat ekibini hiç fark etmedim?

Odanın etrafına dağılmış en az bir düzine açık kutu vardı.

Her birini aradım ama bulamadım.

"Buradayım, kedicik, kedicik ..." Yavaşça seslendim ama hiçbir kedi görünmedi. Düşük bir ihtimaldi ama denemek zorundaydım, değil mi?

Yemek odasındaki ışık düğmesini çevirdiğimde, avize karanlığı ısıttı. Bu oda resmi, zarif ve gelenekseldi. Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm ve bana bakan iki yansıtıcı göz yakalamayı umarak yan dolabın altına baktım, ama boştu. Dolap yere çok yakın olduğu için muhtemelen aramakla vakit kaybetmiştim ama kediler de sıvı haldeydi ve dar alanlara sığabiliyorlardı.

Topuklarımın üzerinde geriye yaslandım ve bir süre dolaba baktım. Bana tuhaf gelmişti. Yalnız yaşayan ve hiç eğlenmeyen bir adam için buna neden ihtiyacı vardı? Pahalı ve yüksek kaliteliydi. Aynı şey büyük yemek masası ve sandalyeleri için de geçerliydi.

Başımın üstünde, Clay'in kediye henüz bulamadığını ve işe dönmem gerektiğini haber veren bir döşeme tahtası gıcırdadı.

Yemek odasının karşısındaki koridorda çalışma odası vardı ve gözetleme merakıma karşı savaşılarak mümkün olan her yeri kontrol ettim. Meraklı biriydim ve o da bir muammaydı, bu yüzden cazip geliyordu ama bir şekilde direnmeyi başardım. Sadece açıkta olan şeylerin dikkatimi çekmesine izin veriliyordu

- C u m b a n ın yanındaki çizim masası gibi. Orada planlar vardı.

ama mutfak tadilatı için değil gibi görünüyorlardı. Bu bina her neyse, çok büyüktü.

Odaklanmam gerekiyordu.

Ana katta bir yatak odası vardı ve buranın ana süit olduğunu anladığımda, görevimin başında kalmak işkenceye dönüştü. Burası *onun* odasıydı, koyu renkli ahşapla ve sadece ona yakın birinin bilebileceği sırlarla doluydu. Büyük yatağının sol tarafında uyuması gibi.

Ve boxer-şort giyyordu.

Biliyordum çünkü köşedeki sandalye, siyah bir iç çamaşırı da dahil olmak üzere kıyafetlerin toplandığı bir yer haline gelmişti. İç çamaşırlarının içinde nasıl görüldüğünü hayal etmeye başladım ve sonra hemen aklımdan çıkardım.

Hadi ama Lilith. İki saniyeliğine yan komşunu becermeyi düşünmeyi bırak.

Yatağının altında atılmış bir çift çorap dışında hiçbir şey yoktu. Bu kedi hangi cehenneme kaçmıştı? Clay'in banyosundan geçip büyük dolabına girdim ama etrafı iyice taradığımda buradaki tek yaratığın ben olduğumu gördüm. Etrafı takım elbiseleri ve gömlekleriyle çevriliydi, kendimi mahrem hissediyordum. Bir elimi uzattım, avucumu takım elbisesinin kollarının yumuşak kumaşına sürttüm-

"Ne yapıyorsun?" Ses tonu kabaydı.

Şaşkınlıkla neredeyse irkiliyordum, elimi bıraktım ve dönüp ona baktım.

"Özür dilerim." Utanç dolu bir sıcaklık yanaklarımda gezindi. Seksi gözlüklerinin ardından bana bakıyor, göğsü aceleyle aldığı nefesle inip kalkıyordu. Ama içimde bana kızgın olmadığına dair garip bir his vardı. Ona daha uzun süre baktıkça, bunun *başka* bir şey olup olmadığını merak etmeye başladım. Onun

İfadesini okumak imkânsızdı. Endişeli miydi?

Yoksa ilginizi mi çekti?

Çenemi kaldırdım ve az önce beni kıyafetlerini deli gibi okşarken yakalamamış gibi davrandım. "Sanırım kediye henüz bulamadın?"

Bir elini kalçasına koydu ve iç geçirdi. "Hayır."

Sessizlik alana sızdı ve beraberinde gerginliği getirdi. Sanki o da benimle aynı anda fark etmişti, bu küçük alanda ne kadar yalnız olduğumuzu ve onun benim çıkışımı engellediğini. Beynim kedinin var olmama ihtimaline karşı beni uyardı. Bu adam benim komşumdu ama yine de bir yabancıydı ve ben onun evine isteyerek girmiştım. Onun tuzağı olabilecek bir şeyin içine.

Ama eğer bu doğruysa, neden köşeye sıkışmış gibi görünüyordu? Elleri garip bir şekilde yanlarında duruyordu ve gevşek yumruklar halinde kıvrılmıştı. Öfkeyle değil ama... belki de rahatsızlıkla? Sanki bu alandaki varlığım ona sıkıntı veriyordu.

İçimden bir ses, evindeki tek yaralı hayvanın kedi olmayabileceğini fısıldadı.

"Nerede olabileceğini bilmiyorum." Sesi yenilmiş gibiydi. "Her yere baktım."

"Sorun yok," dedim sessizce. "Onu bulacağız."

Clay, burnunun üstündeki koyu çerçeveli gözlüğü bir parmak ucuyla yukarı iterken kuşkuluydu ama başıyla onayladı.

"Yukarıya bakabilirim-" Aklıma bir düşünce geldi. "Bir dakika. Bodrum katınız yok mu?" Alt bölgemizdeki çoğu evin bodrumu yoktu, bu yüzden hatırladım. "Geçen yıl sen burayı satın almadan önce annemle birlikte bir evin açılışına gitmiştik."

Eğer dolabına girdiğim için rahatsız olduysa, şimdi de evinin derinliklerine inme fikrimden dolayı düpedüz dehşete düşmüş görünüyordu. Gözlerinden panik gibi bir şey geçti ve kelimeleri aceleyle döküldü. "O aşağıda değil. Kapıyı hep kapalı tutarım."

Hızlı cevabı kaşlarımı çatmama neden oldu. Belki de bir seri katildi.

Doğruldu ve doğal davranmaya çalıştı. "Muhtemelen ana katta bir yerdedir. Mutfak, çamaşır odası ya da belki çalışma odası."

"Çamaşır odası mı?" Aptalın tekiydim. "Mutfağın dışında, değil mi? Tamamen kaçırmışım." Tüm o kutular ve tadilatlar dikkatimi dağıtmıştı.

İkimiz de hızla yatak odasından çıkıp koridordan geçerek mutfağa doğru ilerledik.

Çamaşır odası onun dolabından daha büyük değildi. Sadece çamaşır makinesi ve kurutma makinesi için yer vardı ama ellerimi onlardan birinin üstüne koydum ve arkasına bakmak için eğildim. Kurutucunun akordeon havalandırmasının altında bir parça beyaz kürk gördüm.

"İşte buradasın," dedim usulca.

"Nasıl olur? Kurutucunun *arkasında* mı?" "Evet."

Clay daha iyi görebilmek için eğilmek üzereyken doğruldum ve omuzlarımız birbirine değdi. Nefesim kesildi ve şaşkınlıkla gülmek istedim. Hem kendi alanımda hem de başkalarınınkinde rahattım. Hatta bazıları beni aşırı arkadaş canlısı, dokunaklı bir tip olarak etiketleyebilirdi. Kendine güvenen bir kadındım, kahvaltıda zayıflık yiyen ve ilk hamleyi yapmakta sorun yaşamayan türden bir kızdım.

Öyleyse neden omzumun onun omzuna değmesi kadar masum bir şey kalbimin çarpmasına neden oldu?

O da mı aynı şekilde etkilenmiş görünüyordu? Beklenmedik bir test sonucu almış bir bilim adamı gibi tereddüt etti. Bakışları önümüzde duran alete kaydı.

"Kurutucuyu hareket ettirebilirim ama onu çıkarmak için oraya geri dönmeye yetecek kadar değil."

Başımı salladım. "Önce onu ikna etmeye çalışalım. Peynir ya da ton balığı konservesi gibi kullanabileceğimiz bir yiyeceğiniz var mı?"

Başını sallamadan önce düşündü. "Evet, sanırım öyle."

O gözden kaybolurken ben çamaşır odasında kaldım ve bir an sonra kilerini karıştırıyormuş gibi sesler duydum. Mekanik bir konserve açacağıının vızıltısı duyuldu.

"Tabağa biraz koyayım mı?"

"Hayır, sadece kutuyu getir," diye cevap verdim, çamaşır makinesinin üstüne tırmanarak.

Köşeyi döndüğünde beni bacak bacak üstüne atmış ve ellerimi arkamda birleştirmiş bir şekilde otururken buldu. Yaklaşırken adımlarını yavaşlattı, düşüncelerinin yüzüne yansımalarını engellemeye çalışıyordu ama bunda fevkalade başarısız oldu.

Kışkırtıcı pozum kasıtlı değildi, ama akli agresif bir sıkma devri sırasında çamaşır makinesinin üstünde beni becerme fikrine gittiyse ... Bu konuda en ufak bir kızgınlığım yoktu.

Belki daha sonra bu fikri gerçeğe dönüştürebiliriz.

Öne uzandım, küçük kutuyu ondan aldım ve kurutucunun arkasına indirmek için döndüm. Kediye baştan çıkarmak için fazla bir şey gerekmedi. Balığın kokusu hayvanın dikkatini hemen çekti ve iki turuncu göz ilgiyle bana baktı.

"Aç mısın?" Ben sordum.

Kutuyu kaldırdığımda kediye yakaladığımı anladım ve o da beni takip ederek yumuşak bir gümbürtüyle yanımdaki kurutucunun üstüne çıktı.

"Bu iyiye işaret," dedim kediye ürkütmemek için sessizce. "Yemek yemekle ilgileniyor, yani muhtemelen fazla acı çekmiyor."

Kutuyu yere bıraktım ve kedi ilk ısırığını alır almaz görsel bir değerlendirme yaptım. Smokin kedinin ağırlığı patileri arasında eşit olarak dağılmıştı ve tenekeyi çamaşır makinesinin üstünden ittiğimde peşinden koştu. Yürüyüşü normaldi.

Dışında-

"Bir bacağına diğerine tercih etmiyor," dedim, "bu iyi bir şey." "O mu?"

"Evet. Bu kedi bir dişi."

Beni koklaması için elimi uzattım ama o her şeyden çok yemeğiyle ilgileniyordu. Elimi omurgasında gezdirerek herhangi bir travma belirtisi olup olmadığını kontrol ettim ve dokunuşuma doğru eğildiğinde kuyruğunun ucu mutlu bir şekilde sallandı.

Kediye ikinci kez okşarken Clay'e sııttım. "Kuyruğu kırılıyorsa hareket edeceğini sanmıyorum."

İddiamı desteklemek istercesine hayvan mırlamaya başladı ve balıktan bir ısırık daha almak için ağzını açtığı anda guruldama sesi daha da yükseldi.

Kürkünü inceledim, temiz ve pireden arınmış görünüyordu. Yine de bir deri bir kemikti ve başının üst kısmında yakın zamanda başka bir hayvanla kavga etmiş gibi iyileşmekte olan bir çizik vardı.

"Onu yarın kliniğime getirebilirsiniz ve mikroçip kontrolü yapabiliriz ama mikroçipi olacağını sanmıyorum. Bahse girerim sizi bulana kadar başıboştu."

"Yarın mı?" Clay'in ses tonu kuşkuluydu. "Bir dakika, ne-"

Onu görmezden geldim ve kulaklarının arkasını biraz kaşdım. "Evsiz olmak için fazla güzel ve tatlısın, değil mi?"

Adımı, bana ciddi olmamı söylemesini beklediğim şekilde söyledi.

"Lilith."

Ona sade bir bakış attım. "Bu kedi seni sahiplenmek için hayatını ve uzuvlarını riske attı."

Endişe ve kafa karışıklığı omuzlarını sıkılaştırdı. "Hayır. Bir kedi sahibi olmak istemiyorum."

"Neden olmasın?" Ağzımdan öylece döküldü, çifte anlam yüklüydü.

"Kuku sevmiyor musun?"

İKİ

İma ettiğim şey Clay'i şaşırttı ama göz açıp kapayıncaya kadar kendini toparlaması her şeyi tekrar bana döndürdü. Bakışları benimkinden aşağıya, giydiğim ince, ıslak bluza ve onun göğüslerime nasıl oturduğuna kaydı. Çakıllı meme uçlarım dışarı fırlamıştı ve onlara odaklandığında gözlerinde arzu parladı.

Sonra derin bir nefes aldı ve dudaklarını yaladı, yanaklarımı ısıttı ve bacaklarımın arasında donuk bir ağrı zonkladı.

Oh, evet.

Odada sessizlik vardı, ama bana küstahça şehvetle bakışı sağır ediciydi. Tıpkı dışarıdaki gök gürültüsünün büyük evinde yankılandığı gibi bedenimde gümbürdüyordu.

Ama hınzır bakışı yavaş yavaş yerini ciddi bir bakışa bıraktı. "Ben kedileri çok severim. Demek istediğim, bir kedi sahibi olamam."

"Neden? Alerjin mi var?"

Yarım saniye boyunca dudaklarını birbirine bastırdı. "Hayır, ama işim için seyahat etmem gerekiyor."

"Gerçekten mi?" Şaşkınlık kaşlarını birbirine vurdu. "Bana her zaman evdeymişsin gibi geliyor."

Yüz ifadesi değişti. Onu izlediğim fikri hoşuna gitmemişti ve ses tonu suçlayıcı bir hal aldı. "Oh, öyle mi?"

Utanmadan omuz silkdim. "Ateşli ve gizemlisin, ben de merak ediyorum."

Böyle bir ifade bazı erkekleri kızdırabilirdi ama Clay'i değil. Sadece gözlüklerinin arkasından gözlerini kırptırdı. "Ben gizemli değilim. Ben ..." Doğru kelimeyi aradı. "Özelim."

"Tamam." Kediye okşadım. "Özel adamlar kedilere bakabilir, biliyorsun." "Meraklı komşular da bakabilir," diye karşılık verdi. "Sen bir veteriner için çalışıyorsun.

Bunun sizi daha uygun hale getirdiğini düşünmüyor musunuz?"

"Bu kedi beni seçmedi dostum, seni seçti. Ve bence kuyruğunu kapıya sıkıştırdıktan sonra bunu ona borçlusun." Çamaşır makinesinin üzerinden kayarak indim ve o yerinde kalınca çok heyecanlandım. Bu, birbirimize yeterince yakın durduğumuz ve parfümünün belli belirsiz kokusunu alabildiğim anlamına geliyordu. "Ayrıca, ne kadar istesem de, ev sahiplerimin katı bir evcil hayvan yasağı politikası var."

şüpheli görünüyordu. "Ailenle birlikte yaşamıyor musun?" "Hayır. Onlardan *kiraladım*."

Evet, yirmi altı yaşındaydım ve ailemin mülkünde yaşıyordum ama bana kalırsa kendi başıma yaşıyordum. Ailemin misafir evi tam bir

Tam bir mutfak, iki yatak odası ve bir buçuk banyodan oluşan bir alan. Kira ve faturalarımı ödedim ve istediğim gibi girip çıktım.

Ama Clay bana sanki her şeyi ben uyduruyormuşum gibi bakmaya devam etti.

"Eğer orada yaşamasaydım," dedim, "evimi başkasına kiraya verirlerdi ve ana eve onlar bakardı." Koyu kahverengi saçlarımdan bir tutamı omzumun üzerinden geriye ittim. "Ailemin artık hiç evde olmadığını biliyorsun, değil mi? Geçen yıl babam emekli oldu ve şimdi çocukları olduğundan beri istedikleri tüm seyahatleri yapıyorlar."

"Oh," dedi. "Hayır, bilmiyordum. Şimdi neredeler?"

"Vietnam." Bekle, bu doğru muydu? "Ya da belki Myanmar? Seyahat programlarını tam olarak hatırlamıyorum." Sadece bir ay daha evde olmayacaklarını ve evde uzun süre kalmayı planlamadıklarını söylediler. Güney Amerika Eylül ve Ekim ayları için rezerve edilmişti. "Her neyse, babamın alerjisi var ve annem her zaman evcil hayvan karşıtı olmuştur, bu yüzden benim bir kedim olması onlar için bir anlaşma bozucu." Annemin evcil hayvanlardan hoşlanmaması, hayvanlarla çalışmamda büyük rol oynamıştı. "Dürüst olmak gerekirse, maaşımla bunun yarısı kadar güzel bir ev tutamam, bu yüzden bu kedi çok sevimli olsa bile riske girmeyeceğim."

Ensesine masaj yaptım ve bir motor gibi mırıldandı.

Clay içini çekti. "Kalpsiz olduğumdan değil. O ... biraz sevimli," diye itiraf etti usulca. "Bak, elimden gelse onu yanıma alırdım ama yarın sabah Florida'ya gidiyorum ve haftanın geri kalanında orada olmayacağım. Belki daha da uzun."

"Ne iş yapıyorsun?" diye sordum. "Annemin bana tek söylediği senin teknoloji işinde olduğun."

Kafasını şaşkınlıkla eğdi, sonra dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi. "Ben teknoloji alanında çalışmıyorum. Mimarım," diye düzeltti. "Beni yanlış duymuş olmalı."

"Oh." Çalışma odasındaki çizim masası ve planlar şimdi biraz daha anlamlıydı. "Florida'da bir şey mi inşa ediyorsunuz?"

"Jacksonville'de yeni bir hastane kulesinin ikinci aşamasındayız, tahmin edebileceğiniz gibi bu büyük bir proje. Önümüzdeki altı ay boyunca sürekli gidip geleceğim."

Bir sonraki adımda ne söyleyeceğimi düşünürken bakışlarım fayans zemine kaydı. Aklıma gelen tek çözüm çılgıncaydı ve muhtemelen bunu kabul etmeyecekti, ama sormanın ne zararı vardı? Göğsümü kaldırdım ve sahip olduğum en büyük, en ikna edici gülümsemeyi gösterdim.

"Yani . . . Bir fikrim var," dedim. "Evcil hayvan dostu alanınız var ama zamanınız yok. Benim zamanım var ama evcil hayvan dostu yerim yok. Bir anlaşma yapalım. Sen yokken ona ben bakarım. Yani, ben hemen yan taraftayım. Bir uğrayıp onu kontrol etmem kolay olur."

Clay bana sanki lastiklerini değiştirmeyi teklif etmişim gibi baktı. "Pardon, ne dedin?"

"Kediyi paylaşacağız. Ona isim vermene bile izin veririm."

Ses tonu kuşkuluydu. "Bir kedi sahibi olmak istiyorsun.

Benimle birlikte." "Elbette, neden olmasın?"

"Yabancı olduğum için mi?"

Elimi sallayarak onun aptalca ifadesini savuşturdum. "Hayır, değilsin." Kocaman gülümsedim. "Nerede yaşadığını biliyorum Clay. Bunu ortak velayet olarak düşün. İkimiz de bu anlaşmadan bir şeyler kazanıyoruz. Benim bir kedim olacak ve sen ona bakmak zorunda bile değilsin."

Denese bile daha çelişkili görünemezdi. "Bunu yapamayız. Bu fikir çılgınca." Yine de bu fikri göz ardı etmediği açıktı. Gerçekten bunu düşünüyor muydu?

"Kediler kolaydır," diye ekledim.

Uzun uzun düşünürken bakışları benden uzaklaştı. "Kedi maması ya da-" gibi hiçbir şeyim yok.

Sesime telaşlı bir heyecan karıştı. "Hemen şimdi dükkana gidebilirim. Her şeyi ben ödeyeceğim."

"Bu para meselesi değil." Cevabı havadan koparabilecekmiş gibi bir elini kaldırdı. "Nasıl işe yarayacak ki?"

Geçici olarak bir elimi koluna koydum ve gömleğinin nemli pamuğunun altında gizlenen kasları sıkma dürtüsüyle savaştım. "Sadece bir anahtara ya da garaj kapısı koduna ihtiyacım var. Sen yokken senin için başka şeyleri de kontrol edebilirim," dedim, "ailem için yaptığım gibi. Bitkilerini sular, tadilatın nasıl gittiğini sana bildiririm."

Dikkati üzerinde duran parmaklarıma yöneldi ve dokunuşumdan hoşlanıp hoşlanmadığını anlayamadım. Bir kısmı bundan heyecan duyuyor gibiydi ama çok daha büyük bir kısmı temkinli ve tedirgin görünüyordu. Onu uzaklaştırmak istemediğim için geri çekildim.

"Tadilatla ilgili bir güncellemeye ihtiyacım yok," dedi. "Mutfağı yeniden yapan benim."

Gerçekten mi? Gözlerimi onun ötesine, kapının hemen dışındaki fayans kutusuna diktim. "Tek başına mı?"

Doğruldu. "Evet. İşimden zevk alıyorum ve bahsettiğim gibi özel bir insanım. I . . ." Sesi düzensizleşti ve alçaldı. Bunu açığa vurması gerektiğinden emin değildi. "Burası benim alanım. Evime yabancıların girmesinden hoşlanmam."

Kalbim hızlandı.

Benden yardım istemek ve beni içeri almak onun için zor muydu? Beni dolabında yakaladığında rahatsız olmuştu.

"Ben yabancı değilim," dedim usulca ve hafif, şakacı bir ton tutturmaya çalıştım. "Nerede yaşadığımı biliyorsun."

"Biliyorum," dedi.

Dudaklarımı yaladım ve ona baktım. "Birbirimizi daha iyi tanıyabiliriz."

Bakışları tekrar bana döndüğünde nefesim kesildi.

Gözlerindeki arzu geri gelmişti ama başka bir şey daha vardı. Garip bir güç. Onu c e z b e t t i ğ i m i sanmıştım ama bu beni

Acaba o da bana aynısını mı yapıyordu?

"Belki de ona Noir adını verebiliriz," dedi.

Şaşkınlığımı gizlemek için gözümü kırptım. "Siyah beyaz olduğu için mi?" Kliniğe gelen smokinli kedilerin hepsinin adı olan 'Oreo'dan çok daha orijinal bir isimdi. Gülümsedim. "Noir. Bunu sevdim."

İlk birkaç gün sadece yeni kedimize odaklandım. Şüphelendiğim gibi, mikroçipi yoktu ve yakın zamanda kasabadaki hayvan barınağına kayıp siyah-beyaz evcil stenografi hakkında herhangi bir arama yapılmamıştı. Dr. Johnston ona temiz bir sağlık raporu verdikten ve aşılarını yaptıktan sonra Noir'ı ikna ederek taşıyıcısına geri koydum ve eve götürdüm.

Clay'in evinde.

Birlikte bir kedi sahibi olma anlaşmasını yaptıktan sonra, onun kamyonetine binip yakındaki Target'a gittik ve Noir'a bir hafta yetecek kadar malzeme satın aldık. Kimin ödeyeceği konusunda onunla tartıştım ama o ısrar etti ve sonunda pes edip ödemeyi yapmasına izin verdim.

"Bir soru sorabilir miyim?" Kamyonetine binip eve doğru yola çıktığımızda sordum. "Evinize yabancıların girmesini istememenizin özel bir nedeni var mı?"

Bir an için arabanın içindeki tek ses dönüş sinyalinin yumuşak tıkırtısıydı. Sonra sessiz sesi boşluğu doldurdu. "Hayır, bu sadece genel bir şey."

Ayrıntıya girip girmeyeceğinden emin değildim ama sanki bir meydan okumaya hazırlanıyormuş gibi derin bir nefes aldı.

"Tanımadığım insanların etrafında olmak beni rahatsız ediyor," diye devam etti. Dürüst olmak gerekirse, bazen çok yorucu oluyor. İsteyken ya da bir şantiyedeysen bununla başa çıkabiliyorum ama sonrasında yalnız kalmaya ihtiyaç duyuyorum." Elleri direksiyon simidinde sıkılaştı. "Aptal gibi görünmek istemem ama çoğu zaman yalnız olmayı tercih ederim."

Benim için de aynıydı ama ona söylemek yerine alt dudağımı ısırdım. "Özür dilerim. Seni rahatsız etmek istememiştim."

Bana bakabilmek için gözlerini bir anlığına yoldan ayırdı. "Hayır. Merak etme, yapmadın." Ağzının köşesi bir gülümsemeyle kalktı. "Yani, yapmalısın. Hayatımda gördüğüm en güzel kadınlardan birisin ve ağzından hiç beklenmedik şeyler çıkıyor ama nedense beni rahatsız etmiyorsun."

İltifatı içime zevkle doldu ve koltuğumda kıpırdanarak ona yaklaştım. "Neden böyle düşünüyorsun?"

Cevabını uzun bir süre düşündü ve sonra bana vermedi. "İnsanları sever misin?"

"Yani, dışa dönük müyüm?" Omuz silktim.

"Evet, tabii." "Yani, insanların etrafında olmayı seviyor musun?"

Yağmurun sıçrattığı ön camdan dışarı ve gecenin karanlığına baktım. "Dürüst olmak gerekirse hayvanları daha çok seviyorum. Onlar daha az, bilmiyorum, karmaşık."

"Evet." Başını salladı.

Sesime baştan çıkarıcılık karıştı. "Ama *bazı* insanların etrafında olmayı seviyorum." Dudaklarından kısa bir kahkaha döküldü. "Eğer beni ima ediyorsan,

"Ben olabildiğince karmaşık bir insanım." "Oh, öyle mi?"

Başını salladı ama açıklama yapmadı.

Kısa yolculuk, kamyonu garaj yoluna sokmasıyla sona erdi ve evine girer girmez Noir'ı düzene sokmaya odaklandık. Bundan sonra, ev güvenlik sistemini devre dışı bırakma sürecinde bana yol gösterdi, o kadar ileri düzeydeydi ki telefonuma not almak zorunda kaldım.

İşimiz bittiğinde ve Noir yeni evini keşfetmeye başladığında Clay çalışma odasındaki çekmeceyi karıştırdı ve bir anahtar çıkardı. Anahtarı elinde tuttu ve bakışları bir tarafındaki gümüş çentiklerin üzerinde gezindi. I

Tereddütlerini anlıyordum. Bu onun için büyük bir adımdı ve benimle rahat hissetmesi için elimden gelen her şeyi yapmak istedim - sadece evinde değil, bir insan olarak da.

"Bana her şeyi sorabilirsin, biliyorsun." Ses tonum şakacıydı. "Ortak ebeveynlik yaparken iletişimin çok önemli olduğunu duymuştum."

Dudaklarında bir gülümseme belir di ve Clay'in parmakları açılarak anahtarı avucunun içinde bana uzattı. "Pekâlâ. Kaç yaşında olduğunu sorabilir miyim?"

İçgüdüsel olarak kendimi daha olgun göstermeye çalışarak doğruldum. "Yirmi altı. Sen mi?"

Yaşım onu şaşırttıysa da bunu belli etmedi. Sadece başını salladı. "Otuz beş yaşındayım."

Muhtemelen daha önce sormam gereken bir soruydu. "Daha önce bir evcil hayvanınız oldu mu?"

"Evet. Ben küçükken annemin bir kedisi vardı. Çok güzeldi, bembeyazdı. -Ama o sadece annemi severdi ve geri kalanımıza sadece tahammül

ederdi." "Adı neydi? Dur, tahmin edeyim. Kartopu mu?"

"Hayır, bundan çok daha orijinaldi. Kitty'ydi."

"Ne kadar yaratıcı." Hafifçe güldüm. "Yani Noir o zamandan beri ilk evcil hayvanın mı olacak?" Başını salladığında sıırttım. "Onu seninle paylaşacağım için çok mutluyum."

Clay hoş bir şaşkınlıkla baktı. "Ben de."

Sessizliğe gömüldük ama bu rahatsız edici değildi. Aksine, sıcak ve davetkârdı.

Ortak anımız sona erdiğinde, bakışları pencereye döndü ve girişteki dolaptan bir şemsiye çıkarmak için hareket etti. "Seninle eve kadar yürüyebilir miyim?"

Yardım istemek için koşarak evime geldiği zamanki kadar şiddetli yağmıyordu ve birlikte yürürken iri yağmur damlaları büyük siyah şemsiyeye çarpıyordu. Şemsiyenin altında olmayı seviyordum çünkü bu bana ona yakın durmak için bir bahane veriyordu.

Ama kapıma vardığımızda, iş seyahati için toparlanması gerektiğini söyledi, yardımım için teşekkür etti ve ben onu içeri davet edemedim ya da bir hamle yapamadan iyi geceler diledi.

Yine de hayal kırıklığımı çabucak yatıştırabildim - bana hem numarasını hem de evinin anahtarını vermişti ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca onu bu kadar karmaşık bir adam yapan şeyin ne olduğunu öğrenmek için bolca fırsatım olacaktı.

İlk hafta her gün yanına gittim ve Noir'in fotoğraflarını ona mesaj atma alışkanlığı edindim. Bazen sessiz olup eve gizlice girmem ve onu güneşin altında bir kanepede minderine kıvrılmış halde yakalamam gerekiyordu. Çok fazla gürültü yaparsam önce kaçıp saklanıyordu. Clay gibi o da başlangıçta utangaçtı ama ben olduğumu anlayınca çabucak ısındı.

Evini karıştırmamak için elimden geleni yaptım.

Özel bir insan olduğunu söylemişti ve ben de buna saygı duymaya kararlıydım. Ama lanet olsun, bodrum kapısının önünden her geçişimde kendimi Mavi Sakal masalındaki eşlerden biri gibi hissediyordum. Arkasında ölü eşleriyle dolu kanlı bir oda mı vardı?

Oraya gitmekten bahsettiğimde neden bu kadar gerilmişti? Merakım her geçen gün artıyordu. En azından yarın geri dönecekti ve hem ona hem de kedimize merhaba demek için uğradığımda, konuyu gelişigüzel bir şekilde sohbe getirmenin bir yolunu bulacaktım.

Ama buna fırsatım olmadı. Oturma odasındaki halının üzerinde oturmuş Noir'in çenesini tam da sevdiği şekilde kaşıyordum ki aşağıdan gelen bir ses ikimizi de irkiltti.

"Bu da neydi böyle?" Ben talep ettim.

Noir ayağa fırlarken gözlerinde aynı soruyla bana baktı, vücudu alarmdaydı.

Patlama sesi o kadar yüksekti ki, sanki ağır bir şey yere düşmüş gibiydi. Kafamda aydınlatma armatürünün kırılmasından su ısıtıcısının arızalanmasına kadar farklı fikirler yürüttüm ve hepsi de araştırılmayı hak ediyordu.

Ya da en azından merdivenlerden aşağı bir göz atarım.

Elimi kapı koluna doladığımda kalp atışlarım bir kademe daha hızlandı. Beklenti bütün hafta boyunca artmıştı ve heyecan içimde sinirsel bir elektrik gibi dolaşıyordu. Kapı kolunu çevirdim ve kapıyı iterek açtım, ancak karanlık ve hayal kırıklığı yaratacak kadar normal merdivenlere baktım.

Yine de merak eden tek kişi ben değildim.

Yarım saniye sonra Noir merdivenlerden hızla indi ve alttaki köşeyi dönerek gözden kayboldu.

"Lanet olsun."

Işığı açtım ve onun ardından merdivenlerden indim.

Bir yıldan uzun bir süre önce bu bodrum katına son kez girdiğimde, alan büyük bir bonus oda olarak düzenlenmişti, bir tarafta bir kanepe ve diğer tarafta çocuklar için bir oyun alanı vardı. Clay taşındığında burayı önemli ölçüde değiştirmişti. Halı gitmiş, yerine laminant parke döşenmiş ve odaya daha fazla ışık verilmişti.

Burayı bir atölyeye dönüştürmüş ve istasyonlara ayırmıştı. Bir köşede etkileyici bir çalışma tezgahı ve masa testeresi vardı. Bir diğerinde düzenli, etiketli bölmelerde saklanan malzemeler, onun yanında da çekmecelere ya da kutulara giremeyecek kadar büyük keresteler ve vinil ya da deri olan siyah ve kırmızı kumaş tomarları vardı.

Çalışma odasının sofistike düzenine ve akışına hayret ederek mekanda yürürken kedimi tamamen unuttum.

Clay özel mobilyalar yapıyordu ve görünüşe bakılırsa bu sadece bir hobi değildi.

-Bu bir yan işti. Bir sipariş formu tahtaya ilâştirilmiş, teknik özellikler vurgulanmış ve kenara el yazısıyla notlar yazılmıştı. 'Boyunduruk stokları' yapımı için malzemeler sipariş edilmişti ve önümüzdeki hafta gelmesi gerekiyordu.

Bakışlarım kâğıt parçasından kayarak merdivenlerin arkasındaki köşede duran bitmiş parçaya doğru kaydı. Şık hatları beni hemen etkiledi ama neye baktığımı anlamam da biraz zaman aldı.

Bunu yaptığımda ağzım açık kaldı ve içime bir sıcaklık doldu.

"Vay anasını," diye fısıldadım.

ÜÇ

Clay bana onun karmaşık bir adam olduğunu söylemişti ve ben onun yaptığı seksi mobilyaya bakarken, onun katmanlarından birini soydum.

Bu Aziz Andrew haçı internette gördüklerimden biraz farklıydı ama amacından şaşmıyordu. Kirişler hâlâ dev bir X şeklinde kesişiyordu ama bunun üst ve alt kısımlarında da çapraz çubuklar vardı, yani daha çok öpüşen iki üçgen gibiydi.

Kum saati silueti metalle çizilmişti ve her kesişme noktasına halkalar yerleştirilmişti. Bağlanmak için birden fazla yer olacaktı. Kelepçe, ip ya da zincir takılabilecek noktalar. Haçın kendisi siyahla kaplanmış ve kırmızı ile vurgulanmıştı ve kendime engel olamadım. Deriye dokunmak için uzandım ve onu tereyağı yumuşaklığında buldum.

O kadar seksi ve çarpıcıydı ki nefesimi kesti.

Sessiz, çalışkan görünümlü komşum özel, üst düzey BDSM mobilyaları inşa etti.

Aziz Andrew Haçı'nın etrafında yürürken işçiliğe hayran kaldım. Biraz geriye doğru eğilmişti ve muhtemelen ekstra denge sağlamak için arkadan bir destek kirişi çıkıntı yapıyordu. Ona bakıp da ona kürekle bağlı olmanın nasıl bir his olduğunu hayal etmemek mümkün değildi. Umurumda olmazdı

Beni hangi yöne çevireceğini - ya ona dönük ya da uzakta, vücudum ona ne yapmak istiyorsa ona açık.

Bana şaplak atar
mıydı? Kırbaçlar
mı?

Beni *becermek* mi?

Bu fikirle alevler içinde kaldım. Daha önce hiçbir sapkınlık türünü keşfetmemiştim, ama 'her şeyi bir kez dene' türünden bir kızdım ve bu beni her zaman büyülemişti. İnternet tarayıcı geçmişime hızlı bir bakış, cinsel iştahımın sağlıklı olduğunu ve geniş zevklerim olduğunu ortaya çıkaracaktı.

Ve bunu Clay ile yapmak? Onun seksi bir şaplak attığını ve sonra aynı elini gözlüklerini burnunun üzerine geri itmek için kullandığını hayal ettim. Beni titiz bir bakışla değerlendirir ve sonra pozisyonumu ayarlar ya da sert bir el veya koyu bir tonla sırtımın kavisini düzeltirdi.

Vücuduma bir ihtiyaç acısı yayıldı.

Haçın arkasına oyulmuş W şeklinde bir logo vardı, panoya iştirilmiş siparişin antetli kağıdıyla eşleşiyordu. Parmak uçlarımı oymanın üzerinde gezdirdim.

"Wicked Architecture," yüksek sesle okudum.

Telefonumu arka cebimden çıkarıp Google'a yazdım ve arama sonuçlarında şirketin web sitesini buldum. Bir mobilya parçası gibi

Önümde duran web sitesi şık ve seksiydi. Portföy sayfasına tıkladığımda, yarattığı çeşitli parçaların resimlerine baktım.

Bazılarının nasıl kullanıldığını anlamak kolaydı. Fıçı şeklinde bir at ve bana küçük, yastıklı bir piknik masasını hatırlatan bir şaplak sehpa vardı. Daha geleneksel bir haç yapmıştı ve sonra uzun ve yastıklı, ortasından bir delik açılmış ve bir kafesin üstüne oturan süt sağma masası olarak adlandırılan bir şey yaptı.

Diz çöktürücünün ve Catherine'in tekerleği olarak tanımlanan eşyanın nasıl çalıştığını anladım ama kraliçe koltuğu neydi? Yalama tezgahı karmaşık görünüyordu ve kimin nereye gittiğini ya da neyin yalandığını bile anlayamadım. Portföyü, yüksek kaliteli çalışmasını gösteren muhteşem mobilya resimleriyle doluydu, ancak bazı resimlerde bir model olması yardımcı olabilirdi.

Merakım beni sipariş formuna geri götürdü. Yaptığı stokların fiyat etiketi yedi yüz dolardı. Bu rakam beni şaşırtmadı.

Clay onu inşa etmek için matematik kullanmış olabilir, ama mimarisi bana daha çok sanat gibi geldi.

Noir odanın geri kalanını keşfetmeyi bitirmişti ve temkinli bir şekilde haça doğru ilerledi, ona şüpheyile baktı. Bir kez kokladı,

kirişlerden birinin etrafından dolandı ve sonra uzanarak pençelerini deriye geçirdi.

"Noir, hayır!" Onu kollarımın arasına alarak ağladım ve pençelerini elimden geldiğince nazikçe çıkardım. Neyse ki deriye zarar vermiş gibi görünmüyordu; onu tam zamanında yakalamıştım. şu andan itibaren onu buradan uzak tutmaya ve bodrum kapısını kapalı tutmaya dikkat edecektim.

Bir kedi olduğu ve bağımsızlığını tercih ettiğı için kucağımda kıvrandı ve isteksizce merdivenlere doğru ilerledim.

İşte o zaman, sanki boyanmış ve kurumaya bırakılmış gibi duvara yaslanmış, dik duran kalın ahşap kalaslar olduğunu fark ettim. Sadece bir tanesi garip bir açıyla yerde duruyordu. Tahta kaymış olmalıydı.

"İşte bu düştü," dedim kediye.

Umurunda değildi. Noir serbest bırakılmakla daha çok ilgileniyordu. Aceleyle merdivenleri çıktım, kapıyı kapattım ve onu yere bıraktım. Sıçrayarak uzaklaştı, onu hapsettiğim için geçici olarak bana kızgındı.

Bakışlarım tekrar kapıya kaydı ve aklım Clay'in atölyesinde inşa ettiğı şeylere gitti. Kısıtlama ve hapsetme parçaları yapmıştı ve - kahretsin - çok seksiydi. Beni hapsetmek istese ona kızmazdım.

Aslında, çok heyecanlanacağıma emindim.

Cumartesi sabahı, en iyi arkadaşım Cassidy Sheppard gibi benim de klinikte vardiyam vardı. İki yıl önce staj yapmaya başladığında tanışmıştık ve benden çok daha genç olmasına rağmen, söz konusu o olduğunda yaş sadece bir rakamdı. Birkaç ay sonra yirmi bir yaşına basacaktı ama olgunluk açısından otuzlu yaşlarında olduğuna yemin edebilirim.

Cassidy yaşlı bir ruha sahipti ve böyle düşünen tek kişi ben değildim. Erkek arkadaşı kırklı yaşların başındaydı.

Öğleden sonrayı Clay'in bodrumunda bulduğum şeyi ona söyleme isteğime karşı koyarak geçirdim. Onu yargılayacağından endişelendiğimden değil. Demek istediğim, Dr. Lowe'la -ya da benim bazen ona taktığım isimle babamla- her türlü saçmalığı yapardı. Ona arkasından şaka yollu ama bir o kadar da ciddi bir şekilde bu lakabı takmıştım, o da bundan nefret *ediyordu* ama yine de eski sevgilisinin babası olan bir adamla yatıyordu.

Keşfimi arkadaşşıma itiraf etmedim çünkü bunu her düşündüğümde kafamın içinde bir ses dile geliyordu.

Clay özel bir insan, diye azarladı.

Bu yüzden, onunla konuşmak için ne kadar can atıyor olsam da bunu bir sır olarak sakladım. Ayrıca, dün geceyi onun portföyündeki her BDSM mobilyasını inceleyerek nasıl geçirdiğimi ona söylemedim. Ya da bu sabah onu bir dahaki görüşümde bu konuyu açmak için nasıl bir plan yaptığımı.

"Bu gece ne yapıyorsun?" Cassidy ikinci muayene odasındaki masayı silmeyi bitirirken bana sordu. Saklamaya çalıştığım heyecanı hissetmiş miydi, yoksa sadece sohbet mi ediyordu? *Babam* bu hafta sonu nöbetçi değildi ve bu çok nadir görülen bir şeydi, meşgul olacağını biliyordum.

"Emin değilim." Soğukkanlı davrandım. "Clay'e gidebilirim."

Yaptığı işi bıraktı ve sanki az önce topuklu ayakkabı giymekten nefret ettiğimi söylemişim gibi bana baktı. "Cumartesi geceni kedinle yalnız mı geçireceksin?"

Dudaklarımda sinsi bir gülümseme kıvrıldı. "Umarım yalnız değildir. Clay dün gece döndü."

"Oh, anlıyorum." Sırıttı. "İyi şanslar derdim ama buna ihtiyacın olacağını sanmıyorum." "Yani?"

Cassidy elindeki kâğıt havluyu çöp kutusuna attı ve sonra da bana bakarak bir üretim yaptı. "Bir yabancıya seninle kedi sahibi olmak isteyip istemediğini sordun ve o da evet dedi. İnan bana, ilgileniyor."

"Mesele de bu zaten. Öyle olup olmadığını söyleyemem." Şüpheli bir tavır takındı. "Çok seksisin."

"Teşekkürler." Hafifçe güldüm. "Ama geçen yıl çok seksiydim ve o beni daha önce hiç fark etmemişti," diye düşündüm.

Clay'e ilk taşındığında nasıl şehvet duyduğumun farkındaydı ve omuz silkti. "Kedinin senden önce ona asılması beni biraz şaşırttı."

Cassidy haklıydı. Genelde istediğim bir şeyi gördüğümde peşinden giderdim. "Belki de onunla uzun bir oyun oynuyorumdur."

Ciddiymiş gibi davrandı. "Hı-hı, tabii."

Bu akşam için planımı pekiştirdi ve mesaim bitip arabama oturduğumda Clay'e bir mesaj attım.

Ben: Hey! Ziyaret için uğrasam sorun olur

mu? Evet. Geç saate kadar evde

olmayacağım.

Kaşlarımı çattım. Bu planın bir parçası değildi.

Ben: Ateşli randevu mu?

Mektubu gönderir göndermez kaşlarım çatıldı, çünkü şimdi işi tuhaflaştırdığımdan ya da daha kötüsü cevabın evet olduğunu söyleyeceğinden korkuyordum.

Ha ha. Smyrna'dayım, dolapları topluyorum.

Rahatlamıştım. Smyrna sadece otuz dakika uzaklıktaydı. Bunu başarabilirdim.

Tamam. Eve döndüğünde hala orada olabilirim.

Bana bir başparmak yukarı emoji gönderdi ve ben de kendi kendime hınzırca sırttım.

Haziran ayıydı ve Nashville için kayıtlara geçen en sıcak yazlardan biriydi ama yine de titriyordum.

Clay'in çalışma odasındaki ahşap kolçaklı deri koltukta oturuyordum ve tam klima menfezinin altındaydı, bu yüzden soğuk hava üzerime üflüyordu. Bu da durumuma hiç yardımcı olmuyordu. En sevdiğim yüksek topuklu sandaletlerim dışında çıplaktım. Seksi siyah kayışlar ayaklarımın üzerinden geçerek ayak bileklerime kadar uzanıyordu.

Clay'in eve dönmesini beklerken bir süredir bu şekilde oturmuş, bacak bacak üstüne atmış, koyu kahverengi saçlarımı omuzlarıma dökmüştüm. Noir bana merhaba demek için gelmişti ama hava açıldıktan sonra daha az cereyanlı bir yer aramak için sıvışıp gitti.

Bu riskli bir plandı ve yerimde kendimi sorgulamaya başlayacak kadar uzun süredir titriyordum. Geri tepebilir ve beni utandırabilirdi ama aynı zamanda bunun pek olası olmadığını da düşünüyordum. Clay benden etkilenmişti. Hayatında gördüğü en güzel kadınlardan biri olduğumu söylemişti ve Noir'ı evlat edinmesi için onunla konuştuğum gece arzusu çok açıktı.

Beni istiyordu. Sadece küçük bir itmeye ihtiyacı vardı.

Ve ben de onu istediğimi olabildiğince kolay ve açık bir şekilde anlatırdım.

Kendime güvenim vardı, ama garaj kapısının mekanik uğultusunu duyduğum anda benden kaçmakla tehdit etti. Ses evin öbür ucundan geliyordu, bu da zamanım olduğu anlamına geliyordu. Giysilerimi alıp koridordaki banyoya girebilir ve giyindikten sonra çıkabilirdim. Clay çalışma odasında çıplak olduğumu, çıplak tenimi deri koltuğuna bastırıldığımı asla bilmeyecekti.

Bir kapı açıldı ve alarm sistemi cıvıladı.

Ayak sesleri mutfağının fayans zeminini geçti, ardından anahtarlar tezgâhın üzerine bırakılırken bir takırtı duyuldu. Sonra, sessizlik ... sanki duraklamış gibi.

"Lilith?"

Artık geri dönüş yok. Duruşumu düzelttim, çenemi kaldırdım ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi konuştum. "Ben buradayım."

Clay sesimi takip etti, ayakları onu koridorda çalışma odasına doğru götürüyordu. Hazırlıklı bir nefes aldım, bir dirseğimi rahatça kolçağa dayadım ve dudaklarımı kışkırtıcı bir gülümsemeyle kıvırdım.

Görüş alanıma girdiğinde vücudumdaki her kas gerildi. Sade gri bir tişört, kot pantolon ve siyah çerçeveli seksi gözlüklerini takmıştı. Kahretsin, iyi görünüyordu. Ama beni görünce kendini geri çekti.

Gözleri irileşti ve ağzı açık kaldı ama tek bir ses bile çıkarmadı. Sanki beyni de dahil olmak üzere içindeki her şey kapanmış ve çalışmayı bırakmış gibiydi.

"Hey, komşu." Ses tonum boğucuydu. "Evine hoş geldin."

Gözünü kırpmıyordu ve göğsü hareket etmiyordu. Nasıl nefes alacağını unutmuş muydu? İçimdeki her şey uğulduyor, onu nasıl sersemlettiğimi düşündükçe heyecanlanıyordum.

Onu şaşırtmayı umuyordum ve kesinlikle şaşırtmıştım da, ama ...

Havalandırmanın altı soğuktu ve o orada durup kıpırdamadan ya da tek kelime etmeden bana baktıkça tenimdeki soğukluk daha da arttı. Zaman uzadı, uzadı ve ben kalın bir şekilde yutkundum.

"Clay," diye fısıldadım, "iyi misin?"

Gözlüklerinin ardında, bakışları yere düşmeden önce gözleri bulutlandı. "Kıyafetlerine ne oldu?"

Sert ses tonuna hazırlıklı değildim ve bu ses tonu beni bıçak gibi kesti. Beklediğim onca farklı duygu arasında öfke bunlardan biri değildi. "I . . ."
Kendime olan güvenim uçurumdan yuvarlandı ve ayağa **f ı r l a d ı m** ,
kan yüzüme sıcak bir şekilde hücum etti. "Bundan hoşlanacağını düşünmüştüm ama yanlış anlamış olmalıyım.
durum. Özür dilerim."

Masanın üzerindeki kıyafetlerime uzandım ama keskin emri beni olduğum yerde dondurdu. "Dur."

Odanın durgunluğu bunaltıcıydı ve eğer başka bir şey söylemezse, nefesim ciğerlerimde durmuş halde sonsuza dek böyle donup kalacağımdan emindim. "Düşünmüştün," sesi, odanın üzerine yayılmış planlar kadar kesindi.

"Bundan hoşlanacağımı mı sandın? Seni çıplak görmek?"

Oh, Tanrım. Ağzım kupkuru oldu ve konuşmamı engelledi. Bakışlarını benimkilere çevirdiğinde, bakışları yavaşça vücudumdan yukarı doğru yükseldi,
her kıvrımı ve çıplak etin her santimini değerlendiriyor.

"Haklısın," dedi sonunda. "Çok hoşuma gitti." Bir adım daha yaklaşırken ifadesi ısındı, ama onaylamayan bir kaşını kaldırdı. "Ama sürprizlerle aram iyi değildir. Beklenmedik şeylerden hoşlanmam."

Ne diyeceğimi bilemedim. "Ah. Özür dilerim."

Beni duymamış gibi davrandı, çünkü ifadesi sertliğini koruyordu.
"Planlarımın bozulmasından hoşlanmıyorum."

Alışkanlıktan dolayı fokurdadı. "Özür dilerim."

"Ve senin için planlarım vardı. Bu," bakışları çıplak bedenimin üzerinde gezindi, "programımın çok ötesinde."

Sesi şakacı ya da alaycı olsaydı, gergin bir heyecanla gülerdim ama gülmedi. Aksine, ses tonu kızgınlığını ima ediyordu ve bu garip bir etki yarattı. Onu memnun etmek, bana olan kızgınlığını hafifletmek için can atıyordum, nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim olmasa bile. Zaten çıplaktım ve kendimi ona doğru atıyordum. Bu konuda üzgün olması beni şaşkına çevirmişti. Özellikle de benim için planları olduğunu ve soyunmanın programında olduğunu söylediğinde.

Bir kolumu karnımın üzerinden geçirdim ve dirseğimi kavradım, ona ulaşmak istiyordum ama bu konuda nasıl hissedeceğinden emin değildim. Yeniden toparlandım, topuklarımın üzerinde kaydım ve elimi kalçama koyabilmek için dirseğimi bıraktım.

"Oh, öyle mi?" Daha önce kullandığım aynı boğucu tonu yakalamaya çalıştım. "Planların arasında alt kattaki atölyene inmek de var mıydı?"

Sorum onu o kadar hazırlıksız yakalamıştı ki bir adım geri çekildi ve gerginlik vücuduna yayıldı. "Affedersiniz?"

Oh, kahretsin. Tepkisini yanlış anlamışım. Soruma şaşırmamıştı, *alınmıştı*.

Gözleri kısıldı ve ben de onlarla aynı anda küçüldüm. Beynim bunu düzeltmenin bir yolunu aradı. "Çok güzel, biliyorsun," dedim çabucak. "Yaptığın haç ve tüm-"

"Sana bodrumuma girmen için izin verdiğimi hatırlamıyorum." Gözleri öfkeyle yanarken bile sert ve soğuktu. "Orası benim özel alanım ve senin orada olmaya hakkın yok."

"Bu tam olarak doğru değil." Suçlamasından hoşlanmamıştım. "Kapıyı kapalı tuttun ve ben de bütün hafta buna saygı duydum, ta ki bundan kaçınamayana kadar. Dün buradayken büyük bir kaza oldu ve korkunç bir şey olmadığından emin olmam gerekiyordu."

Durakladı. "Ne?"

"Duvara yasladığınız tahtalar var ya? Bir tanesi devrildi. O sesin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden kontrol ettiğim için beni suçlayamazsın. Ya tavanın bir parçası düşmüş ya da bir kiriş çökmüş falan olsaydı?"

Clay bu yeni bilgiyi düşünürken bakışları benden uzaklaştı. O tamamen giyinikken benim onun çalışma odasında çıplak durmam gülünç görünüyor olmalıydı.

"Burnumu sokmuyordum, söz veriyorum," diye ekledim. "Yardımcı olmaya çalışıyordum.

İyi olmaya çalışıyorum."

Kelimeyi bilmiyormuş gibi tekrarladı. "Güzel."

"Evet. Oraya gidip atölyenizi bulmayı planlamamıştım ama"- omuz silktim-"baktığım için beni suçlayamazsınız. İlgimi çekti. Merak etme, istesem de hiçbir şeye dokunmadım."

Bana dikkatle baktı, ona doğruyu söyleyip söylemediğimden emin değildi.

"Ve tekrar söyleyeceğim." Sözlerimdeki dürüstlüğü duymasını istedim.

"Yaptığın şeyler? Muhteşem. Gördüğüm en seksi sanat eseri gibi."

Derin bir nefes alırken omuzları kalktı ve gözlüklerini burnuna geri ittiğinde Clay kendini toparlamış görünüyordu. İltifatım onun üzerinde belli etmemeye çalıştığı güçlü bir etki yaratmıştı. Doğruldu. "Bu sanat değil."

"Neden olmasın? Bir işlevi olduğu için mi?" Hınzırca gülümsedim.
"Tamam."

Hadi aşağı inelim ve bana göster."

Bir elini ağzına götürdü, çoğunlukla nefesinin altında mırıldandığı "*siktir*" i bastırmak içindi ama bu hareket ona kaybettiği kontrolün bir kısmını geri verdi. Yüz ifadesinde merak gizliydi. "Buna hazır mısınız?"

Başımı salladığımda, aramızda hiç boşluk kalmayana kadar bana doğru birkaç adım yürüdü ve ayırt edici bir bakışla aşağıya baktı. İçindeki değişim, ondan güç yayılana kadar güçlendi. Bir soru gibi biçimlendirilmişti ama kulaklarımda bir talep olarak çınladı. "Sana dokunabilir miyim?"

Başımı salladım.

Kollarını bana dolamak yerine, bir elini ensemdeki saçların arasına soktu, başımın arkasını kavradı ve yukarı kaldırdı.

Sesi ılık bir bal kadar yumuşaktı. "Seni çarmıha germemi ve tam olarak ne yapmamı istiyorsun?"

Bakışları dudaklarıma konmadan önce yüzümün kıvrımlarında gezindi. Nabzım hızla atıyordu ve o kadar yakındaydı ki zar zor nefes alabiliyordum. "Ne istersen yapabilirsin," dedim.

"Hmm." Bu mükemmel bir cevaptı çünkü gözlerinde günahkâr bir karanlık dans ediyordu. "Belki de planımı bozduğun için seni cezalandırmak istiyordum."

Beni çıplak bırakma planından mı bahsediyordu?

Çalışma odasındaki hava şehvetle doluydu ve Clay'in başımın arkasını kavrayan güçlü eli doğru düşünmemi zorlaştırıyordu. Kendimi kelepçeler içinde, o alay edip işkence ederken alt kattaki güzel Aziz Andrew haçına bağlı olarak hayal ettim.

Başını bir derece eğdi, dudaklarını dudaklarımın üzerine yerleştirmek için daha iyi bir açığa ayarladı. "Bunu ister miydin?"

Bedenim bunun için haykırıyordu. "Evet."

Ağzını bir gülümseme kapladı. Cevabımı zaten biliyordu. "İhtiyacın olan bu mu? Biraz disiplin mi?"

Farkındalık zihnimin arkasında gizleniyordu. Benden büyüktü ve belli ki daha tecrübeliydi ama hevesim bu uyarıyı görmezden gelmeme neden oldu. Öpücüğüne açtım, vermek istediği cezayı dört gözle bekliyordum. "Evet," diye fısıldadım.

Elini çekti ve öyle ani bir adımla geri çekildi ki, onun ani yokluğuyla sarsıldım.

"Pekâlâ." Ses tonu soğuk ve kayıtsızdı. "O zaman hemen giyinip eve gideceksin."

DÖRT

Kalbim küt küt atarak durdu. Bir saniye önce Clay'in dudakları benimkilerden birkaç santim uzaktaydı ve şimdi gitmişti.

"Ne?"

Açıkça söyledi. "Cezalandırılmak istedin. Ben de seni cezalandırıyorum," diyerek eliyle çıplaklığımı işaret etti, "ve bu davranışını teşvik etmek istemiyorum."

Vücudum hareket etmeyi reddetti, ben de şaşkınlıktan ağzım bir karış açık öylece kalakaldım. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Şaka yapıyor gibi mi

görünüyorum?" Hayır,

kesinlikle görünmüyordu.

Yüz ifadesi sabitti ve aramızdaki tüm sıcaklık bir anda dağıldı. Beynim az önce olanları algılayamıyordu. Kendini nasıl bu kadar çabuk kapatmıştı? Hayal kırıklığı bir çığ gibi üzerime çöktü ve hemen ardından sıcak bir kızgınlık geldi.

Ağzımı duyulabilir bir sesle kapattım ve öfkeyle kıyafetlerime uzanırken, ondan duymayı beklediğim son şey derin, tatmin edici bir kıkırdama oldu. Ama yaptığı buydu ve o günahkâr ses içimde yankılandı.

"Şu haline bak," dedi karanlık bir sesle. "İsteddiğini elde edemediğın için çok üzgünsün."

Ellerim yavaşladı. Ne oluyor lan? Pislik gibi davranıyordu ve ona ters ters baktım, dilimi çıkarmaya hazırdım-

"Tanrım, surat asarken daha da seksi oluyorsun." Sesi baştan çıkarıcıydı. "O kadar ateşlisin ki Lilith, dayanamıyorum bile."

Ne?

Bana duygusal bir kırbaç darbesi indirdi ve onu anlamaya çalışarak hızla gözlerimi kırptım. Ama bu imkânsızdı çünkü şimdi bana açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi bakıyordu, ifadesinden arzu damlıyordu ve tüm düşünceler zihnimden boşaldı.

"Fikrimi değıştirdim," diye ilan etti. "Arkanı dön. Dizlerini sandalyenin koltuğuna koy."

Dirseğimden tutup beni eve geldiğinde oturduğum deri berjer koltuğa yönlendirdiğinde hâlâ komutunu algılıyordum. Parmak uçlarını sırtıma koydu ve dizlerim mindere gömülene ve ön kollarım sandalyenin üstünden sarkana kadar beni öne doğru itti.

Sırtımda bir kavise neden oldu ve çıplak popom Clay'e doğru çıkıntı yaptı ve omurgam boyunca bir parmağını kaydırarak omuzlarımdan kalçalarıma doğru bir çizgi çizdi. Ve sonra tüy kadar hafif dokunuşu kayboldu.

"Cezalandırılmak istiyorsun." Bu bir ifadeydi ama benden onay beklediği belliydi, bu yüzden başımı sallayarak onayladım. "Güzel," dedi. "Umarım kırılğan değildir."

Eli hızla aşağı indi ve avucunun kıcıma çarpması yüksek sesle duyulmasına rağmen, darbesi derime acısız bir şekilde düştü. Dudaklarımda şaşkın bir gülümseme belirdi. Daha önce hiç şaplak yememiştim ve umduğum şey buydu. Bir yanım onun inşa ettiği güzel haça bağlı olmadığım için hayal kırıklığına uğramıştı ama geri kalan yanım da memnundu. Cinsel olarak keşfetmeyi arzuluyordum ve bunun nerede ya da nasıl olduğu o kadar da önemli değildi.

Benimle ortak olmaya istekli olduğu için minnettarım.

Clay kıcıma bir şaplak daha attı ve bu seferki daha sertti ama kıkırdamamak için yanağımın içini ısırdım. Bunun acıtması mı gerekiyordu? Çünkü acımadı, hem de hiç. Yine de beni nasıl test ettiğini anlıyordum. Çok fazla şey yapmak, geri adım atmak ve potansiyel olarak beni korkutmak yerine yumuşak başlamak ve bunu geliştirmek daha iyiydi.

Avuç içi bir kez daha bana çarptı ve bu seferki vücudumu sarsacak kadar ciddiydi ama acıdan değil, sadece gücünden kaynaklanıyordu. Nefesim hızlı patlamalar halinde gelip gidiyordu ama bunun dışında ses çıkarmıyordum. Kısa nefesimin rahatsızlıktan değil de beklentiden kaynaklandığını söyleyebilir miydi?

İsteksiz bir şekilde etkilenmiş gibiydi. "Çok sessizsin."

"Sanırım kırılğan değilim." Daha etkili olması için kalçalarını oynattım.

Kısa bir kahkaha attı ve sesi "*Göreceğiz bakalım*" der gibiydi.

Duruşunu ayarlarken ayaklarının altındaki ahşap zemin gıcırdadı. Sonra tenin tene değdiği keskin bir şaplak odanın sessizliğini delip geçti ve hemen ardından bir tokat daha geldi.

Ve bir tane daha.

İki taraf arasında gidip geliyor, darbeleri etrafa yayıyor, tempo ve yerleşimi değiştiriyordu.

Yarattığı ritim, tenimi saran sıcaklık karşısında nefesim kesildi ve karnımın derinliklerindeki bir kas zevkle sıkıştı. Dudaklarımdan bir inilti döküldüğünde duraksadı ve onun da benim kadar nefessiz kaldığını duymamı sağladı.

"İyi hissettiriyor," dedim sessizce.

Sesi şaşırmış gibiydi. "Acımıyor mu?"

Ona bakmak için omzumun üzerinden döndüm ve başımı hafifçe salladım. Kahretsin, arkamda dururken inanılmaz derecede seksi görünüyordu, gözlerini puslandırıan arzu.

O sormadan önce aramızda bir an ağırlaştı. "Bunu istiyor musun?"

Duruşu sertti, her şeyin cevabıma bağlı olduğunu söylüyordu ve içimdeki karanlık bir ses beni *yeni bir* şey denemeye teşvik ederek konuştu.

Acıya karşı her zaman yüksek bir eşiğim olmuştu - en azından bana öyle söylenmişti. Su toplamasına ya da ayakkabımın kayışının ayağımın üst kısmını kesmesine aldırılmazdım. Rahatsızlıkla başa çıktım çünkü topuklu ayakkabılarımı seviyordum ve hem acıdan hem de gecenin sonunda ayakkabılarımı çıkarmanın verdiği rahatlamadan keyif alıyordum.

Şimdi de aynı olacak mıydı? Bana verdiği acı ve ardından onun yokluğu zevkli olacak mıydı? Bunu öğrenmek için sabırsızlanıyordum. Bana canımı yakmasını isteyip istemediğimi sormuştu ve cevabımın bu kadar kendinden emin gelmesi şaşırtıcıydı.

"*Evet.*"

Yüksek sesle ve derin bir memnuniyetle nefesini verdi ve bu ses beni lezzetli bir ürpertiye boğdu. Dikkati önce masasına, sonra da çizim masasına kayınca kuru dudaklarımı yaladım. Aradığı her neyse, onu orada bulmuştu.

Masaya doğru yürüdü, uzun, gümüş bir cetvel aldı ve elindeki ağırlığını değerlendiriyor gibiydi. Düz, normal bir cetvel değildi - üç kenarı olan ve her biri bir noktayla biten üçgen çizim şeylerinden biriydi.

Onunla ne yapmayı planladığına dair herhangi bir şüphem varsa bile, cetvelin bir ucunu diğer elinin avuç içine vurduğunda ortadan kayboldu. O yapmamıştı

bunu bir tehdit olarak yaptı. Aslında bana bakmıyordu bile. Cetveli ve açık avucunu inceliyor, değerlendiriyordu. Memnun olunca bana doğru döndü.

Aman Tanrım.

Kan kulaklarımda gürültüyle akıyor, Clay'in yaklaşırken çıkardığı ayak seslerini bastırıyordu. Bakışlarım elinde sıkıldığı şeye sabitlenmişti ve tüylerim diken diken oldu.

Ben cetvele odaklanmışken, bakışları içimi yaktı. "Bu teraziyle ne yapmak istediğimi anlıyor musun?"

Cetvelin adı bu muydu? "Evet," dedim kısa nefeslerimin arasına sıkıştırarak. "Evet."

"Bunu denemekte sorun olmadığını bana göstereceksin," dedi, "bileklerini arkada birleştirdiğinde."

İçimden geçen his, bir rollercoaster'a binmek ve beni yerime kilitlemek için barı aşağı çekmekle aynıydı. Ne olacağını biliyordum. Muhtemelen korkutucu ama heyecan verici hissettirecekti ve ben de bunu isteyerek yaptım. Hatta hevesle.

Öne doğru eğildim, göğsümün düz kısmını sandalyenin arkalığına dayadım ve ellerimi arkamda birleştirek bir bileğimi diğerinin üzerine koydum. Uzun kahverengi saçlarım yüzüme ve yere doğru döküldü ve gözlerimi kapatıp zihinsel olarak kendimi bundan sonra olacıklara hazırladım. Değil

üçgen şeklindeki cetvelin nasıl bir his vereceği hakkında bir fikrim yoktu.

Soğuk metal tenimi öptü ve refleks olarak irkildim. Sırtımın çukurunda duran iki elim de yumruk şeklinde kıvrıldı.

Aslında bana şaplak atmamıştı.

Tek yaptığı tartıyı kıcıma dayayarak çıplak tenimde iki soğuk çizgi oluşturmaktı ve buna verdiğim aşırı tepki Clay'in boğazından bir kıkırdama çıkmasına neden oldu. Ama sonra sesi ciddileşti. "Daha önce hiç böyle bir şey yaptın mı?"

Başımı salladığımda gözlerim açıldı ve saçlarım parıldadı.

Eğilip ağzını kulağımın kabuğunun hemen yanına getirdiğinde tişörtünün pamuğu ve vücudunun sıcaklığı sırtımı aniden ısıttı. "İlk ben olacağım için mutluyum."

O doğrulurken nefesimi yuttum ve bir saniye sonra cetvel keskin ve hızlı bir darbeye bana çarptı.

Acıttı. Bu his beni dişlerimi sıkarak nefes almaya zorladı.

Ama görünüşe göre beklediği tepki bu değildi, çünkü Clay hareketi tekrarladı ve bu kez cetvelin çatlaması ateşi getirdi. Metalin derimi ısırmasının ardından acı zonkladı ve devam etti.

"*Siktir,*" diye yemin ettim.

Sesi tekinsizdi. "*Şimdi bir yerlere varıyoruz.*"

Onun bu halini görünce başım döndü. Düne kadar benim utangaç ve sessiz kapı komşumdu. İddialı olmasını hiç beklemezdim. Ya da bu kadar hükmedici.

Ve, kahretsin, bu kadar seveceğimi beklemiyordum.

Keşke daha önce bilseydim, çünkü gelip bir fincan şeker ödünç almak isterdim. Ama tatlılıktan başka bir şey umuyordum.

Kıçıma tekrar vurdu, sert ve özür dilemeden ve tam yanaklarımın üzerine ve temastan kaynaklanan acı içimi yaktı. Acı uzuvlarımdan aşağı yayılırken, sızlanıp kıvranarak hissin daha hızlı dağılmasını sağlamaya çalıştım.

"Acıyor mu?"

"Evet," diye inledim.

Sanki karanlık sesi kafamın içindeydi. "Durmamı istiyor musun?"

"Hayır," dedim usulca. Duygularım bölük pörçük, karmakarışık. Ama garip bir şekilde kendimi daha önce hiç olmadığım kadar farkında ve o anın içinde hissediyordum. Durmasını istemiyordum ama sesim ancak fısıltı halinde çıkıyordu. "Bu garip mi?"

Cevabı yankılı ve heyecanlıydı. "Hayır."

Onu görebilmek için elimden geldiğince döndüm ve ciğerlerine ağır havayı çekip çıkarabilmek için dudaklarını nasıl ayırdığına hayret ettim. Cetvel yan tarafında sıkılı bir yumruk halindeydi ve etkileyici bir şişkinlik kot pantolonunun fermuarını zorlayarak önünü kapatıyordu.

"Acıyı seviyor musun?" diye sordu, beni inceleyerek. "Seni tahrik ediyor mu?"

Evet mi? Daha çok *belki*. Cevabı kesin olarak bilmiyordum, bu yüzden gerçeği söylemeye devam ettim. "Şu anki halini seviyorum."

Beni tahrik eden de *buydu*. Yaptığımız şeyin kontrolünün tamamen onun elinde olması. Cetveli hazır tutuşu ve bana heyecanlı bir aciliyetle bakışı, yaramaz komşusuna yapılması gerekeni yapmaya istekli oluşu. Beni tekrar hizaya getirmeye hazırdı.

Yaptığı şeyden hoşlanmamalıyım. Bana iz bırakacak kadar sert vuruyordu ve onunla boyumu aşan işlere kalkıştığımın farkındaydım. Yine de neden gergin değildim? Neden kendimi güvende hissediyordum?

Belki de kabul etmediğim ya da istemediğim hiçbir şey yapmadığı içindi. Affetmeyen hükümdar tam da arzuladığım şeydi.

Kabarık kırmızı çizgilerin birbirini çaprazladığı derimden bir avuç tuttuğunu ve dişlerimi sıkana kadar sıktığını görmek için omzumun üzerinden gerinmek zorunda kaldım. Kavrayışı hassas, yaralı cildimdeki kalıcı ağrıyı şiddetlendirdi ama garip bir şekilde zevkliydi. Dokunuşundaki bağlantı beni daha da tahrik ediyordu.

Hassas etimi kavrarken onaylar gibi bir ses çıkardı. "Ben de senin şü anki halini seviyorum."

Tutuşunu bıraktığında, memnuniyetle iç çektim, sadece cetveli acımasız bir tokatla yere indirmesi için. Acıdan kaçmak için kalçalarımı eğerek bağırdım ve tırnaklarımı avuçlarıma geçirdim.

Ama tıpkı bana bakışında olduğu gibi, acı ve bunu tekrar yapmasını arzulamak kaçınılmazdı. Boşta kalan eliyle kot pantolonunun düğmesini açıp fermuarını indirdiğinde kendimi kaptırmıştım ve büyüsüne daha da kapılmıştım.

Benim gibi onun da *acı çektiği* açıktı.

Elini çözülmüş pantolonunun içine sokarken yüzünde bir arzu ifadesi belirdi. Ne kadar ateşli olduğunu görünce nefesim kesildi, hem görsel hem de yaptığımız şeyden zevk aldığı fikri.

Bir darbe daha aldığımda ağzımdan bir feryat koptu ve bir ayağımı, ince topuğumun arkası yanan tenime değene kadar kaldırdım. Bu bana biraz koruma ve erteleme sağladı ve Clay kendini okşadı. Kavrayışını büktü ve yumruğunu pompaladı ve kotunun ve iç çamaşırının kenarları, aleti ortaya çıkana kadar kalçalarının üzerinde aşağı doğru çalıştı.

Tam olarak çıplak olmasa da, önemli olan yerdeydi ve neredeyse benim kadar savunmasız olması tatmin ediciydi. Yumruğunu, başka seçeneği olmayan bir adam gibi, şiddetli bir ihtiyaçla becerdi. Sıkı parmaklarının arasından iterken kalın sikinin başının beyaza dönüşmesini izledim, ateşi körüklüyordu

içimde şiddetleniyordu. Bedenimde zonklayan zonklama, bacaklarımın ortasına doğru kayarak değişti.

Ve onunla birlikte odadaki atmosfer değişti, sanki dışarıdaki güneş aniden bulutlar tarafından karartılmıştı. Etrafımızdaki her şey kapandı. Clay'in içinde pervasız bir açlık oluştuğunu hissettim ve kalbim hızla çarparak beklentiyle titredim.

Cetvelin havayı yararak çıkardığı *vınlama* sesi ne kadar hızlı gittiğini haber veriyordu ve ben daha acıyı hissetmeden tokadın sesini duydum. Acı vücudumda fırtınalar estirdi, beyaz-sıcak ve acımasızdı ve nasıl tepki vereceğimi düşünecek zaman yoktu. İnledim ve acımasız cetvelinden geri çekildim, bir elimi kendimi desteklemek ve sandalyenin kolçağını kavramak için kullandım ve diğer elimi beni başka bir darbeden korumak için kullandım.

Ona durmasını söylemeye ya da *hayır* kelimesini telaffuz etmeye gerek yoktu. Bileklerimi çözdüğümde, benim için bunu ilan etmişti. Clay'in cezalandırma aleti yere çarptı ve ben vücuduma hava almaya çalışırken o da arkamda dizlerinin üzerine çöktü.

"Oh, *kahretsin*," diye nefes nefese kaldım.

Çünkü avuçlarını sıcak, tahriş olmuş tenime bastırdı, beni ayırdı ve ağzını sıırılsıklam olduğum bacaklarımın arasına bastırdı.

Ve arzudan çaresiz.

Dilinin ucu amımın içinde dolaştı, klitorisimi buldu ve odaklanıp üzerinde çırpındı. Şok edici, keskin bir zevkle sarsıldım. Bir erkeğin bana oral seks yapmasını seviyordum ama bu? Bu çılgınlıktı ve daha önce *hiç* böyle hissetmemiştim. Dilinin her gür darbesi vücudumda parazitlere neden oluyordu. O kadar iyiydi ki, beynime kısa devre yaptırdı ve vücudum aşırı yüklenmeyle nasıl başa çıkacağını bilemedi.

Elimi kolçağın üzerinde sıktım, parmaklarım zorlanıyordu. Soğuk, metal bir cetvel yerine, kullandığı işkence aletinin dilinin kadifemsi yumuşak düzlüğü olduğu bu yeni kırbaç türüne katlanırken bir şeye tutunmam gerektiğini hissettim.

Bacaklarım titriyordu ve vuruşlarının basıncını artırdığında ağzımdan inilti sızıyordu. Dudakları klitorisimin etrafında kapandı ve nazıkçe emdi, aklımdaki tek düşünce yaklaşan orgazmım olana kadar inşa eden zevkimi besledi.

Patlamaya hazırdım ve Clay'in parmakları içe doğru kıvrıldığında patladım. Tırnaklarının keskin kenarlarını cetvelinin tenimde yarattığı şişmiş çizgilerin üzerinde gezdirdi ve acı zevkimle karışarak beni harekete geçirdi.

Orgazmım omurgamdan yukarı çıkıp uzuvlarımda patlayan bir elektrik şokuydu. Buz gibi soğuk ve kavurucu sıcaktı ve coşku dolu çığlıklarım odayı doldurdu. Elimini ona doğru uzattım - ya dokunmak için

Ya da onu aşırı hassas bedenimden uzaklaştırmak... Emin değildim. Doruk noktası beni şiddetle sardı, tüketti, zayıflattı ve hiçbir şeyim kalmamış gibi hissedene kadar aldı.

Ama ona dokunmama izin vermedi ya da belki de olduğum gibi kalmamı istedi, çünkü eli bileğimin etrafına dolandı ve cetveli kullandığında olduğu yerde sırtıma sabitledi. Ve hızla ayağa kalktı, etkin bir şekilde hareket ediyordu.

Üzerimdeki tek eli pek de kısıtlayıcı değildi, özellikle de diğer elim serbest olduğu için. Beni yerimde tutan şey, bana verdiği güçlü histi ve bu his hâlâ mutluluktan titrememe neden oluyordu. Bu his azalmaya başladığında ve nefes alışım yavaşladığında, onunki de hızlandı. Parmaklarını bileğime dolamıştı ama diğer eli çılgınca bir tempoyla kendi üzerinde çalışıyordu.

Vay anasını, çok ateşliydi.

Öfkeli eline bakarken yakışıklı yüzünü yoğun bir konsantrasyon kaplamıştı; hem cetveliyle hem de tırnaklarıyla işaretlediği çıplak kırımın üzerinde otuz bir çekişini izliyordu. Yumruğunu sıkarken göğsü dramatik bir şekilde inip kalkıyor, sikinin ucu tuttuğu elinin parmak eklemlerine sürtünüyordu.

Boşaldığında Clay kocaman bir nefes verdi, yüksek sesle inledi ve yumruğu ölçülü bir tempoya yavaşladı. Sıcak, kalın sıvı üzerime sıçradı.

fişkıarak geri geldi ve parmaklarıma damladı. Beni kavrayışı neredeyse acı verecek kadar sıkılaşımtı ama orgazmdan kurtuldukça gerginliğı azaldı ve bana tutunuşunun artık her şeyden çok bağ kurmakla ilgili olup olmadığını merak ettim.

Nefes alış verişinin ritmi yavaş yavaş telaşsız temposuna geri döndü ve bu gerçekleştiğinde, farkındalık içimde yuvarlandı. Evine gelmiş ve onu baştan çıkarma umuduyla soyunmuştum. Ve evet, bana oral seks yapmıştı ama seks yapmamıştık. Ben ona dokunmamıştım. Aslında, o bana alışkın olduğum şekilde dokunmamıştı bile.

Ve öpüşmemiştik.

Ağzını benimkine bastırmak yerine, kıkımda kırmızı, kızgın yaralar açmış ve dölleri tenime sıçramıştı. Yaptığımız şey için üzgün değildim. Sadece *daha fazlasını* yapmadığımız için hayal kırıklığına uğramıştım.

Hareket etmeye çalıştığımda yumuşak bir sesle "Kıpırdama," dedi.

Uzun süredir aynı pozisyonda durmaktan kaslarım gerilmişti, duruşumu korurken yaşadığım gerginlikten bahsetmiyorum bile, ama istediğı gibi yaptım. Parmakları bileğimden kaydı ve elimi olduğu yerde bıraktım, sırtımda garip bir şekilde duruyordu.

Masasında bir kutu kâğıt mendil vardı ve Clay gidip birkaç tane çıkardı, sonra bana dönerek sırtımdaki ve parmaklarımdaki pisliğı nazıkçe temizledi.

Sesi dalgalandı, öncekinden daha az kendinden emindi. "Nasıl hissediyorsun?" Ne demek istediğinden emin değildim.

Fiziksel olarak mı? Duygusal olarak?

Gerçek şu ki bilmiyordum. Vücudumdaki yaralar hâlâ sızlıyordu ama bu hoşuma gitmişti. Yaptığı şeyin acı verici bir hatırlatıcısıydı ve zihinsel olarak kafam sisliydi. Tam olarak rüya gibi değil, ama bir çeşit uçuşuyordu.

Güzeldi ve beni cesaretlendirdi.

"Kendimi," dedim, "keşke daha önce öpüşseydik gibi hissediyorum..." Sıkı bir nefes verdi. "Bunu düzeltebilirim."

Sonra elleri omuzlarımdaydı ve beni sandalyeden indirdi. Yıllardır ilk kez topuklu ayakkabılarımın üzerinde yepyeni gibi sendeledim. Sanki yirmi yaşımdan beri her fırsatta topuklu ayakkabı giymeme rağmen onlarla ayakta durmak ya da yürümek beni rahatsız ediyordu.

Kahretsin, bu süzülme hali dikkat dağıtıcıydı.

Yerimde kıpırdandım ve rehberlik eden ellerinin altında dönerek onunla yüzleştim. Clay daha önce bana attığı aynı odaklanmış bakışla dudaklarımı inceledi ve hızla atan nabzımın bir an bile yavaşlamasına izin vermedi. Bu sefer bana dokunduğunda iki elini de kullandı. Yüzümü kavrayıp beni sabit tutabilmek için onları saçlarımdın arasına soktu, sonra ağzını benimkine indirdi.

Diğer her şey gibi öpücüğü de beklediğim gibi değildi. Kontrollü ya da kısıtlı değildi ama derin ya da tutkulu da değildi. Bu

...hesaplanmış hissettim. Beni öpmeye nasıl yaklaşacağını, hatta kullanacağı belirli açıya kadar tasarlamış olması bana garip geldi. Bunu tam olarak tasarlamış mıydı? Kağıtlarını karıştırmaya kalksam, bir yerlerde taslağını bulabilir miydim?

Öpücüğü *planlanmış gibiydi*.

Yine de kötü bir şey değildi, sadece farklıydı. Hâlâ sıcaklık ve samimiyet vardı, başımı döndürmeye yetecek kadar. Sadece bir parça dil vardı ve karşılık vermeye çalıştığım anda kayboldu.

Öpücük bitmişti.

Geri çekildi, yüzümü ellerinin arasında tutuyordu ve gözlerinden ne hissettiğini anlayamadığım bir duygu süzülüyordu. Pişmanlık mı? Umarım değildir.

"Daha ileri gitmeden önce seninle bir konuşma yapmayı planlamıştım, ama-" dedi.

"Planlarınızı bozdum."

Başını salladı, yüz ifadesi ciddiydi. "Yine de almamız gerekiyor ama almadan önce bana cevap vermedin. Canın acıyor mu? Buz ya da ağrı kesici ister misin?"

Canım yanmıyordu, sadece rahatsızdım ve onun ne hakkında konuşmak istediğini o kadar merak ediyordum ki, tenimi saran donuk ısıyı fazla önemsemiyordum. "Ben iyiyim."

Zeki bakışları bana inanmadığını gösteriyordu. Ellerini çekti, kot pantolonunu düzeltti ve masanın üstündeki giysi yığınına topladı. "Benimle gel."

Bana bir seçenek sunulmamıştı ama buna ihtiyacım da yoktu. Evinin etrafında sinsice dolaşan kedi gibiydim - kendi iyiliğim için çok meraklıydım.

Işıkları yakma zahmetine girmeden beni yatak odasına götürdü. Akşam güneşi evin uzak tarafında batıyordu, odayı karanlık, karamsar ve seksi yapıyordu. Giysilerimi şifonyerinin üstüne bıraktı ve yapılmamış yatağı işaret etti. "Yüzüstü uzan."

Yatağına girmemi mi istedi? İki kez söylememe gerek yoktu. Yatağı bir dizimi koydum, baştan çıkarıcı bulduğunu umduğum bir şekilde çarşafların üzerinde süründüm ve başımı onun yastığı olduğundan şüphelendiğim şeyin üzerine koyarak uzandım. Çarşaflar hafif güneşli ve odunsu kokuyordu, sanki deterjanının kokusu kolonyası ve vücut yıkaması üzerinde kontrol kurmak için savaşıyordu.

Yatakta bana katılmasını bekliyordum ama onun yerine banyoda kayboldu, ışığı yaktı ve görüş alanımın dışına çıkarak içeriye doğru ilerledi. Bir kapının açılma sesi geldi, belki de çamaşır dolabıydı ve ardından musluk bir anlığına aktı. Dirseklerimin üzerinde doğruldum ve kapı aralığından bakarak onun bir havluyu sıkmasını izledim.

Sadece birkaç dakika sonra onu yatak odasına getirdi ve soğuk, nemli havluyu tenimdeki izlerin üzerine örttü. İrkildim ama

Serinliği beni anında rahatlattı. "Teşekkür ederim," dedim.

Clay yatağın kenarına oturmuş, bir bacağını şiltenin üzerine koymuş bana doğru dönüyordu ve yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Ağır bir nefes aldı. "Karmaşık olduğumu söylediğimi hatırlıyor musun?"

Başımı salladım. BDSM mobilyalarını kastettiğini düşünmüştüm ama şu anki hali beni kuşkulandırdı. Cetveli üzerimde ilk kez kullandığında olduğundan daha gergin görünüyordu.

"İlişkiler kurabilirim," dedi. "Bağlılık ve güven ihtiyacını tamamen anlıyorum. Ve hatta partnerimin istediği buysa tek eşliliği de." Kaşlarını çattı, sanki bir sonraki kısmı söylemek onun için zordu. "Ama ben romantizm yapmıyorum Lilith." Bakışları benimkileri yakaladı. "Bu da flört etmediğim anlamına geliyor."

BEŞ

Clay'in az önce söylediklerini sindirmeye çalışarak gözlerimi kırptım. "Neden?"

"Bu işte iyi değilim ve daha da önemlisi, ilgilenmiyorum. Hiç ilgilenmedim."

Daha önce bana attığı, ne olduğunu çıkaramadığım bakış şimdi anlam kazanmıştı. Suçluluk duygusuydu.

"Özür dilerim," dedi sessizce. "Benden beklediğin buysa, bunu sana veremem." Gözlüklerini yukarı kaldırdı ve omuzlarını düzeltti. "Kural olarak, zaten bilmedikleri sürece kimseyle sahneye çıkmam. Nasıl davrandığım için özür dilerim."

Nefesimi yuttum. "Yani, erkek arkadaşım olmak istemediğini mi söylüyorsun?"

Tamamen hareketsiz kaldı, ama güldüğümde ve şaka yaptığımı anladığında hayata döndü.

"Merak etme Clay." Sırıttım. "Şu anda bunların hiçbirini aramıyorum." Son birkaç ilişkim pek iyi gitmemişti. Belki ben de onun gibiydim. "Ben de randevulaşma konusunda iyi değilim."

Verdiğim yanıt onun için çok beklenmedikti ve Tanrım, bana bakış şekli. Sanki ç ö z e m e d i ğ i bir yapı, çözemediği bir bulmaca gibiydim.

        .

Yastığını g  ğ       altında ezdim. "Bunu   ok sık yapar mısınız?"

Kullandığı kelime neydi? "Sahne mi?"

Teredd  t etti ama bu isteksizlik gibi g  r  nm  yordu. Daha   ok cevabını dikkatli bir şekilde ifade etmeye   alışıyor gibiydi. "Bir s  redir yapmadım."

Uzandı ve parmak u  larını omzumun kıvrımında gezdirdi. "Yaptığımız şey hoşuna gitti mi?"

"Evet."

ş  fkatli dokunuşu rahatlatıcıydı. "Bu akşam Club Eros'ta bir m  şterimle buluşacağım." Sa  ımın bir tutamını geriye itti ve sesi temkinliydi. "Benimle gelmek ister misin?"

"Club Eros," diye tekrarladım. Daha   nce hi   BDSM kul  b  ne gitmemiştim ama şimdi gitmek i  in can atıyordum. Nasıl bir şeydi acaba? Ciddi olmama rağmen alaycı bir şekilde s  yledim. "Bana kendi d  nyanı g  sterecek misin?"

Bakışları benimkilere kayd   ve yoğunluğu beni heyecandan titretti. "Evet."

Deniz mavisi bir etekle eşleştirilmiş siyah bir korse üst ve daha önce giydiğim siyah topuklu ayakkabıları giydim. Straplez saten korse sahip olduğum en seksi şeydi ve bu geceden önce onu giyecek kadar cesur olmamıştım.

Bizi kulübe doğru götüren Uber'imizin arka koltuğunda Clay'in yanına oturdum. Şoförümüze adresi vermişti ve yol boyunca adamın bizi ne tür bir kulübe götüreceğini bilip bilmediğini merak ettim. Clay kravatsız siyah bir takım elbise giymişti ve beyaz gömleğinin yakası açıktı. Hoş ve profesyonel görünüyordu ve bana metal bir cetvelle saatler sonra bile rahatsız edecek kadar sert bir şaplak atacak birine hiç benzemiyordu.

Ama bu his hoşuma gitmişti. Her sessiz anımı rahatsızlığıma kimin neden olduğunu düşünerek geçirdim ve içimdeki sıcaklık arttı.

Arabadan inip kulübe baktığımda ne kadar mütevazı görüldüğüne şaşırdım. Bloğun geri kalanı depolardan oluşuyordu ama bu bina bir evdi. İki katlı ve tuğladandı, yoldan biraz geriye çekilmişti ve kapının yanında parlayan arkadan aydınlatmalı krom E dışında hiçbir tabelası yoktu. Ön taraftaki verandada duran siyah takım elbiseli adam olmasaydı buranın bir kulüp olduğunu bile bilemezdim. Belli ki güvenlik görevlisiydi. Onun dışında mekân karanlık ve sessizdi.

Clay'in yanında yürüdüm, kaldırım boyunca ilerledim ve verandanın basamaklarını çıkarak girişe ulaştım.

Güvenlik görevlisi Clay'i tanımış gibiydi, çünkü adam gülümsedi ve bize kapıyı açtı. Bana rahat bir bakış attı. Hiç de bakmıyordu, daha çok merak ediyordu. Clay kimseyle çıkmadığını söylemişti ama muhtemelen benden önce başka kadınları da buraya getirmişti. Belki de fedai bu düzenli müşterinin yanındaki yeni kızın kim olduğuyla ilgileniyordu.

Güvenlik görevlisi kibarca önden gitmemi işaret etti ve ben de eşikten geçerek kulübe girdim.

Bu küçük giriş odasının duvarları ve tavanı siyaha boyanmıştı ve hafif bir aydınlatma tezgahın arkasında oturan kadını aydınlatıyordu. Yaşlıydı ama parlak, genç bir gülümsemesi vardı.

Bakışları bana dönmeden önce Clay'e sıcak bir şekilde "Tekrar hoş geldiniz," dedi. "Kimliklerinizi görebilir miyim?"

İkimiz de ehliyetlerimizi çıkarırken "O yeni," diye açıkladı. "Henüz üye değil."

Kimliğimi tezgâhın üzerine bıraktım ve kadının gülümsemesi genişledi. "Bu harika. Sana her şeyi ayarlayacağım, tatlım."

Kimliklerimizi taradı ve bilgisayarına yazdı, mekanın derinliklerinden gelen yumuşak müzik sesine başını sallayarak eşlik etti. Bana imzalamam ve tarih atmam için bir ibraname içeren bir pano uzattı, ben de imzaladım.

Evrak işleri tamamlandıktan sonra memnun görünüyordu.

"Üyeliğiniz onaylandı," dedi ve ehliyetimi geri verdi. "Yeni üye ücreti yirmidir."

Clay bunu bekliyor olmalıydı çünkü kredi kartını bankonun üzerine, kimliğinin hemen yanına bıraktı. Kadın ehliyeti aldı ve taramaya başladı.

"Onun örtüsü on dolar olacak," diye devam etti, "ve senin için-"

Ehliyetinin taranmış hali ekranda belirdi ve 'Tercih Edilen Üye' başlığı üst kısımda yanıp söndü.

"Oh." Hoş bir şaşkınlıkla doğruldu. "Yani, toplam sadece altmış olacak."

Göz kırptım. *Sadece* altmış mı? Sadece onun duyacağı şekilde sesimi fısıltıya indirdim. "Düzenli olarak ne kadar?"

Yüz ifadesi sabitti. "Düzenli üye olanlar için geceliği yüz dolar."

"Tanrım." Bu bir gece için çok fazlaydı, cinsiyetçilikten bahsetmiyorum bile, ama aynı zamanda ... beni şaşırtmadı. Yıllar önce erkek arkadaşlarımla gittiğim striptiz kulübünde kadınlar için giriş ücreti alınmıyordu. Belki de burası da diğer kulüpler gibi mümkün olduğunca çok kadını cezbetmek istiyordu.

Kadın dikkatini ona çevirdi. "Onu gezdirmek ister misiniz, yoksa personelden birini çağırmamı ister misiniz?"

"Ona verebilirim."

Başını salladı ve bana odaklandı. "Pekâlâ, kurallar kadınlar için kolay. Gerçekten, tek kural telefona izin verilmemesi. Eğer telefon kullanırken yakalanırsanız, dışarı çıkmanız istenecek. Kulübün içinde personel alanları, barın arkası ya da kendinizi tanımladığınız cinsiyetin karşısındaki tuvalet dışında her yere girebilirsiniz. Ayrıca, herhangi biri sizi rahatsız veya güvensiz hissettirirse, derhal personelden birine bildirin, biz de ilgilenelim. Personel kulübün her yerindedir. Altın isim etiketleri takanlar onlar."

Konuşmasını bitiren kadın Clay'in kredi kartını okuttu, slipi yırttı ve imzalaması için ona uzattı.

"Eğer izlemek isterseniz," diye ekledi, "Mistress Theia'nın gösterisi saat on bir buçukta başlıyor. Sizin için yanıtlayabileceğim herhangi bir sorunuz var mı?"

Bana sorduğu açıktı, ama beynim az önce söylediği şey üzerinde uğulduyordu. *Gösteri mi? Hanımefendi mi?* İçeri girmek için sabırsızlanıyordum. "Hayır, sanmıyorum."

"Tamam. Siz ikinize iyi eğlenceler." Elini tezgâhın altına soktu ve bir düğmeye basmış olmalıydı, çünkü kulübün kapısı usulca çaldı.

Bana bu yerden bahsedildiğinden beri nasıl bir yer olacağını hayal etmeye çalışıyordum. Filmlerde seks kulüpleri ya metal ve deriyle dolu korkunç endüstriyel bir yer ya da kırmızı kadife perdeleri ve titrek mumlarıyla zarif ve gösterişli bir yer olarak görünürdü.

Eros bunların hiçbirine benzemiyordu.

İlk bakışta sıradan bir gece kulübü gibi görünüyordu. Arka duvar boyunca bir bar ve ortada, yanıp sönen ışıklar ve bas ağırlıklı müzikle tamamlanan bir dans pisti vardı. Dans alanının kenarında yükseltilmiş platformlar vardı. Biri kafes, diğeri direkti ama şu anda her iki platform da boştu.

Geniş oda nispeten karanlıktı ve halı kaplı alana serpiştirilmiş tek tek masaların üzerine hafif bir ışık düşüyordu.

Dans pistinde çok fazla insan yoktu ama bunun sebebinin akşamın çok erken saatleri olması mı yoksa o anda çalan şarkı mı olduğunu anlayamadım. Seksiydi ama aynı zamanda yavaştı. Dans etmek istemem için fazla yavaştı.

Birkaç çift ve arkadaş grubu alçak masalarda oturmuş, dans pistinde müzik eşliğinde hareket eden bir avuç insanı izlerken konuşuyor ve içki içiyordu.

Bakışlarım onlarınkini takip etti ve bir kez daha baktım.

Dans eden kadınlardan biri elbisesini beline kadar sıyrarak kalabalığın gözleri önünde vücudunun alt kısmının tamamen çıplak olduğunu gösterdi. Tepkisini görmek için Clay'e döndüğümde hiç şaşırmadı. Sadece dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

Müziğin sesini duyabilmem için yakınımaya eğilmek zorunda kaldı. "Bu kattaki ortak alanlarda erkekler giyinik olmak zorunda ama kadınlar değil. Bir kere

İstersen her şeyi çıkarabilirsin Lilith."

Birden nefesimi tutmakta zorlandım. Açıkçası utangaç değildim ama daha önce hiç gerçek bir teşhirci olmamıştım, çünkü toplum içinde soyunmanın başımı belaya sokacağından korkuyordum. Bakışlarım dans pistine ve kalçalarını sallayan, amını sergilerken kendisine en yakın çiftle alay eden kadına geri döndü. Bununla ilgileniyor muydum?

Şu anda bunu düşünecek zamanım yoktu, çünkü hala almam gereken çok şey vardı.

Müşterileri ilginç ve beklenmedik buldum. Çok geniş bir yaş yelpazesi vardı -her şekilden, boyuttan ve çekicilik seviyesinden insanlar- ve büyük çoğunluğu Clay ve benim gibi giyinmişti. Deri ya da lateks yerine daha şık etekler, elbiseler ve takımlar standart gibi görünüyordu.

"Bir şeyler içelim, ben de sana etrafı gezdireyim," dedi.

Ben başımı sallayınca Clay bara doğru işaret etti. Barın bir tarafında taburelerde oturan birkaç adam vardı ve bakışlarını dans pistine dikmişlerdi - ta ki ben geçene kadar.

Farkındalık omurgamdan aşağı süzüldü. Bu gece korse, kısa eteğim ve stiletolarımla iyi görünüyordum ve bu adamlar bunu fark etmişti. Etrafımdaki atmosfer kalınlaştı.

Arkadaşlarımdan ayrıldığımda bir barda bir grup erkeğin bana odaklanmasıyla aynı deneyimdi.

Sanki yırtıcı hayvanlar tarafından izleniyormuşum gibi hissediyordum. Sanki bu adamlar bir kurt sürüsüydü ve ben de onların önüne atılmış taze bir ettim. Clay de bunu hissetmiş miydi? Elini sırtımın alt kısmına koydu ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Belki de bana yol göstermek için yaptığı yardımcı bir jestti ama bundan şüpheliydim. Bunu hak iddia etmek için yapmıştı.

Ve ben buna hiç aldırmadım.

Barmenin içkilerimizi karıştırmasını beklerken başımı barın diğer ucundaki adamlara doğru çevirdim. "Bu adamların hikayesi ne?"

"Bekar erkekler sadece bara girebilir."

"Başka bir yere gidemezler mi?" Kafa karışıklığı dudaklarımı birbirine bastırmama neden oldu. "Ne için yüz dolar ödüyorlar? Bütün gece barda oturmak için mi?"

Barmene bahşiş verip içkilerimizi alırken ve benimkini bana uzatırken sorumu eğlenceli buldu. "Hayır. Biri onları davet ederse bardan ayrılabilirler."

"Oh, anladım. Eğer onları bir kadın alırsa, o zaman-"

"Evet, ama neredeyse her zaman çiftler oluyor."

"Gerçekten mi?" Skandal bir şekilde sııttım. "Üçlü seks mi?"

Bu konuda çok gerçekçiydi. "Bazen, ya da koca sadece izlemek ister."

Aman Tanrım. Bakışlarım bar taburelerine tünemiş, dans kartlarını yumruklayacak birini bekliyormuş gibi görünen adamlara kaydı. "Bu gece seninle gelmemiş olsaydım, onlarla oturuyor olur muydun?"

Çok beklemesi gerekmeyecekti. Clark Kent gibi davranıyordu ve bu inanılmaz derecede seksiydi. En azından benim için öyleydi. Süpermen'in en seksi olduğu zamanların, sade kıyafetleri ve gözlüklerinin arkasına saklandığı zamanlar olduğunu düşünmüşümdür hep.

"Beş yıldan uzun bir süredir üyeyim," dedi, "ve araştırıldım, yani sizinle aynı özgürlüklere sahibim."

"Öyle mi?" Bir kaşımı kaldırdım ve şüpheliymiş gibi davrandım. "Neden soyunup bunu kanıtlamıyorsun?"

Onu hazırlıksız yakalamak çok eğlenceliydi. Siyah çerçevelerinin ardında gözleri büyüdü ve işler tam olarak planladığı gibi gitmediğinde ne kadar şaşırdığını görebilirdim. Yine de çabuk toparlanırdı.

"Düzelتيyorum. *Neredeyse* sizinle aynı özgürlüklere sahibim."

İçkisinden bir yudum aldı, sonra dans pistinin ötesini işaret etti. Odanın uzak tarafında kulübün geri kalanına açılan bir kapı vardı ve ben tur için sabırsızlanıyordum ama bir adım bile atmadan kalbim küt küt atmaya başladı.

Masalardan birinde tek başına oturan bir adam vardı ve eli kehribar rengi bir sıvı dolu bardağa sarılmıştı, ancak içkiye dokunulmamış gibi görünüyordu. Güzel bir gri takım elbise giymiş ve mavi kravat takmıştı; el sallamak için elini kaldırdığında yüzünde parlak bir gülümseme belirdi.

Onu tanıımıyordum ama içime akan kan vücudumu ısıtmaya devam ediyordu.

Clay yakışıklı ve seksiydi, zekâ ve yetkinlik saçıyordu. Hollywood versiyonu seksi bir inek gibiydi.

Bana el sallayan bu yabancı, yakışıklılığın Hollywood versiyonuydu ve genelde en çok Clay'in erkek tipini sevsem de, bu adamın ne kadar iyi göründüğünü görmezden gelmek imkânsızdı.

Clay'den gençti ama benden daha yaşlıydı - belki de otuz yaşındaydı. Kum rengi saçları mükemmel bir şekilde dağınıktı, uçları kulaklarına doğru düşerken kıvrılıyordu. Ve -tatlı İsa- dostça bir gülümsemesi vardı. Odayı aydınlatıyordu.

Clay'e fısıldarken bile bakışlarımı ona kilitleyerek el salladım. "Bu adam neden bana el sallıyor?"

Kıkırdadı. "O değil."

Clay adama el sallayarak karşılık verdiğinde, içime bir utanç çöktü. Sorduğum soru ne kadar ukalacaydı? Adamın Clay'le değil de benimle ilgilendiğini varsaymak? Daha yirmi saniye önce bana

beş yıldan fazla bir süredir bu kulübün üyesiydi. Şüphesiz, diğer müdavimlerle tanışmış ve arkadaş olmuştu.

Aklıma başka bir fikir geldi. "Görüşeceğin müşteri o mu?"

"Hayır." Daha fazlasını söylemesini bekliyordum ve uzun sessizlik onu isteksizce devam etmeye itti. "O bir ... arkadaş."

"Oh?" İlginç. "Tura başlamadan önce merhaba diyelim."

Ama hareket etmedi. Onun yerine bakışlarını bana dikti.

"Neden?" Neden derken neyi kastediyordu? "Kibarlık olsun diye mi?"

"Hmm, bu kadar mı?" Hafifçe gülümsemesi alaycıydı. "Eminim çekici olmasının bununla hiçbir ilgisi yoktur."

Bakışlarım tekrar adama kayarken aptalı oynadım. "Öyle mi? Fark etmemiştim."

"Doğru." Açıkça söylediğim yalana güldü. "Hâlâ buradaysa belki gösteriden sonra merhaba diyebiliriz. Toplantımdan önce sana etrafı gezdirmek için yeterli zamanım olduğundan emin olmak istiyorum."

"Tamam," dedim. Bir planı olduğu belliydi ve bu plan gri takım elbiseli seksi kızla tanıştırmayı içermiyordu. Masaların ve dans pistinin yanından geçerken adamın bakışları bizi takip etti, ama oturduğu yerden kalkmak ya da bizi yanına çağırmak için hiçbir hareket yapmadı.

Yandaki oda gösterişli bir salondtu. Bir tarafta bir kanep ve birkaç rahat sandalye cam bir masanın etrafında toplanmıştı. Diğer tarafta ise

iki açık kapı, karanlık odalara açılıyordu.

"Eğer bir kapı kapalıysa," dedi, "bu odanın kullanımda olduğu anlamına gelir."

Elini içeri sokup bir düğmeyi çevirdi ve odanın ışığını yaktı; o kadar küçüktüler ki daha çok koltuk gibiydiler ve sadece içki koymaya yetecek büyüklükte bir sehpa vardı. Odanın içi dardı ama kanepeler derin ve davetkârdı ve burada muhtemelen neler olup bittiğini hayal etmek zor değildi.

Clay ışığı kapattı ve beni kısa koridora götürdü. Solumuzda L şeklinde muhteşem bir ahşap merdiven vardı ama o sağa dönerek beni parlak siyah zeminli ve koyu kırmızı duvarlı bir odaya götürdü. Odanın sonunda sahne gibi küçük bir platform vardı ve üzerine monte edilmiş Aziz Andrew'un haçını çerçeveleyen çıplak tuğladan bir şerit fon görevi görüyordu.

Nefesimi yuttum. Yan tarafa oyulmuş logoyu görmeme gerek yoktu çünkü tarzı anında tanıdım.

"Senin" dedim.

Onda bir parça gurur vardı. "Evet."

Bu haç evindeki modern haça benzemiyordu. Ahşaptan yapılmış, demir bantlar ve halkalarla süslenmiş geleneksel X haçıydı. Sıcak meşe tuğlaya karşı harika görünüyordu ve alana mükemmel bir şekilde uyuyordu.

"Çok güzel," dedim.

"Teşekkür ederim."

Odak noktası olduğu için ha dikkatimi çekmişti ama bakışlarım odanın geri kalanına kaydı. Siyah katlanır sandalyelerin genellikle haça bakacak şekilde sıralar halinde yerleştirildiği hissine kapıldım, ancak bu gece odanın ortasını boş bırakacak şekilde daire şeklinde yerleştirilmişlerdi.

Gösteri her neyse, sahnede değil orada gerçekleşecekti.

Hayal kırıklığı içime işledi. "Gösteri için senin haçını kullanmayacaklar mı?"

Seksi ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Hayır, bu gece öyle görünmüyor." Başını kapıya doğru salladı. "Gel hadi. Sana üst katı göstereyim."

Ahşap merdiven süslüydü ve eski, dönüştürölmüş evin orijinali olmalıydı. Merdiven basamakları biz çıktıkça gıcırıyor ve yüksek sesle inliyordu. Aptalca bir soru olup olmadığını bilmiyordum ama sormayacak kadar meraklıydım ve sesimi alçaltarak sustum. "Orada herkes çıplak mı olacak? İnsanlar sevişecek mi?"

Gözlerinden eğlence fışkırdı. "Bundan şüpheliyim. Yani, daha çok erken. Olaylar genellikle gece yarısı civarında başlar."

O haklıydı.

Kimse seks yapmıyordu, hatta çıplak bile değildi. Çünkü bu katta bir taburede oturan bir personelden başka kimse yoktu.

merdivenlerden. Evin ikinci katı ana kattan daha küçüktü ve az sayıdaki oda daha çok dinlenme alanıydı. Bu kattaki tek kapı banyolara açılıyordu.

En büyük odada etkileyici bir taş şömine ve önünde kocaman siyah deri bir koltuk vardı. Kanepenin oluşturduğu U şeklinin ortasında büyük boy, uyumlu bir sedir duruyordu. Kulübün geri kalanı gibi burası da zevkli bir yerdi. Ortam aydınlatması ve köşelere monte edilmiş hoparlörlerden yayılan boğucu müzikle seksiydi.

Bu salon ile alt kattaki salon arasındaki en büyük fark, yan masaların üzerinde duran şeydi. Mendiller. Antibakteriyel mendiller. Ve . . .

"Bu kayganlaştırıcı mı?" Ben sordum.

"Sanırım öyle, evet." Bana değerlendirci bir bakış attı, belki de benim onun hakkındaki tepkimi merak ettiği kadar o da benim tepkimi merak ediyordu. "Böylece turumuz sona erdi." Manhattan'ından bir yudum aldı.

"Şimdiye kadarki düşünceleriniz?"

"Bu," bunu nasıl ifade edeceğimi bilemiyordum,

"ilginç." Anlamıştı. "Beklediğin gibi değil miydi?"

Başımı salladım. "Kötü anlamda değil. Sadece ... farklı."

Ayaklarının üzerinde kayarak onu yakınlaştırdı ve aramızdaki boşluğu azalttı. Sesi alçaldı ve kulağa inanılmaz derecede seksi geldi. "Hayal kırıklığına uğrama. Gece daha çok genç."

"Hayal kırıklığına uğramadım."

Bakışları gözlerime yerleşmeden önce yüzümde dolaştı ve az önce söylediğim yalanın ardını görebildiğine yemin edebilirim. "Elbette öylesin. Kırbaçlar ve zincirler olacağını düşünmüştün. Belki bir zindan ya da seks partisi." Nazik bir gülümseme dudaklarını eğdi. "Bunları istemende yanlış bir şey yok ama böylesi daha iyi. Sana göstermek istediğim çok şey var ve sığ sularda yüzmeyi öğrenmek daha kolay."

Bunu nasıl yaptı? Sözleri beni karanlık, sabırsız bir arzuyla doldurdu.

Clay'in eli sırtıma, sonra da kığımın kıvrımına kaydı ve oraya koyduğu işaretleri hatırlatacak kadar sert bir şekilde sıktı.

"Yine de coşkunu gerçekten seviyorum," diye fısıldadı. Kahretsin, neredeyse eriyordum.

Ama benimle başka bir şey yapmak yerine saatine baktı ve toplantı vaktinin geldiğini söyledi. Onu gürültülü merdivenlerden inip ana kattaki salona kadar takip ettim, sonra o kanepeye otururken beni yönlendirdiği sandalyeye oturdum.

Beklerken etrafımı daha detaylı inceledim. Açık kapıdan yandaki gece kulübü odasına doğru akan müziğin sesi yüksekti ama koridorun sonundaki kırmızı odadaki hareketliliği de duyabiliyordum. Belki de gösteri için hazırlıklarını tamamlıyorlardı.

Yolun karşısındaki özel odaların kapılarından biri kapalıydı. *Kullanımda olduğunu* söylemişti. İki kapının arasında uzun, dar bir pencere vardı ama karanlıktı. Gölgeleklerin çekildiği işlevsel bir pencere miydi yoksa siyaha mı boyanmıştı? Ötesinde hareket eden herhangi bir beden göremiyordum ve aniden tek istediğim buydu.

Otuz dakikadır bu seks kulübündeydim ve dans pistinde amını gösteren kadın dışında hiç seks görmemiştim. Bu öğleden sonra Clay'le yaptığımdan çok daha uysaldı, üstelik tüm bunlar bana normal geliyordu. Sadece seks isteğimi arttırdı.

Ve açlıktan ölüyormuşum gibi hissettim.

Clay'in müşterisi ellili yaşlarında, atkuyruğu saçları olan ve sırık gibi bacaklarının üzerine siyah deri pantolon giyen sıska bir adamdı. Adamın güneyli aksanı kalındı - Nashville aksanından çok daha derindi ve itaatkârına emir verirken sesinin nasıl çıktığını merak ettim.

Clay'in kendisine verdiği farklı kumaş parçalarını değerlendirirken, adam dizlik üzerinde ekstra dolgu istediğinden bahsetti. Hizmetçisinin daha yaşlı olduğunu ve dizlerine dikkat etmek istediğini söyledi.

Bu küçük ayrıntı içimde beklenmedik bir sıcaklık yarattı.

Şimdiye kadar BDSM söz konusu olduğunda sadece ticarileştirilmiş şeyleri biliyordum. Porno ve sayısız film beni sadece genç, güzel insanların oynamasına, zevk almasına izin verildiğini düşünmeye şartlandırmıştı. Ama bu adam ve onun yaşlı

Denizaltılar *gerçek* insanlardı, gördüğüm uydurma hikâyeler değil. Gerçekliği ne kadar çok sevdiğime şaşırdım.

At Kuyruklu Adam'a yakışıklı demezdim ama onu kendi tarzında çekici bulmam garip miydi? Kendine güveni ve rahatlığı inkar edilemezdi. Ya da belki de partnerine gösterdiği ilgiden kaynaklanıyordu. Adamlar sohbetlerine devam ederken, adam karısının şu anda diğer odada arkadaşlarıyla birlikte masada olduğunu söyledi. Bu toplantı için gizlice kaçmıştı çünkü Clay'e ona sürpriz olarak özel bir parça yaptıracaktı.

Ayrıntılar üzerinde çalışırken, odanın karşısındaki pencere aniden aydınlandı ve bakışlarım mıknatıslanmış gibi ona doğru uçtu.

Vay anasını.

ALTI

Kadın kıvrımlıydı ve benden daha iri olmasına rağmen güzel orantıları vardı. Tamamen çıplak değildi çünkü eteği beline dolanmıştı ve siyah bir yaka boğazını sarıyordu ama diğer her yeri çıplaktı. Arkasındaki adam kalçalarını onun kışına her vurduğunda iri, seksi göğüsleri sallanıyordu. Eğilmiş olduğu için elleriyle cama dayanmış, parmaklarını cama yaymıştı.

Beni hissetmiş miydi? Kadın camdan dışarı baktı, bakışları araştırıyordu ve izlediğimi fark edince bana kilitlendi. Dudaklarında boğucu bir gülümseme yayıldı, sözsüz bir şekilde izlememi nasıl istediğini açıkladı.

Tanrım, yanıyordum ama kafamı çevirmeye cesaret edemiyordum.

Adamın onu becerme şekli sertti. Vücudunun tokatları kadının teninde dalgalanıyor ve yankılanıyor, adamın yüzü zevkten iki büklüm oluyordu. Kadın kesinlikle bundan hoşlanıyordu, ama benden daha çok zevk alıyor gibi görünüyordu. Daha ince bir nokta koymak için öne doğru eğildi ve göğüslerini cama yasladı. Göğüsleri, esmer meme uçlarını çevreleyen soluk tenli iki mükemmel daireye dönüştü.

Clay'in sesi kırılacak kadar keskindi. "Lilith."

Dikkatimi ona yönelttiğimde kanepedeki iki adamın da beklentiyle bana baktığını fark ettim. Clay takım elbisesinin cebinde taşıyor olması gereken not defterine bir şeyler karalıyordu ama kalemi vuruşunun ortasında donmuştu.

Müşteri güldü. "Astın söylediklerimin tek kelimesini bile duymadı." Sarsıldım. Clay'in itaatkârı olduğumu mu düşünmüştü?

Öyle miydin?

Adamı düzeltmedim. Bunun yerine dizlerimi birbirine kenetledim ve Clay'e ait olma düşüncesinin yarattığı acıya karşı kendimi sıktım. "Özür dilerim," dedim. "Dikkatim dağıldı."

Clay bana yardım etti. "Ayakkabılarına iltifat ediyordu."

"Oh, teşekkür ederim." Minnettar görünmeyi ve utanmamayı umarak gülümsedim.

Ellerimi eteğimden aşağı indirdim, aniden onlarla ne yapacağımdan emin olamadım. Bakışlarım adamlara sabitlenmiş olsa da, yan odadaki adam ve kadının pencereye karşı seviştiklerini hissedebiliyordum. Sanki bana baskı yapıyorlar, beynimin içine girmeye çalışıyorlardı.

Clay'in kalemi yeniden hareket etmeye başladı ve bu bana odaklanacak başka bir şey verdi. Bağlantı halkalarını nereye yerleştireceğini açıklarken kalın, kendinden emin vuruşlarla çizdi.

"Güzel." Müşteri başını salladı. "Hâlâ nasıl hareketsiz kalacağını öğrenemedi."

Clay'in adamla paylaştığı anlayışlı bakış, tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Tanrım, kıpırdamadan duramazsam bana ne yapacağını bilmek isterdim. Gözlüklerinin üstünden bana onaylamayan bir bakış mı atacaktı? Belki yine cetvel kullanırdı? Yoksa daha da keskin bir ısırtık mı?

İniltimi bastırmak için dişlerimi sıktım.

Tartışma sona erdiğinde Clay, gelecek hafta sonuna kadar işlenmiş bir provayı e-posta ile göndereceğine ve onay aldıktan sonra bir teslimat tarihi belirleyebileceğine söz verdi. Adamlar el sıkıştı, ben de kibarca vedalaştım ve adam şüphelenmediği karısına dönmek üzere ayrıldı.

Bakışlarım pencereye kaydı. Çift hâlâ oradaydı, hâlâ sevişiyorlardı ve onun bakışları hâlâ bana sabitlenmişti.

"Buraya gelmekten hoşlanmana şaşırdım," diye nefes nefese kalmış gibi görünmemeye çalıştım.

Clay not defterini ve kalemi cebine koydu ve içkisi elinde, koltuğuna geri yerleşti. "Nedenmiş o?"

"Özel bir insan olduğunu söylemiştin." Pencereyi işaret ettim. "Böyle bir şey yapmak pek de özel sayılmaz."

"Hayır, değil." Sırıttı. "Ama ben bunu yapmam." "Ne?" diye sordum. Ben sordum.

"Gölgeyi kaldır-"

"Başkaları izlerken sevişmem." Ses tonu ciddiye. "Ben izlemeyi tercih ederim." Gözlerini arzuyla ağırlaştırarak yavaşça kırıştırdı ve bardağındaki içkiyi döndürdü. "Peki ya sen? Bu senin sapkınlığın mı?"

"İzliyor musun?"

Durakladı ve - kahretsin - yoğun bakışları beni olduğum yere hapsetti. "İzleniyor musun?"

Ona bakarken bu soruya cevap vermek çok zordu ve bakışlarım cam masanın üzerine düştü. Orada bile onun sessiz yansımasının beni izlediğini gördüm. O kadar yakışıklıydı ki, bu hiç adil değildi.

"Belki," dedim. "Ben utangaç değilim."

Nefesini mi tutuyordu? Göğsü derin bir nefes almış gibi inip kalkıyordu.

"Hayır, değilsin."

Hem bakışlarımı hem de omzumu kaldırdım. "Her şeyi bir kez deneyeceğim."

"Öyle mi?" Aramızdaki elektrik çatırdadı ve dikkati pencereye yöneldiğinde daha da yoğunlaştı. "Kanıtla."

Oh, Tanrım. Ağzım kurudu ve güçlü çıkmasını istesem de sesim titredi. "Nasıl?"

"Senden hoşlanıyor gibi görünüyor. Neden pencereye gidip ona bir öpücük vermiyorsun?"

Neredeyse zevkten gülecektim. Sadece kolay ve güvenli değil, aynı zamanda seksiydi de. "Tamam."

Ayağa kalkıp pencereye doğru yürürken kadın beni ilgiyle izledi ve ben yaklaştıkça dudaklarında bir gülümseme belirdi. Ellerimi cama koyduğumda, o da aynı şeyi yaptı ve ellerini diğer tarafa, benimkilerin olduğu yere koydu. Sanki birbirimize dokunuyorduk.

Öne eğildim ve dudaklarımı cama yapıştırdım, geride hafif bir ruj lekesi bıraktım. Ben geri çekilir çekilmez hevesle öne eğildi, dudaklarını ayırdı ve dilinin düz kısmını o noktanın üzerinde gezdirdi. Sanki öpücüğümü yalamak ister gibiydi ve bu erotikti. Clay'in bu konuda ne düşündüğünü görmek için döndüğümde onu yanımda buldum.

Parmak uçları çıplak omzumda gezinirken bir eliyle ensemini kavradı. Konuşmadı ama ben kalın kalın yutkundum. Elinin üzerimdeki bu basit hareketi sahiplenici ve kontrol edici hissettirdi ve Tanrım, bundan hoşlandım.

Sesi sessiz ama güçlüydü. "Bu benim hatamdı. Onu nerede öpmeni istediğim konusunda net değildim."

"Ne?"

Üzerimdeki baskın el aşağı doğru bastırmaya başladı. "Dizlerinin üzerine çök."

Hay sikeyim. Sıcaktan titremek mümkün müydü? Çünkü benim yaptığım tam olarak buydu.

Clay beni pencerenin önünde diz çökmeye zorladı. Diğer taraftaki çift hiç yavaşlamamıştı. Aksine, benim katılımım

Onları daha da fazla. Adamın hamleleri acımasızdı, göğüslerinin şiddetle sallanmasına ve zıplamasına neden oluyordu.

Clay'e bakıp talimatını beklerken ve dudaklarının nefes almak için ayrılmasını izlerken dizlerim güdük halıda aşındı. Dizlerimin üzerinde ve onun emri altında olmam onu o kadar tatmin etmişti ki, bir an için bunalmış gibi göründü. Ama gözlerini kırpıştırarak bulanıklığını giderdi ve üzerime eğilerek ağzını tam kulağımın kabuğuna dayadı.

Konuşurken sıcak nefesi boynumun hassaslaşmış derisine değdi. "Onun amını yalamayı izlemek istiyorum."

Emrini verdiğinde beni ele geçiren bir güç vardı. O kelimelere dökene kadar varlığından haberdar olmadığım bir ihtiyaçtı bu ve şimdi gerçek ve yaşıyordu. Kararsızlık ya da bunu isteyip istemediğimi sorgulama yoktu. O istiyordu, şimdi ben de istiyordum.

Avuçlarımı cama bastırdım, alnımı serin bölmeye dayadım ve bekledim. Neye ihtiyacım olduğunu çifte duyurdum ve onlar fark eder etmez adam kadını öne doğru itti. Kalçaları ve kalın uyluklarının deltası cama doğru itildi.

Üniversitedeyken bir ev partisinde bir kızı öpmüştüm. Baş aşağı margaritalar serbestçe akıyordu ve biri bize bunu yapmamız için meydan okumuştı. Belki de bana meydan okuyan oydu ... gece bulanıktı. I

Öpücüğün güzel olduğunu ama dünyayı sarsmadığını hatırladım. Kızları öpmenin erkekleri öpmekten farklı olmadığını keşfetmiştim.

Hayatta bu kadar meraklı olmama rağmen, söz konusu kadınlar olduğunda hafif bir meraklı olmaktan öteye geçememem şaşırtıcıydı. Her zaman erkeklerden çok daha fazla etkilenmişimdir. Ve talebi beni heyecandan titreten bu kendini karmaşık ilan eden adamlarla kesinlikle ilgileniyordum.

Emrini yerine getirmek kolay olacaktı ve simüle edilmiş seksin gerçeğinden bile daha ateşli olmasının mümkün olup olmadığını merak ettim. Başımı eğdim, ağzımı açtım ve dilimi camın üzerinde, düzgünce kesilmiş iniş şeridinin üzerinde kaydurdım.

"Siktir," diye inledi Clay takdirle. "Yine."

Memnuniyet dalgalar halinde üzerime çöktü. İstenileni yaptım, dilimi ilk geçişimden nemli ve lekeli olan pürüzsüz cam boyunca sürükledim.

"Şu haline bak," dedi, "şimdi çok iyi bir kız oldun. Bence ayağa kalkmalı ve ona iyi olmadığını zamanlarda neler olduğunu göstermelisin."

Kalkmama yardım etmek için elini uzattı, ben de tuttum. "Beni istiyorsun-" "Bugünkü kötü davranışının sana kazandırdığı notları ona göster."

Onunla birlikte olmak sarhoş ediciydi ve sanki kafam iyiymiş gibi kanımda coşku kaynıyordu. Ayağa kalkar kalkmaz arkamı döndüm, belimden hafifçe eğildim ve eteğimin arkasını kaldırdım.

Açıkta kalan yanaklarımın üzerinden serin hava süzölüyordu. Bu gece sadece külot çizgilerini önlemek için değil, tahriş olmuş cildimin üzerine bir şey koymamak için de tanga giymiştim. Yaptığı iş ortaya çıkar çıkmaz Clay derin bir memnuniyet iç çekışı yaptı. Daha önce yaptığım gibi, kalçalarımı oynatarak kışımı gösterdim ve bu bana bir şaplak kazandırdı.

Kaba ya da sert değildi, şakacıydı ve neredeyse kıkırdıyacaktım.

Pencereden donuk bir patlama sesi geldi ve kadın muhtemelen sesini yükseltmiş olsa da sesi kısılmıştı. "Bize katılın!"

Ama Clay başını salladı, elindeki neredeyse boş bardağı gösterdi ve sonra ana odaya doğru işaret ederek onlara yeni içecekler alacağımızı söyledi.

"Gösteri birazdan başlayacak," dedi bara doğru ilerlerken. "Oturmak istiyorsan içeri girmeliyiz."

Hızlı bir bakış Clay'in arkadaşının gittiğini gösteriyordu, bu birçok açıdan hayal kırıklığı yaratmıştı ama belli etmemeye çalıştım. Bir tutam saçımı omzuma attım. "Nasıl bir şey olacak?"

"Gösteri mi?" Gülümsemesi gizemliydi. "İlginç olacak. Bence hoşuna gidecek."

Kırmızı odaya girdiğimizde sadece birkaç koltuk kalmıştı ve Clay beni boş olan ilk sandalyeye oturttu, ben ise zeminin ortasındaki şeye dalıp gitmiştim.

Ya da daha uygun bir ifadeyle, kim.

Kız yirmili yaşlarının başında gibi görünüyordu. Kirli sarı saçlarını geriye doğru topuz yapmıştı ve bu ince yapısıyla birlikte bana onun bir balerin olduğunu düşündürdü. Hem yüzü hem de vücudu güzeldi ve teninin her yerinde renkli sanat eserleri vardı. Bunu söyleyebilirdim çünkü tamamen çıplaktı.

Kızda bir sürü mürekkep vardı, ayrıca her iki meme ucunda da birer piercing vardı. Yerde yatıyordu ve nefes aldığı anda, neredeyse şeffaf olacak kadar ince olan lateks örtünün altında piercingler belli belirsiz parlıyordu. Garip bir durumdu. Battaniye onu çevreleyen dikdörtgen bir çerçevenin üzerine örtülmüştü ve lateks kalın siyah bir yakayla boynunu sarıyordu.

Tam yerime yerleşmiştim ki siyahlar giymiş bir kadın öne çıktı ve odadaki tüm konuşmalar kesildi. Muhtemelen zaten doğal olarak uzun boyluydu ama ince topuklu botlarının üzerindeki devasa platform, yüksek boyunu abartıyordu. Parlak 'ıslak görünümlü' zıbını muhteşem vücudunu sarıyor, onu doğru yerlerden vurguluyordu. Kadın heykelsi ve inanılmaz derecede güzeldi.

Koyu renk saç örgüleri yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmış, sonra da güzel bir püskül gibi sırtından aşağı dökülmüştü. Lateks tulumu çenesine kadar her yerini örtüyordu ve elleri bile siyah tulumla sarılmıştı.

PVC kumaş. Sadece yüzü görünüyor, güçlü elmacık kemiklerini ve kusursuz kahverengi tenini sergiliyordu.

Sahibe Theia başka bir dünyaya benziyordu. Seksin bir din olduğu bir gezegenden gelen bir tanrıça gibi.

Yerde yüzükoyun yatan kıza doğru kasıla kasıla yürürken parmak uçlarından basit bir ipek göz bağı sarkıyordu. Attığı her adımda güç ve güven vardı ve kızın başının yanına çömeldiğinde kedi gibiydi. Göz bağı takıldı ve her iki kadın da yerleşimden memnun görünene kadar ayarlandı.

Bunlar olurken, sanki gösteri çoktan başlamış gibi sessiz ve saygılı bir şekilde odaya başka çiftler de geldi. Belki de başlamıştı. Clay koltuğunu bir kadına verip benim sandalyemin arkasına geçtiğinde şaşırdım ama yine de memnun oldum.

Baskın kadının sesi derin ve baştan çıkarıcıydı, dikkatimi tekrar ona çekti. "Hazır mısın, evcil hayvan?"

Kız lateksin içinde yer değiştirdi, kollarını ve bacaklarını vücudundan rahat bir mesafede olacak şekilde açtı. "Evet, Hanımefendi."

Elektrikli süpürgeye benzeyen yüksek sesli mekanik bir vızıltı duyuldu.

Oh . . .

Vay canına.

Tam olarak öyleydi, çünkü kız bir battaniyeyle örtülmemiştir - bir torbanın içine kapatılmıştı ve makine havayı emdiğinde yerinde kilitlenmişti. Lateks vücuduna sıkıca yapıştıkça daha da şeffaflaşıyor ve cildine pürüzsüz, plastik bir parlaklık veriyordu. Hava gider gitmez makinenin gücü kesildi ve oda tamamen sessizliğe gömüldü.

Kapana kısılmış bir av gibi evcil hayvanına bakan Mistress Theia'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. Dominant önündeki sahnenin tadını çıkardı. Sonra kızın yanına gitti ve diz çöktü.

Siyah elleri kızın lateksle bağlanmış tenini yumuşatırken, ona saygıyla dokunurken havayı yudumladım. Avuçlarını kızın kalçalarının üzerinde gezdirdi, gergin karnına doğru ilerledi ve mürekkebin güzel desenlerinin üzerinden geçti. Kızın nefes alış veriş anında düzensizleşti ve etrafındaki mühürlü lateks tarafından hareketsiz hale getirilmiş olmasına rağmen göğsü kabardı.

Tanrım, çok seksiydi.

Mistress Theia onun üzerinde kayarak bir dizini astının ayrık bacaklarının arasına koydu, böylece daha fazla yere dokunabilecekti. Elleri okşadı, yavaş, lüks vuruşlarla süzüldü, kızın vücudunda yukarı ve aşağı çalıştı. Uyguladığı baskıyı da değiştiriyor gibi görünüyordu. İlk seferinde kızın göğüslerinin üzerinden geçerken tüy gibi hafifti ama aşağıya doğru inişinde daha fazla sürtünme vardı.

Bunun sadece kızı mı yoksa seyircileri de azdırmak için mi yapıldığını bilmiyordum çünkü siyah eller sarışının belinden aşağıya doğru inerken karnımda bir beklenti vardı. Parmakları kızın kalçalarının arasına girip masaj yapmaya başlayana kadar bakışlarım onları takip etti.

Çıkardığı inilti vücudumda bir sıcaklık yalaması gibi titreşti.

İşte tam o anda başımı kaldırdım ve bir çift gözün çemberin diğer tarafından beni izlediğini fark ettim. Nefesim ciğerlerimde durdu. Gri takım elbiseli muhteşem adam -Clay'in arkadaşı- gitmemişti. Gösteri için buradaydı ama herkes Mistress Theia'nın oyununu izlerken, bu adam beni izliyordu.

YEDİ

Gri takım elbiseli adam bana baktı, derin gözleri merakla dolup taşıyordu. Kim olduğumu mu merak ediyordu? Clay'i nereden tanıdığımı mı? Ya da belki daha basitti ve neden ona aval aval baktığımı sorguluyordu.

Bakışlarımı tekrar yerde oynayan sahneye çevirdim.

Mistress Theia'nın bir eli kızın leğen kemiğinin üstündeydi ve başparmağı aşağıya doğru inerek kızın klitorisine daireler çizerken, diğer eli göğüslerden göğüslere dolaşıyordu. Kızdan daha uzun, daha yüksek bir inilti yükseldi ve odayı sararak yanımdaki koltukta oturan kadının elini yumruk haline getirmesine neden oldu.

Anlamıştım. Sahneyi izlemek beni de tahrik ediyordu. Sadece cinsel şeyler de değildi. Güç de vardı. Kız hapishanesinin içinde kıvranmaya çalıştığında ve lateks buna izin vermediğinde Mistress Theia hınzırca kıkırdadı.

Günahkâr başparmak daha hızlı ve daha hızlı hareket etti ve kız kaçamasa da, Mistress Theia eğildi ve onu yerinde sabitlemek için ön kolunu kızın omuzlarına koydu.

Denizaltısına usulca mırıldandı. "Çok iyi bir evcil hayvan. Bütün bu insanlar seni izlerken mi geleceksin?"

Kızın iniltisi ihtiyaçtan çaresizdi ama cevap veremedi Mistress Theia elini kızın ağzının üzerine kapattı. Kelimeler siyah plastik eldiveninin altından boğuk bir şekilde çıktı.

Mistress Theia'nın gülümsemesi şeytaniydi. "Seni duyamıyorum," diye fısıldadı.

Şehvet içime işliyor, vücudumdaki her kası sıkıyordu. Gülünçtü, ama kesinlikle hareketsiz oturmak zorundaymışım gibi hissediyordum, aksi takdirde herkes ne kadar rahatsız edici bir şekilde tahrik olduğumu anlayacaktı. Kendimi daha da kötüleştirerek, gri takım elbiseli yabancıya karşıdan bir bakış atma riskini göze aldım.

Kahretsin, hâlâ bana bakıyordu ve bu sefer bir kaşı kalkıktı ve ağzının köşesi seksi bir gülümsemeyle kalkmıştı, bu da bana hareket edip etmememin önemli olmadığını söylüyordu. Bu adam bir şekilde tüm arzularımı, tam kalbimi ve hatta belki de Clay'in kıcıma koyduğu izlere kadar gördü.

Sanki bana onun varlığını hatırlatmak istercesine, serin parmak uçları tenimde gezinerek irkilmeme neden oldu. Sonra Clay'in eli orada, arkamda dururken omzumu kavradı. Belki de elini oraya gelişigüzel koyuyordu. Ama bunu bu kulüpte yaptığı diğer zamanlarda olduğu gibi, dokunuşu sahiplenici hissettirdi. Arkadaşının bana nasıl baktığını fark etmiş ve sahiplenmek mi istemişti?

Her şey içime işliyor, bir basınç valfi gibi yükseliyordu. Yabancı'nın bana duyduğu arsız şehvetin yüzünden damlaması. Clay'in ince

Parmakları omzumu sararak beni yerimde tutuyordu. Bu beni memnuniyetle ürpertti.

Yerde, Mistress Theia'nın parmaklarının arasından kaçan zevk iniltileri dikkatimi tekrar ona yöneltmemi sağladı. Elini yavaşça kızın nefes nefese kalan ağzından çekerken, elini kızın bacaklarının arasından da çekti. Bu kızın çaresizlik çılgılığı atmasına neden oldu ama Mistress Theia dizlerinin üzerine kalktı ve hizmetçisine onaylamayan bir bakış attı. Gözleri bağlı kızın bunu görememesi önemli değildi.

"Sus," diye emretti.

Kız, plastik tabakalar arasında sıkışmış haldeyken olabildiğince kıvrandı.

Mistress Theia dikkatini yakınlarda oturan adamlardan birine yöneltti ve beklenti dolu bir el uzattı. Gösteri başlamadan önce bunu konuşmuşlar mıydı? Adam ayaklarının yanındaki bir çantaya uzandı, kablolu bir vibratör çubuğu çıkardı ve onu bekleyen metrese uzattı.

Başparmağı sapın üzerindeki düğmeye bastı ve sadece donuk uğultu sarışının ihtiyaçla sızlanmasına neden oldu. Ne olacağını biliyordu ve vibratörün ona vereceği zevk için sabırsızlanıyordu.

Vibratörün başı kızın meme ucunun üzerinde hayalet gibi geziniyordu ve domme'unun gülümsemesini göremese de, kesinlikle sesinde duyabiliyordu. "Hmm. Bunu istiyor musun?"

"Evet, hanımefendi."

"Neresine? Ağrıyan küçük klitorisine mi?"

Kız o kadar zor yutkundu ki duyulabiliyordu. "Evet, lütfen."

"Pekâlâ." Değneği aşağı indirdi, kızın açılmış bacaklarının arasına kaydırды ve vibratörü kaldırmadan önce başını klitorisinin üzerinde bir kez okşadı. "Bu nasıldı?"

Kızın nefesi zevkle başladı ve hayal kırıklığıyla sona erdi. Ona sadece alaycı bir ipucu verilmişti ve çok daha fazlasını istiyordu. Bir kez daha kıvranmaya çalıştı ama yaptığı tek şey yatağın esnek çerçevesini hafifçe bükmek oldu.

"Hanımefendi, *lütfen*."

Mistress Theia zevkle kıkırdadı ve seksi ses içime işledi. Onun tatmin olduğunu duymaktan bu kadar hoşlanmam şaşırtıcıydı, sanki ikinci el bir zevk gibi.

Bu kez vibratör kızın kalçalarının arasına bastırıldığında, Mistress Theia onu orada bıraktı. Bir yumruğunu kızın atkuyruğunun üzerinde gezdirerek örgüleri bir araya getirdi ve saçlarını omzunun üzerinden çekerek yolundan çekilmesini sağladı. Sonra öne doğru eğildi ve elini kızın göğsünün üzerine, tam göğüslerinin arasına koydu. Böylece itaatkârının üzerine diz çökerken kendini destekleyebilecek ve vibratörü kızın klitorisine sıkıca tutabilecekti.

Kısa, yutkunarak aldığı nefesler inlemeleriyle noktalanıyordu ve içinde nasıl bir zevk biriktiği belliydi. Kız dizlerini hareket ettirmeye çalıştı, bu yüzden çerçeve hafifçe eğildi ve bir köşe sessizce yere düşmeden önce yerden kalktı. Nefes nefese kaldığında sadece göğsü hareket edebiliyordu.

Hareketsizliği ve pürüzsüz lateks kaplaması onu plastik bir bebek gibi gösteriyordu. Parlak zıbınıyla üzerine tünemiş olan kadın için de durum aynıydı. O da bir madalyonun diğer yüzü gibiydi. Opak siyahla kaplıyken, altındaki kız şeffaf beyazla kaplıydı. Hareket etmekte ve kontrol etmekte özgür, buna karşılık kısıtlanmış ve tamamen başkasının merhametine kalmış.

Üste karşı alt.

Böyle bir şeyle ilgileneceğim hiç aklıma gelmezdi ama Tanrım, çok ateşliydi.

Mistress Theia vibratörün vızıldayan başını kıza doğru bastırarak sıkı bir daire şeklinde hareket ettirdi ve içimden sıvı bir sıcaklık aktı. Bu kızla yer değiştirmek istemem yanlış mıydı? Çünkü ben istiyordum. Değneğin klitorisime doğru yuvarlanışını hissetmek, içimde oluşan tüm gerginlikten kurtulmak için can atıyordum. Tam burada, bu sandalyede, insanlarla dolu bir odada gelebileceğimden ve tek dokunuşun Clay'in omzumda duran eli, köprücük kemiğimin üzerinde gezinen parmakları olabileceğinden endişeleniyordum.

Yapsam hoşuna gider miydi?

Odamın karşısındaki adam bundan hoşlanır mıydı?

Mistress Theia dizlerinin üzerinde daha da öne eğildi, bu da ayaklarının yerden kalkmasına ve çizmelerinin sivri uçlarının havaya kalkmasına neden oldu. Fark etmedi bile. Yaptığı şeye dikkatle odaklanmıştı ve itaatkârını orgazma ulaştırmaya kararlıydı.

Vakumla kapatılmış yatak kadar kaçınılmaz görünüyordu. Kız titredikçe, çerçeveye gerilmiş lateks levha titreşmeye başladı. Kızın dudaklarından panik gibi gelen ama zevk aldığı her halinden belli olan çaresiz çığlıklar dökülüyordu.

"Geliyorum Sahibe," diye nefesini tuttu. Başı geriye doğru eğilirken çenesi kalktı ve ardından orgazm onu tüketti.

Ses çıkarmamak için dişlerimi sıktım, serbest bırakmak istediğim iniltiyi dizginledim. Ama odadaki diğer birkaç kişi sessiz kalmadı. Onay sesleri ve hem domme hem de itaatkâra fısıltıyla söylenen cesaretlendirici sözler vardı.

Ve doruk noktası yuvarlanıp geri çekilmeye başladığında, Mistress Theia pes etmedi. İtaatkârından gelen ürpertici iç çekişler, memnuniyetten dehşete doğru salınarak perde ve aciliyet açısından değişti. Çünkü aşırı hassastı ve artık titreşimler iyi hissettirmiyordu. Değneğin başı zevk vermiyordu, rahatsızlık veriyordu.

Bu sefer kaçmak için gerçekten çaba sarf ederek kıvrandı.

Vibratörü kapatıp kızın bacakları arasına gerilmiş latekse bırakırken Mistress Theia'nın yüzüne memnun ve karanlık bir ifade yayıldı. Yüz ifadesinden oyuncağı bırakmış olmasının kızla işinin bittiği anlamına gelmediği anlaşılıyordu. Topuklarının üzerinde oturacak şekilde yer değiştirdi, itaatkârının yanında diz çöktü ve parmak uçlarını kızın aşırı uyarılmış klitorisine vurdu.

Kızın ciğerlerinden keskin bir şaşkınlık sesi yükseldi. O kadar da kötü acıttığını sanmıyorum, daha çok beklemediği bir şeydi. Ama hanımının ikinci tokadı? Bu hiç de dostça değildi ve kız sarsıldı. Sonraki her şaplak şiddetini artırdı ve sert ses, acı içinde ritmi olan bir şarkı yarattı.

Mistress Theia elini bir amaç ve beceriyle savurarak kıza tam olarak istediği yerden vurdu ve bu kez sarışın kafesine doğru eğildiğinde yatağın alt yarısı bükülmeye başladı.

Ama domme'un kahkahası giydiği takım elbise kadar karanlıktı. "Bu çok tatlı.

Benden kaçabileceğini mi sanıyorsun?"

Geriye çekildi ve elini şiddetli bir tokatla yere indirdi ve kız iniltili bir ses çıkardı. Sanki sessiz kalması gerektiği halde sessiz kalamayacak kadar canı yanmış gibiydi.

Omzumdaki soğuk kavrama sıkılaştı ve bunun ne anlama geldiğini bir anda anladım. Clay muhtemelen bunu bilerek yapmamıştı. O savaşıyordu

İçinde kabaran uyarılmaya karşı. Eğer gösterinin ilk bölümü benim içinse, bu bölüm Clay için yapılmıştı.

Acıdan kurtuldu.

Bir hareket gözüme çarptı. Gösterinin başlarında, bir çift ya artık ilgilenmedikleri için ya da kalamayacak kadar tahrik oldukları için arka taraftan kaçmıştı. Çenesini göğsüne bastırarak ayağa kalkan ve kıbarca oradan ayrılan gri takım elbiseli adam için hangisinin doğru olduğunu merak ettim.

Gösteri bitene ve Mistress Theia kızı sevgiyle kollarına alana kadar, izlemeyi sevdiğini söyleyen bir adamın gergin pençesi altında olduğum yerde kaldım.

Clay'in eli kaydı ve artık boş olan yanımdaki koltuğa çöktü, yüz ifadesi donuktu ve hiçbir şey belli etmiyordu. "Ne düşünüyorsun?" Sesinde zoraki bir rahatlık vardı. "Gösteriyi beğendin mi?"

"Evet." Nefesim kesilmişti ve kalbim hâlâ hızlı atıyordu. "Çok hoşuma gitti."

Yüzünde rahatlamış bir gülümseme belirdi ve taktığı koyu renk çerçevelerin ardına hapsolmuş gözlerine kadar ulaştı. Dizlerim onunkilere değecek şekilde koltuğumda döndüm ve elimi kalçasına koydum, bu özel adamı rahatsız edecek kadar yakın değil, ama anlamımı yanlış yorumlayamayacağı kadar yüksek.

Bakışları aşağı indi ve parmak uçlarımdaki bale pambesi ojeyi değerlendirdi.

"Neden beni eve götürmüyorsun," dedim kışkırtıcı bir şekilde, "böylece beni becerebilirsin?"

"Seni becermek için eve götürmek zorunda değilim Lilith." Bakışları yavaşça benimkilerle buluşmak için yükseldi. "Yukarı çıkacağız."

Heyecan içimde dalgalandı, sonra durdu. Bekle bir dakika. Başkalarının önünde sevişmediğini söylememiş miydi? İkinci katta her yer açıktı. "Yukarıda özel odalar var mı?"

Çoktan ayağa kalkmış, koltuğundan kalkmıştı. "Hayır."

Kapıya doğru ilerlerken hiçbir açıklama yapmadı. Onu takip etmem gerektiği açıktı. Gizemli oluşunun kasıtlı olması mümkün müydü? Meraklı bir insan olduğumu biliyordu ve belki de beni yönlendirmek ve kontrol etmek için cevaplara olan arzumu kullanarak bununla oynuyordu.

Merdivenler çıktıkça inliyordu ama bu kez ana salona girdiğimizde boş değildi. İnsanlar küçük gruplar halinde birbirine karışmış, bazıları da odaya hâkim olan koltuğun bir kenarında birlikte oturuyordu.

Clay bizi kanepenin boş tarafına götürüp oturdu ve tam karşısındaki sedirde oturmamı işaret etti. Deri koltukta yerimi aldığımda, odanın bizi izlediğini hissettim.

"Kendimi," dedim sessizce, "burada otururken sergileniyormuşum gibi hissediyorum." İlgiyle başını eğdi. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır," diye itiraf ettim.

"Baktıkları için onları suçlayabilir misin?" Gözleri mıknatıs gibiydi. "Bu gece kulüpteki en ateşli kız sensin. Belki de buraya gelen en ateşli kız."

Nefesimi içime çektim, bu da korsemi etrafımda sıkılaştırdı. Göğüslerim kemiğe doğru itiliyordu ve bu his keyif vericiydi. Ama ona şüpheli bir bakış attım. "Metres Theia'dan daha mı ateşli?"

Sorum onu memnun etti. "Çok ateşli," diye kabul etti, "ama o bir *domme*." Bakışları güzel sanatları takdir ediyormuş gibi vücudumda gezindi. "Benim gibi biri için mi? Sen *çok* daha çekicisin."

"Çünkü ben itaatkarım."

"Evet, kesinlikle öyle görünüyorsun." Aramızda bir elektrik akımı vardı ve öne doğru oturup bir parmağıyla bacaklarımı açmam için beni dürttüğünde voltaj arttı. "Daha önce sana ne yapacağını söylediğimde hoşuna gitti mi?"

Dizlerim artık yan yanaydı ama kalçalarımı eteğimin altında sıkıca birbirine bastırmaya devam ettim. "Evet."

"Açıldın mı?" Odada müzik çalıyordu, konuşmalar ve kahkahalar da vardı ama duyabildiğim tek şey onun sesiydi. "Amin ıslak mı?"

"Evet," diye nefes aldım.

Koltuğunda rahatlayarak arkasına yaslandı ve bir kolunu kanepenin arkasına doğru rahatça sarkıttı. "Göster bana."

Düşünceler bir an için beynimde buharlaştı. Bakışlarımı ondan ayırıp komutunu duyan olup olmadığını kontrol ettim. Duymuş olsalar bile umurumda olur muydu? Odayı taradığımda kimse bizimle ilgileniyor gibi görünmüyordu. Kanepenin karşı tarafındaki iki çift konuşmalarını bitirmişlerdi, çünkü iki kadın da bacaklarını kocalarının omuzlarına atmış, minderlerin üzerine yığılmışlardı. Ya da belki de eşlerini değiştirmişlerdi ve adamlar birbirlerinin karılarını beceriyorlardı.

Kalçamın üst kısmında keskin bir acı hissettim ve şaşkınlıkla irkildim, bakışlarım Clay'e döndü. Derimde kırmızı bir iz belirdi.

"Az önce beni çimdikledin mi?"

"Odaklanman üzerinde çalışmamız gerekecek." Ses tonu açıktı. "Amını görmek istediğimi söyledim."

Yüksek sesle nefes verdim. O kadar sert ve ciddi görünüyordu ki vücuduma daha fazla sıcaklık yayıldı. Onun dikkatli bakışları altında sivilaşıyacaktım ve bunun her dakikasını seveceğime emindim.

Bu yüzden bir kolumun üzerinde geriye yaslanıp dizlerimi açtığımda ve parmaklarımı tangamın kasıklarına geçirip yana doğru çektiğimde gergin değildim. Bu öğleden sonra beni çok görmüştü ama bu daha heyecan vericiydi. Sadece ona karşı çıplak değildim, herkes görebilirdi.

Konuşmadan nce Clay'in bakmaya doymasına izin verdim. Alaycı olması gerekiyordu ama sesim kısık ıktı. "Mutlu musun?"

Bakışları benimkilere kaydđ ve gözlerinde g parladı. Mutluydu. Talimatlarına uyduğum için memnun olmanın ötesinde. Koltuğun arkasındaki eli gevşek bir yumruk şeklinde kıvrılmıştı, sanki bana dokunmak istemiş ama sonra vazgeçmiş gibi ydi.

Klotumu bıraktım ve bacaklarımı kapatıp dik oturdum. "Beni burada, bu odada yalnız olmadığımız bir zamanda mı becereceksin?"

Bu fikre karşı duyduğu tiksinti sadece göz açıp kapayınca ya kadar sürmüştü ama bu çok açıktı. Bu da hiç mantıklı gelmiyordu. Beni neden buraya getirdi? Kalkanları kalktı ve aklından geçen düşünceleri gizledi. "Bunu istiyor musun?" diye sordu. "Herkes izlerken becerilmek mi?"

İçimden hemen *evet* cevabı geldi ama iyice düşünmeden ağzımdan kaçırmak istemedim. Çevresel görüşümde, odanın köşesinde, pantolonunu ayak bileklerine kadar indirmiş ve sikini ağzına almış bir adamın önünde çömelmiş kadını görebiliyordum. Onları izlediğimi umursamıyorlardı, arkamdaki çiftler de yle. Erkekler hâlâ dizlerinin üzerindeydi, başları kadınların kalçaları arasında hareket ediyordu ama şimdi kadınların üstleri açıktı ve dudakları birbirine kilitlenmişti.

Bu odada bir şehvet sisi vardı ve ben de dahil olmak üzere herkes buna duyarlı görünüyordu. O hariç herkes. Clay'in

Gözleri odaklanmış ve berraktı ve bana ne istersem vereceğine söz vermişti. "Evet," diye fısıldadım. "İzlemelerini istiyorum."

Gülümsemesi tereddütlü ama samimiydi. "Tamam."

Kan damarlarımda hızla akıyor, beklentiyle köpürüyordu. Ayağa kalktığı anda neredeyse patlayacaktım, beni büyük boy sedirin üzerine sırt üstü yatırmasını bekliyordum ama ... yapmadı. Dikkati koridora yöneldi. "Bir dakika yalnız kalabilir misin? Tuvaleti kullanmam gerekiyor."

"Oh," dedim, kendimi toparlamaya çalışarak. "Uh, tabi."

Başını salladı ve koridora doğru ilerleyerek erkekler tuvaletinin kapısının arkasında kayboldu. O gidince etrafımdaki insanları izlemekten başka yapacak bir şey kalmamıştı ve Clay'in buraya gelmekten neden hoşlandığını anlamam uzun sürmedi.

Bir izleyici olarak bile, inanılmaz derecede sıcaktı.

Arkamı dönüp karşımdaki çiftlere baktım, adamlardan biri şu anda aşağı inmekte olan kadını beceriyordu. Pantolonu çıplak kığını kesecek kadar inikti ve her hamlesinde kasları esneyip sertleşiyordu. Yarı yarıya dönmüş olduğum için, üzerinde oturduğum minder altımda düzleştiğinde, Clay olduğunu düşünerek döndüm.

"Çok hızlıydı," dedim.

Kadının dişlek bir sırıtışı ve parlak kırmızı ruju vardı ve bir an için görebildiğim tek şey buydu. Sesi şeker gibi tatlıydı. "Hey, sen."

"Merhaba." Dostça, şaşkın bir gülümseme yaydım. Bu kadını tanımıyordum. Benden biraz daha büyüktü, üzerinde dekolteli siyah bir elbise vardı ve o kadar dardı ki göğüsleri her an dışarı fırlayacakmış gibi görünüyordu.

"Yenisiniz," dedi elini dalgalı kahverengi saçlarının tellerinde gezdirerek. "Sizi daha önce görmemiştik."

"Biz mi?"

Kıkırdadı ve yakınında duran bir adama doğru parmağını salladı. "Ben ve erkek arkadaşım. Çok tatlı, değil mi?"

Uh . . .

Babamla aynı yaşta gibi görünüyordu. Adamın elleri pantolonunun cebindeydi ve yüzünde müstehcen bir gülümseme vardı, sanki kız arkadaşını beni ısıtmak için göndermişti. Kibarca gülümsedim ama ses tonum soğuktu. "Elbette, iyi görünüyor."

Clay yeniden ortaya çıktığında ona el sallamak üzereydi ve yanımdaki kadını gördüğünde dudaklarında bir kaş çatma oluştu.

"Hayır, teşekkür ederim." Sesi sertti. "İlgilenmiyoruz."

Ağzı açık kaldı, ruju mükemmel kırmızı bir oval oluşturdu ama hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine, hışımla kalktı ve koşarak uzaklaştı.

erkek arkadaşı da yanında.

Kız gittiğinde ve o da karşımdaki koltuğuna döndüğünde ona "Bu biraz kabaydı," dedim.

"Öyle miydi?" İfadesi açıktı. "Sence önümüzdeki yarım saat boyunca kibarca sohbet edip herkesin zamanını boşa harcamak daha mı iyi olurdu? Yoksa ikisiyle de ilgileniyor muydunuz?"

"Hayır," dedim. "Ama gerçekten açık sözlüsün."

Bana safmışım gibi baktı. "O ikisinin anladığı tek şeyin bu olduğunu bilecek kadar uzun süredir buradayım. Eğer açık değilsen, bir şansları olduğunu düşünüyorlar. Onların liginin çok dışındasın, denedikleri için biraz kırgınım ve bunu yapmak için etrafta olmadığım zamanı beklemeleri beni çok kırdı."

"Artık gittiler. Onları başarıyla kaçırdın." Ona orantısız bir gülümseme verdim. "Nerede kalmıştık?"

"Bunun nasıl işleyeceği hakkında konuşacaktık."

Gülümsemem asılı kaldı. "Konuşmak mı?"

Beni raydan çıkarmayı eğlenceli buluyormuş gibi eğlenen bir bakış fırlattı ama sonra ciddileşti. Öne doğru eğildi ve elimi tuttu. Bana ilk kez dokunduğunda, sadece bir bağlantı kurmak istemesi dışında arkasında herhangi bir neden hissetmedim.

"Seninle bir ilişki istiyorum."

Sözünü bitirmediğini fark etmeden önce "Tamam," dedim.

"İlişkimiz senin alışık olduğun gibi olmayacak." Sanki büyülenmiş gibi parmaklarımla oynama şeklini inceledi. "Ve bunun senin için yeterli olmadığını fark etmen uzun sürmeyebilir. Sana hoşuna gidecek pek çok şey verebilirim." Bakışları elimin üzerinde gezinen parmak uçlarına odaklanmıştı ama bir anda benimkine kaydı. "Zevk. Acı. Hatta coşku. Yapabileceğinin farkında olmadığın şeylerde ne kadar iyi olduğunu sana gösterebilirim. Ama sınırlarımı biliyorum Lilith."

Ellerimizi birbirine bağlayabilmek için parmaklarını benimkilerden ayırdı.

"Birbirimize güveneceğiz ve birlikte olmaktan keyif alacağız. Ve sana değer vereceğim, ama . . . Aşık olmayacağım. Bu benim yapabileceğim bir şey değil. Yani, eğer nihai amacın buysa," gözlerinin kenarlarında hüznün vardı, "şimdi dursak iyi olur."

Söylediklerini ve nasıl cevap vereceğimi düşünürken ciğerlerimi havayla doldurdum.

"Amacım bu değil," dedim usulca. Zeki bakışları bana inanmıyormuş gibi gerildi ama elini sıktım. "Bak, ben hiç aşık olmadım ve dürüst olmak gerekirse? Bunu yapmayı planlamıyorum - en azından yakın zamanda."

Bir kez daha onu hazırlıksız yakaladım ve nasıl yeniden toparlanacağını bilemedi.

"Yani," diye devam ettim, "eğer sadece seks ve sapkınlıktan ibaret bir ilişki istiyorsanız

Ben varım."

"Bundan *daha* fazlası var," dedi.

Ona günahkâr bir gülümseme verdim. "O zaman bana göstereceğine eminim."

Clay'in şaşkın tepkisi teklifini kabul edeceğimi düşünmediğini gösterdi ve yüz ifadesine zevk sızdı. "Eğer hedeflerin değişirse ya da bir şeyler hissetmeye başlarsan, bana karşı dürüst olmalısın."

"Yeterince adil. Senin için de öyle."

Bana sanki ona gökyüzünün yeşil olduğunu söylemişim gibi baktı. Bana karşı bir şeyler hissetmesi ona göre mümkün değildi, ama yine de benimle dalga geçti. "Evet."

Bunu hallettikten sonra rahatlamaya ve daha önce bana dizlerimin üzerine çökmemi söylediği zamanki haline dönmeye başladı.

"Artık benim sınırlarımı bildiğine göre," eliyle gömleğinin düğmelerini düzeltti, "seninkiler neler?"

Garip bir şekilde pazarlık yapıyormuşum gibi hissettim ve üstü kapalı bir cevap vermeyi düşündüm ama sonunda dürüst olanı seçtim. "Emin değilim."

Sanki bunu söyleyeceğimi ummuş gibiydi, çünkü dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bir fikrim var. Test edebileceğimiz ve senin için bir sınır olup olmadığını görebileceğimiz bir şey."

"Oh? Ne oldu?"

Ellerimi bıraktı, böylece yanağımı kavrayabildi ve kulağımı ağzına yaklaştırdı. Sanki çok önemliymiş ve tek bir kelimeyi bile kaçırmamı istemiyormuş gibi.

Sesi alçak ve sinsiydi, tereyağında kızgın bir bıçak gibi içime işli y o r d u .

"Yanından geçen bir sonraki adama amının tadına bakmak isteyip istemediğini sor."

Vay be.

"Ne?" Sarsılarak ondan uzaklaştım ve gözlerim kocaman oldu. "Ya evet derse?"

Clay'in bana nasıl baktığını anlatacak kelimeler yoktu. Olsaydı da bulamazdım, çünkü bir anda kaynadım ve içimdeki her şey buhar oldu. Gözleri arzuyla kapalıydı.

İzlemeyi seviyor.

Düzensiz nefesiyle omuzları yükseldi. "Bu senin için bir sınır mı?"

Buhar kafamın içinde buğulandı ve gözlerimi hızla kırıştırarak dağılmasını sağlamaya çalıştım. Bu bir sınır mıydı? Clay izlerken hiç tanımadığım birinin bana oral seks yapmasına izin verebilir miydim?

İçimdeki ahlaksız kısım bunu öğrenmek için yanıp tutuşuyordu. Kaçak bir yük treni kalbimin yerini almış, kontrolden çıkmış, saatte bir milyon mil hızla ilerliyordu.

Bunun bir sınır olup olmadığını sormuştu ama öğleden sonra onu evinde çıplak bekliyordum. Cevabımın ne olacağını biliyordu.

Kurnazca başımı salladım. "Bu bir sınır değil."

Bakışları odaya doğru dönüp şanslı adamın kim olacağını görmek için mahsulü incelemeye başlamadan önce gözlerinde heyecan vardı.

Aşırı farkındalık sırtımdan yukarıya doğru hafif iğne batmaları gibi yayıldı. Vücudum neler olduğunu hissederken, geri kalanım yetişmek için mücadele ediyordu. Bunun var olmasını bilinçaltımda mı istemiştim?

Hayır, fark ettim. Bu, tasarlanandan başka bir şey olamayacak kadar mükemmeldi.

Bir noktada, gri takım elbiseli adam bu odaya gelmişti. Şimdi bize doğru yaklaşıyordu ve yoğun bakışları bana sabitlenmişti.

SEKİZ

Odadaki tüm sesler kesildi ve kalbim boğazıma doğru fırlayarak solunum yolumu kesti.

Gri takım elbiseli adam, alanın etrafına dağılmış kıvranan beden gruplarını görmezden gelerek kasıtlı ve odaklanmış bir şekilde hareket etti. Yürürken rahat bir havası vardı. Eğer Clay keskin açılar ve hassas ölçülerle çizilmiş bir adamsa, bu adam serbest elle güzelce çizilmişti.

Yutkundum. O yaklaştıkça, onunla konuşmak zorunda kalacağım an da yaklaşıyordu. İstiyordum -eğlencenin bir parçası da bu meydan okumaydı- ama bu gergin olmadığım anlamına gelmiyordu. Ya sorum onu rahatsız ederse?

Peki ya hayır derse?

Kanepenin ucuna ulaştı, bizden hatırı sayılır bir mesafede durdu, bu da sorumu fısıldayamayacağım anlamına geliyordu. Odanın gürültüsünden beni duyabilmesi için yeterince yüksek sesle söylemem gerekiyordu.

Artık burada sadece müzik ve konuşmalar yoktu. Gırtlaktan gelen inlemeler vardı. Avuç içleri kışlara çarpıyordu. Kalçalar kalçalara çarpıyordu.

Adam fark etmedi ya da umursamadı. Sadece bana odaklanmıştı.

Konuşmak için ağzımı açtım ama kelimeler ağzımdan çıkmayınca adam şaşkınlıkla başını eğdi.

Sesi derin ve kısıktı. "Bana bir sorunuz mu var?"

Biliyordum. Clay bir mimardı. Hayatını planlama ve tasarım yaparak kazanıyordu ve bu hayatının diğer alanlarına da yayılmıştı. Ona baktım ama yüz ifadesi sabitti. Bunu nasıl başardığını daha sonra sormam gerekecekti ama tuvaleti kullanmak için uzaklaştığında olduğundan şüpheleniyordum.

"Evet," dedim, "bir sorum var." Kendimden emin ve net bir şekilde söylediğim için minnettardım.

Neden olmayayım ki? Bunu istiyordum. Teklifimden bir şey çıkmasa bile, tamamen yabancı birine bunu yapmak bile vahşi ve heyecan vericiydi. Bacaklarımı açtım ve eteğimin önünü dizlerimin arasında yarattığım çukura bastırdım, ellerim etek ucunun etrafında kıvrıldı.

Ben hazırlıklı bir nefes alırken, beklentiyle bana baktı.

"Amımın tadına bakmak ister misin?" dedim.

Şaşkınlık onu yarım adım geriye itti ve soruyu düşünmeyi bitirir bitirmez dikkati Clay'e yöneldi. Sorun olup olmadığını kontrol etmek için miydi? Randevumun buna izin verip vermeyeceğini görmek için mi? İki adam uzun uzun bakıştılar ve Tanrım, onların sözsüz konuşmalarını anlamak için neler vermezdim.

Ama ben yapmadım.

Memnun olan adamın dikkati tekrar bana döndü ve aşağıya doğru kayarak kıyafetimi, bacaklarımı, topuklarımı inceledi. Yavaş, hınzır bir sırıtış yüzüne yayıldı. İçimi yaktı, ama sonra söylediği kelime? Beni *ateşe verdi*.

"Elbette," dedi.

Aman Tanrım.

Kanepe ile üzerinde oturduğum sedir arasındaki boşluğa adım atıp Clay'i görmemi engellediğinde nabzım düzensizleşti. Ayrılmış bacaklarımın arasında yere diz çöküp onu tam göz hizama getirdiğinde nefes almayı tamamen bıraktım.

Bu yakışıklı yabancı bana bakarken zaman durmuştu. Gözlerime yansıyan merakın aynısını o da görüyor muydu? Clay için kim olduğu ve bu gece hakkında ona söylenenler beni büyülemişti. Yine de gözlerinde cevaplar yoktu, sadece daha fazla soru vardı.

Bakışları aşağı kaydı ve eteğimi tutan ellerimin üzerinde durdu. "Sana dokunabilir miyim?"

Clay'in bana daha önce sorduğu sorunun aynısıydı ve cetvelin tenime vuruşunu hatırlamam kaçınılmazdı. Zevkli bir artçı şokla ürperdim ama umarım adam fark etmemiştir.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı salladım, konuşamayacak kadar endişeliydim çünkü ağızımdan çıkabileceklerden korkuyordum. Bütün gece sarhoş ediciydi ve sahip olduğum az sayıdaki çekingenliği de yok etmişti. Eğer dikkatli olmazsam, bu yabancıya beni becerebileceğini söyleyebilirdim.

Adam avuçlarını nazikçe dizlerimin üzerine koyduğunda sıcaktı ama orada kalmadılar. Elleri yukarıya, kalçalarımın üst kısımlarına doğru kaydı ve eteğimi geriye doğru iterken bacaklarımda tüylerim diken diken oldu.

Vücuduma hava girip çıkması için zorladım, korsem kabardı. Sonra ellerimi arkamda sedirin üzerine koydum ve ona yer açmak için arkama yaslandım. Omzunun üzerinden Clay aç bir bakışla bizi denetliyordu.

Adam kalçalarımın ulaştı ve tereddüt ederek ellerini kalçalarımın üzerine koydu. Gözlerimi aradı, daha ileri gitmesi konusunda rahat olduğumu onayladı, ben de ona küçük bir baş selamı verdim, sonra iç çamaşırımı soymasını kolaylaştırmak için kalçalarımı kaldırdım.

Tangamı ayak bileklerimden ve ayakkabılarımdan geçirmek için eğildiğinde Clay'in yüz ifadesi güçle doldu. "O bunu yaparken sen de beni izleyeceksin. Anladın mı?"

Oh, Tanrım. Bu fikir kavurucu derecede sıcaktı. Sessiz kalmak için yanağımın içini ısırdım ve hızlıca bir kez daha başımı salladım.

Gri takım elbiseli adam Clay'in emri hakkında herhangi bir itirazda ya da yorumda bulunmadı. Bunun yerine, külotumu yanımdaki sedirin üzerine attı, avuçlarını kalçalarımın iç kısımlarına doğru kaydırıldı ve beni şok edici bir şekilde bastırarak çıplaklığımı ona ve odadaki diğer herkese gösterdi.

"Kahretsin," dedim telaşlı nefesimin altında. Beklenti beni canlı bir tele dönüştürdü. Her şey olurken Clay'i izlemem gerekiyordu ama yabancı omuzlarını düşürüp ağzını yavaşça bana doğru indirdiğinde bakışlarım iki adam arasında gidip geldi.

Dudakları temas ettiğinde "Oh, *kahretsin*," diye tekrarladım.

Ağzının klitorisime hafifçe değmesi bacaklarımın titremesine neden oldu. Sıcak elleri kalçalarımın iç kısımlarını kavradı ve ben şehvet dolu gözlerle Clay'e baktım. Nefesimi tutmam imkânsızdı.

Kafamın arkasında bana bu davranışın yanlış olduğunu söyleyen bir ses olmalıydı. Yepyeni erkek arkadaşım izlerken bir yabancının beni diliyle becermesine izin vermemeliydim.

Erkek arkadaşın mı?

Clay için kullanılacak doğru etiket bu muydu? Ortak daha uygundu.

Bana utanç hissettirmesi gereken ses bu gece sessizdi, bu erotik eylemden dolayı içimde yanan cehennem tarafından köreltilmişti. Ya da belki de Clay daha önce cetvelini kullanırken o parçamı devre dışı bırakmıştı.

Adamın dili nemli tenimde kayarken kadife gibiydi. Kahretsin, bu harika hissettirdi. Klitorisimin üzerinde yuvarlandı, görüşümü bulanıklaştıran mutluluk çemberleri döndürdü. O kadar zor nefes alıyordum ki başım dönmeye başladı ve bir elimi korsemin ortasına bastırmak zorunda kaldım, kendimi tehlikeli bir şekilde titreyen bir kolumla destekledim.

Adamın beni kavrayışı sıkılaştıkça ve dilinin ucu oynastıkça zevkten nefesim kesildi.

O beni fiziksel olarak tatmin ederken, Clay'in yüzündeki ifade yabancının şu anda ikimizi de tatmin ettiğini gösteriyordu. Arkadaşının dudakları klitorisimin etrafına yapışıp emerken titrememden zevk alıyordu. İnlemelerimi en sevdiği likör markası gibi içiyor, her nefes alışımın ve inleyişimin tadını çıkarıyordu.

"İyi hissettiriyor mu?" diye mırıldandı.

Parçalanacağımdan, destek kolumun kopacağından ya da Clay seksi ve ciddi gözlüklerinin ardından beni izlerken aniden boşalacağımdan emindim. Bu yüzden konuşmak zordu ve kelimeleri çıkarabilmek için konsantre olmam gerekiyordu. "Evet."

Elini kalçasına dayamıştı ve yaptığı hareket belli belirsiz olsa da hafifçe içe doğru döndüğünü ve sıkarken parmaklarının gerginleştiğini gözden kaçırmadım. Etrafta bu kadar insan varken kendine dokunmayacaktı ama ah, nasıl da istiyordu.

Arkadaşının kafası bacaklarımın arasındayken beni izlemek onu tahrik etti ve sikinin kalın çizgisi pantolonunun iç kısmına baskı yaptı.

Onu daha iyi anlamak istiyordum ama yabancının ağzı dikkatimi dağıtıyor, düşüncelerimi milyonlarca yöne çekiyordu. Adam beni ayırmak ve bana en çok zevk verecek noktaya odaklanmak için başparmaklarını kullandığında yüksek sesle inledim.

"Bunu seviyorsun." Bu Clay'in sorusu değildi, bir gerçeği ifade ediyordu. "Herkesin izlemesi hoşuna gidiyor."

Onlar mıydı? Bir şekilde üzerimde gözler olduğunu hissediyordum ama kontrol etmek için etrafıma bakmamıştım. Bakışlarım Clay'den hiç ayrılmadı, çünkü bana talimatlar vermişti ve ben de onları yerine getirmeye kararlıydım.

Ama sinirlerim sesimin düzensiz çıkmasına neden oldu. "Hoşuma gitti," diye *mırıldandım*, "nasıl izliyor."

Gergin olmamı gerektirecek bir şey yoktu çünkü itirafım bana ondan gördüğüm en büyük sırtışı kazandırdı. Eğer ciğerlerimde biraz hava kalmış olsaydı, onun muhteşem gülümsemesi hepsini alırdı.

Adamın dili bir dizi his yarattı ve çok ama *çok* iyi hissettirdi. Bu 'tadın' ne kadar sürmesi gerekiyordu? Ağzı cennet gibiydi, bu yüzden devam etmesini istiyordum ama tam sınıra geldiğimde duracağından endişeleniyordum.

"Eminim seni becermek istiyordur," dedi Clay. "Bütün gece gözlerini senden alamadı."

Adamın dili bir an için duraksadı. İnkâr mı edecekti? Yoksa beni becerme fikri onun beynine de benimkine olduğu gibi kısa devre mi yaptırmıştı? Adamdan hiçbir itiraz gelmedi ve hareket etmeye devam ettiğinde, dilinin vuruşları daha kasıtlı ve muhtaçtı. Bacaklarımdan birini sedirin üzerine iterek beni dirseğimin üzerine düşmeye zorladı.

Böylesi hem daha iyi hem de çok daha kötüydü, çünkü şimdi iki adam da görüş alanımdaydı. Pembe dili üzerimde kayan adamı ve arkasındaki Clay'i görebiliyordum. Ortağım, yavrusunun ilk avıyla ziyafet çekmesini izleyen bir aslan gibi bize bakıyordu.

İnlemelerim odadaki zevk sesleriyle yarışyordu ve artık kulüpte değildik. Mekan bir hedonizm çukuruna dönüşmüştü. Serbest kalmak için çırpınan, kıvranan ve birbirini pençeleyen çıplak bedenlerle doluydu.

Clay'in sesi etrafımızı saran seks hırıltısının üzerine yükseldi. "Bana başkaları izlerken sevişmek istediğini söylemiştin. Onun yapmasını ister misin?"

Adamın gözleri kapalıydı ama kırıştırtarak açıldı ve bakışları benimkilerle birleştiğinde şaşkınlığımı yansıtmak zorunda kaldı. Ama yaşadığı şokun altında yatan gerçeği görmüştüm. Onun hakkında evet dememi istemesi dışında hiçbir şey bilmiyordum.

Daha önce hiç tek gecelik ilişki yaşamamış değildim. Üniversitedeyken barlardan eve birden fazla kez kötü bir kararla dönmüştüm ve bazen bir erkekle ilk buluşmada yatardım, hiçbir yere gitmeyeceğini ve sabah onu hayal kırıklığına uğratacağımı bilirdim. Seksi seviyordum -çok seviyordum- ve bir partner bulmak zor değildi. Ama uzun süreli takılmak istediğim birini bulmak? Bu çok daha zorlu bir işti. Onların yeniliği geçince, benim de ilgim geçiyordu.

Yani, bu adamın beni becermesine izin verirsem, bu aşırı bir tek gecelik ilişki olacaktı. Birbirimizin adını bilmiyorduk ve çok az konuşmuştuk. Şu anda tek ortak noktamız bizi koltuktan izleyen adamdı.

Bu doğru değil.

Buna evet demeyi, bu yabancının istediği kadar çok istiyorsun.

Çılgınca ve umursamazcaydı ama bunun beni durdurmasına daha önce ne zaman izin vermiştim? Bu gerçekten soyunup Clay'i evinde pusuya düşürmekten daha mı kötüydü?

Nefes nefese kalmıştım, konuşmak için enerji toplamam gerekiyordu ama buna fırsatım olmadı. Clay öne doğru oturdu, dirseklerini dizlerine dayadı ve o kadar seksi bir bakış fırlattı ki, edepsizdi.

"Onu istemiyorsan, gelme." Basit bir şeymiş gibi söyledi. "Ona 'teşekkür ederim' dersin, o da bunun bittiğini ve aşağıya inmesi gerektiğini anlar." Gözlüklerinin arkasından gözlerini yavaşça kırıştırdı. Söyleyeceği şey ona o kadar çekici geliyordu ki, kelimeleri bir araya getirmekte zorlanıyordu.

dışarı. Arzu sesini boğuyordu. "Ya da seni orgazm etmek için dilini kullanır ve sonra sikini kullanarak bir tane daha dener."

Keskin bir nefes verirken omuzlarım titredi. Bu kavram o kadar güçlüydü ki eridim ve sırtüstü yere yığıldım. Derinin üzerine uzandığımda, orta dikişlerdeki dikişler kürek kemiklerimden birine sertçe vururken, bacaklarımın arasında diz çöken adam olduğu yerde dondu kaldı.

Seçimimi yapmamı bekliyordu. Zaten yapmıştım, değil mi?

Ama sıcaktan o kadar bunalmıştım ki düşüncelerimi toparlamak için biraz zamana ihtiyacım vardı. Dirseklerimin üzerinde doğrulup adamlara baktığımda, her ikisinin de adama teşekkür edip onu kovmayacağını umarak nefeslerini tutmuş beklediklerini gördüm.

Elimi uzatıp parmaklarımı adamın dalgalı saçlarının arasından geçirirken heyecandan ellerim titredi.

Onu itmediğimi anlaması bir anını aldı ve gözleri memnuniyetle kapanmadan önce şaşkınlıkla genişledi. Yavaşça çekiştirdim, bana dönmesi ve ağzını tekrar kullanması için onu teşvik ettim. Onu uzaklaştırmayacaktım.

Onun ötesinde, ortağımın dudakları aralandı ve memnun bir iç çekti. Bu ses ön sevişmenin en iyi şekliydi. Beni daha da tahrik etti, bu konuda yardıma ihtiyacım olduğundan değil. İçimdeki ihtiyaç korkunçtu.

Adamın dili beni kamçılardı ve mutluluk dalgalarının merkezime çarpmasına neden oldu. Clay'in bakışlarını tuttum ve onunki de bana doğru delindi ve nabzım kalbim patlayacakmış gibi hissedene kadar hızlandı.

Tanrım. Yabancı bir insan Hitachi'si gibiydi ve ayarını 'yüksek'e getirmişti.

"Siktir," diye inledim. Kalçalarım düşünmeden hareket etti, yüzüne karşı sallandı. Bedenim boşalmaya can atıyordu. Bütün gece uzun süreli bir uyarılma halindeydim ve gösteri sırasında kritik bir seviyeye ulaşmıştı.

Zaman bulanıklaştı. Artık bir şekli ya da anlamı kalmayana kadar karıştı ve dönmeye devam etti.

Ama gri takım elbiseli adam acımasızdı. Nefesini tutmak ve dilini birkaç saniye dinlendirmek için durakladığında, başparmağının yastığı devrıldı ve hassas klitorisime ileri geri sürtündü.

"Geleceğim," diye fısıldadım, ama hangi adamla konuştuğumdan emin değildim. Hayır, bu doğru değildi. İkisine de haber veriyordum.

Clay'in gözleri parladı. "Yap hadi."

Bu, itaat etmekte hiç zorlanmadığım bir emirdi, odadaki bazı insanların izlediğini bilsem bile. Bir şey varsa, bu sadece daha iyi hale getirdi.

Tutunmak için adamın saçını bir avuç sıktım ve orgazmın beni ele geçirmesine izin verdim. Zevk içimden lav gibi akıyor, her sinir ucumu tutuşturuyordu. Kaslarımın kasılmasına ve irkilmeme neden oldu ve boğazımın derinliklerinden bir coşku çığlığı yükseldi. Ne olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmadı.

Tanrım, her şey karıncalanıyordu.

Ama adam yavaşlamadı. Güçlü elleri kalçalarımın kenetlendi, beni deriye sabitledi ve kaçışımı engelledi. Yalarken ve okşarken utanmazdı, şiddetli zevkten nasıl eğildiğimi ve büküldüğümü görmezden geliyordu.

Ben sızlanıp saçlarını bırakana kadar sonunda beni serbest bıraktı ve lanet olsun ki şeytan gibi sırttı. Az önce boşalmıştım ama neredeyse tekrar boşalacaktım. Gülümsemesi, darmadağın ettiğim seksi saçlarıyla birleştiğinde ölümcüldü.

Clay konuştuğunda ben hâlâ kendime gelmeye çalışıyordum. "O benim önümde oturacak. Sen onu becerirken aramızda olmasını istiyorum."

Aman Tanrım. *Evet.*

Clay'in beni yabancıyla izlemesi yeterince ateşliydi, ama bu adamların arasında olmak? Bu kışkırtıcı olurdu.

Orgazm sonrası sisi içinde, uzuvlarım halsiz ve titrekti ama adam farkında görünüyordu. Dizlerinin üzerinde doğruldu, dik oturmama yardım etti ve sonra kollarını etrafımda dolaştırarak bizi göğüs göğüse getirdi.

Ona ve nefes kesici ağzına baktım. Birimizin diğeriini öpmesi için çaba sarf etmemize gerek kalmayacak kadar yakındık. Bu çok garipti. Bana oral seks yapmış ve beni orgazm etmişti ama yine de onu öpmek çok fazlaymış gibi geliyordu. Çok ileri gitmişti.

Şok edici derecede tehlikeli görüldüğünden bahsetmiyorum bile.

Öpücüğünün tehdidi uzun sürmedi çünkü ellerinden biri aşağı inip popomun altından kaydı ve sonra kollarına doğru çekildim. Döndü ve beni kanepenin kenarındaki boş yere, doğrudan Clay'in açılmış bacaklarının arasına indirdi.

Oturur oturmaz Clay ellerini belime koydu ve beni kendisine doğru çekti, böylece sırtım onun sert göğsüne dayanmıştı. Her şeyin bu kadar çabuk değişmiş olması şaşırtıcıydı. Şimdi dokunan oydu ve bizi izleyen de adamdı. Clay saçlarımı toplayıp omzunun üzerinden geçirerek önünden çekerken, ellerimi dizlerine koydum.

Ona karşı olmak güzeldi.

Başını aşağı eğdi, ağzını kulağımın hemen altındaki nabız noktasına bastırdı ve konuşurken dudakları tenime değdi. "Ona sikini çıkarmasını söyle. Onu görmek istiyorsun."

Ellerimin onun üzerinde kenetlenmesi istemsizdi, bedenimin onun emrinin sıcaklığına verdiği tepkiydi. Sözlerini sıkı, acil bir yalvarış olarak tekrarladım.

Adam. "Aletini çıkar. Onu görmek istiyorum."

Ağzının kenarı büyük bir sırı açıklayacakmış gibi kıvrılmıştı ve bu çok seksiydi. O kemerini ve gri takım pantolonunun fermuarını açarken Clay arkama geçti. Ceketinin cebinden bir şey çıkarırken kolu bedenlerimizin arasından geçti.

Sonra, avucumun altına bir folyo paket kondu.

Eğer bu olmasını istediği şeyi onaylamak değilse, ne olduğunu bilmiyordum. Parmaklarım prezervatifin etrafında kıvrılırken, yabancının metodik parmaklarının kendini soymaya çalışmasını izledim.

Pantolonu açılmıştı ama aşağıya inmemişti. Pantolonu açık ve kalçalarının üzerinde bıraktı çünkü elleri kravatının kuyruğunu omzunun üzerinden itmekle meşguldü ve sonra bu becerikli eller gömleğinin alttaki birkaç düğmesini açmak için hareket etti. Gömlek, belirgin karın kaslarını ve dar iç çamaşırının siyah bel bandını ortaya çıkarmak için ayrıldı.

Bir elini içeri sokup sikini çıkarırken sertçe yutkundum- Oh, büyük bir sır saklıyordu.

Elindeki kalın, sert alete bakarken yanaklarıma sıcaklık yayıldı, yumruğu her zamanki gibi yavaşça ileri geri okşuyordu. Benim gibi o da çıplak olmaktan çekinmiyordu ve kimin izlediğini umursamıyor gibiydi. Belki o da benim bu gece yaptığım gibi bundan zevk alıyordu.

"Şuna bak," diye fısıldadı Clay kulağıma. "Bütün bunları içine sokmasını istiyorsun, değil mi?"

İnlememi engellemek için dudağımı ısırdım. Neyse ki sorusu retorikti. Adamı ne kadar arzuladığımın farkındaydı ve parmak uçları avucumun arkasında çizgiler çizerek bana elime bastırdığı prezervatifi hatırlattı.

"Bunu ona giydir."

Clay'in yönlendirmesi altında olmanın verdiği bir özgürlük vardı. İnisiyatif almak ya da bir hamle yapmak konusunda bir sorunum yoktu ama onun rehberliği benim için daha az tahmin anlamına geliyordu. Kontrol hala bendeydi ve herhangi bir noktada hayır diyebileceğimi veya fikrimi değiştirebileceğimi biliyordum. İçime sinmeyen hiçbir şeyi yapmak zorunda değildim. Ama aynı zamanda sınırlarım genişlerken sonuçların genişlemediğini de hissediyordum.

Gri takım elbiseli adama ulaşmak için koltuğumda öne doğru kaymak zorunda kaldım ve kararsız ellerimle ambalajı yırtıp açarken gözleri şehvetle dolup taşıyordu. Prezervatifi çıkardıktan sonra sessiz bir soruyla ona baktım. Ona dokunup dokunamayacağımı sormak aptalca görünüyordu ama ...

Tereddütümü anladı çünkü başını salladı ve elini önümden çekti. Aleti vücudundan dışarı çıkmış, beni bekliyordu.

Parmaklarım etrafına dolandığında ve o da karşılık olarak sarsıldığında gülümsemekten kendimi alamadım. Geçici olarak pompaladığımda çenesindeki kaslar esnedi.

Yumruğumu onun üzerinde gezdirdim. Isınmak için yardıma ihtiyacı olduğundan değil - zaten kaya gibi sertti - ama aramızda bir şey olmadan önce ona dokunmak istedim.

Prezervatifi aletin başına takıp halkayı aşağı doğru yuvarlarken kıpırdamadan durdu, ama sanki benden nefis bir işkence görüyormuş gibi sıkı bir inilti çıkardı. İşim bittiğinde, bir elini kendi üzerinde gezdirerek istediği gibi oturması için ayarladı.

Soğuk parmaklar omzuma yerleşti ve Clay beni bir kez daha ona yaslanmaya teşvik etti. Aynı anda adam bacaklarımdan birini dirseğinin üzerinden geçirdi ve kalçalarımı kendisine doğru çekti. Kıçım kanepenin kenarına ancak dayanmıştı ve başımı Clay'in göğsüne yaslamıştım.

Bu, adamların bana bakabileceği anlamına geliyordu ve o an son derece güçlüydü. Onlar da bunu hissetmiş olmalıydılar çünkü ikisi de nefes alıp verdiler ve tuttular. Bakışlarım Clay'den bacaklarımdan ortasına ve kendini sabit tutan ama bana doğru ilerlemeyen adama kaydı.

Clay, "Senin rızan olmadan bunu yapamaz," dedi. "O yüzden ona ne yapmasını istediğimizi söyle."

Sen değil *biz* demişti ve Clay'in de bunu en az benim kadar istediğini bilmek kalbimi hoplatıp tökezletti.

Adama baktım ve bir elimi Clay'e doğru kaldırırken bakışlarımı tuttum. Ona tutunmak için boynunun arkasından kıvırdım ve kelimeler geldi

İhtiyaçtan sıırıslıklam oldum. "Beni becermeni istiyorum."

İzin verildi, adam öne doğru eğildi ve kılıflı ucu girişime sürtündü, horozunun başı lüks, alaycı vuruşlarla ileri geri kayıyordu.

İki adam da bacaklarımdan aşağı süzülen titremelerin endişe değil de beklenti olduğunu anlamış mıydı? Heyecan sistemime doldu, beni ezdi ve nefesimi çaldı. Kendini hizalayıp içime doğru itmeye başladığında ağzımdan mükemmel bir sessizlikle *"Oh" çıktı.*

Kalın ve uzundu ve kaldırması zordu ama yavaşça hareket etti ve vücudumu onun etrafına yerleştirme hissi ayak parmaklarımdan ayakkabılarımdan içinde noktalar halinde kıvrılmasına neden oldu. Daha derine inerken yüz ifadesinde saf bir konsantrasyon vardı, sanki kontrolü elinde tutmak için büyük bir mücadele veriyordu.

Elimi çıplak karnına koyup durmasını işaret edene kadar santim santim içeri kaydı. En fazla bu kadar ilerleyebilirdi. Şimdiye kadar sahip olduğum en büyük adam olabilirdi ve daha fazlasını alabilmek için çalışmam gerekecekti.

"Kahretsin," diye inledim, kalçalarını geri çekip sonra özenli bir yavaşlıkla tekrar ileri doğru bastırdığında. Zevk beynimi sardı, odanın geri kalanını grileştirdi, böylece sadece arasında sıkışıp kaldığım bu iki adam kaldı.

"Beğendin mi?" Clay'in ses tonu kışkırtıcıydı. "Söyle ona."

Adamın temposu sabit, mükemmel bir hıza ulaştı. Doğru noktaya girecek kadar hızlı ve derin, ama her hareketi hissedebilmem için yeterince yavaştı - hatta memnuniyetle nefes aldığımnda onun ince esnemesini bile.

"Aman Tanrım," dedim. "Çok iyi hissettiriyor."

Adamın çenesi gerildi. Bunu duymak hoşuna gitmişti ve belki de cevap vermek istiyordu ama kendini tutuyormuş gibi görünüyordu. Belki de bu sahneyi yöneten ve her an sona erdirebilecek olan arkadaşına karşı nasıl bir tavır takınacağından endişe ediyordu.

"Öyle mi?" Clay'in bozuk gülümsemesinin orada olduğunu anlamak için onu görmeme gerek yoktu. Sorusunda duydum. "Seni zorluyor mu?"

"Evet," diye fısıldadım.

Adam bir elini kalçama sıkıştırıp daha yakına eğilirken ve beni daha iyi becerebilmek için beni yerinde tutarken kanepeye daha da gömüldüm ve göğsüne yaslandım. Bu iki adamın arasında sıkışıp kalmak delilikti ve aramızda neredeyse hiç boşluk yoktu. Adam içimdeydi ve Clay bana sarılmıştı, bu yüzden hepimiz birbirimize bağılıymışız gibi hissediyordum. Üç ayrı insan yerine tek bir birim.

Konsepti ne kadar sevdiğim *tarif edilemezdi*.

Üzerinde hâlâ takım elbisesi olduğu için adamın şakağında bir ter damlası oluştu ve aşağıya doğru süzüldü. Anlamıştım. Ben de kemiklerimin altında terliyordum.

Korsemden. Clay bir şekilde biliyor muydu? Elleri etrafımda dolaştı ve üstümün önünden yukarı doğru kaydı... üst sürgülü tokaya ulaştıklarında durdular.

İlkini çözdü, sonra diğerini.

Göğüslerimi adama ya da odadaki herhangi birine göstermek için yeterli değildi. Bunu sadece kendine yer açmak için yapmıştı, böylece bir elini içeri sokup göğüslerimden birini avuçlayabilecekti. Parmakları meme ucumu bulup sıkmaya başladığında inledim.

"Herkes seni izliyor," dedi, daha sert sıkarak. "Tam da istediğin gibi. O kadar seksi görünüyorsun ki, hepsi şu anda onun yerinde olmayı diliyor."

Onların gördüklerini hayal etmeye çalıştım. Adamın itişlerinin içimde nasıl yavaş yavaş derinlere doğru ilerlediğini. Bacaklarımda kalçalarına sarılışını, bir elimin göğsünde yayılışını ve diğer elimin Clay'e tutunmak için hâlâ arkamda bükülüşünü. Bir eli çözülmüş korsemin üst kısmında, diğeri de eteğimin kıvrıldığı belimdeydi.

Bakışlarım önümdeki adama kilitlenmişken, dikkatim arkamdaki adama eşit olarak dağılmıştı. Adam fiziksel olarak içimdeydi ama Clay zihnimin içindeydi ve kötü düşüncelerimi körüklüyordu.

Meme ucumdaki çimdik, adamın aceleci temposuyla birlikte şiddetini artırdı ve Clay'in tutuşu artık hoş değildi. Devam ettikçe ağırlı ve beyaz bir sıcaklığa dönüştü. İnlediğimde ve nefesim kesildiğinde bile

paçavraya dönmüştü ama geri adım atmadı. Amansız sıkışı göğsümün yükselip alçalmasını izliyor, gerginliğini hiç kaybetmiyordu.

Acıdı. Ve

yine de . . .

Onun hükümdarı gibi ben de acıyı seviyordum. Beni o ana odaklıyor ve her iki erkeği de aynı anda fiziksel olarak deneyimlememi sağlıyordu. Biri zevk, diğeri acıydı ve bedenim hangisini daha çok sevdiği konusunda hiçbir fikre sahip değildi.

Clay altımda kıpırdandı ve onun tahrik olduğunu hissedebiliyordum. Adamın hamleleri içimde yankılanacak kadar sertti ve sırtımdaki ereksiyona karşı sallanmama neden oluyordu. Adam beni sikerken Clay'e sadece görsel olarak zevk vermediğinin, aynı zamanda zevk almasına da neden olduğunun farkında mıydı?

"Siktir," diye sızlandım. Göğüs ucumdaki acı ızdırap vericiydi ve düşüncelerimi karıştırabilirdi - eğer biraz kalmış olsaydı. Düşünmedim çünkü adam zihnimi uyuşturan bir hızla içime girdi. Tek yapabildiğim deneyimlemektir.

Zihnim boşaldığı için Clay içeri girdi ve alanı devraldı. "Bunu mümkün kılan benim." Belimdeki eli yukarı kayd,

Bir an için diğeri elini de korsemin içine sokacak diye paniğe kapıldım. Beni diğeri taraftan da çimdiklemeye karar verirse buna dayanamazdım. Ama eli yukarı doğru hareket etmeye devam etti. "Her şey

Ŗu anda hissettiğin her Ŗey benim yüzümden. Tüm bu acı, tüm bu zevk. Onun koca siki seni dolduruyor mu? İşte o *benim*."

Yakışıklı yabancıya bakarken Clay'in sözlerini duydum ve bu iki adamı daha da bulanıklaştırdı.

Bedenim çaresizdi ve rahatlamak için ağrıyordu. Orgazm uzak bir hayaldi ama aniden *çok* olası bir gerçeklik olarak yaklaştı ve merkezimde ısı oluştu. Yumuşak inlemelerim nefes nefese, acil çığlıklara dönüştü. Utanç verici bir şekilde sesim yükseldiğinde Clay'in eli ağzıma gitti, parmakları muhtaç iniltilerimi yakalayıp boğdu.

Bir saniye ile sonsuzluk arasında gidip geldim, o an bitmesini istemekle hiç bitmemesi için yalvarmak arasında gidip geldim.

Adamın kalçaları öfkeyle içime doğru vuruyordu ve Clay başını boynumun kıvrımına bıraktı. Yükselmiş halimde her Ŗey daha hassastı. Bıyıkları sivriydi, dudakları ayrılırken tenime sürtünüyordu ve sonra dişlerini boynuma, tam nabzımın attığı yere batırdı.

Isırığı, meme ucumu büken acımasız parmaklarından daha kötü değildi ama yeni acı kaynağı içimde daha fazla kabloyu çaprazladı ve enfes bir kaosa neden oldu. İhtiyacım olan son itici güç, adam kolunun üzerinden sarkan bacağımı ayarladıktan hemen sonra geldi. Açıdaki değişiklik çok lezzetliydi,

Ama vücudumdaki zevki patlatan şey, kendini desteklemek için elini indirdiği yerdı.

Clay'in kalçasını kavradı ve her iki adam da yerleştirme konusunda rahat görünüyordu.

"Geliyorum," diye bağırdım.

"*Evet*," dedi adamlar aynı anda. Ya da belki şimdi tek bir sesleri vardı, tek bir kişi gibi konuşuyorlardı.

Havai fişekler omurgamda patladı ve uzuvlarımda parıldadı. Cığerlerim kapandığında nefesim kesildi ve kalbim aniden durdu. Sanki vücudumdaki her fonksiyon, orgazmımın fırtınasını atlatmak için güç kesmek zorundaydı.

Bu şok edici derecede yoğundu. O kadar güçlüydü ki, gözlerim yaşardı.

Acı başka bir tarafa kayarak başka bir şeye dönüştü. Clay'in çimdiklemesi gitmişti ama kan tekrar derime hücum ederken yakıcı sızı iğneler ve karıncalanmalara dönüştü. Boynumdaki ısırığının sertliği yumuşayarak bir öpücüğe dönüştü.

Hayatımın en yoğun orgazmı geri çekilmeye başladığında titremeye başladım ve adamın boşalmaya yakın olduğunu sadece belli belirsiz farkındaydım. Kaşları çatılıp yüz ifadesi cinsel bir açlıkla çarpılana kadar ne olmak üzere olduğunu anlamadım. Avucumun altında dalgalanan kaslar gerildi ve dudaklarından kocaman bir nefes patladı.

İtişlerinin ritmi düştü, neredeyse duracak kadar yavaşlamadan önce sarsıntılı ve düzensiz hale geldi. "*Siktir.*"

Yüzünde orgazm olduğuna dair hiçbir şüphe yoktu ama içimdeki titreşimler de ona ne kadar zevk verdiğini gösteriyordu. Dalga üstüne dalga, sonrasında sadece düzensiz nefesi kalana kadar azaldı.

Tanrım, böyle çok güzeldi. Gözleri berraktı ama odaklanmamıştı ve sanki hayatı boyunca aradığı tüm sırlar bendeymiş gibi bana bakıyordu. Bunun mümkün olmadığını bilmiyor muydu? Clay'in dünyası hakkında benden daha çok şey biliyordu.

Ben de ona aynı şekilde baktığımdan şüpheleniyordum.

"Teşekkür ederim," diye araya soğuk bir erkek sesi girdi.

Aramızdaki büyüğü bozdu ve adam gözlerini kırpıştırarak bakışlarını az önce konuşan kişiye çevirdi. Clay'e bakarken gözlerinde kızgınlık belirdi ama bir kalp atışı sonra kayboldu.

Adamlar bir kez daha birbirlerine bakarken sözsüz bir konuşma yürüttüler ve bunun sonucu adamı mutlu etmedi. Benden çekildi ve elini Clay'in bacağından kaydırды, artık ikimize de dokunmuyordu.

Pantolonunu yukarı çekip bir yumrukla kapatırken sessiz kaldık. Ne olmuştu ki? Clay'in bir şey söylediği anda ortam soğumuştı.

ona teþekkür etmiþti-

Ecstasy ve ıstırap artık sistemimde kalmamıþtı ama beynimin yeniden çalışması yavaştı. Clay daha önce ne demiþti? Adama *teþekkür ettiğimi* söyleseydim, bu her şeyin bittiği ve aşağı inmesi gerektiği anlamına mı gelirdi?

Oh.

Arkadaşına gitmesini söylemişti.

Adam ayağa kalktı ve bakışlarını bana dikti. Bir şey söylememi, Clay'e kalıp kalamayacağını sormamı istiyor gibiydi ve ağzımı açtım ... ama hiçbir şey çıkmadı. Kendimde değildim ve hissettiklerimi nasıl kelimelere dökeceğime dair en ufak bir fikrim yoktu.

Bunun üzerine adam dönüp uzaklaştı, ancak merdivenlere yönelmek yerine diğer yöne gitti ve tuvalette kayboldu.

Clay elini üstümden çekti ve ben kıpırdıyamayacak kadar sersemlemiş bir halde ona yaslanırken korsemın tokalarını yeniden taktı. Korsem kapandıktan sonra eteğimin kenarlarını aşağı doğru itti, böylece tekrar düzgün bir hale geldim, sonra beni kollarının arasında kaydırarak yan oturmamı sağladı. Topuklu ayakkabılarım kanepenin üzerindeyken, bacaklarımı onunkilerden birinin üzerine sarkıtıp baktım.

Bir eliyle başımı kendine doğru çevirdi ve ağzı benimkinin üzerine kapandı. Öpüşü yavaş ve metodikti. Bir kez daha tasarlanmış hissettim ve bir amacı olduğunu düşünmeden edemedim. Öpücüğünü diğer her şeyi kafamdan uzaklaştırmak için bir araç olarak kullanıyor, odağımı ona

zorluyordu.

Ve sadece o.

İşe yaradı. Adamın yeniden ortaya çıktığının ve elleri kalçalarında, yüzünde sert bir ifadeyle önümüzde durduğunun farkında değildim. Gri takım elbisesi yerine oturmuştu, ben de giyinmişim ve daha önce olduğumuz gibi görünüyorduk. Sanki paylaştığımız deneyim hiç yaşanmamış gibiydi.

Ama olmuştu. İç çamaşırım hâlâ düşürdüğü sedirin üzerinde duruyordu.

Adam talepkâr gözlerle Clay'e bakıyordu ama altındaki beden gerginlikle doluydu. Clay adamın geri dönmesinden hoşnut değildi.

"*Teşekkür ederim.*" Bu seferki daha sertti ve tam olarak bir arkadaş olmadığından şüphelenmeye başladığım arkadaşına açık bir göndermeydi.

Adamın ses tonu inançsızlık ve alınganlığın eşit bir karışımıydı. "Clay."

"Birlikte güzel vakit geçirdik," dedi. "Bunu mahvetmeyelim." Bu istediği sonucu vermeyince Clay'in ifadesi sertleşti. "Pekâlâ. Ayrıcalıklarının iptal edilmesini istiyor musun?"

Adam, Clay'in tehdidi üzerine fiziksel olarak inmiş gibi geri çekildi, yüzü asıldı ve öfkeli bir teslimiyet gibi elini havaya kaldırdı.

Her *neyse*, gözleri çılgılık attı.

Sonra yüksek sesle nefes verdi, döndü ve yeterince hızlı uzaklaşamıyormuş gibi yürüdü.

Bu da ne demek oluyor? Nefesimi yuttum ve ses tonum şüpheci bir hal aldı. "İkinizin arkadaş olduğunu mu söyledin?"

"Öyleyiz." Clay'in kolları bana sarıldı ve üzerindeki gerginliğin bir kısmı gevşedi. "Bu biraz karışık."

Besbelli. Açıklamayacağı belli olduğunda, burnumu sokma isteğime karşı koydum. İçine kapanık biriydi ve şu anda açık sözlü bir ruh halinde değildi. Eğer bu konuda yumuşak davranırsam, belki daha sonra bana açılma olasılığı artabilirdi. "Pekâlâ. Arkadaşının bir adı var mı?"

Omuzları ağır bir nefesle kalktı. "Hayır, bilmiyor çünkü bu gece birlikte olduğun kişi bendim. Başka kimse yoktu."

Clay, adamın ancak ona bir isim verdiğimde ayrı bir kişi haline geleceğini mi düşündü?

Ağzını ağızıma bastırdı ve bir tanesi hariç tüm düşüncelerimi sildi. Çok meraklıydım ve bu karmaşık adam benim için dayanılmaz bir kedi nanesiydi. O bir gizemdi ve ben onu öyle ya da böyle çözecektim.

DOKUZ

Clay Pazartesi sabahı ilk iş Jacksonville'e uçtu ve bütün hafta orada kaldı.

Noir aldırıyor gibiydi. Evine güzelce alışmıştı ve gece kontrolleri için geldiğinde artık benden saklanmıyordu. Aslında, kapıyı her açtığımda alarm sisteminin cıvıltısını duyduğunda koşarak gelmeye alışması uzun sürmedi.

Perşembe akşamı, telefonum çaldığında ve Clay'in adı ekranda belirdiğinde kedi nanesiyle zıplıyor ve deli gibi mırıldanıyordu. Benimle FaceTime mı görüşmek istiyordu? Ekranı dokundum ve parlak bir gülümseme yaydım.

"Hey, oradaki," dedim. "Bu amcığı özlüyor musun?"

Kedimizin yanında yerde sırtüstü yatıyordum, ben de onu kadraja almak için kamerayı kaydırdım.

Gülüşü kısaydı ve eğlendiğini mi yoksa yaptığım şakaya hazırlıksız mı yakalandığını anlayamadım. Otel odasındaki yatağın üzerinde oturuyor ve yatak başlığına yaslanmış görünüyordu. "Merhaba. Görüyorum ki ona eşlik ediyorsun."

"Onu her gün kontrol ediyorum."

"Biliyorum," dedi. "Telefonumdaki bildirimleri görüyorum."

Durakladım. Güvenlik sistemi süslüydü ve muhtemelen kameraları da vardı. "Öyle mi?" Alay ettim. "Beni mi izliyorsun?"

Kaşları ters V şeklinde yukarı kalktı. "Bu bir sorun mu?" Tanrım, onun şakacı sertliği beni azdırdı. "Sorun olmadığını biliyorsun."

Ama aklımdan geçen kirli düşünceler Noir'ın yuvarlanmasıyla yarıda kesildi. Gerinirken pençeleri ortaya çıktı ve bana bahsetmem gereken şeyi hatırlattı. "Mobilyalarınızı tırmalamasından endişeleniyorum. Ona bir tırmalama direği almama itirazın var mı?"

"Buna neden itiraz edeyim ki?"

"Onun için bir şey inşa etmeyi düşünüp düşünmediğinizi bilmiyordum."

"Ah." Bunu düşünürken bakışları başka yöne kaydı, sonra tekrar kameraya döndü. "Yapamam."

Anlayışla başımı salladım. "Mutfak tadilatın ve üzerinde çalıştığın dizlik var. Gitmeden önce bir kontrol edeyim dedim ve-"

"Hayır, öyle değil." Gözlerini kapadı ve alnının ortasını ovuşturdu. "Yapamam çünkü bir daha ne zaman evde olacağımı bilmiyorum. Bu yüzden arıyorum."

Bir sıçrayışla doğruldum. "Ne oldu?"

"Her nasılsa imalatçılara yanlış teknik özellikler gitmiş, bu da odaların konfigürasyonunu değiştirmemiz gerektiği anlamına geliyor. Bu da prizlerin ve dolapların yer değiştirmesi gerektiği anlamına geliyor. Bu basamaklı bir değişiklik ve

lanet olası kabus." Gözlerini açtı ve hayal kırıklığı omuzlarının çökmesine neden oldu. "Bu işi çözene kadar sahada kalmam gerekiyor."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve duygularımı kontrol etmek için elimden geleni yaptım. Yarın dönmesi gerekiyordu ve sadece hafta sonu evde olacağı için Cumartesi gecesini birlikte geçirme planları yapmıştık.

Planlamayı kendisinin yapacağını söylemişti ama ben de gelmeyi kabul ettim.

Benim için neler sakladığını merakla bekliyordum. Sadece onu çok merak etmiyordum, aynı zamanda BDSM'yi keşfetmemde bana nasıl yardımcı olacağını da bilmek istiyordum. Akşamımızın menüsüne ne tür zevkli acılar koymayı planlıyordu?

Ve ayrıca, henüz seks yapmamıştık - sadece ikimiz varken değil, bu yüzden bunun için çaresizdim.

"Sence ne kadar sürer?"

Tereddüt etti. "En azından bir ya da iki hafta daha."

Hayal kırıklığımı belli etmemeye çalışarak zorla gülümsedim. "O kadar da kötü değil."

"Hayır, ama ideal değil," diyerek kelimeye ağırlık verdi, "ideal." O da bu durumdan en az benim kadar rahatsızdı ve bu da acıyı biraz hafifletmeye yardımcı oldu. "Bizim için planlarım vardı ve planlarımın değişmesinden hoşlanmadığımı biliyorsun."

Hatırladıkça içime bir sıcaklık yayıldı. "Onları değiştirmek zorunda değilsin. Bu sadece bir gecikme." Bir kaşımı kaldırdım ve seksi bir ton yakalamaya çalıştım. "Döndüğünde yine hemen yan odada olacağım."

Noir top gibi kıvrılıp uykuya dalmaya başladığında başını kollarından birinin üzerine yaslamıştı. Kadraja girmesi için kamerayı aşağı doğru kaydurdum.

"Eminim seni tekrar görmeyi dört gözle bekliyordu," dedim.

Tekrar ekrana dönmek için telefonu hareket ettirdiğimde, gardını indirmiş ve ses tonu samimi görünüyordu. "İnan bana, ben de onu görmeyi dört gözle bekliyordum."

Paylaştığımız siyah beyaz kediden bahsetmediği çok açıktı.

Cumartesi gecesini planladığım gibi Clay ile geçirmek yerine Cassidy ile dertleştim. Erkek arkadaşı Greg tüm hafta sonu nöbetçiydi, bu da onun hastanede mahsur kaldığı ve ikimizin de

Ortaklar. Akşam yemeği yedik, sinemaya gittik ve daha sonra benim evimde 'kaldı' - en azından annesine anlattığı versiyon buydu.

Aslında arabasını benim evime park eder, sonra birkaç sokak ötedeki Greg'in evine gider ve onun yatağında uyurdu, çünkü gecenin bir yarısı eve gelme ihtimali vardı ve birlikte olmak için ellerine geçen her fırsatı değerlendirirlerdi, özellikle de Vanderbilt'ten yaz için eve döndüğünde.

Kimseyi kandırmadığından şüpheleniyordum ama Cassidy Ağustos'a kadar yirmi bir yaşına girmeyecekti ve annesi, kızı yirmi yaş büyük bir adamla geceyi geçirmiyormuş gibi davranmayı seviyordu.

Arkadaşıma geçen hafta sonunun kurgulanmış bir versiyonunu vermiştim, Clay'e yaptığım çıplak sürprizin nasıl işe yaradığını anlatmıştim ve biraz oynadıktan sonra beni gecenin ilerleyen saatlerinde bir kulübe götürdüğünü söylemiştim. Kullandığı cetveli, ne tür bir kulübe gittiğimizi ve o izlerken bir yabancınn beni becermesine izin verdiğimi atlamıştim.

Yalan söylemek içime sinen bir şey değildi ama Clay'le bir anda dibe vurmuşum ve Cassidy'nin nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Bunu küçük parçalar halinde ve yavaş yavaş yaparsam ona söylemek daha iyi olacaktı. Ayrıca, bu bana partnerimin yaptıklarını onunla paylaşmam konusunda ne hissedeceğini ölçmek için zaman verecekti.

Ona Clay'in geleneksel olmayan bir ilişki teklifinden bahsetmiştim.

Yemek yerken bana "Ve bu senin için sorun değil mi?" diye sordu. "Sadece seksten ibaret bir ilişki mi?"

Hafifçe güldüm. "Oh, evet. Benim için sorun değil." Hatta bunu tercih ederdim. "Sadece tüm iyi kısımları alıyorum. Ailesiyle tanışmak ya da ilgilenmiyorsam ilgileniyormuş gibi yapmak zorunda değilim."

En büyük avantajı atlamışım. Eğer duygularımızın işe karışmasına izin vermezsek, belki de Clay'den ayrılmam öncekiler kadar karmaşık olmayacaktı. Ve ileride ondan ayrılmak zorunda kalacağım için bozguncu davranmıyordum, gerçekçi davranıyordum.

O romantizm ya da aşk yapmadı, ama ben de uzun vadeli yapmadım.

Cassidy bana şüpheli bir bakış attı ama bir şey söylemedi. Eski erkek arkadaşının babasıyla birlikte olduğunda onu yargılamamıştım, o da beni yargılamayacaktı ... ama bu yaptığım şeyin o kadar da akıllıca olduğunu düşündüğü anlamına gelmiyordu.

Muhtemelen değildi, ama zaten çok derindeydim. Onun hakkında her şeyi öğrenmeye çok odaklanmıştım. Neden bu kadar özeldi? Neden romantizm ilgisini çekmiyordu?

Hafta sonundan sonra Clay ve ben şaşırtıcı bir düzene girdik. Her akşam yemeğimi yedikten sonra onun evine gittiğimi ve Noir'ı kontrol ettiğimi fark etmişti. Ziyaretlerim genellikle otuz dakika kadar sürüyordu, ama ziyaretlerim sırasında beni aramaya başlayınca zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordum. Noir'la

Çoğu gece bir saat sohbet ederdik, ama sohbeti benim yönetmeme izin verirdi. Odağı ona yöneltmeye çalıştım, ama o bunu atlatmakta ustaydı.

Gizemliliği yeni bir tür ön sevişme gibiydi. Ya da işkence.

"Tamam," telefonumun ekranından ona baktım, "bunu olabildiğince erteledim. Bu saç kesimi hakkında konuşmamız gerek."

Oturma odasındaki şömineye doğru yürüdüm ve şöminenin üzerinde duran çerçeveli fotoğrafı işaret ettim. Yıllar önce, hatta belki de on yıl önce çekilmiş gibi görünüyordu ve küçük kız kardeşinin Tennessee Üniversitesi'nden mezuniyet törenine aitti. Siyah kepi ve cübbesiyle çok güzeldi ve her iki yanında anne ve babası vardı. Annesinin yanında takım elbiseli, daha ince çerçeveli ve talihsiz bir saç tıraşı olan Clay duruyordu.

"O yaz cehennem gibi sıcaktı." Yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi. "Tekrar büyüdü."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," diye takıldım. "Bu ne zaman oldu?"

Gözlerindeki ışık sönmeye başladı. "On bir yıl önce."

"Kız kardeşin gerçekten çok güzel. Anneni tercih ediyor."

Telefonumun küçük ekranında bile tam olarak kendini kapattığı anı görebiliyordum. Yüz ifadesi düzleşti. "Evet."

"Hey," dedim çabucak. "Burnumu sokmuyordum. Bu resim açıkta ve saçsız halin tüm çıplaklığıyla ortadayken ... Bakmadan edemedim."

Çıplak ayaklarımla girişe doğru yürüdüm. Evinin içinde 'kapının yanında ayakkabı' politikası var mıydı bilemiyordum ama yerleri güzel bir parkeydi ve topuklu ayakkabılarımla onlara zarar vermesini istemiyordum.

"Mektuplarını da karıştırmıyordum," diye devam ettim.

Yüzünde kızgınlık ifadesi belirdi. "Affedersiniz?"

"Ailemin evine onlar için baktığımı biliyorsun, değil mi? Yaptığım şeylerden biri de her gün postaları getirip onlar için gözden geçirmek." Ona mahcup bir gülümseme verdim. "Bugün seninkini aldım. Alışkanlık işte, kusura bakma. Posta kutunuz da oldukça doluydu." Ona bir yığın mektup ve postayı gösterdim. "Hepsine bakmadım, yemin ederim," diye hızlıca açıkladım. "Sadece getirdim ve buraya bıraktım, ama ... en üstte HOA'dan bir mektup var."

Hoşnutsuzluğu uçup gitti. "Ah."

"Annemle babamın da bir tane var."

Eskiden ev sahipleri derneği, alt bölümün önündeki tabelanın bakımı için ödenen küçük bir yıllık ücretten başka bir şey değildi, ancak geçen yıl Judy Maligner yönetim kurulunun başına geçmişti. Hayatı boyunca amacı baş belası olmaktı ve şu anda hayallerini gerçekleştiriyordu.

O kadına katlanamıyordum ve katlanabilecek biriyle de henüz tanışmamıştım.

Clay bir şey düşünüyormuş gibi durakladı. "Sanırım... açabilir misin?"

"Elbette."

Telefonu masaya bıraktım, hâlâ görebilmesi için duvara yasladım ve sonra zarfın üstünü yırtarak açtım. Tek sayfalık kâğıdı açıp içindekileri tararken sabırla bekledi.

"Lanet olası Judy," diye mırıldandım

nefesimin altında. "Ne oldu?"

Mektubu onun posta yığınının üzerine bıraktım. "Aileme gelenle aynı. HOA yeni bir 'gece gökyüzü' politikası benimsedi."

Gözlüklerini çıkardı ve avucunu bir gözüne bastırdı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordum.

"Evet. Bu sadece politika değişikliğini bildirmek için mi? Yoksa bir uyarı mı?"

Bir an için dudaklarımı birbirine bastırdım. "Peyzaj aydınlatmanızı değiştirmek için otuz gününüz olduğunu, aksi takdirde para cezasına çarptırılacağınızı söylüyor. Işıklar sadece aşağı bakabilir, artık yukarı değil." Mektubun üstündeki tarihe göz attım. "Üzgünüm. Yirmi altı gününüz kaldı."

Kocaman bir iç çekerken gözlüklerini taktı.

Bu politika saçmalıktı. Alt bölgemizdeki evlerin yarısında yumuşak aydınlatma vardı ve yıllardır bu şekildeydi. Herkesin evini yeniden yapmasını istiyordu.

Mektuba göre dış ışıklar, ışığın gökyüzüne sızmasını ve kirliliğe neden olmasını önleyecektir.

"Bunların hepsi Judy'nin işi," dedim. "Yönetim kurulunun geri kalanı ondan korkuyor. Dr. Lowe'u taciz etmek de dahil olmak üzere istediği her şeyi yapmasına izin veriyorlar."

Clay şaşkın görünüyordu. "Kim?"

"Dr. Lowe? Evi birkaç sokak ötede ve ne yazık ki Judy Maligner ile yan yana oturuyor. Arkadaşım Cassidy ile çıkmasına çok kızmış, bu yüzden de HOA'yı ona karşı silahlandırmış." Mektuba ters ters baktım. "Peyzaj aydınlatmasının yukarı baktığını garanti ederim. Sen ve ailem gibi bu alt bölgede yaşayan diğer herkes de ikincil hasar."

Bilgiyi sindirdi. "Neden arkadaşınla çıkmasına kızdı?"

"Cassidy ondan çok daha genç olduğu için bunun uygunsuz olduğunu söylüyor. Ama ben gerçekten Dr. Lowe'u kendisi için istediğini düşünüyorum." Telefonu elime aldım ve aptal Judy'yi bir saniye daha düşünmek istemediğim için ona baktım. "İş nasıl gidiyor? Yakında evde olacak mısın?"

Bir elini ensesine koydu ve otel yatağının başlığına yaslandı. Florida'da onun için bir saat sonraydı ve üzerinde basit bir beyaz tişört vardı, bu yüzden tonlanmış pazularını görebiliyordum. Ne kadar iyi görüldüğünün ya da üzerimde yarattığı etkinin farkında değil gibiydi.

"Belki bir hafta daha. Bu benim bölümümün hatasıydı ve hastane sistemi böyle bir şey yüzünden gecikmeye tahammül edemez."

Bir hafta daha dünyanın sonu değil, dedim kendi kendime. Telefonu kapattıktan sonra somurtabilirdim. "Işıkları ne yapacaksın?"

Boynunun arkasını bıraktı ve hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi elini kaldırdı. "Geri döndüğümde hallederim sanırım."

Fikir zihnimde hızla şekillendi ve en iyi satıcı gülümsememi takındım. "Tamam. Sana bir teklifim var."

Gülümsemem çok kalındı çünkü temkinli görünüyordu. "Öyle mi?"

"Bu işi zaten ailem için hallediyorum. İsterseniz, ailemin evinin elektrik tesisatını yenileyen şirketin sizin bahçenizden de alıntı yapmasını sağlayabilirim."

"Sanki bir şey yakalayacakmışız gibi hissediyorum."

Hafifçe güldüm. "Tek yapman gereken bana kendin hakkında bir şey söylemek. Zaten bilmediğim bir şey."

Hiç eğlenmedi. "Ne gibi?"

"Bilmiyorum." Ama biliyordum. Ses tonum zararsız ve rahattı. "Bana bu yaşam tarzına nasıl girdiğini anlatabilirsin."

Gergin ya da hoşnutsuz görünmek yerine rahatlamıştı ve yüz ifadesi ... tuhaftı. Neredeyse kendini beğenmiş, sanki çok alçaktan nişan almışım gibi. Yatağında kaykıldı, daha da rahatladı. "Porno."

"Um, ne?" *Porno çektiğini mi söylüyordu?*

Clay düşüncelerimi duymuş gibi başını salladı. "Birkaç yıl önce, içinde şaplak atan bir atın olduğu bir video izliyordum. Bütün zaman boyunca

Videoya bakıyorum, sanatçıları izlemek yerine parçaya bakıyorum ve 'Bunu daha iyi inşa edebilirim' diye düşünüyorum. Bu yüzden biraz araştırma yaptım ve" omzunu kaldırdı, "tasarımımı test ettim."

Dudaklarıma geniş bir sırıtış yayıldı. "Porno izlerken mobilya için mi azdın?"

"Evet." Beklenmedik kahkahası sıcaktı. "İlkini yapıp sattıktan sonra müşteri başka bir parça daha istedi, ayrıca bazı oyun partnerlerine benden bahsettiler ve işimle ilgili bir ün kazandım. BDSM mobilyaları için büyük bir pazar yok, ancak yaptığım şeyler yüksek kaliteli ve benim için önemli olan sadece iyi görünmesi değil, müşterilerin her birinin ihtiyaçlarını da karşılaması."

"Biçim ve işlev," dedim.

"Evet, aynen öyle." Her nasılsa, aramızda beş yüz mil varken, etrafımızdaki hava kalınlaştı. Sesine duman doldu. "Araştırmadan zevk aldığımı fark etmem uzun sürmedi. Eros'ta insanların birlikte oynamasını izlemek hoşuma gidiyordu ve parçalarımı bir itaatkârla test etmekten ne kadar hoşlandığımı anlamam daha da kısa sürdü."

Sözleri içimdeki korları süpüren, geçen hafta uykuda olan ateşi yeniden alevlendiren bir hava üflemesiydi. "Bu konuda sana yardım etmekten mutluluk duyarım."

"Teşekkürler. I . . ." Kaşlarını çatı ve gözlerini kaçırdı. "Bunu uzun zamandır yapmamıştım."

"Nasıl olur?"

Bakışları tekrar benimkilere kaydı ve keskinleşti, belki de bu konuşmayı daha ileri götürüp götürmemeyi değerlendiriyordu. Gözlerimle ona yalvardım. Güven inşa etmenin en hızlı yolunun birbirimizle paylaşmak olduğunu bilmiyor muydu?

Derin bir nefes aldı. "Son ortağım ile işler pek iyi gitmedi."

İçimdeki tüm arzu rafa kalktı ve mideme ağır bir his çöktü. Cevabın hayır olduğundan emindim ama yine de sordum. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır, pek sayılmaz." Clay istese bile sesini daha dürüst çıkaramazdı. Kıpırdandı, aniden rahatsız oldu ve kelimeler ağzından döküldü. "Daha fazlasını istedi. Ona veremeyeceğim şeylere ihtiyacı vardı." Bu ana kadar onun gerçekten üzgün görüldüğünü hiç görmemiştim ve bu yürek parçalayıcıydı. "En başından beri açık sözlü davrandım," dedi, "ama fikrimi değiştirebileceğini düşündü. Ona çok değer veriyordum ama aşık olmayacaktım ve bu gerçekleşmeyince o da kendini kaybetti."

Buz vücudumdan aşağı süzülerek beni olduğum yerde dondurdu. "Ne oldu?" "Ona her şeyin bittiğini söyledim ama o bunu kabul etmeyi reddetti." Yüz ifadesi

Mezar. "Sınırlarıma saygı göstermedi, ben de geçen yıl evimi sattım.

ve beni bulma ihtimalinin oldukça düşük olduğu şehrin diğerk tarafına taşındı."

"Vay anasını," diye nefes aldım.

Sadece mahremiyetini sevmiyordu, ona *ihtiyacı vardı*.

"İnan bana, çalışma odamda çırılçıplak belirdiğinde," diye itiraf etti, "neredeyse ölüyordum. Biriyle oynamak istemeyeli bir yıldan fazla olmuştu. Sana bir kez baktım ve tüm planlarımı çöpe attım."

Koridorun duvarına yaslandım. Bana açılıyor olması ve iyi bitmeyen bir ilişkiden sonra uzun zamandır oynamaya istekli olduğu ilk kişi olmam inanılmaz derecede güçlüydü.

Sesim sessizliğe gömüldü. "Çok sevindim. Gerçekten hoşuma gitti."

"Ben de." Doğruldu ve kafasında yarattığım sisi göz kırparak dağıttı. "Bir şeyleri paylaşmakta yavaş davrandığım için özür dilerim. Geçen sefer içgüdülerimi görmezden geldim ve sonunda ona çok acı çektirdim."

Ne demek istediğini anlıyordum. Acıdan zevk alıyordu ama duygusal türden değil ve kendisini denklemin dışında bıraktığından şüpheleniyordum. Eski ortağını önemsiyordu ve onun acı çektiğini görmek, itiraf etmese bile onu da incitmişti.

"Sorun yok." Dürüstlüğümü görebilmesini umuyordum. "Daha önce söylediklerimde ciddiydim, yani endişelenecek bir şey yok. Bir daha bu tuzağa düşmeyeceğim.

ve ... Bunu

kanıtlayabilirim." "Ne?"

Benimle paylaşmıştı, bu yüzden adil görünüyordu. Saçlarımı gözlerimden geriye doğru taradım ve ona ciddi bir bakış attım. "Pek çok erkekle çıktım ve sonu hep aynı oldu. Mesafeleri aşacak yapıda değilim." Ses tonum alçaldı, utançla aşağıya çekildi. "Kulağa korkunç gelecek ama bir erkek bana ne kadar aşık olursa? Ben de o kadar çabuk ayrılmak istiyorum."

Clay bana inanamayarak baktı.

"Üniversitedeki son yılımda," diye ekledim, "bir yıl boyunca bu adamla birlikteydim. Bir mille en uzun ilişkim ve muhtemelen onunla sadece yapıp yapamayacağımı görmek için bu kadar uzun süre kaldım. Belki - bilmiyorum- hislerim geçer diye düşündüm."

Bir mıknatıs gibiydim. Arzu beni içine çekti, ama sonra onun gücü beni ters çevirdi, her şeyi alt üst etti. Birdenbire, beni çeken şey aynı güçle beni itmeye başladı.

Anıyı hatırladığımda gerginlik omuzlarımı sıkıca tuttu. "Ben gitme dürtüsüyle savaşıırken onun hiçbir şey bilmediğini ve daha derine düştüğünü fark etmedim." Tereddüt ettim. "Bir nişan yüzüğü aldı."

Gözleri endişeyle irileşti. "Uh-oh."

"Evet." Nefesimi yuttum. "Ortağın gibi, bu adam da ayrılığı iyi karşılamadı." Gözyaşları ve bana savrulan öfkeli sözler vardı,

Ardından özürler ve daha fazla gözyaşı. Benim kaçma arzum kadar o da aşkından emindi. "Kalmamı sağlamak ya da beni geri kazanmak için her türlü saçma şeyi denedi. Aileme mektuplar yazdı. Lanet mektuplar. Bunu kim yapar ki?"

Sempati yüz ifadesini boyadı ama dinlerken sessiz kaldı.

Elimi kalçama koydum ve göğsümü kaldırarak dik durdum. "Sana aşık olmayacağım Clay. Aramızdaki anlaşma benim için gayet iyi işliyor." Yüzümü buruşturdum. "Benim burada, senin Florida'da olman dışında."

"Katılıyorum, ama en azından geçici," dedi. "Bu arada, benim bir fikrim var."

İlgimi çekti. "Oh?"

"Uzun mesafeli bir oyun denemeye ne dersin?"

Bunun tam olarak neyi gerektirdiğini bilmiyordum. "Web cam seksi gibi mi?" Gülümsemesi sinsiydi. "Onun gibi bir şey, evet."

Sırıttım. O izlemeyi seviyordu ve benim de izlenmekle ilgili bir sorunum yoktu. "Bu hoşuma giderdi."

"Güzel," dedi. "Belki bir dahaki sefere bunu deneyebiliriz."

Masum bir soruymuş gibi davrandım. "Peki ya şimdi?"

Güldü ve başını salladı. "Hayır. Önce planlamak istiyorum." Kahretsin, bu fikir beni çok tahrik etti.

Her nasılsa hafta sonunu vibratörümün motorunu yakmadan atlatmışım. Yalnız kaldığım her sessiz anda, düşüncelerim Clay ve yabancıyla geçirdiğim geceye geri dönüyordu ve sonra pille çalışan arkadaşşımdan yardım istemekten başka çarem kalmıyordu.

Clay'in mektuplarını onunla birlikte tasnif etmeyi henüz bitirmiştim ki ifadesi ciddileşti. "Bu gece için planın var mı?"

Nabzım hızlandı. Planlamayı bitirmiş miydi? Oynayacak mıydık? "Benim için sıradan bir Salı günü. Neden?"

"Bu haksızlık," dedi

Clay. "Neymiş o?"

"Seni keşfetmemin bir yıl sürdüğünü ve şimdi keşfettiğime göre beş yüz mil uzakta sıkışıp kaldığımı."

Vay be.

Duygularla ilgilenmeyen bir adam için bu kulağa son derece romantik geliyordu. Omurgamda karıncalanmalara yol açtı ve bu his endişe vericiydi. Böyle şeyler söylememesi gerekiyordu.

Ve benim de hoşlanmamam gerekiyordu.

"Ama düşündüm ki," diye devam etti, "ben dönene kadar bizi oyalayacak bir şeyler deneyebiliriz. Buna var mısın?"

Ona seksi bir gülümseme attım. "Aklında ne var?"

Bu gece beni dizüstü bilgisayarından FaceTime'lamıştı, bu yüzden telefonunu eline alıp bir şeyler yazması garipti. Mesaj gönderildi, telefonunu bıraktı ve dikkatini tekrar bana verdi.

Gözlerinde fesatlık gizliydi ama soruma cevap vermemişti. Beklentiyle başımı eğdiğimde, bir parmağını kaldırarak beklememi, ona bir dakika vermemi işaret etti-

Kapı zili çaldı ve iki tonlu gong sesi beni ürküttü.

Hiç şaşırmadı. Bunun yerine Cheshire Kedisi gibi gülümsedi ve aynı parmağıyla kapıyı işaret etti. "Cevap ver."

Bu da ne?

Telefonumu aldım, oturma odasından çıkıp girişe doğru yürürken yanımda taşıyordum. Saat sekizi geçiyordu ve akşam güneşi hızla azalıyordu, ayrıca Clay'in ön kapısını çevreleyen yan pencereler eğimliydi. Verandadaki büyük figürü gizliyordu.

Beni kimin beklediğini tahmin ediyordum -ya da umuyordum- ve kapıyı açtığımda hayal kırıklığına uğramadım.

Kulüpteki yabancı bakışlarını benimkilerle buluşturmak için kaldırdı ve göz kamaştırıcı gülümsemesini parlattı.

ON

Bu seksi yabancıyı gördüğümde nefesim ciğerlerimde garip bir şekilde asılı kalırken, vücudumun geri kalanı aydınlandı. Koyu renk kot pantolon ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmış taş grisi düğmeli bir gömlek giymişti, bu da bana isteyebileceğim tüm ön kol pornosunu veriyordu.

Bakışları elimdeki telefona kaymadan önce derin sesiyle "Merhaba," dedi. Duruşu, iş görüşmesi yapan ve iyi bir izlenim bırakmak isteyen biri gibi sertleşti.

Benden nefes nefese geldi. "Merhaba."

"Clay ekranda, "Üçümüzün sohbet edebileceğini düşündüm," dedi. Onu içeri davet etmek ister misin?"

O anda kapı kolunu o kadar sıkı tuttuğumu fark ettim ki, ellerim ağrıyordu. Yer açmak için geri çekildim. "İçeri gel."

Adam kibar ve samimi bir mesafeyi koruyarak eşiği geçti. Bakışları benim üzerimde kalsa da, Clay fiziksel olarak odada olmasa bile diğer adamın tamamen farkında olduğunu hissettim. Kapıyı adamın arkasından kapattım ve sonra ne olacağını anlamak için Clay'e baktım.

"Bu Bay E," dedi.

Cidden mi? Sahte isme yüzümü buruşturdum. "Gizem mi?"

"Hayır." Clay'in kaşları havaya kalktı ve her heceyi tarttı. "Bayım.

E. Ona zaten sana L demesini söyledim."

Bay E. benim gibi anlamamış mıydı? Adımın Elle olduğunu mu sanıyordu? Her iki durumda da fark etmezdi. Sadece baş harfleri bile olsa, onun hakkında en azından bir parça bilgi sahibi olduğum için mutluydum.

Clay'in ses tonu arkadaşçaydı ve otoriter değildi. "Birlikte kanepeye oturun, ben de Bay E'nin burada ne aradığını açıklayayım."

Ben oturma odasına doğru yürürken nefesimi ciğerlerimde sıkıca tutuyordum ve E de arkamdan geliyordu. Daha önce Clay'in evine gelmiş miydi? Öyle görünmüyordu. Oturup telefonu kucağıma koyduğumda, her şey yabancıymış gibi odayı inceledi.

Ben hariç, ki bu ironikti. Evet, seks yapmıştık ama birbirimiz hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorduk. İsimlerimizi bile.

Bakışları, evde bir yabancı olduğunu fark ettiği anda kaçan Noir'a odaklandı. Tepkisi tuhaftı. Eğlenmiş miydi? Yoksa kedi sevmiyor muydu?

"Sorun nedir?" Ben sordum.

Eğleniyordu ya da en azından sorumu komik bulmuştu, çünkü dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bir kedisi olmasını beklemiyordum."

Onun *bizim* kedimiz olduğunu açıklayacaktım ama Clay dikkatimizi çekecek şekilde boğazını temizledi ve E'nin gülümsemesi kayboldu. Büyük

Adam kanepede yanıma oturdu ve sanki daha fazla yaklaşmasına izin verilmiyormuş gibi saygılı bir mesafe bıraktı.

"Üçümüz zaten birlikte çaldığımız için," diye açıkladı Clay, "Bay E'ye geçici bir anlaşmayla ilgilenip ilgilenmeyeceğini sordum." Sesinde bunun büyük bir mesele olduğunu ima eden bir ciddiyet vardı. "Evet dedi."

Kalın kalın yutkundum. "Ne tür bir anlaşma?" "Ben

dönene kadar, o ben olacak."

"Ne?"

"Sahneyi yine ben kontrol edeceğim ama şimdilik uzaktan olacak. O benim için fiziksel kısmı yerine getirmeyi kabul etti."

Neredeyse telefonu düşürüyordum. Söylediklerini anlamaya çalışırken içimdeki tüm kaslar sıkıca bükülmüş bir ip gibi gerildi. "Sanki ... senin dublörün mü olacak?"

Clay'in gözlerindeki günahkâr bakış cidden ateşliydi. "Evet. Onu benim bir uzantım olarak düşüneceksin. Birlikte oynamamız için başka bir yol."

Yanımda oturan adama ve kendini nasıl kıpırdamadan tuttuğuna odaklandım. Göğsü düzensiz nefeslerle inip kalkıyordu ama bunun dışında ne düşündüğünü ya da gergin olup olmadığını anlamanın hiçbir yolu yoktu. İfadesinde zoraki bir boşluk vardı.

Bay E'nin bunu neden kabul ettiğini anlamaya çalıştım. "Talimatları Clay'den mi alacaksınız?"

"Kurallar var," diye araya girdi ortağım. "Birbirinizle değil, sadece benimle konuşmanızı tercih ederim."

Sustum. "Neden?"

Bir parmağını gözlüğünün köprüsüne koydu ve yukarı kaldırdı. "Çünkü ben olduğumu hayal etmenin senin için daha kolay olacağını düşünüyorum." Bir sonraki kısmı söylemesi gerekip gerekmediğinden emin değildi ama söylemeye karar verdi. "Kişisel bilgi yok, bu yüzden isim yerine baş harfleriniz var. Bu geçici bir durum ve birbirinizle olan bağlantınızı en aza indirmek istiyorum. Bu şekilde, her şey bittiğinde kimse için zor olmayacak."

Gözlerinin E'ye doğru kaydığını fark etmedim, sanki evine davet ettiği adamın bana bağlanabileceğinden belli belirsiz endişeleniyordu.

"Yani onunla konuşamam," dedim karışık duygularla ve ses tonum şüpheli bir hal aldı. "Ona adınla mı hitap edeyim?"

"Hayır. Ekranda olacağım, bir sorunuz varsa ya da bir şeye ihtiyacınız varsa sormanız yeterli."

Bu tamamen saçma fikri düşünürken dudaklarımı birbirine yapıştırdım. Clay için bunun cazibesini anlıyordum çünkü izlemekten hoşlanıyordu ve E için de cazibesini anlıyordum çünkü Clay'in tüm planlarını gerçekleştirecekti.

Bu anlaşma bana çok çekici geldi. Clay'in işinin bize verdiği limondan limonata yapacaktık.

Bir nefes aldım. "Diğer kurallar neler?"

"Beni görmezsen onu da göremezsın."

Yani Clay videoda yoksa, E'nin benimle olmasına izin yoktu.

"Bay E'ye güveniyorum," diye ekledi. "Onun yanında kendinizi rahat ve güvende hissetmelisiniz, bu yüzden bu kuralın bununla bir ilgisi olduğunu düşünmeyin. Bunun tek nedeni onun benim vekilim olması. Ben fiziksel olarak orada olsaydım nasıl davranacaksam o da öyle davranacak."

Yavaşça başımı salladım. "Anlıyorum."

"Ayrıca," ifadesi son derece ciddiye, "dudaktan öpüşmek yok." Tanrım, bu içimde garip bir heyecan yarattı. Elbette bu kural Bay E. ile benim aramda kişisel bir bağ olmaması fikrini desteklemek için konulmuştu ama yine de sahiplenici bir havası vardı. Clay bir şeyi sadece kendisi için mi istiyordu? Dudaklarını Bay E'nin dudaklarına bastırmasına izin verilen tek erkek o mu olacaktı?

Benim mi?

Bir kez daha, istemeden romantik davranıyormuş gibi hissetti.

"Herhangi bir sorunuz var mı?"

Muhtemelen vardı, ama bir tanesi dışında hiçbirini düşünemiyordum. Beynimin içinde hızla çarpan bir kalp gibi yüksek sesle atıyor, ilerledikçe hızlanıyordu. Sesim sıkıydı, ihtiyaçla boğulmuştu. "Ne zaman başlıyoruz?"

Sorum adamlara o kadar zevk verdi ki, tadını alabiliyordum. Bunu tenimde parıltılar halinde hissettim, omurgamda diken diken oldu ve kan yüzüme ılık ılık aktı.

Clay'in sözü ikimiz için de bir emirdi. "Şimdi."

Ve komut verilir verilmez, E çantasının sapını kaptı, kanepenin yanında ayağa kalktı ve elini davet edercesine bana uzattı. Umarım, elimi onun elinin içine koyarken benim hafifçe titrediğimi görmemiştir. Beni yukarı çekerken kavrayışı nazik ama sağlamdı.

Gözlerimi kocaman açmış, hem telefonumu hem de onun elini tutarken ona nasıl görüldüğümü hayal bile edemiyordum. Bu gerçek olamazdı. Gerçek olamayacak kadar mükemmel bir fanteziye benziyordu.

Yine de öyleydi.

Clay dublörüne beni nereye götüreceğini söylemedi ama bunu daha önce yaptığından şüphelenmiştim. Bodrum kapısına doğru ilerlerken acele etmemeye çalıştım. İndiğimiz her adım içime daha fazla arzu pompalıyordu ve merdivenlerin dibine vardığımızda ve bakışlarımı Aziz Andrew'un haçına diktiğimde patlamaya hazırdım.

E odayı inceledi ve odağı muhteşem mobilyaya takılınca beni bırakıp daha iyi görebilmek için bir adım öne çıktı. Telefonu kaldırdım ve Clay'in görebileceği şekilde çevirdim, sonra tekrar bana bakacak şekilde çevirdim.

"Ne kadar güzel olduğunu unutmuşum," dedim usulca.

Clay'in adem elması kalın bir yutkunmayla sallandı ve omuzları kalktı. İltifatım onu hazırlıksız yakalamıştı ve etkilenmiş görünmemek için mücadele etti. "Teşekkür ederim." Ses tonu dengelendi. "Telefonu ona ver. Her şeyin kapatılmasını istiyorum, lütfen."

Bana ne yapacağımı söylemesi seksiydi, ama bunu yapma şekli? Lanet olsun, cidden ateşliydi. *Lütfen* demesi çok düzgün ve kibardı, sanki ona bir iyilik yapıyormuşum gibi geliyordu, oysa bana kalırsa tam tersiydi.

Telefonumu E'ye uzattığımda, çantasını yakındaki tezgâhın üzerine bıraktı ve kamerayı ters çevirmek için ekrana dokunarak telefonu aldı. Sonra her iki adam da soyunmamı izlemek için bekledi ve odadaki havanın incelmesine neden oldu.

Clay beni çıplak görmüştü ama karşımdaki adam görmemişti ve her ne kadar odağını önünde tuttuğu ekrana çevirmiş olsa da, onun dikkatini nasıl çektiğimin son derece farkındaydım.

Önce siyah atletimi çıkardım, çıkarırken koyu kahverengi saçlarım dalgalandı ve siyah sütyenim ortaya çıktı. Gömleğimi kenara fırlattım ve yapabildiğim en seksi sırtışı yaptım ve sonra parmaklarım jean pantolonumun düğmesine gitti. Belimden eğildim, şortumu bacaklarımdan aşağı iterken bakışlarımı telefona kilitledim. Siyah dantelle süslenmiş yeşil külotum ortaya çıktı ve şükürler olsun ki bu gece Clay'e gelmeden önce onları giymeye karar vermiştim. Sahip olduğum en seksi külotlardan biriydi.

Utangaç değildim ve erkekleri kızdırmak için zaman kaybetmedim. Ne kadar çabuk soyunursam, E beni Aziz Andrew'un haçına o kadar çabuk bağlayabilir ve

Clay'in emirleri. Kollarımı kavuşturdum, sutyenimin alt kısmını kavradım ve göğüslerim ortaya çıkana kadar dantelden kurtularak kaldırdım.

Adamlardan ortak derin bir nefes geldi, sanki aynı kişiymişler gibi. Onları böyle düşünmem gerekmiyor muydu? E'nin güçlü çenesindeki kaslar esnedi ve bakışları benimkilere kaydı. Konuşmasına izin verilmiyordu ama iletişim kurmak için bir şey söylemesine de gerek yoktu. Görünüşümü beğenmişti.

Parmaklarımı iç çamaşırdımın kemerine soktuğumda Clay'in sesi aniden yükseldi. "Bekle," dedi. "Onları sevdim. Bırak kalsınlar."

"Tamam." Ellerimi iki yanıma bırakarak geri çekildim ve başımı haça doğru çevirdim. Ama Clay'in talimatları haça doğru adım atmak değildi. Hatta benim için bile değildi.

E.'ye "Rafta telefon için bir aparat var," dedi.

Telefon ekranına dokunarak kamerayı tekrar döndürdü ve E standı bulup telefonumu ona takarken ve kamerayı Clay'i görebileceğim şekilde konumlandırırken hareketsiz durdum. Stand tezgâhın üzerinde duruyordu ve artık elleri serbest olduğu için E dikkatini çantasına verdi.

Fermuar, soyunduğumda yavaşça ortaya çıkmasını yansıtan telaşsız, sabit bir hareketle çekildi ve aynı anda bir yumruk göğsümün içine uzandı

E çantanın içine uzandı. İçinden siyah bir ip bobini çekildi ve görünmez yumruk sıkılaştı.

Clay'in sorusu E'nin gözlerinde yankılandı. "Evet mi?"

Tıpkı tartı cetvelinde olduğu gibi, gergin olmam gerekirdi ama değildim. Sadece nasıl kullanacağını görmek için hevesliydim ve bu yüzden yavaşa başımı salladım.

"Güzel. Ellerinizi önünüzde tutun."

Yaptım ve E yaklaşmaya başladığında nereye bakmam gerektiğinden emin değildim. Gözlerimi Clay'den ayırmamam mı gerekiyordu? Bu imkânsızdı çünkü o, çalışma masasının üzerinde duran küçük bir ekrandaydı ve E tam karşımdaydı, hayattan daha büyük görünüyordu.

Uzun ipin bir ucunu bıraktı ve bobin açılarak sessiz bir gümbürtüyle ayaklarımın dibindeki bir yığına indi. Sadece bir saniyeliğine bir duraksama oldu, sanki fikrimi değiştirmem için bana bir şans veriyordu ... ya da belki de yapmak üzere olduğu şeyi gerçekten yapmaya karar veriyordu. Ona baktım, yüzünü araştırdım ama bakışları bileklerime ve elinde gerili duran siyah ipin ucuna kaydı.

Kollarımı dirseklerim yanlarımda olacak şekilde bktm ve parmaklarımı birbirine geçirdim. Beklediği şey bu muydu?

İpin ucunu dğmlemeden önce birkaç kez bileklerime doladı ve sonra bağlı bileklerimin arasından sekiz şeklinde geçirmeye başladı. Sıkı değildi, ama rahat ve kaçınılmazdı ve nabzım

hızlandı. Ve bileklerimin arasından geçirmeyi yeterince tekrarladıktan sonra, ipi omzuma doğru yönlendirdi.

Boynumun arkasından geçirip eğilerek uzun saçlarımı ipten kurtarmak için bir elini içeri soktuğunda kuru bir şekilde yutkundum. Dokusu çıplak tenimde rahatsız edici değildi ama E ipi boynuma dolamaya devam ettiğinde kalbim duracak gibi oldu. İp boğazıma ikinci kez dolandığında kollarımdan aşağı ürperti yayıldı ve E. aynı işlemi tekrarlayarak sıkışmış saçlarımı ipin altından çekip çıkardı.

"Eğer biraz sıkarsa," dedi Clay, "bana haber ver."

Olanlar karşısında ne yapacağımı şaşırmıştım; sanki Clay kilometrelerce uzakta değil de buradaymış gibi hissediyordum. Siyah ip üçüncü kez boğazımı çevreledi ve daraltıcı olmamasına rağmen ayak parmaklarıma kadar vücudumun her santiminde hâkimiyetini hissettim. Bu sefer E saçlarımı düzeltirken daha titiz davrandı ve vücudunun sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakınımda durdu. Saçlarımı kabartırken parmak uçları tenimi okşadı ve hiçbir telin sıkışmadığından emin oldu.

İp tekrar bileklerime kadar indirildi ve gevşek ucu artık yerde değildi. Bağlı bileklerime son bir kez dolamadan ve bağlamadan önce dizlerime sürtündü. İpin tamamını bitmeden ya da fazla kalmadan kullanmıştı. Yaptığı işi geri alıp yeniden başlamasına gerek yoktu, çünkü bu adam pratik yapmıştı.

Ne yaptığını bilen biri.

Bu seferki duraklaması çok daha belirgindi ve sormaktan daha iyi bildiğim sorularla çaresizce ona baktım.

"Bana hazır olduğunu söyle," dedi bir ses.

Sayıklama sersemliği içindeydim, hangi adamın konuştuğunu anlayamıyordum ama Clay olduğunu fark ettiğimde bakışlarım ona kaydı. Yakışıklı yüzü ekranın çoğunu dolduracak şekilde mükemmel bir şekilde çerçevelenmişti ve bu sayede içinden akan şehvetin her damlasını görebiliyordum.

"Ben hazırım," dedim.

E, bir kravatı inceler gibi parmaklarını bileklerimle boğazım arasına gerilmiş iplerin üzerinde gezdirdi, ama aniden onları yumruk yapıp ileri doğru salladı. O kadar ürkütücüydü ki tökezledim ve ona çarptım. İp boynuma birden fazla kez dolandığı için gerginlik eşit bir şekilde dağıldı ve boğazımı zorlukla sıktı. Baskı gelir gelmez kayboldu ve boynumdaki tasma gevşedi.

Beni kollarında sabitlemek için bırakmak zorunda kalmıştı.

Tanrım, bu adam çok *sağlamdı*. Göğsü bir duvar, kolları ise sıcak bir taş gibiydi ve etrafımda hissettirdikleri hoşuma gidiyordu. Ama bunun tadını çıkaramadım, çünkü ipleri tekrar kavradı ve beni çalışma tezgahına götürmek için kullandı, beni tasma kullanan bir sahip gibi çekti.

Isı bacaklarımdan yukarı fıskırdı, merkezimde kalınlaştı. Saçlarıma gösterdiği şefkat ile koşum takımımı sertçe çekişinin yan yana gelmesi beni en heyecan verici şekilde döndürdü.

Clay'in bana ne yapmam gerektiğini söyleyecek bir sözü yoktu. E ipleri çekiştirdi ve ellerimi tezgâhın tepesine doğru çekerek kollarımın tezgâhın üzerine uzanmasını ve masanın üzerine eğilmemi sağladı. Ön kollarım talaştan hafifçe kumlu olan yüzeye dayandı ve kameraya baktım, ekranın köşesinde kendimin minyatür versiyonunu gördüm. Siyah ip boğazıma dolanmış, bana bir tasmayı anımsatıyordu ve çok seksi görünüyordu.

E yanımda durdu ve çantasını bir kez daha karıştırdı ve sonra bana yeni bir eşya sundu. Siyah deri küreğin bir ucu kare şeklindeydi, sapı yuvarlatılmıştı ve güzel kırmızı dikişlerle vurgulanmıştı. Büyük değildi ama işimi görecektir kadar büyük olduğundan şüpheleniyordum.

"Evet mi?" Clay tekrar sordu.

Rızamın Clay'in olduğu kadar E'nin de yararına olduğunu düşündüm, bu yüzden cevabım nefes nefese ama kesin oldu. "Evet."

Sandalyesine geri oturdu ve gösterinin başlamasını beklerken rahatladı.

Ekranı, E'nin bir elinde raketle arkamda durduğunu görebiliyordum. Vücudumu inceliyordu ama ne olduğunu anlayıp anlamadığını bilemiyordum.

yerleştirmek . . ya da sadece manzaraya hayranlıkla bakıyordu. Yeşil k lotum arsızca kesilmişti ve k cımın alt kısmını ona gösteriyordu.

E raketini i   amaşırımın arkasına dayadığında yavaş bir nefes aldım ve raketin düz tarafını k cımda daireler çizerek ovuşturdu, her dönüş daha geniş ve daha hızlı oluyordu. Güzel bir histi ama aynı zamanda beni gaza getiriyor gibiydi. Beni bundan sonra olacaklar için hazırlıyordu.

Ekrandan görebildiğim için ilk darbenin ne zaman geleceğini biliyordum ama yine de beni şaşırttı. En ufak bir acı vermedi. Bu kadar güçlü bir adamın daha fazla g   kullanmasını beklerdim. Bu bir şaplak değildi. Bu bir  p c kt .

Dudaklarıma bir g l msemi yayıldığında Clay de gülümsedi, ama tamamen farklı bir nedenden ötürü gülümsediği izlenimine kapıldım, sanki benim bilmediğim bir şey biliyordu. Biliyordu, değil mi? Bu akşamın senaryosunu yazmıştı.

E raketini bu kez k cımın diğer tarafına bir kez daha vurdu ve ben de kıkırdamamak için kendimi zor tuttum. "Bunun acıtması mı gerekiyordu?"

E'nin bakışları ekrana kaydı ve kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

Clay hafifçe güldü. "Hayır," dedi. "Henüz değil."

Bana cevap mı veriyordu? Yoksa E ile mi konuşuyordu? Belki ikisi de.

E'nin vuruşları hem şiddetini hem de sıklığını artırarak içimi ve dışımı ısıttı. Kan hücumundan derim ısındı ve ekranı hayranlıkla izledim. E'nin keskin tokatlarını duymak ve hissetmek bir şeydi.

Ellerim bağlıyken ve çıplak göğüslerim masaya bastırılmışken deriye vuruyordu ama bu sadece ilk katmandı. Ayrıca E'nin siyah küreği havada savuruşunu izleyebiliyor ve her darbenin etimde yarattığı yankıdan nasıl keyif aldığını görebiliyordum.

Aynı zamanda Clay'in buna verdiği tepkiyi ve gözlüklerinin arkasındaki gözlerinin nasıl kapandığını gördüm. Bize o kadar büyük bir açlıkla bakıyordu ki, bu korkutucu olmalıydı - ama tabii ki benim için değildi. Bu beni daha da tahrik etti.

Darbeler yer değiştirdi ve klotum hala üzerimde olmasına rağmen, E bana gerçekten şaplak atmaya başladığında fısıltı kadar ince kumaş bana herhangi bir koruma sağlamadı. Arkasını döndü ve raketini yüzümdeki gülümsemeyi kurutacak kadar sert bir şekilde üzerime indirdi.

Acımadı, gerçekten.

Rahatsızlık, yazın çok sıcak deri koltuklarda oturmak gibiydi, sadece daha odaklanmıştı.

Üzerime dikilen adamın dikkati yaptığı işe kilitlenmişti ve çenesi sabitti. İçimden yumuşak bir inilti çıkana kadar dikkati dağılmadı. Bakışları ekrana kaydı, hem beni hem de Clay'i kontrol etti ve inlememin zevkten olduğunu anlayınca işine devam etti.

Böyle daha da güzel görünüyordu. Tüm gücün Clay'e ait olması gerekiyordu ama onu kullanan E'ydi ve cezalandırıcı darbeler üstüne darbeler indirirken yüzünde memnuniyet çizgileri belirliyordu. Küreğinin gürültülü, dengesiz temposu odayı doldurdu ve benim onun acımasız darbeleri yüzünden yanmaya başladı.

Clay cevabımı zaten bildiği halde sordu. "Beğendin mi?"

"Evet." Başımı öne eğdim ve alnımı bileklerimin etrafındaki bağlara dayadım.

"Hayır." Sesi sertti. "Gözler yukarı ve bana."

Başımı kaldırdım ve yüzüme düşen saç tellerinin arasından ona baktım. Arkamda kürek çekmeye ara vermişti. Bu sayede E iç çamaşırımın arkasından tutup yanaklarımın arasına sıkıştırabiliyor ve beni daha fazla şaplaklarına maruz bırakabiliyordu. Benim şimdiye kadar gördüğüm en güzel pembe tonundaydı.

Tekrar savurduğunda hem zevk hem de rahatsızlıkla inledim. Darbe o kadar sertti ki ayak parmaklarımın ucuna kalktım ve sırtım kavislendi, ama bu E'nin kaşlarını çatmasına neden oldu. Elini sırtımın küçük kısmına koydu ve iterek beni tekrar pozisyonuma itti. Düzeltici eli bir uyarı gibi olduğu yerde kaldı ve onun dokunuşuyla daha da yandım.

Aman Tanrım. Bunun beni ne kadar tahrik ettiğini görebiliyor muydu? İç çamaşırım ıslanmış olmalıydı ve yüzümü daha fazla sıcaklık kapladı. Kürek

Tenimde çatırdadı ve havayı sıkı dişlerimin arasından bir tıslamayla dışarı ittim.

E'nin şaplaqları acımasızdı, ama Clay'in bana bakışı da öyleydi ve bu şaplaqlar gerçekten onun değil miydi? Bu sahneyi o hazırlamış ve tasarlamıştı, muhtemelen kaç şaplak yiyeceğime ve ne kadar sert yiyeceğime kadar.

"Kahretsin," diye inledim. Acı yanaklarıma yayıldı ve E'nin elinin ağırlığı altında kaymaya çalışarak onu bir sonraki darbesi için farklı bir nokta bulmaya teşvik ettim. Yine de... canımı yaksa da hoşuma gitmişti. Deri gittikten sonra kalan dikenli sıcaklık sarhoş edici derecede iyi hissettiriyordu.

Clay'in dudakları derin bir nefes alabilmek için ayrılmıştı ve omzu ritmik bir şekilde hareket ediyordu. Ne yapıyordu? Aman Tanrım. Kürek o kadar dikkat dağıtıcıydı ki, mastürbasyon yaptığını anlamam bir anımı aldı.

Bu fikir karşısında parmaklarım yumruk şeklinde kıvrıldı.

O tahrik olmuştu ve bunun sebebi bendim.

Peki ya E? Olay yerinden mi, efordan mı yoksa ikisinin birleşiminden mi zor nefes aldığını söylemek zordu. Şu anda başka bir şey düşünemeyecek kadar görevine odaklanmış görünüyordu.

Ben sızlanıp kıpırdandıkça, bu durum erkekler üzerinde kutuplaştırıcı bir etki yarattı. Clay'in eli daha hızlı bir tempoda pompalıyordu ama E'nin yüzü karanlık bir hal almıştı. İlk başladığımız zamanki kadar zevk almıyor gibi görünüyordu.

"Çelik gibi bir kığın var." Clay'in yüz ifadesi günahkârcaydı. "Sanırım *yeni bir yer bulmalıyım.*"

Ses tonu aldatıcı bir şekilde rahattı ama E'nin gidiş şekli bunun bir emir olduğunu gösteriyordu. Ne yapacağını düşündü, sonra gömleğinin kollarını açabilmek için küreği sırtımın alt kısmına dayadı. Sırtımın her yerinde ateş yaratmışken, derinin tenime karşı serin olması garipti.

Gömleğinin önündeki düğmeleri çözdükten sonra, E gömleği omuzlarından sıyrıp açtı ve bronzlaşmış, yontulmuş göğsünü ortaya çıkardı. Daha da iyisi? Kot pantolonu kalçalarına tam oturuyor, bel bandının altında kaybolan çentikli V'yi gösteriyordu. Clay'in seks için yaratılmış bir vücudu olduğunu sanıyordum ama E'ninki sevişmek için yaratılmıştı.

Gömleğini çantasının üstüne fırlattı, küreği kaptı ve o kadar hızlı salladı ki, dayanacak zamanım olmadı.

"Siktir," diye mırıldandım. "*Siktir.*"

Çünkü daha aşağıya nişan almıştı ve kığımın aksine kalçalarımın arkasının çelikten yapılmadığını yakıcı bir acıyla keşfettim. Başımı geriye doğru salladım, ancak ip gerildi ve bağlı ellerimi de beraberinde çekti. E'nin darbesinin acısı, ondan ne kadar kaçmaya çalışsam da devam etti. Diğer eli de kalçama bastırdı ve beni masanın üstüne sabitledi. Bir gümbürtüyle öne doğru yığıldım ve teslim oldum.

"Siktir," diye tekrar yemin ettim, ama bu sefer zevkle, çünkü E'nin eli hareket etti ve şimdi bacaklarımın arasındaydı, parmak uçları klitorisime masaj yapıyordu.

Dikkatimin dağılması bana acıdan çok ihtiyaç duyduğum bir rahatlama sağladı ve parmaklarının nemli külotuma vuruşu o kadar iyiydi ki, bunu yapmaya devam ederse beni orgazma ulaştırması uzun sürmezdi. Sanki acı bir kestirmeydi, ön sevişmeyi atlamanın ya da vücudumu saniyeler içinde hazırlamanın bir yoluydu.

Clay, "Bana bak," dedi ama sözlerinde bir yalvarış vardı.

Endorfinler sistemime pompalanıyordu ve kafam karmakarışıkta, ama onu duymak beni merkeze aldı ve onu bulmak için bulanık bakışlarımı kaldırdığımda, E külotumu kenara çekti ve bir parmağını içime doğru kaydırıldı.

İnlemem alçak sesle ve gırtlaktan geliyordu ve ekranda her iki adamın da üzerimde yarattıkları etkinin tadını çıkarmalarını izledim. E'nin ağzı şehvetle açık kaldı ve Clay'in eli omuzlarını titretecek kadar hızlı hareket etti.

E ikinci bir parmak ekleyip beni onlarla sikmeye başladığında kollarımdaki ve sırtımdaki kasları gerdim. Onun da işi bitmemişti. Küreği kaldırdı ve derisi pembeden parlak bir kırmızıya dönüşen kıcıma vurmaya devam etti.

"Buna değdi, değil mi?" Clay'in sesi hipnotize ediciydi. "Zevk almak için acı çekmeye değer miydi?"

"Evet," diye fısıldadım. Binlerce kez evet.

"Böyle çok güzel görünüyorsun. Kıçın kırmızıya boyanmış ve istediğim şekilde kullanmam için bağlanmış. Bunu sen de istiyorsun, değil mi?" Eli hâlâ daha hızlı hareket ediyordu ve yüzünden zevk damlıyordu. "Kullanılmak mı istiyorsun?"

"Evet," diye inledim.

Heyecanlı görünüyordu ama kaşlarını çatmış gibi yaptı. "Yaramaz kız. Beni boşaltacaksın."

"Göster bana," diye yalvardım.

Clay öne uzanıp kamerayı aşağı doğru eğdiğinde, odağımı bir anlığına E'ye kaydırđım. Belki parmaklarının ne yaptığına odaklanmak için, belki de nefesini tutmak için kürek çekmeye ara vermişti. Yüzünde ve göğsünde hafif bir ter parıltısı vardı ve zor nefes alıyordu. Anlamıştım. Tek yapmam gereken masaya uzanmak ve onu almaktı ve ben de terliyordum.

Clay'in alt bedeni göründü. Pantolonu çözülmüş, ayak bileklerine kadar inmişti ve başparmağıyla işaret parmağını sikinin etrafında halkaladı. Hafifçe kavrayarak kısa, sık vuruşlarla aşağı yukarı pompaladı ve esas olarak ucuna odaklandı. Bunlar kendini sert tutmak için yapılan bakım vuruşları değildi; bunlar kenar vuruşlarıydı. Sanki tam bir yumruk gibi etrafına sarılması çok fazla olacaktı ve kontrolünü kaybetmeye hazır değildi.

"Bana ne yaptığını görüyor musun?" diye sordu, ancak sorusu retorikti. Yüzü tekrar kameranın görüş alanına girecek şekilde ekranı yukarı itti ve dikkati E.'ye kaydđ. "Yine."

İçimdeki parmaklar geri çekildi ve E'nin derin nefesi o kadar ağırdı ki duyulabiliyordu. Onun çekinceleri vardı ama Clay'in yoktu ve dublörünün tereddüt etmesine sinirlenmiş görünüyordu.

"Yine mi?" Clay bana sordu. Eğer ben istiyorsam, bu E'nin tedirginliğine yardımcı olmalıydı, değil mi? İstiyordum da... çünkü E bana dokunmayı bırakmıştı ve acıyla birlikte ben de zevk alacaktım.

"Yine," diye onayladım.

ON BİR

E'nin nefesi yüksekti ama iç çekişi o kadar sessizdi ki mikrofonun duyduğundan şüpheliydim. Clay de duymuş gibi görünmüyordu. E küreği tutuşunu düzelterip hazırlandığında memnun oldu.

Korku midemde dönüp durdu ve bacaklarımdan aşağı ürperti yayıldı. Bu sefer daha mı kötü olacaktı? Ve eğer öyleyse, 'sonrası' daha da iyi olur muydu? Yoksa raketin darbesi, beklentisinden daha mı az yoğun olacaktı?

Tüm bunların ötesinde, bu deneyime duyduğum garip hayranlık da vardı. Büyük bir parçam ne kadar dayanabileceğimi görmek istiyordu. Gözlerimin yaşarmasına neden olacak bir yerde derinin acımasız tokadını umuyordu. Dişlerimi alt dudağıma gömdüm ve nefesimi tuttum, bakışlarım hem emri veren hem de yerine getirecek olan adama sabitlenmişken geleceğini bildiğim darbeye hazırlandım.

Kürek o kadar hızlı savruldu ki, havayı keserken bir *vınlama* sesi çıkardı ve çarpma gerçekleşmeden önce derime çarpma sesini duydum. Acı, kalçamın arkasından vücuduma girdi ve öfkeyle dolup taşarak vücudumda fırtınalar estirdi. Beyaz sıcaklığıyla beni tüketti, o kadar güçlüydü ki nefes alamıyordum.

Acı beni alıp götürdü, ama bu sefer onunla savaşmak yerine içimden geçmesine izin verdim. Boğazımdan bir hıçkırık yükseldi, ama onu kestim, bu yüzden irkilmiş bir çığlık olarak çıktı. Acı içindeyken küreğin yere düştüğünü ve ellerimin üzerimde olduğunu hayal meyal fark ettim.

Bulanık gözlerle ekrana baktım, bir adam bir diğeri tarafından dokunulurken gördüm ve ikisi tek bir adama dönüşmeye başladı. Parmakları klitorisimi okşarken bana güzel olduğumu söyledi ve beni kavrayan acı gevşemeye başladığında süzölmeye başladım.

"Ne kadar iyi bir kız," diye mırıldandı adam. "Bunu hak ettin."

Parmaklarını içime soktu ve diğeri eliyle klitorisimi ovmağ için uzandı ve ağzımdan uzun bir inilti dököldü. Kırım ve bacaklarımın arkası yanıyordu ama diğeri her yerim yanıyor ve şarkı söylüyordu.

Süzöldüğüm uzayda zaman yavaşlıyor gibiydi. Düşüncelerim bile yavaşladı, sanki beynim enerji tasarrufu için kapatılmıştı ve sadece kritik sistemler hala çalışıyordu. Güzel ve rüya gibiydi.

Ama bu sonsuza kadar süremezdi.

Bir aciliyet hissi büyüdü ve kabardı, zihnimi geri döndürdü ve beni bilinçlendirdi. Aman Tanrım, boşalmam gerekiyordu. İçime dalan parmaklar, klitorisime masaj yapanlarla birlikte çalışarak, tenimde zonklayanla rekabet eden bir ağrı yarattı. İçimde mantıksız bir korku vardı.

İçimdeki tüm gerilim bir bombaydı ve patlayıp hem beni hem de yanımdaki adamı öldürmeden önce onu dışarı çıkarmalıyım.

"Aman Tanrım," diye soludum, kalçalarımı masaya doğru kaydurdım, böylece parmakları daha derine inip tam ihtiyacım olan yere vurabilecekti. "Oh, Tanrım ... *oh, Tanrım* ..."

"Evet," diye cesaretlendirdi, ancak bu iki ayrı sesle geliyordu, biri diğerini yankılıyordu.

Orgazm gelgitli bir coşku dalgası gibi kabardı ve içime çökerek tüm düşünceleri silip süpürdü. Sadece bir kürekle ya da bacaklarımın arasındaki bir çift elle yapılabilecek her şeyden çok daha yıkıcı ve şaşırtıcıydı.

Boğazıma dolanan kordonların daralmasına neden olacak şekilde bağlarıma karşı kıvrandım ama bu his sadece zevkimi artırdı. Acıdan kaçamadığım gibi, zevkten de kaçamıyordum. İstedğimden de değil.

Orgazm zirveye ulaştı ve geri çekilmeye başladı ve adam iki ayrı bedene ayrılarak soyulmaya başladı. Clay ve Bay E zevkimden eşit derecede sorumluydular ve övgüyü paylaştıkları gibi, aynı memnuniyet bakışını da paylaştılar.

Dizlerim jöle gibiydi ve tezgahın üstüne uzandım, göğüslerimin pürüzlü yüzeyde nasıl düzleştiğini umursamadan

nefesimi tuttum. E geri adım atıp çerçevenin dışında kaybolurken arkamda bir hareket oldu. Başımı çevirip uzattığım kollarımın üzerine koydum ve deponun kapısını açmasını izledim.

Yeterince büyüktü, neredeyse bir odaydı ve bir ışığı vardı ve ışığı yaktığında ağzım açık kalacaktı. Bu dolap Clay'in satılmamış parçaları ya da prototipleri sakladığı yer olmalıydı çünkü mobilyalarla doluydu. Bazı parçalar ters çevrilmiş ve diğerlerinin üzerine yığılmıştı.

E ne aradığını biliyor olmalıydı ama tam olarak nerede olduğunu bilmiyordu çünkü kapı aralığında durdu, sırtı bana dönüktü ve uzun bir süre dolabı taradı. Bu bana vücudunun heykeline hayranlık duymam için zaman verdi. Geniş ve formdaydı ve teninin bronzluğu birçok yazı gömleksiz geçirdiğini gösteriyordu.

Aradığı her neyse buldu ve dolabın içinde kayboldu, bir şeyleri hareket ettiriyormuş gibi sesler çıkarıyordu. Dışarı çıktığında elinde büyük bir ... panel mi taşıyordu? Siyah deri ya da vinil kaplı dikdörtgenin üç tarafı kırmızıyla çizilmişti. Bir kayış sapından tutarak taşıdı ve odanın ortasına ulaştığında yastık tarafını aşağıya yatırarak diğer tarafının da yastıklı olduğunu gösterdi.

Oh.

Sonunda E çömelip yan tarafın kilidini açtığında ve parçayı açtığında anladım. İçindeki koyu lekeli ahşap ayaklar ortaya çıktı ve katlanır bir masanın alt tarafına baktığımı fark ettim. Masanın üstünü yerine kilitleyip ayakları açmaya çalışırken kendimi dik konuma getirdim. Ellerim bağlıyken ve vücudum hâlâ o muhteşem orgazmın etkisinden kurtulamamışken, masayı kurmasına yardım edemezdim ama zaten yardıma da ihtiyacı yoktu. Bunun yerine, zamanı göğsümdeki tozları temizlemek için kullandım.

E her şeyi tamamladıktan sonra bir bacağı tuttu, masayı yan yatırdı, sonra kaldırdı ve bacaklarının üzerine koydu.

Elbette masa seksi ve güzeldi ama yanında duran adamla yarışamazdı. Bakışları bana kaymadan önce telefona takıldı ve sonra daha önce gördüğümünden çok daha kendinden emin bir şekilde bana doğru yürüdü. Bana ulaşmadan hemen önce, telefonumu tutan sehpa yöneldi ve onu masanın kenarına taşıdı. Hafifçe eğildi, yeni kurulan masanın çerçeveye oturduğundan emin olduktan sonra doğruldu ve bileklerimdeki ipleri yakaladı.

Beni masanın kenarına çekerken iki adam da sessizdi, bu yüzden tek ses ayak seslerimizdi. E'nin elleri iplerden yukarı, boğazıma kadar kaydı, sonra omuzlarımı yumuşatmak için ayrıldı. Eğildi ve ağzını boynuma, ipin sarılı olduğu yerin hemen üstüne dayadı.

Kendimi toparlamak için yaptığım her şey onun yumuşak öpücüğüyle anında yok oldu. Dizlerim tekrar yumuşadı ve nemli, sıcak ağzı harika ürpertiler yaratırken kollarına doğru sarkmamaya çalıştım. Elleri göğsümün üzerinden aşağı doğru kayarak hareket etmeye devam etti ve göğüslerimi avuçladı. Başparmaklarını sertleşmiş meme uçlarımın üzerinde gezdirirken bakışlarım telefonun ekranındaydı. Ben onu incelerken Clay de beni inceliyordu. E'nin ağzı ellerini takip etti, dudakları meme uçlarımdan birini yakalayabilsin diye başı aşağı eğildi ve vücudumdan koptu.

"Daha önce hiç böyle bir şey yaptın mı?" diye sordum nefesimin arasında.

E tereddüt etti, sanki cevap vermek istiyordu ama vermemesi gerektiğini biliyordu. Birbirimizle konuşmamıza izin verilmiyordu, bu yüzden sorunun Clay'e olması gerekiyordu.

"Hayır," dedi Clay. "Kulüpteki gece benim için bir ilkti." Hâlâ kendini okşuyordu ama hareketleri yavaşlamıştı ve ses tonu dengesizdi. Emin değildi. "Daha önce hiç bir partneri paylaşmamıştım."

E diğer göğsümü elinde sabitledi ve ağzını ona odakladı. Dişlerinin keskin kenarı ısırdı, sadece harika hissettirecek kadar sertti ve kalbim çift zamanlı olarak attı. "Hoşuna gitti mi?"

"Evet, biliyorum." Clay'in ağzının bir köşesi gülümseyerek yukarı kalktı. "Peki ya sen?"

"Evet," diye fısıldadım.

Ayakta durmakta zorlanıyordum ama E destek için bir kolunu sırtıma dolamış, etimle ziyafet çekerken beni dik tutuyordu. Gözlerim arzudan ağırlaşmıştı ama onları açık tutmak ve bakışlarımı Clay'de tutmak için mücadele ettim. Çalışma odasıdayken, ilk kez birlikte oynadığımızda sorduğum soru onunkiyle aynı olduğu için, ben de onun yanıtını yineledim.

"Senin ilkin olduğum için mutluyum."

E'nin dişleri bu sefer daha da sert bir şekilde aşağı doğru kilitlendi ve şaşkınlıkla ciyakladım. Gözlerimi kocaman açarak beni izlerken dili göğüs ucumda bir daire çizen adama baktım. Sanki dikkatimi çekmek, kendisinin de burada olduğunu hatırlatmak istiyor gibiydi. Clay'den ceza bekliyordum ama E'den beklemiyordum ve bu hem tehlikeli hem de heyecan vericiydi. Yetki Clay'deydi ama bu E'nin itaatkâr olduğu anlamına gelmiyordu.

Ve belki de bunu kanıtlamak için beni kollarına aldı ve bir dizini, sonra diğerini yastıklı üst kısma koyarak masanın üzerine tırmandı. Bacaklarım beline dolandı ve beni derinin üzerine sırtüstü yatırdı, o kadar hızlı indirdi ki bir gümbürtüyle yere düştüm ve başım zıpladı.

Elleri ve dizleri üzerinde üzerime tünemişti ve altında olduğum için onun muzaffer gülümsemesinden başka bakacak yerim yoktu. Tüm dikkatimin onda olması hoşuna gidiyordu. Bağlı ellerim önümdeydi, bu yüzden onları tuttu ve başımın üzerine, onun yolundan uzağa fırlattı. Mecburdum.

boğazıma bağlayan ipin yüzüme gerilmemesi için başımı yana çevirdim.

Masa o kadar geniş değildi ama uzundu ve E'nin manevra yapmak için fazlasıyla yeri vardı. Vücudumda bir çizgi halinde öptü ve ısırdı, devam etmeden önce göğüslerimin üzerinde durakladı, daha aşağıya doğru çalıştı. Altımızdaki masa sarsılmadı ya da o dizlerinin üzerinde kayarken ve geri çekilirken ses çıkarmadı. Sonra bir parmağını dantel süslemenin altına soktu, külotumu yana çekti ve ağzını üzerime koydu.

Merkezimden bir memnuniyet iniltisi yükseldi ve sırtım masanın üstünden kalktı. Ağzı -Ah, Tanrım- beni titretti. Vücuduma ateş döktü, kan dolaşıma enjekte etti, beni bir cehennem gibi ısıttı.

Yakınlarda, telefonum masanın üzerinde duruyordu, kamerası Clay'in eğlenmesi için her şeyi yakalıyordu. Nasıl kıvrandığımı ve çırpındığımı izledi, nasıl nefes alıp verdiğimi ve inlediğimi duydu. E'nin doğrulduğunu, iç çamaşırlarımın kenarlarını kavradığını ve külotumu çıkardığını gördü. Bacaklarımı bir araya getirip havaya kaldırmak zorunda kaldım, ama kumaş serbest kalır kalmaz E ayak bileklerimi tokatlayarak ayırdı ve açılmış kalçalarımın arasına girdi.

Diliyle bana saldırma şekli vahşiceydi. Agresif ve sertti, sanki iç çamaşırlarımı çıkarmak zorunda kalması göze alamayacağı bir kesintiydi. Yoluna çıkan haksız bir engel.

Clay bana kırılğan olmadığımı umduğunu söylemişti ve ikisine de öyle olmadığımı kanıtladığım için E de bana öyle davranmadı. İçime sokuldu, dili bir o yana bir bu yana gidip gelirken kafası da bir o yana bir bu yana hareket ediyordu.

Ciğerlerime hava çekip çıkarmak zorunda kaldım.

Ter tenimi kapladı. İpin altında sıkışmış boynumun arkasında hissedebiliyordum. Ekranın köşesindeki küçük kutuda bizi zar zor seçebiliyordum ama istediğim şeyi gördüm. Siyah ip dışında çıplak olan ben. E'nin başı bacaklarımın arasındaydı ama bacaklarımdan biri yüzünü kapatıyordu. Kolları kalçalarımın altındaydı ve elleri karnımın üzerindeydi, parmakları birbirine kenetlenmişti.

Çok erotikti.

Clay için canlı yayın pornosu ve bize o kadar büyük bir şehvetle baktı ki, ekranın her pikselini doldurdu.

Yine de konuşmadı. Clay artık aktif bir katılımcı değil, bir gözlemciydi ve bu düşünce kafamda canlandı. E'nin beni masaya getirdiğinde kendinden bu kadar emin görünmesinin nedeni buydu.

Şu anda ne yapıyordu? Bu senaryo değildi. Bu onun zamanıydı.

Ve bu konuda çok etkiliydi. Beni yetenekli diliyle becerirken, kendisi de soyunmaya başladı. Ayakkabılarını çıkardı, sonra mastürbasyon yaptı.

 oraplarını birbiri ardına çıkardı. Bu i  bittiğinde, elleri beline gitti ve kot pantolonunu çıkarmaya çalıştı.

Aceleyle hareket ediyordu. Zaman sınırı varmış gibi değildi -en azından ben öyle d   nm  yordum- aceleci elleri sadece ihtiyaçtan kaynaklanıyor gibiydi. O da benim daha önce hissettiğim gibi mi hissediyordu?   inde bir bomba olduğu ve istediğini elde edemezse öleceği gibi aynı mantıksız düşünceye mi kapılmıştı?

Çıkarılacak tek şey koyu gri i   ama ırısı kalmıştı ama onu da çıkarmadı. Onun yerine çantasına gitti ve ellerimin durduğu masanın ucuna doğru yürümeden önce ceplerinden birinden bir şey aldı.

Prezervatifi yanındaki deriye bıraktı, ihtiyaç duyacağı zaman ulaşabileceği bir yere bıraktı. Ama  u anda beni yüzüstü çevirmeye odaklanmıştı. Yuvarlanırken beni masanın üzerinde geriye doğru iterek ellerimin ve dizlerimin üzerine kalkmaya zorladı. Böylece yastıklı masanın üzerine tırmanıp bana katılabilmesi için yer açılmış oldu.

E dizlerinin üzerindeydi ama dik duruyordu ve duruşunda itaatkâr hiçbir şey yoktu. Ne istediğine dair herhangi bir   phem varsa, i   ama ırını kalçalarına kadar indirerek, etkileyici ereksiyonunu serbest bırakarak ve kalçalarını yüzüme doğru eğerek bunları ortadan kaldırdı.

Ellerim bağlı olduğu ve destek için kollarıma ihtiyaım olduğu için yapabileceğim tek Şey ağzımı açmak ve sikini içeri sokmasına izin vermektir. Güçlü elleri gevşek saçlarımı topladı, yolumdan uzak tuttu, ama aynı zamanda beni yerinde tutmak için tutuşunu kullandı.

Kullanılmak istiyorsun.

İstediğimi söylediğim Şey buydu ve E bunu yerine getirmekten mutluydu. Aletini sokup çıkarırken başımın arkasını sıkıca kavramıŐ, zevk alıp almamam umurunda değilmiş gibi ağzımı sikiyordu. Ben onun zevki için oradaydım. O kadar büyük ve sertti ki, kaldırması çok zordu. Kalçaları öfkeyle pompalıyor, boğulmama ve rmeme neden olacak kadar derine itiyordu. Hafıfledi ama tamamen geri çekilmedi ve sığ, daha yavaş itıŐleri, hızı tekrar artırmadan önce iyileŐmem için bana yeterli zaman verdi.

Dağınıktı. Dudaklarımdan salya damlıyor, derinin üzerine iplik iplik sarkıyordu ama görmezden gelindi. Clay'in ne düşündüğünü merak ediyordum. Bulunduğu açıdan ve saçlarım arkada dururken her Şeyi görebiliyordu. E'nin sertliği ve büyüklüğü yüzünden çenem ağrımaya başladı ama... kahretsin.

Çok sıcaktı.

Aniden geri çekilip salarımdaki tutuşunu bıraktığında nefes nefese kaldım ve nefesimi toplamaya çalışırken başım aşağı sarktı. Masadan inip i çamaşırını çıkarırken prezervatifi kaptı.

"Arkanı dn," diye emretti Clay. "Şimdi seni becereceğim."

Odada bir değişim oldu. E'nin zamanı bitmişti ve Clay'in yönetimine geri dönmüştük. Ellerim bağlı olduğu için emri takip etmek zor oldu ama başardım ve ellerim ve dizlerim üzerinde diğer tarafa baktığımda, E arkama tırmandı ve prezervatifi yuvarladı.

Kendini içime gömdüğünde dudaklarımdan bir nefes fırladı.

"Kahretsin," diye inledim aniden içeri girdiğinde. Geçen seferki gibi, beni rahatsız edecek kadar derine itti. Kızlar nasıl oluyordu da pornoda büyük bir aleti kolaymış gibi kabul ediyorlardı?

Ekrandan bizi izlemeye çalıştım ama gördüğüm son şey E'nin beni geri çekip bakışlarımı tavana doğru zorlamadan önce bir elini başımın tepesindeki saçlara dolmasıydı. Clay beni böyle mi sikmek istiyordu? Sert ve acil mi?

E başımı geriye doğru çektikçe boynumla bileklerim arasındaki ip gerildi. Kordonlar boğazımı daha sıkı sardı ve sırtım kavislenerek içimde daha derine inmesine izin verdi.

İnlemem tatminsizlik ve zevk karışımıydı ve beynim tam bir çatışma içindeydi. Rahatsız edici olan bir şey nasıl aynı zamanda iyi hissettiriyordu? Yani, *gerçekten* iyi?

Dikkatsiz kalçaları kıcıma çarpıyor, tahriş olmuş cildimde sıcak, acı tokatlar yaratıyordu. Saçlarımı yumruklayan eli sertti, her itişinde istemedenden de olsa saç tellerimi büküp çekiyordu ve kafa derim ağrıyordu ama

Beni büküp çekerken çıkardığı nefesler ve inlemeler daha kasıtlıydı. Diğer eli belime kilitlenmişti, sıkı ve acımasızdı, cezalandırıcı ritmini sürdürebilmek için beni sabitliyordu.

Yoğunluğu arttıkça, içimdeki ağrıyan ihtiyaç da arttı. Zaten bir kez orgazm olmuşum ama bedenim açgözlüydü ve bir başkası için yalvarıyordu. E'nin belimdeki eli, temposunu bir anlığına durdurup avucunu kışıma vurabilmesi için çekildi. Omuriliğime şimşek gibi bir sıcaklık gönderdi.

Sonra iki eliyle saçlarımı kavradı ve topuklarının üzerinde geriye doğru otururken beni daha da geriye çekti. Destek için parmak uçlarımı masaya koyarak düz kollarımın üzerinde duruyordum ama sırtımı göğsüne dayayarak kucağına geri yattım. Bu yeni pozisyonda aynı şekilde itemiyordu ama saçlarımı bıraktı ve kollarını bana doladı.

Artık elleri serbest olduğu için onları dokunmak için kullandı. Biri göğsümü avuçladı, diğeri de vücudumun ortasından aşağı uzanan ipi kavradı. Başımı telefona doğru çevirdim, neye benzediğimizi görmek istiyordum ama aynı zamanda Clay bu konuda ne düşünüyordu?

Kendi yaptığı mobilyaların üzerinde başka bir adamın beni becermesini izlemek hoşuna gidiyor muydu? Cevap yankılanan bir *evetti*.

Clay mastürbasyon yaparken omuzları şiddetle hareket ediyordu, yüzü arzuyla kaplanmıştı ve bu o kadar seksiydi ki içimdeki kaslar kenetlendi. Bu beni boşalmaya çok yaklaştırdı.

Partnerimin bu kadar uzakta olması garipti ama aynı zamanda tam buradaymış gibi hissettiriyordu. Fiziksel olarak bu odada değildi ama yine de odanın her santimini hâkimiyetiyle doldurmuştu. Sırtımdaki adam bedenimin içinde hareket ederken ve sıcak, hırıltılı nefesi kulağıma dolduğunda bile Clay'i gördüm. Bana verilen tüm bu acı ve zevk ondan geliyordu. O da en az E kadar beni beceriyordu.

Her iki adamdan da tatmin iniltileriyle karışan kısa, aceleci hava yutma sesleri geliyordu ama E'ninki daha yüksek sesli ve daha acıdı. Beni kalçalarımı onun üzerinde sallamaya iterken kaslı vücudu esnedi ve kasıldı, sonra bir elini kalçalarımın arasına sokarak onları birbirinden ayırmaya zorladı. Böylece parmak uçlarını klitorisime değdirebiliyordu.

"Oh," diye inledim. Tokadı sert ya da acımasız değildi. Amacı zevk vermektir, ki kesinlikle vermişti.

Clay emrini homurdanarak verirken nefesi kesilmişti. "Daha sert."

E tereddüt etmedi. Bir sonraki tokadı daha agresifti ve hem acısından hem de hissin hafiflemesiyle gelen keskin mutluluktan dolayı sarsıldım. Şişmiş klitorisime yaptığı vuruşlar, derin itişleriyle birlikte beni uçurumun kenarına gönderecekti ve her iki adam da bunu hissetti.

"Boşalacağım amına koyayım," diye uyardı Clay.

Tek bir nefes sonra, zevk yüzüne çarptı ve gözleri kapandı. Orgazm onu ele geçirdiğinde enfes bir işkenceye katlanıyor gibi görünüyordu.

onu. Şiddetli ve güzeldi ve zevkten nefesim kesildi. Bazen zevk bir hediye gibiydi - vermek almaktan daha iyiydi ve onun içinden akan coşkunun bir kısmı benim de içime aktı. Sadece izlemekten değil, planlarını benim üzerimde uygulamaktan da zevk alıyordu.

Bacaklarımın arasına gömülen parmaklar taktik değiştirdi. Isıran tokatlar erotik okşamalara dönüştü ve sadece birkaç saniye içinde, E'nin vuruşları vücudumda bir şarj başlattı.

"Oh, Tanrım," diye bağırdım. "Siktir, geliyorum."

Kolları beni yerimde tutmak için etrafımda kilitlendi. Ben onun üzerinde orgazm olurken arkamdan homurtular ve gergin inlemeler geliyordu, tüm vücudum titriyordu. Kendini tutuyormuş gibi geliyordu ama sonra pes etti. Beni öne, yüzüstü masanın üzerine doğru ittiğinde hâlâ boşalıyordum. Kendimi kollarımın üzerinde tuttum ama yanağım yumuşak deriye bastırdı.

Herkes geldiğine göre, E de katılmaya karar vermiş olmalı.

Elleri kalçalarımı kavradı ve acımasız ve ilkel bir şekilde içime girdi. Sanki deliliğin sınırına sürüklenmiş bir adamdı ve artık ne yapması gerektiğini umursamıyordu. Doğru ya da yanlış yoktu, artık kurallar içinde kalma arzusu da yoktu. Öfkeyle pompaladı ve itiş gücü bedenimi sarstı.

Tanrım, buna bayıldım. Bana o kadar çok zevk vermişti ki, birazını da kendi almaya hak kazanmıştı. Beni istediği gibi kullanmak için. Birkaç tane daha güçlü

itti ve sonra çekti. Ekranda prezervatifi çıkarıp yere fırlatmak için nasıl hareket ettiğini gördüm, sonra dizlerinin üzerine kalktı, böylece üzerime tünedi, yumruğu aletin üzerinde ileri geri kayıyordu.

Çırpınarak boşaldı ve sıcak sıvı sırtıma ve kığıma sıçradı. Eli yavaşladıkça ucundan damlıyordu, göğsü hava almak için kabarıırken son orgazmını vücudundan atıyordu.

Boşaldığında bana bakışı? İnkâr edilemeyecek kadar seksiydi, Clay'i izlemekle yarışrdı.

Birlikte doruğa ulaşmamızın ardından kimse kıpırdamadı.

Her seferinde bir nefes alarak uçuğum yerden indim ve gerçekliğe dönmeye başladım. Sırtım ıslaktı, bacaklarım ağrıyordu ve ellerimin vücudumun altında sıkışmış olması rahatsız ediciydi ama kıpırdamadan durdum. Clay'den her an bir komut bekliyordum ama o sadece hülyalı bir bakışla bana bakıyordu.

Bu çok güzeldi, daha önce hissettiğim uçma hissi geri geldi ve utangaç bir gülümseme dudaklarımı ısıttı. Yaptığımız şey çılgıncaydı ve ona hayranlık duyuyordum. Paylaşmaya ve güvenmeye ne kadar istekliydi. Bana bir fantezi sunmuş ve tıpkı benim yaptığım gibi bundan zevk almıştı.

E'nin elleri nemliydi ve üzerime soğuk bir şey değdiğinde irkildim. O kadar kendimde değildim ki, aşağı indiğini, yakındaki banyoda temizlendiğini ve nemli bir el havlusuyla geri döndüğünü fark etmemiştim. Süzöldü

ve vücudumun alt yarısına ekstra özen gösterdi.

E'nin konuşmasını sadece birkaç kez duymuştum ama sesi öncekinden daha derindi. "Sen iyi misin?"

Clay boğazını temizledi, sesi yüksek ve öfkeliydi. Bu, E'ye kuralları hatırlatmasıydı ve E, iç çamaşırını alıp giymek için eğilmeden önce ona en kısa sinirli bakışını attı.

"Nasıl hissediyorsun?" Clay sordu.

Yüzümü kameraya dönmek için yan döndüm. "İyiyim, ama ..." Bağlı ellerimi kaldırdım.

Başıyla onayladı. E de çözülmek istediğimi anlamıştı, çünkü masanın yanına gitti, omuzlarımdan tuttu ve oturmama yardım etti. Neyse ki, hareket etmediğim ve derim deri üzerinde olduğu gibi kaldığı sürece acımadı. Geniş sırtı ekranı görmemi engelliyordu, bu yüzden bileklerimdeki düğümler üzerinde çalışmaya başladığında tonlu göğsünden düzensiz bir şekilde aşağı inen ter boncukları dışında bakacak bir şey yoktu.

Beni bağladığında seksi ve kışkırtıcı olmuştu ama işini çözerken sürecin ne kadar şehvetli olacağına hazırlıklı değildim. Becerikli ve metodik bir şekilde parmakları düğümleri gevşetip ipi çözdü ve buna odaklandığı için bana ona gerçekten bakma şansı verdi.

Derin bakışlı gözleri keskin ve meraklıydı, zekâsına işaret ediyordu. Ne iş yapıyordu? Elleri şimdi nazikti ama daha önce bana sert davranmıştı. Gülümsemesi parlak ya da ifadesi düşünceli olabilirdi, sanki istediği her şey olabilirmiş gibi. Belki de bir şovmendi. Nashville'deki pek çok kişi müzik endüstrisindeydi - Dr. Lowe'un yan komşusu olan kadın büyük bir menajerdi.

E boynumdaki ipi çözmeye başladığında bakışları benimkilerle buluştu ve nefesimi yuttum. Bana şimdiye kadar gördüğü en güzel şeylerden biriymişim gibi bakıyordu ve bu inanılmaz derecede güçlüydü.

Geçen seferki gibi yakınıma eğildi ve onun sıcaklığını arzulamam durdurulamazdı. Çenemi kaldırdım, göğsümü çıkardım ve meme uçlarımın onun sıcak tenine değmesini sağladım. Bu onun en yumuşak memnuniyet iç çekişini çıkarmasına neden oldu ve beni daha da cesaretlendirdi. Neye izin verildiğini bilmiyordum ama Clay'i göremediğime göre onun da beni göremeyeceği anlamına geliyordu, bu yüzden ellerimi E'nin göğsünde birleştirdim.

Kaskatı kesildi, ama bunun benim dokunuşumdan kaynaklanmadığı hissine kapıldım ... benim gibi, buna izin verilip verilmediğinden emin değildi. Ama bunu istediği açıktı. Ellerimi aşağı doğru sürükleyip parmak uçlarımı belirgin karnının çıkıntıları üzerinde gezdirirken gözleri bulanıklaştı.

Aramızda çalınmış bir andı, çünkü Clay bir kez daha boğazını temizledi. Bunun üzerine E bir tarafa kaydı ve ipleri çözmeyi bitirdi,

ve Şimdi telefon ekranı tekrar görünüyordu. Clay beni gördüğü için rahatlamıştı ve suçluluk duygusu içimde parladı. Bana bu hediye-yi vermişti. Kendisinden başka biriyle inanılmaz bir deneyim, artı muazzam miktarda güven. En azından yanımıdaki adamı değil de onu düŐünebilir-dim.

 p yere düştü ve ellerim serbest kaldı; kalın kordonun bıraktığı girintilere hayretle baktım. Muhteşem bir desendi, tıpkı tenime dövmeyle işlenmiş bilezikler gibi.

Ben onlara bakarken, E tezgâha gitti, telefonumu standından çıkardı ve bana getirdi. Telefonu aldım ve yanıma oturdu, bacaklarımız birbirine değecek kadar yakındı.

" Ő d n m ?" Clay sordu.

Vücudum soğuyordu ve cevap verecektim ama E aniden beni kollarının arasına aldı.

"Ne-?" Sorumun geri kalanı beni kucağına sürüklemesiyle son buldu. Şimdi onun üzerinde yan oturuyordum ve kalın kolları etrafımı sarmıştı. Bakışlarım beni tutan adamdan elimdeki telefona kaydı.

"Bu senin için nasıldı?" Clay bana odaklanmıştı ve sesi merak doluydu.

"Bağlanmak hoşuna gitti mi?"

"Evet."

Clay'le konuşurken E'nin ellerinin tenimde gezinmesi dikkatimi dağıtıyordu ama hoşuma gidiyordu. Sadece beni sıcak tutmakla kalmıyor, aynı zamanda aramızdaki bağlantı

Güzeldi. Ayrıca, sanki kilometrelerce koşmuşum gibi yorgundum ve ona sarılmak için içimde çok güçlü bir istek vardı.

"Peki ya kürek?" "Oh,
onu çok sevdim."

Gözlüklerinin arkasından Clay'in heyecanlı gülümsemesi gözlerine ulaştı. "Herhangi bir noktada çok fazla olmaya başladı mı? Gelecekte istediğinden daha fazlası?"

Başımı salladım ve sesim yumuşadı. "Sadece doğru miktardaydı."
Sözlerim iki adamı da etkiledi. E'nin elleri sırtımda, omzumda ve kolumda gezindi, ta ki parmak uçları ipin üzerinde kayana kadar desen.

"Beğenmediğin bir şey var mı?" Clay bana daha yakın olmak istermiş gibi kameraya doğru eğildi. "Keşke yapsaydık dediğin bir şey var mı?"

Bakışlarım mıknaatıslanmış gibi Aziz Andrew'un haçına gitti, çizgileri izledi ve kelepçelerin takılacağı halkalara takıldı. "Haçı kullanabileceğimizi düşünmüştüm."

Clay şaşkınlıkla yarım bir kahkaha attı. "Belki bir dahaki sefere."

Bir dahaki sefere.

E bileğimi kaldırdı ve dudaklarını alt tarafa bastırarak oradaki girintileri öptü. Bu kalbimin çarpmasına neden oldu. Clay'in fiziksel olarak veremediğini bana veren bir vekil olması gerekiyordu ve her ne kadar benim

Partnerimiz son kez birlikte oynadıktan sonra özenli davranmıştı, E'nin bu şefkatli öpücüğü Clay'in karakterine aykırı görünüyordu.

Yarı şaka, yarı ciddiymdim. "Geçen sefer böyle değildin."

"Hayır," diye derin bir nefes aldı Clay, "ama bazen bakıma ihtiyacı olan tek kişi denizaltı değildir."

Söylediklerinde ve bunu ölçülü bir tonda yapmasında çok fazla anlam vardı. Clay daha sonra sarılmaya ya da bağ kurmaya ihtiyaç duymayan bir dominanttı ... ama odadaki diğer kişinin ihtiyaçlarını görmezden gelmeyecekti. Bu sahne sadece ikimizin arasındaymış gibi davranmamı istese bile.

E'nin bileğimdeki izleri sanki onlara tapıyormuş gibi ovmaya ve öpmeye devam etmesini izledim. Bu yüzden açıklamamı yaparken kiminle konuştuğumdan emin değildim. "İzlerin görünüşünü seviyorum."

"Mm, ben de," dedi Clay. "Boğazının etrafındakiler çok güzel."

Sanki E o ana kadar bunların farkında değilmiş gibiydi ve sıcak ağzı bileğimden kalkarak dudaklarını boynumun kenarına yerleştirdi. Beni öperken zevkle ürperdim.

Ben ekrandaki Clay'e bakarken, E'nin öpücükleri ipin çizgisini takip ederek bir yol açtı ve ben her biriyle daha da zayıfladım, onun içine daha da battım.

Kollar. Clay'in ifadesi sabitti. Kayıtsız kalmak için çok çaba sarf ediyor gibiydi ve ben de bu düşünceye kapıldım.

Bugün yaptıklarımız, erkekler arasında paylaşılma şeklim, Clay'in gözlerinde endişenin birikmesine neden olan sadece E'nin masum öpücükleriydi. Dur bir dakika. Endişe değildi.

Kıskançlıktı.

ON İKİ

Clay ve ben arşamba gecesini birbirimizle keşfetmek istediğimiz şeyler hakkında konuşarak geçirdikten sonra, Perşembe günkü seans daha ... yoğundu. Clay aradıktan kısa bir süre sonra E geldi ve ben de bodruma inmek için sabırsızlanıyordum.

Aziz Andrew'un haçı bir kez daha görmezden gelindi ve ben hayal kırıklığı içinde haçın yanında dururken E dolabın içinde kayboldu. Bir süre sonra elinde ağır ve kafa karıştırıcı görünen bir parçayla çıkageldi

-Ta ki ön ayağının üzerine koyup açana kadar.

Bana bir ağırlık antrenman sehpasını hatırlattı. Küçük bir oturma yeri ve farklı açılarda ayarlanabilen ya da düz durabilen uzun ayarlanabilir bir sırtı vardı. Ayrıca, ön ayağın tabanında her iki ucunda halkalar bulunan metal bir çubuk vardı. Clay'in diğer tasarımları gibi bu da şık ve zarıftı, siyah vinil kaplıydı ve seksi kırmızı vurgulara sahipti.

E sandalyeyi kurmayı bitirdiğinde, bana soyunmam söylendi ve kıyafetlerimi tezgahın üzerinde düzgün bir yığın halinde katladığımda, E çantasından deri kelepçeleri çıkardı ve bir çiftini sandalyenin yanında yüksek bir gümbürtüyle yere bıraktı.

Nefesim kesildi.

Clay bizim için her ne planladıysa, bunun daha önce yaptıklarımızdan bir üst seviye olduğunu hissettim. Geçen seferkinden farklı bir ruh hali vardı ve hava elektrikle çatırdıyordu. E'nin duruşu garip değildi ama sertti. Sanki endişeliydi.

Elinde diğer çift siyah kelepçe ve sert bir ifadeyle bana doğru yürüdü. Hava cidden sıcaktı ve heyecandan başım dönüyordu, hevesle bileklerimi uzatıyordum.

Kalın deri suni kürkle astarlanmıştı. Önce bir bileğime, sonra diğerine takıldı ve metal tokalar aşağı sarkarken tıngırdadı.

Clay, E'nin çalışma masasının üzerinde duran dizüstü bilgisayarının ekranından, "Bu gece güvenli bir kelimeye ihtiyacın olmayacak," dedi. Bu geceki konuşmamız benim telefonumdan başlamıştı ama aşağı indiğimizde E çantasından MacBook'unu çıkarmış, Clay'in WiFi ağına bağlanmış ve onu Skype üzerinden aramıştı. Bu sayede her şeyi daha büyük bir ekranda görebiliyorduk; sadece Clay'i değil, E'nin bana yaptıklarını da.

"Tamam," dedim, biraz kafam karışmıştı. Henüz güvenli sözcüklerden bahsetmemiştik, bu yüzden Clay'in bana bir tanesine ihtiyacım olmayacağını söylemesi gereksiz görünüyordu.

En son oynadığımızda otel odasındaki masasında oturuyordu, ama bu gece dizüstü bilgisayarını hâlâ hazır olan yatağında yanına koymuştu. Kot pantolon ve tişört giymişti ve sırtını yatak başlığına dayayarak yorganın üstüne uzanmıştı.

Her şey sıradan ve rahat görünüyordu ama komutanın kimde olduğuna dair hiçbir şüphe yoktu.

"Sahne sırasında istemediğiniz halde 'hayır' kelimesini söyleyebilirsiniz." Bunu ders veren bir profesör gibi söyledi. "'Dur' *her zaman* dur anlamına gelecektir. Ama eğer bir 'hayır' olursa, Bay E'ye devam edip etmeme konusunda en iyi kararını vermesini söyledim. Bu sizin içinize sinen bir şey mi?"

Kalın bir şekilde yutkundum ve ses tonum şüpheliydi. "Peki ciddi olmadığım halde neden 'hayır' diyor olabilirim?"

Clay'in göğsü derin bir nefesle kalktı. "Acıyla başa çıkma mekanizması olabilir."

Vay anasını.

Bileklerimle işini bitirdiğinden beri E hareketsizdi ve bakışlarım dizüstü bilgisayardan kayarak ona baktı. Gözlerinde gizlenen endişe miydi? Hayır. Korku değildi; huzursuzluk gibiydi. Uçaktan paraşütle atlamayı bekleyen biri gibi cevabımı bekledi. Gergin ama heyecanlı.

"Evet," dedim, bakışlarım E'ye sabitlenmişti çünkü bunu duymaya en çok ihtiyacı olan kişi oydu. "Bu konuda rahatım." Ve sonra her iki erkeğe de eşit şekilde seslendim. "Sana güveniyorum."

Çünkü alışılmadık anlaşmamız onsuz yürümezdi.

E'nin omuzları rahat bir nefes alırken yumuşadı ve ifadesindeki tedirginlik kayboldu.

"Güzel," dedi Clay. "Durmak istediğinde hangi kelimeyi söylüyorsun?"

Nabzım hızlandı. "Dur."

Ses tonu memnun ediciydi. "Oturun."

Sandalyenin oturma kısmı çok kısaydı, sadece kığım sığıyordu, bu da onu daha çok vücudumun ağırlığını koyabileceğim bir yer haline getiriyordu, ama açılı sandalyeye yaslandığımda rahattım ve kayacağımdan endişe etmedim. E, taktığım kelepçenin kopçalarından birini kavradı ve başımın üzerine kaldırdı, ardından sandalyenin arkasındaki halkaya klipsledi. Diğer kelepçeyi takmak için üzerime eğilmesi gerekti ve onun hafif, odunsu kokusunu içime çektim.

Kahretsin, çok güzel kokuyordu.

İşini bitirip ellerimi bağladıktan sonra dizüstü bilgisayara gitti, açığı ayarladı, böylece çerçevede ortalanmış oldum ve yanıma döndü. Diz çöktü, sandalyenin yanına bıraktığı kelepçeleri aldı ve ayak bileklerimi bağlama işine başladı.

Dümdüz ekrana bakıyor, bir yanda otel yatağında uzanan adamı, diğer yanda sandalyeye bağlanmış çıplak, nefessiz kalmış esmeri ve onun önünde diz çökmüş adamı izliyordum. Ellerim başımın üzerinde olduğu için göğüslerim yukarıda ve meme uçlarım sertti.

Clay'in bakışları, beni yerimde tutan deri kelepçeler kadar kaçınılmazdı.

Son toka sandalyenin tabanındaki çubuğa takılırken hafif bir metalik tıkırtı duyuldu. Elim kolum bağlı olduğu için E'nin ayağa kalkıp sıradaki şeye başlamasını bekliyordum ama o önümde diz çökmüş, bakışları ayak bileklerimde sabitlenmiş halde kaldı.

Çubuğu iki eliyle kavradı ve dışa doğru çekti, teleskopik çubuğu yaydı ve ayak bileklerimi onunla zorladı. Eylem o kadar şaşırtıcıydı ki nefesim kesildi ve merkezimde ısı birikti.

"Clay'in sesi tehditkâr değil, baştan çıkarıcıydı: "Kıpırdamadan durmakta zorlanıyorsan, belini sandalyeye bağlayabilirim. Ama önce onsuz nasıl yapacağını görelim."

E ayağa kalktı, arkasına yaslandı ve manzaraya hayranlıkla baktı. Bakışları kıvrımlarımın üzerinde gezindi, tüm çıplak tenimi seyretti ve ayrılmış kalçalarımın arasındaki çıplaklığa takıldı. Savunmasızdım, tamamen iki adamın da merhametine kalmıştım ve bu duyguya *bayılıyordum*. İçimdeki her sinir ucu beklentiyle karıncalanıyor, beklemekle hassaslaşıyordu.

Kulaklarıma kan hücum etti ve E bir şey almak için çantasına giderken kalbim çarpmaya başladı. Bu gece ne kullanacaktık? Kırbaç mı? Kırbaç mı?

Çıkardığı siyah kadife çanta bu şeyler için çok küçüktü. Çantanın ipleri vardı ve aşağı yukarı avucunun içi kadardı. Bu kadar küçük bir şey nasıl olur da Clay'in çok fazla olacağından endişelenmesine neden olacak kadar acı verebilirdi?

Clay, "Ağzını aç ve sonra ısır," diye emretti. "Ben seni içindekileri kullanmaya hazırlarken sen de bu çantayı tutacaksın."

Dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi. Çantanın içindekileri merak ettiğimi biliyordu ve bunu bilerek sır olarak saklıyordu. Yine de söyleneni yaptım. Ağzımı açtım ve E'nin çantanın üstünü bana uzatmasını sabırla bekledim ve sonra ısırdım.

İçindeki her neyse fazla ağır değildi ama E parmak uçlarını göğüslerimin üzerinde gezdirdiğinde dişlerimi daha da sıktım. Kollarımı ve karnımı okşayarak ilerlerken tenime desenler çizdi. Daha aşağılara inmek için belinden eğildi ve parmaklarını kalçalarımın iç kısımlarında gezdirdi.

Tüylerim dalga dalga diken diken oldu ve nefesim kesildi. Yutmaya çalışsam da ağzımdaki torbanın ve iplerinin tükürüğümle nemlenmesi hiç zaman almadı. E'nin şehvetli dokunuşu acının tam tersiydi ve tırnaklarının üzerimde gezinen en hafif kenarı bile omurgamda zevk kıvılcımlarının çakmasına neden oldu.

Parmak uçlarını klitorisime bastırıp yavaş ve gıcırtılı bir daire çizdirirken sırtım eğildi. Adamların beni ihtiyaçtan bu kadar çabuk çıldırtması çılgıncaydı ve cesaretlendirici iniltilerim kadife çantanın altında boğuldu.

Clay'in sesi o kadar günahkârdı ki, sanki yanımdaymış da fısıldıyormuş gibi geliyordu. "İçinde ne olduğunu görmeye hazır mısınız?"

Başımı salladığımda çantanın içinde ne varsa şingirdadı.

E ağzımdan çekip açtı ve içindekileri avucuna boşaltarak bana gösterdi. Bir çift siyah uçlu timsah kelepçesi vardı, gerginliği ayarlamak için küçük vidalarla tamamlanmıştı, bunu anladım, ama Geri kalanına göz kırptım. Her biri bezelye büyüklüğünde birkaç gümüş top vardı ve ne işe yaradıkları hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Küçük kürelerden ikisini başparmağı ve işaret parmağı arasında kavradı, sonra yumruğunu diğerlerinin etrafında kapattı, böylece topları ayırmak için her iki elini de kullanabildi. Birini serbest bıraktığında kalbim küt küt atmaya başladı ve top eşinin yanına uçtu.

Mıknatıslar.

Ve bu gösteriye göre, onlar da güçlü görünüyorlardı.

Ama elini açtı, iki kelepçeyi çıkardı, sonra manyetik topları çantaya geri koydu ve kot pantolonunun arka cebine soktu. Sandalyenin yanında diz çöküp bir göğsümü avuçlayıp meme ucumu dudaklarının arasına aldığı anda ellerimi yumruk yaptım.

Ya da daha spesifik olarak, dişleri.

Ekrandaki Clay'e bakmaya çalıştım, ama E'nin yumuşak ısırığı daha sıcak ve daha yoğun hale geldi ve odağımı çaldı. Bu çok fazla oldu ve uzaklaşmaya çalışarak inledim. Ama kaçmak mümkün değildi ve kelepçelerime karşı zorlanırken klipslerden gelen metal bir şangırtı vardı.

Yine de istenen etkiyi yarattı, çünkü E ağzının mandalını kırdı. Gözleri bu gece dipsizdi, beni değerlendirirken gece yarısı mürekkebi gibiydi. Parmaklarından biriyle mandalın sıkışmasını test etti, vidayı ayarladı ve uygulayacağı güçten memnun görünüyordu.

Kıskacı sıkıp açarken, çeneleri meme ucumun etrafına yerleştirirken ve tutuşunu gevşetirken ciğerlerimden hava hızla gelip gitti. Kıskacın acısı çok sıcaktı ama zevkliydi ve görünüşü de hoşuma gitmişti. Vücudumdan çıkıntı yapmak yerine derimle aynı hizada olacak şekilde takmıştı.

Tüm işlemi diğer göğsümde de tekrarlarken tatlı bir acı hissetti. Dişlerinin nazik ısırığı acıya doğru kabardı ve ne kadarını kaldırabileceğimi ölçtü, ardından eşleşen gerginliği bulmak için kelepçeyi test etti.

İkincisini sıkıştırırken yüksek sesle nefes verdim. Acıtıyordu ama iyi de hissettiriyordu ve adamlar bunu anlayabiliyordu. Bu yüzümden okunuyor, iç çekişlerimden belli oluyor ve kollarımdaki kasların esneme şeklinden anlaşılıyordu.

E'nin bacaklarımın arasındaki elinin bir vuruşuyla ödüllendirildim ve inlemem derin ve minnettar oldu. Ama geçen seferki gibi, eli gitmeden önce sadece bir tur atabildim, bu da kelepçelerin ısrarlı kıştırmasından daha acımasızdı. Vücudum fiziksel kısıtlamalardan dolayı gergindi ama aynı zamanda sahnenin neden olduğu zonklama ihtiyacı da vardı.

Ekranada Clay kot pantolonunun düğmelerini açtı, fermuarını indirdi ve bir elini içeri soktu. Kavrulmuş gibi hissederek dudaklarımı yaladım. E'nin tahrik olup olmadığını anlayamıyordum çünkü hâlâ yanımda dizlerinin üzerindeydi ve başını kısıyacını taktığı ilk göğsüne indirdi.

"Oh," diye inledim. Dili, metal çenelerin arasına sıkışmış derimin üzerinde gezinerek beni neredeyse ortadan ikiye bölen bir his yarattı. Acı ve zevk bir aradaydı ve zihnim parçalandı.

Göğsümün alt tarafını ısırdı ama parmak uçlarını keskin bir tokatla amımın üzerine indirene kadar sarsılmadım. Ayak bileklerim bağlı olsa da bacaklarımın geri kalanı bağlı değildi ve dizlerim içe doğru dönerek içgüdüsel olarak eylemi tekrarlamasını engelledi.

"Aç," diye homurdandı E, bir elini dizlerimin arasına soktu ve onları birbirinden ayırdı. Konuşmaması gerekirken konuştuğunu duymak en büyük şoktu ve bakışlarım Clay'in bu gelişme hakkında ne düşündüğünü merak ederek ekrana kaydı.

Ama bundan memnun değilse bile belli etmiyordu. Belki de sahneyi izlerken ve yumruğunu sikinin üzerinde okşarken dikkati çok dağılmıştı. Ya da belki de tam olarak söyleyeceği şey buydu ve bu beni düzeltmenin en etkili yoluydu.

Ya da . . .

Erkekler eriyip tek bir kişi haline geliyor, bana hükmetmek için tek bir baskın oluyorlardı.

Bir sonraki darbe tam şişmiş klitorisime geldi ve bağlarıma karşı sarsıldım. Bu acıttı ve acı yayılıp dağılırken hızla göz kırptım. Çok fazla erteleme olmadı. E'nin parmakları bana defalarca tokat attı, gücü ve temposu değişiyordu, bu yüzden sürekli gergindim.

Clay sanki beni su luyormuş gibi söyledi. " ok ıslaksın. Neden?"

"     ..." Başladım ama bir sonraki darbe düşüncelerimi  alacak kadar sertti. Sızlanmamaya odaklanmak zorundaydım.

"    " diye bitirdi, "memelerindeki kelepçeleri seviyorsun."

Onaylamama gerek yoktu. Bunun doğru olduğunu biliyordu,      her iki adam da yanaklarıma sıçrayan sıcaklığın rengini ve gözlerimde yanan arzuyu görebiliyordu.

Sesi o kadar hınzırdı ki, uğursuzluk sınırındaydı. " ıktıklarında da hoşuna gideceğine bahse girerim."

Bu, kısıkcın uçlarını kavrayan ve meme ucumu tuttuğu yerden kurtaran E'ye verdiği işaretti. Kanımın, kısıkcın dolaşımı geçici olarak kesintiye uğrattığı bölgeye geri dönmesinin talihsiz yan etkisi olan iğneler ve iğneler bana battığında irkildim ve haykırdım.

Kısıkcın acısından ya da E'nin tokatlarının acısından çok daha fazla acıttı.

Bu yüzden, *hayır* kelimesi aklımdan geçti ve ağzı meme ucuma yapışıp yanaklarında oyuklar açacak kadar sert emdiğinde neredeyse kaçıyordu. Sandalyenin üzerinde sarsıldım, neredeyse düşüyordum.

"Hmm." Clay bana onaylamayan bir bakış attı. "Sanırım hareketsiz kalmak için yardıma ihtiyacın olacak."

E kelepçeyi yerine takıp kauçuk uçlu metali hassas meme ucuma soktuğunda bir iniltiyi bastırdım. Canımı yakması başımı döndürdü ama beni tahrik etti. Lezzetli sefalet vücudumun geri kalanını bir düğmeyi çevirmek kadar kolay bir şekilde hazırladı.

E ayağa kalkıp tezgahın üzerindeki çantasına doğru ilerlerken ağır ağır nefes alıyordum ve kot pantolonunun fermuarına doğru bastıran şişkinliği gördüğümde içim gururla doldu. O da bu sahnedeki diğer herkes gibi tahrik olmuştu.

Aldığı siyah cırt cırtlı kayış belime ve sandalyenin arkasına dolanmış, beni yerime bağlamıştı. Test etmek için E bir kısıracı çekiştirdi ve serbest bıraktı. Acı bastırdı ama ne kadar kıpırdanmaya çalışsam da zar zor hareket edebiliyordum.

Başlamadan önce kararsız görünüyordu ama artık o duygu yoktu. Başarısız bir şekilde kaçmaya çalışmamı izlerken, gözlerinde güç parladı ve avucu ereksiyonuna doğru kayarak kotun içinden kendini sıktı.

Kahretsin, çok sıcaktı.

Bir kelepçeyi çıkarmasının acısı, üzerime abanıp parmakları diğerinin uçlarıyla oynadığında hâlâ hafifliyordu. Dört nala koşan kalbimin itkisiyle kimyasallar sistemime pompalanıyor ve bacaklarım endişeyle titriyordu. Kısaç çıktığında beni neyin beklediğini anlamıştım ve bundan korkuyordum ama aynı zamanda şu anda neden olduğu ağrıdan kurtulmak istiyordum.

Isıran metal parçayı çekip çıkardı ve ben de gözlerimi kapatıp yüzümü elimden geldiğince kolumun yan tarafına gömdüm. Çekiçle vurulmuş gibi zonkluyordu ve her nabız atışında nefes alıp veriyor, yavaş ve ölçülü yudumlarla havayı içime çekiyordum.

Kendime çeki düzen vermeyi bitirdiğimde gözlerimi açtım ve iki adamı da heykel gibi bana bakarken buldum. Hareketsiz kalmalarına neden olan şey benim için duydukları endişe miydi? Eğer öyleyse, buna hiç gerek yoktu. Acının yokluğunda, sıcak ve karıncalı bir hale geldim ve dudaklarıma şaşkın bir gülümseme yayıldı. Orgazm sonrası yüksekliğe benzer bir his. Sanki her şey rüya gibi ve mutluydu.

E yavaşça hayata döndü, arka cebinden kadife çantayı çıkardı ve mıknatısları avucuna boşalttı.

Ses tonum alaycıydı ama sesim çok uzaklardan geliyordu. "Onlarla ne yapmayı planlıyorsun?"

Yüz ifadesi bir muammaydı ama Clay'inki memnundu ve yumruğu sert sikinin uzunluğu boyunca telaşsız vuruşlarına devam etti. Kavrayışını ucundan dibine doğru çevirmesi ve sonra tekrar yukarı kaldırması hipnotik ve dikkat dağıtıcıydı. O eğilene kadar E'nin mıknatısları ayırdığının ve her iki elinde birer tane tuttuğunun farkında değildim.

Göğüs ucumun iki yanına birer gümüş top yerleştirip bıraktığında ayıldım ve gözlerim büyüdü. Mıknatıslar arasındaki çekim kuvvetliydi. Kısaçtan daha yoğun bir sıkımaydı ve çenemi tuttum. Bu acı o kadar şiddetliydi ki, diğer meme ucuma ikinci bir çift mıknatıs yerleştirmeye hazırlanırken sık nefesler aldım.

"Buna ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum," diye fısıldadım.

Sanki Clay'e gelmiş geçmiş en seksi şeyi söylemiş gibiydim. Gözlüklerini yukarı kaldırdı ve camların arkasından gözleri parladı. "Acıdığını biliyorum," sesi güven vericiydi, "ama iyi de hissettiriyor, değil mi? İyi bir acı gibi mi?"

E mıknatısları yerleştirmeyi bitirdiğinde, kelimeler bulmak çok zordu. Düşünmek bile zordu ama kısa bir baş sallamayı başardım. Clay haklıydı. İyi bir acıydı ve E doğrulurken ekranda kendime bir bakış attım.

Küçük gümüş toplar piercing gibi
parlıyordu. Ve görüşlerini çok
seviyordum.

Clay'in ses tonu aldatıcı bir şekilde umursamazdı, sanki her şey bu kadar basitmiş gibiydi. "Sen gelir gelmez onları çıkaracağım."

Rahatsızlığım zihnimi bir boşluğa dönüştürdü ve erkeklerin onu doldurması için bolca yer açtı. Yarattıkları acı ve zevk var olan tek şeydi ve önümde diz çökerken hevesle E'ye odaklandım. Elleri vücudumda geziniyor, alay ediyor ve kısıtlamalarımın içinde akılsızca nasıl kaydığımın tadını çıkarıyordu.

Pembe tenimi sıkıştıran mıknatıslarla göğüslerimin görüntüsünü beğenen tek kişinin ben olmadığım açıktı. Göğüslerimden birini sıkarak tenimi parmaklarının arasında dolgunlaştırdı ve odadaki hava yoğunlaştı.

"Ağzımı mı yoksa parmaklarımı mı istiyorsun?"

Soruyu Clay sormuştu ama ben E'ye odaklanmıştım ve bu ikisinin aynı olduğu hissini pekiştirdi. İki farklı beden ama tek amaç. Parmaklar ve ağız fiziksel olarak E'ye aitti ama Clay'in yönlendirmesi altında çalışıyorlardı.

"İkisi de," diye nefes aldım.

Çünkü gelmem gerekiyordu ve oraya gitmenin en hızlı yolu buydu.

Clay kıkırdadı. "Açgözlü."

E dizlerinin üzerine yerleşip rahatlarak ellerini karnımda gezdirdi. Avuç içleri uyluklarımın iç kısımlarını yumuşattı,

Bacaklarımı daha geniş itiyordu. Zaten yeterince yeri vardı, bunu kontrolü sağlamak için yapmıştı. Bunun gereksiz olduğunu bilmiyor muydu? Benim üzerimde tam bir hakimiyeti vardı.

Ağzını amıma doğru indirirken bakışları benimkilere kilitlendi ve bacaklarımda elektriklenme oldu. Dili çırpınırken rahatlayarak inledim ve iki kalın parmağı içime girdiğinde memnuniyetle nefes aldım. Onları derin ve sert bir şekilde vurdu ve içimdeki çatlak genişledi. Her şey acıtıyor ama aynı zamanda mutluluk gibi hissettiriyordu ve bu çelişkili duygular beni yakıp kül etmekle tehdit ediyordu.

Clay'in sözlerinde belli belirsiz bir endişe vardı. "Gelmek üzere misin?"

Nefes nefese kalmıştım ve zorla çıkarmak zorunda

kaldım. "Oh, Tanrım, evet." "Dur. Daha çok erken."

E dondu kaldı, ben de hem şaşkın hem de sinirli bir şekilde kameraya baktım. "Ama onları ne zaman çıkaracağını söylemiştin-"

"Yavaşlat onu."

Kalbim alt üst oldu çünkü Clay'in dur emri benim için değildi. Dizlerinin üzerindeki adam içindi ve E komutu yerine getirdiğinde hayal kırıklığıyla sızlandım. Hem ağzı hem de parmakları geri çekildi ve beni tam sınırdan bıraktı. Ve zevk gittiğinde, odaklanma savaşı da bitti. Artık her şey acıydı.

"Clay," diye tısladım.

O caymadı. "Acının üstesinden gelip gelemeyeceğini görmek istiyorum." "Ne?"

E'nin bakışları sanki suçluluk hissediyormuş gibi vücudumda gezindi. Beni Clay'in hoşuna gitmeyecek kadar çabuk yakınlaştırdığı için miydi? Ya da yapmak üzere olduğu şey için mi?

Kelepçelerden biri siyah kadife çantadan çıkarıldı ve ağzım kupkuru oldu. Onu nerede kullanacağını tahmin edebiliyordum ve bunu düşünmek bile nefesimi tutamama neden oluyordu. *Hayır* kelimesi kafamın içinde yüksek sesle yankılandı ama dilimi tuttum. Belki başka bir yerde kullanmayı planlıyordu ya da-

Oh, hayır. E derin ve hazırlıklı bir nefes alıp işaret parmağıyla başparmağı arasında klitorisimi sıkıştırırken korkuyla inledim. Bakışları benimkilere kaydı, ya kontrol ediyor ya da belki de dudaklarımdan dökülen *dur* kelimesini duymayı bekliyordu. Ama vücudumdaki her kas gergin ve gergindi ve yoğun merakım yüzünden donup kalmıştım.

Nasıl bir his olurdu?

Mıknatıslardan daha mı kötü acıtacak? Yoksa daha iyi bir 'iyi acı' mı olur?

Aramızda uzun saniyeler geçti ve onu durduramayacağımı anlayınca E ileri doğru itti. Kıskaçın kauçuk uçları kapandı

Klitorisimin etrafını sardı ve tutuşunu gevşeterek hassas, şişmiş deri yumrumu ısırmaıı artırdı. Bu devam etti, devam etti ve yumruklarımı o kadar sert sıktım ki, tırnaklarımdan avuç içlerimde yarım ay girintileri olduğundan emindim.

"Siktir," diye inledim. Başım bir yana düştü ve midemde panik fokurdadı. Acının miktarı şaşırtıcıydı. Gözyaşları gözlerimin kenarlarını yakıyordu. Ciğerlerime hava alıp vermeye odaklanmak zorundaydım, çünkü başka bir şey düşünecek olursam uçup gidecektim.

Dizüstü bilgisayar ekranında kendimi görmek gerçeküstü bir şeydi. Sanki bedenimin dışındaymışım, o anı yaşamak yerine Clay'in tanık olduğü gibi tanık oluyormuşum hissini abartıyordu. E bacaklarımin arasında bir tarafa kaydı, böylece gövdesi artık Clay'in görüşünü engellemiyordu ve ekrandaki adam takdir dolu bir iç çekti.

Clay büyük bir memnuniyetle, "Kendine bir bak," dedi, "bir arada durmaya çalışırken kıvranıyor ve sızlanıyorsun. O kadar ... *acı verecek* kadar güzelsin ki."

Ağrımakta haklıydım çünkü her yerim zonklıyor ve merhamet istiyordu. Belimdeki kemerin izin verdiği ölçüde kalçalarımı oynattım ve boş yere kurtulmaya çalıştım. "Lütfen..." Yalvardım. Ter şakaklarımı ıslattı ve titremeler vücudumu sarstı. "Yapamam..."

E kısıkcı üzerimden çekti ve keskin acı klitorisimi kesen bir bıçak gibiydi. Sıkılmış dişlerimin arasından tısladım ve görüşüm bulanıklaştı. Bu

İki adamı tek bir şekilsiz figüre dönüştürdü, hem işkencecim hem de kurtarıcım. Eğildi, bembeyaz olan noktayı yaladı.

"*Lanet olsun,*" diye nefes nefese kaldım. "Hayır."

Ama bunu kastetmemiştim, çünkü dili okşamaya ve masaj yapmaya devam ettikçe, uygunsuz öpücüğünün dikenli kıvılcımları başka bir şeye dönüştü. Acım tersine döndü, zevke dönüştü ve *hayır'ım da* onunla birlikte tersine döndü.

"*Evet,*" diye bağırdım.

Adam parmaklarını tekrar içime sokarken tekrar ağzımdan kaçırdım. Meme uçlarımdaki sıcak sızı tenime yayıldı ve içime sızarak kaslarımı sıvılaştırdı ve kemiklerimi eritti.

"Bana bak," dedi.

Bir an için adamın ne demek istediğinden emin olamadım. Ne de olsa onlardan sadece bir tane vardı. Ama her şeyin sisi içinde gözlerimi kırıştırdım ve ekrana yeniden odaklandım. Eli hızlı vuruşlarla aşağı yukarı sallanıyordu ve gözleri zevkle kapalıyken, geri kalanı otoriteyle doluydu.

"Görünüşe göre yaklaştın ve tekrar kısıpca ihtiyacın var." Yalan aceleyle ağzımdan çıktı. "Hayır. Yakın değilim." Gülümsemesi bilmişti. "Bence öylesin."

Parmak uçlarında bir gümüş parıltısı vardı ve *hayır* kelimesi kafamda yüksek sesle, öfkeli bir ilahiye dönüşürken, *dur kelimesi* hiçbir yerde bulunamıyordu.

"Daha önce bir kez yaptın," dedi, "yine yapabilirsin."

"Hayır," diye fısıldadım ama artık çok geçti. Yoğun sızı geri dönmüştü ve diğer her şeyi engelleyene kadar şişmişti. Kollarımdaki tüm kan boşalmış ve uykuya dalmışlardı ama bu görmezden gelindi. Mıknatısların çekimi de artık beni rahatsız etmiyordu. Çünkü klitorisimdeki kıskaç vücudumu bir mengene gibi sarmış, öleceğimi düşünene kadar sıkıyordu.

Bu ıstırap içinde adamdan hoşlanmamaya başladım. Benimle alay ediyormuş gibi kendini okşaması çok acımasızcaydı.

Bak acı çekmen bana ne kadar zevk veriyor.

Dili beni kamçılادıkça ondan nefret ediyordum. Kıskaç beni ateşten dişleriyle ısırırken beni ağzıyla ve parmaklarıyla becerdi. Sanki acımdan besleniyormuş gibi memnuniyet dolu iç çekişler yapıyordu. Ön kolunu karnımın üzerine attı, böylece boştaki eli amımı acımasız diline daha geniş açabildi.

Sadece . . .

Kıskacın baskısı hafiflemeye başladı.

"Evet," diye teşvik etti. "İşte iyi bir kız. Canın acıdığında bile boşalabilirsin, değil mi?"

Adamlar tek vücut olmuşlardı ama klitorisimdeki acı azalmaya başlayınca ayrıldılar. Clay ekrandaydı ve uzaktaydı. E'nin kafası görüşünü engellediği için kışkacın nasıl çıkarıldığını göremiyordu.

Kıskacın kademeli olarak serbest kalması, bir anda çıkması kadar acıtmıyordu ve işini bitirdiğinde E yumruğunu kıskacın etrafında sıktı, sonra da görevine odaklandı.

Kafam düşüncelerle doluydu. Clay ne yaptığını biliyor muydu? E'ye kendi kararını verebileceği söylenmişti ama bu bir sır gibi geliyordu. Bu konuda kendimi suçlu da hissetmiyordum. Clay, E ile ilgili neredeyse her şeyi benden saklamıştı. Benim de ondan bir sır saklamam adil değil miydi?

Nefes nefese kaldığımda göğsüm kabardı. E'nin dilinin ucu tam olarak nerede ve nasıl istediğimi biliyor gibiydi ve parmakları da aynı hassasiyetle içime girip çıkıyordu. Kahretsin, boşalacaktım ve orgazmım yaklaştıkça, gücünün beni çılgılık attırabileceğinden endişelendim.

Ama bunun yerine, içimde patlayan ve uzuvlarıma yayılan coşku karşısında tamamen sessiz kaldım. Hareket edemezken bu şekilde boşalmak garip ve harikaydı. Bu hislerin daha uzun sürmesini sağlıyor, aldığım zevki uzatıyordu. Mistress Theia'nın egemenliği altında latekse hapsolmuş kız için de böyle mi olmuştu?

"Geliyor musun?" Clay sordu.

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

Boğuk bir zevk sesi çıkardı ve saniyeler sonra o da bana katıldı. Yumruğu yavaşladı, sadece hassas ucuna odaklanırken patladı ve sıktığı parmaklarından aşağıya dölleri aktı.

E'nin ağız durmuştu ama parmakları hâlâ içimdeydi. İç kaslarımın ritmik nabız atışlarının ondan daha fazla zevk aldığını hissedebiliyor muydu? Hakkımda her şeyi bilmek ister gibi beni inceledi ve

-Tanrım, anlatabildim mi?

Geri çekilip ayağa kalktığında ve mıknatısları çıkarmaya başladığında hâlâ soğuyordum. Yavaşça yapmaya çalıştığını söyleyebilirdim, ama kelepçe kadar kontrollü değildi ve dişlerimin arasından hava emdim.

Her şey siyah kadife çantaya geri konup cebe atıldıktan sonra, E bileklerimden birinin klipsini açtı ve nazıkçe aşağıya doğru yönlendirdi. Boynumda ve sırtımda gerginlik vardı ve kollarım hâlâ uykudaydı, bu yüzden onun dikkatine minnettardım. Kelepçeyi çözmesini bekliyordum, ama onu koltuğun altındaki bir halkaya klipsledi ve sonra işlemi diğer elimle tekrarladı.

Clay'e bir bakış attım, sözsüz bir şekilde açıklamasını istedim.

Aleti hâlâ elindeydi ve dağınıklıktan rahatsız olmamıştı. "Çok harikaydın. Şimdi sana ne kadar minnettar olduğumu göstereceğim."

E, tezgahın üzerindeki çantasına doğru yürüdü ve akülü bir vibratör çubuğu çıkararak sahnenin bitmediğini duyurdu.

Ama tonda kesin bir değişim vardı. İlk yarı acı vericiydi. İkincisi mutlak bir zevk olacaktı.

ON ÜÇ

Cuma günü Cassidy ile geç saatlere kadar dışarıdayken telefonum çaldı ve Clay'in adı ekranda belirdiğinde nabzım hızlandı.

Arkadaşıma özür dileyen bir gülümseme fırlatırken telefonuma "Selam," dedim. Bir el salladı ve ben de masadan kalkarak barın restoran olarak nitelendirilebilecek kadar yemek sunan daha sakin bir bölümüne doğru ilerledim.

"Merhaba," dedi Clay. "Eve yeni geldim ve-

" "Ah, öyle mi? Uçuşunuz nasıldı?"

"İyi idi." Sesinde tanımlayamadığım bir şey vardı. Merak mı? Şaşkınlık mı? "Buzdolabımdaki yiyeceklerin nereden geldiği hakkında bir fikrin var mı?" Hafifçe güldüm. "Evet. Geç saate kadar gelmeyeceğini söylemiştin, ben de evde sadece kırk sekiz saat kalacağın için hafta sonunu geçirmeni sağlayacak bir şeyler aldım. Düşündüm ki seni bir şeyler almakla dışarı çıkmak için."

"Ah." Durakladı ve sonra hoş bir şaşkınlık sözlerine yapıştı. "Çok nazıksınız."

Beni görememesine rağmen gülümsedim ve omuz silktim. "Bu biraz kendi çıkarım içindi. Bu şekilde r a h a t l a m a k için daha fazla zamanın oluyor."

"ve bilirsiniz, *projeleriniz* üzerinde çalışın." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. "Anlıyorum."

Lobinin bu köşesi sessizdi ama sadece o kalana kadar tüm sesler kayboldu. Geri dönmüştü. Bu akşam eve gittiğimde, hemen yan odada olacaktı. Artık oynayacak iki boyutlu Clay yoktu. Elleri bedenimde olacaktı.

"Teşekkür ederim Lilith." Minnettarlığı göğsümde bir sıcaklık yarattı. "Yarın öğleden sonra gelmelisin, böylece yeni favori projem üzerinde çalışabilirim."

Kalbim yerinden fırladı.

Clay'in atölyesinde durmuş, bana doldurduğu bir bardak limonatayı içiyor ve onu çalışırken izliyordum ama beklenti bedenimde sinirsel bir enerji olarak titreşiyordu. O farkında değildi. Club Eros'ta tanıştığımız müşteri için inşa etmekte olduğu dizliğin parçalarını birbirine yapıştırmak ve kenetlemekle meşguldü. Onu incelerken bir gözüm de Aziz Andrew'un haçındaydı.

"Eserleriniz için bir model kullanmayı hiç düşündünüz mü?" diye sordum.

Son kelepçeyi de sıktı. "Bazen ölçek büyütmeden önce yapıyorum. Oranların doğru olduğundan emin olmak istiyorum."

Ne?

Oh. Yanlış anlaşılma üzerine yarım bir kahkaha attım. "Bir insan gibi demek istedim. Potansiyel müşterilerinizin eşyalarınızı kullanılırken görmesinin faydalı olacağını düşünüyorum." Son seansımızda kullandığımız sandalyeye doğru yürüdüm. "Burada pek çok seçenek var. Klipslemek için farklı yerler ve bir de ayırma çubuğu var. Bunun için galeriye bir sürü resim koyabilirsiniz, ama içinde oturan biri olmadan? Neler yapabileceğini anlamak zor."

Yüzünü buruşturdu. "Ne demek istediğini anlıyorum ama nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

Çünkü o özel biriydi ve bir yabancıнын evine gelmesini istemezdi, hele hele atölyesine hiç.

Ama yabancı değildim.

Dramatik ve hüzünlü bir ses tonu takındım. "Keşke işinizi seven birini tanısaydınız, özellikle de ona kelepçeliyken. Böyle bir kızı nereden bulabilirsin, merak ediyorum?"

Dikkati artık yapmakta olduğu şeyde değildi, bana odaklanmıştı ve tam bir inançsızlıkla sordu. "Gönüllü müsün?"

"Ya öyleysem?" Parmak ucumu sandalyenin arkasında baştan çıkarıcı bir şekilde gezdirdim.

Bunun onu hem ortağım hem de bir iş adamı olarak nasıl heyecanlandığını görmek ilginçti. Teklifimi değerlendirirken bakışlarını dolaba çevirdi. "Bende bir sürü parça var."

"Ve bütün öğleden sonrayı geçirdim," dedim.

"Bunu yapmak *istiyor musun?*" Bir elini kalçasına koydu ve ağırlığını bir tarafa kaydırды. "Yüzünü bulanıklaştırabilirim ama bu fotoğrafların başkalarına gösterilmesi senin için sorun değil mi?"

Güldüm. "Evet. Eve geldiğinde seni çıplak beklediğim zamanı hatırlıyor musun? Beni kimin gördüğü umurumda değil. Daha fazla zamanım olsaydı, muhtemelen bir OnlyFans hesabı açardım." Kuzenim Heather orada iyi para kazanıyordu. "Yüzümü bulanıklaştırmana gerek yok. Sanırım gözlerin bağlı."

"İstiyorum."

Bugünkü programında bu yoktu ve gözle görülür bir şekilde ne yapacağını şaşırdı. Şaşırmaktan nefret ediyordu ama bir fırsatı da kaçırmak istemiyordu.

"Bunun planlarını bozmasına gerek yok," dedim. "Bana istediğin her şeyi yapmaya devam edebilirsin." Aziz Andrew'un haçına doğru başımı salladım. "Planın onu kullanmayı içerdiği sürece."

Gözleri karanlık bir sıcaklıkla doldu. "Oh, öyle."

Kararını vermişti, limonata bardağını benden aldı, yakındaki alet dolabının üstüne koydu ve bana dikkatli bir bakış attı.

"Başlamadan önce," dedi, "kafan netken konuşmak istiyorum. Bir sahnenin içindeyken kurallar esnekleşebilir ve daha sonra pişman olabileceğin bir şeyi kabul etmeni istemiyorum."

Başımı salladım. İstediğim bir şey önümde sallanmaya başlayınca çekincelerim hızla yok oldu. "Pekâlâ. Ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Şaşkınlıkla göz kırptım ama hemen toparlandım. "On beş yaşımdan beri doğum kontrol hapı kullanıyorum." Sürekli olanı aldım çünkü kimin bu dönem saçmalığı için zamanı vardı ki? "Neden?"

Ağırlığını kaydırıldı ve bana doğru hafifçe eğildiğini fark etmedim. "Son ilişkimden önce test yaptırdım ve o zamandan beri hiç cinsel partnerim olmadı. Temizim, bu yüzden eğer güvendeysen ve ilgileniyorsan, prezervatifsiz gitmek isterim. Daha kolay ve-"

"Daha eğlenceli mi?" Alay ettim.

Gülümsemesi çok lezzetliydi. "Evet, daha eğlenceli." Tekrar ciddileşti. "Ama onları kullanmaya devam etmeyi tercih edersen anlarım ve saygı duyarım. Ayrıca, bunun sadece benimle olmasını istiyorum. Bay E. ile olan sahnelerinizde -eğer gerekiyorsa- koruma kullanacaksınız. Bu konuda onunla açık konuştum."

Prezervatif ihtiyacını anlıyordum ama onlardan hoşlanmıyordum. Kokusu, tadı, onları takmanın seksin akışını kesintiye uğratması. Ayrıca, partnerimle aramda bizi birbirimizden ayıran o minicik katmandan da hoşlanmıyordum.

"Sen istersen onlarsız da gidebilirim," dedim.

Memnun olmuştu, bu benim de memnun olduğum anlamına geliyordu.

Ben soyunurken, odanın uzak köşesine ışıkları ve gri arka fonu kurdu ve sonra sandalyeyi taşıdı. Sütyenimi ve iç çamaşırlarımı giydim; siyah dantelden oluşan basit bir takımdı ve onu modellik planıma ikna edebileceğimi umarak giymiştim. Ayrıca yüksek topuklu siyah sandaletlerimi de giydim, kayışlar ayak bileğimin önünden ayak parmaklarımın üzerine doğru akıyor ve ayaklarımın yanlarını tamamen çıplak bırakıyordu.

Göz bağını almak için yukarı çıkmak zorunda kaldı ve o yokken ben etrafta dolaşarak farklı parçaları daha detaylı inceledim. Çalışmaları çok güzeldi. Oyun sırasında deneyimlemek için sabırsızlanıyordum. Bugün ne yapamazsak yapalım, eninde sonunda E. ile yapacağıma emindim.

Aklım ona kaydı. Şu anda ne yapıyordu? Onu düşünmek yanlış geliyordu ama çok merak ediyordum. Üst kattaki zemin gıcırdadı ve ayak sesleri merdivenlerden aşağı indi. Clay görüldüğünde, evindeki en güzel sanat eserinin şu anda elinde göz bağı ile bana doğru yürüyen kişi olduğunu hatırladım.

Başığımı taktım, alnıma bastırdım, böylece bir dolabın alt çekmecesine gidip deri kelepçeleri çıkarmasını izleyebildim. E'nin kullandıklarının aynısı gibi görünüyorlardı. Aynı marka mıydılar? BDSM malzemeleri hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Belki tek bir şirket vardı, belki de tüm modeller birbirine benziyordu.

Fotoğraf çekimimize Clay'in sandalyesiyle başladık ve ikimizin de bunun ne kadar seksi olacağına hazırlıklı olduğumuzu sanmıyorum.

E ile olan seansımda olduğu gibi, el ve ayak bileklerimden bağlanmışım ama şimdi gözlerimi de bağlamışlardı. Bu Clay'in ne yaptığını bilmemi engelliyor ve hayal gücümün çılgınca çalışmasına izin veriyordu.

Kollarımda tüylerim diken diken oldu ve nefesim kesildi.

Burada kapana kısılmışım, bekliyordum ve tamamen onun merhametine kalmışım.

Keskin cetvelini üzerimde kullandığı günden beri fiziksel olarak birlikte oynamamıştık ve arzu damarlarımda yoğun bir şekilde dolaşıyordu. Ellerini vücudumda görmek için nasıl da can atıyordum.

Onun yerine fotoğraflarını çekti.

Hareket ederken, farklı açılara uyum sağlarken ayaklarını duydum ve nefes alış verişinin hızlanışını dinledim. Bu onu da benim kadar tahrik ediyor muydu? Beklenti onu öldürüyor muydu?

Pozisyonlarımı ayarlarken benimle de dalga geçti. Ellerimi sandalyenin dibinden çözdü ve başımın yanında kenetledi, sonra bir parmağını göğüslerimin arasından aşağı kaydırđı. Göbek deliğimin çukurundan aşağıya doğru süzöldü ve daha da aşağıya indi. Parmakları külotumun kasıklarına değdiğinde inledim ve titredim.

"Benim için çok ıslak." Sesi kısılmıştı ve ağzının sıcaklığı dudaklarımın üzerinde geziniyordu, ama onu öpmeye çalıştığımda geri çekildi. "Henüz değil. Sana bunu hak ettireceğim."

Elindeki her parçayı yapmadık. Yastıklı katlanır masa gibi bazıları kendini açıklıyordu. Kraliçe koltuğunun fotoğrafını çekmek uzun sürmedi. Ben partnerimin yüzüne tünerken onun altımda rahatça uzanmasını sağlayan alçak, U şeklindeki koltukta poz verdim.

Clay'in sesi her şeyi biliyordu. "Neye gülüyorsun?"

"Bunun tam tersinin nasıl olabileceğini düşünüyorum." Ayak bileğimdeki kelepçeler şu anda sandalyenin kenarlarına bağlıydı ama ... "Denizaltı altta olsaydı ve elleri bağlı olsaydı da işe yarardı."

"Evet. Seni bu hale sokabilirim ve eğer beni tatmin edecek şekilde yalamazsan, göğüslerine kırbaçla vurarak seni düzeltebilirim."

Görüntüyle sarsıldım. İçime doğru kesildi ve içime lav aktı. "Lanet olsun."

"Ne?" Ses tonu patronluk taslayan ve seksiydi. "Bunun sesini beğendin mi?"

O kadar gergindim ki patlayacaktım, bu yüzden *evet diye* mırıldandığım gibi söyledim. "Belki."

"İlginç." Gözleri bağlı olsa bile zihnine bir not düştüğünü hayal edebiliyordum.

Aziz Andrew'un haçını en sona sakladı, çünkü elbette sakladı. Onu istediğimi biliyordu, bu yüzden zorla almak zorunda kaldı.

Vücudumda özlem dolu bir ağrı vardı ve beni çarmıha gerdiğinde - soğuk, dolgulu vinyl karnıma bastırılmıştı- rahatladım ve kaslarımı gevşettim. Bu pozisyonda arzuladığım bir şey vardı. Karanlığı, eski, basit ve cinsel bir şeyi fısıldıyordu.

"Bu fotoğraflardan herhangi birini kullanıp kullanamayacağımı bilmiyorum," dedi.

Alarma geçtim. "Neden? Sorun ne?"

"Ne kadar seksi olduğun hakkında bir fikrin var mı? Kimse senden başka bir şeye bakmayacak. Ben bakamayacağımı biliyorum."

Sırıttım. Beni güçsüz düşürdü ve bileklerimdeki bağlar için mutluydum. İstesem bile yere yığılamazdım.

Sözleri o kadar dikkat dağıtıcıydı ki, bir şeyin tüylü kuyrukları sırtımda oynadığında hazır değildim. İrkildim. Acıtmamıştı; sadece beni ürkütmüştü. Bu his hoştu.

Clay'in ağzı aniden kulağımın dibindeydi. "Bu bir kırbaç."

Vücudunun sıcaklığı ortaya çıktığı kadar çabuk kayboldu ve bir sonraki darbesi daha yoğundu. Acı verici değil ama dikkat çekiciydi.

Şaplak atarken yaptığı gibi Clay beni ısıttı. Kırbacın tüm ince kuyrukları tenimi okşayıp kamçılıyordu ve hâlâ gözlerim bağlı olduğu için ona odaklanmıştım. Hızını ve gücünü artırdı, aynı yere iki kez vurmamak için hareket ediyordu.

"Beğendin mi?" diye sordu. "Evet."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Deri havayı keserken hemen yüksek bir *vınlama oldu* ve bu sefer oyun oynamıyordu. Otuz küçük kırbaç bana çarptığında keskin bir nefes aldım. Kendime gelmek için zamanım olmadı çünkü tekrar yaptı. Acı tenimde çiçek açtı ve göz bağımın altında, gözlerim çırpınarak kapandı.

Çok iyi bir şekilde acıttı.

Zevkle inledim ve kelepçelerimin içinde sarktım, o yerleşti, bir hız buldu ve sinirlerim boyunca örümcek ağı gibi yayılan bir ateş yarattı

sonlar. Her darbeden sonra kasılmama ve dudaklarımdan nefes nefese kalmama neden oldu.

Coşkudan bahsetmişti ve acı güçlendikçe, darbeleri arasındaki boşluk - kırbaç bana tekrar vurmadan önceki mikro saniye- cennet gibiydi. Sütyenimin kancasını açıp tüm sırtımı acı ve zevk aletine maruz bırakmak için durakladığında mutluluktan titredim.

Ve bu sessizlik anlarında, E'yi de orada, gölgelerin arasında durmuş sahnenin gelişimini izlerken hayal ettim.

Kırbaç düşürülmüş gibi bir gümbürtü geldi, ardından bir hışırtı ve ardından bir fermuar dış dış aşağı inmeye başladı.

"O kadar sertleştim ki, seni sikmek zorundayım." "Evet," diye bağırdım.

Sıcak, çıplak göğsü kırbaçtan kavrulan sırtıma yaslanmıştı ama umurumda değildi. Çırılçıplaktı ve sikini bacaklarımdan arasına sokmuş, alaycı hareketlerle külotumun kasıklarına sürüyordu. Bu beni titretti.

Ellerinden biri sırtımın küçük kısmına bastırdı, beni kıcımlı ona doğru eğmeye ve geri çekmeye teşvik etti, böylece bizi bir araya getirmek daha kolay olacaktı. Bir parmağını külotumun kenarına soktu, kendini hizaladı ve içeri itti.

İnlemem gırtlaktan geliyordu ama onun daha yüksek olan inlemesinin altında boğuldu. Beni bunun için yıllarca bekletmiş gibi hissettirdi, o da tüm hayatı boyunca beklemiş gibi hissetti mi?

Hayat mı?

Kalın ve sertti ve ilerlemeye devam ettikçe memnuniyeti de artıyordu.

Sert bir sikiş bekliyordum ve beni hayal kırıklığına uğratmadı. Elleri kaba ve müdahaleciydi ve hiçbir şey sınır dışı değildi. Eğildim, gerildim ve mücadele ettim, daha fazlasını istiyordum. Şehvet, onunla birlikteyken doyamadığım bir uyuşturucuydu.

Şiddetli hamleleri bedenimi sarsarken kafamda bizi canlandırdım ama haç bir milim bile kıpırdamadı. İçime girerken kışının nasıl esnediğini ve kasıldığını hayal ettim. Ter saçlarımın şakaklarını nemlendirdi ve başımın arkasından bir avuç tutup beni kendisine doğru çektiğinde, onayımı inledim.

"Bu amcığın içine boşalacağım," dedi zor nefesler arasında, çünkü beni bu kadar yoğun bir şekilde becermek tam bir vücut egzersiziydi. "Ama önce sen gelmelisin Lilith. Beni bekletme."

"Aman Tanrım." Bundan sonrası uzun sürmedi. Coşkunun dalları beni yukarı çekmeye başladı, ve yukarı, ve ...

Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. "Öyle mi?"

Orgazm beni avucunun içine alırken konuşmadan inledim. Güçlü ve yorucuydu ve solmaya başladığında tamamen bitkin düşmüştüm. I

onun güzel sanatına bağlı bir bez bebek haline geldi, onun zevkiyle dolduracağı bir kaptan başka bir şey değildi.

Kahretsin, bayıldım.

Boşaldığında dişlerini omzuma geçirdi ama ısırığı acısızdı. Kendini içimde kaybederken nasıl hissettiğine odaklanmıştım. Harikaydı ama çok erken bitti.

"Bunu hak ettin," dedi başımı kendisine çevirip ağzını ağzımın üzerine kapatmadan hemen önce.

Öpücüğü sıcak ve baskındı. Ardından, kafamın içindeki uzak bir ses fısıldamaya başladı. Clay'i elimde tutmak istiyorsam fazla yaklaşmamam gerektiği konusunda beni uyarıyordu.

Onu içeri almayın.

Çok geç olduğundan endişelendim.

ON DÖRT

Clay şantiyeye döndükten iki gün sonra, E benimle evde buluştu, beni bodrum merdivenlerinden aşağıya kadar takip etti ve Clay'in kendisi için hazırladığı ayrıntılı planı uygulamaya başladı. Ayak bileğimden askılı, burnu açık, puantiyeli bir çift topuklu ayakkabıdan başka bir şey giymemiştim ve E bir şey söyleyemese de, onları beğendiğinden oldukça emindim.

Seanslarımız sırasında ayakkabılarımı giymeye başladığımda, onları yeni bir şekilde düşünmeye başladım. Yeşil krokodil ayakkabılarım kırbaç olmuştu. Gri ve kırmızı ekose topuklu ayakkabılarımı ise bastonun tatlı acısını ilk kez hissettiğimde giymiştim. Her bir tasarım bir sahne ile eşleşti.

Her seferinde yeni bir takım giymek istiyordum ama bu gidişle ay sonuna kadar ayakkabı alışverişine çıkmam gerekecekti.

Ne korkunç bir yük.

Sırıttım.

Clay de ayakkabılarımı fark etti çünkü ayrıntıları severdi ve pek bir şey kaçırmazdı.

Kil: Bu gece metal topuklu kırmızı stiletlerini giy.

Pembe altın topuklu yakut süet ayakkabılarımı kastediyordu. Onları en son giydiğimde, E kalçalarımın iç tarafına bir dizi çamaşır iğnesi yerleştirmişti. Bu akşam onlardan daha çok görecektim miydi?

Cevap evetti.

Acım ya da hazzım en üst noktaya ulaştığında, iki adamın bulanıklaşıp tek bir adam haline gelmesi şeklindeki düzenim devam etti. Bu seansın en sevdiğim kısmıydı, hissettiğim an

Tamamlandı.

İki hafta ve altı çift ayakkabı daha sonra ilk pürüzümüzle karşılaştık. O noktaya kadar her şey sorunsuz ilerlemişti -tıpkı Clay'in senaryosunu yazdığı gibi- ta ki onun telefonunu beklerken Noir'ı yirmi dakika boyunca okşadığım geceye kadar.

Bir şey mi oldu? *Hiç* geç kalmazdı. Saat sekiz dediğimizde, telefonum her zaman birkaç dakika önce çalardı. Bay E. gelmeden önce benimle konuşmayı sevdiğini söyleyebilirim.

E gelmeyince endişesi daha da arttı. Kapı zili hiç çalmadı ve iri cüssesi ön kapıda görünmedi.

Günlerimi karıştırmış olabilir miydim? Ekranımda bir FaceTime çağrısı belirdiğinde bir mesaj atmaya başladım.

"Selam." Hafif ve rahat görünmek için elimden geleni yaptım. "Senin için endişelenmeye başlamıştım."

"Merhaba. Beklettiğim için özür dilerim." Clay'in normal özgüveni gitmişti. Telaşlı görünüyordu. "Planlarda bir değişiklik oldu."

Bana bundan ne kadar hoşlanmadığını birden fazla kez söylemişti ve midem altüst oldu. "Neler oluyor?"

"Bay E'nin acil bir işi çıktı."

"Umarım her şey yolundadır." Bu bir alışkanlıktı. "Ne iş yapıyor?"

Yüz ifadesi kilitlendi. "Söylememeyi tercih ederim."

Hayal kırıklığına uğramış gibi görünen bir nefes çıkardım ve Clay'in yüz ifadesi hayal kırıklığıyla dolunca daha fazla tutamadım. "Onu merak etmememi bekleyemezsin."

Yani, onu haftalardır beceriyordum, gerçi Clay muhtemelen *onu* haftalardır becerdiğimi iddia ederdi.

Alnının ortasında oluşan kırıışıklığı ovuştururken omuzları çöktü. "Biliyorum Lilith, ama bu benim için de yeni bir durum. O her zaman seninle ve bu düzenleme şimdilik işe yarasa da geçici." Gözleri keskinleşti, yüzümde gezinmeye başladı. "Ben sadece ikinizin arasında biraz mesafe olmasını istiyorum. Açıkça ifade edemediysem, seninle olmayı tercih ederim." Sesi, sanki belli etmekten çekiniyormuş gibi bir sessizliğe büründü. "Bazen sadece bana ait olmanı diliyorum."

Kalbimde bir özlem acısı vardı. Bunu duymak güzeldi ama beni kaybetmekten mi endişe ediyordu? E hakkında ne kadar az şey bilirim o kadar iyi olacağını, böylece diğer adama aşık olma riskimin -ne kadar düşük olursa olsun- azalacağını düşündüğünü anladım. Clay sadece kendini de korumuyordu. E'nin ilişkiden ayrılma zamanı geldiğinde beni incinmekten korumaya çalışıyordu.

...

O küçük ses yine çok geç olduğunu fısıldadı. Sahip olduğumuz şeyi seviyordum ve bitmesini istemiyordum.

Clay ve ben bir anlaşma yapmıştık. Duygu yok, bağlılık yok. Duygularım sadece ona karşı değilken, bunun şimdi gerçekleştiğini ona söylemem mi gerekiyordu?

Geçen hafta boyunca kendimi E ile cinsel çekimin ötesinde bir ilgim olmadığına ikna etmeye çalışmıştım. Bu gizemli adama karşı duyduğum çekim, onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için duyduğum doymak bilmez arzudan ibaretti ama kendimi kandırıyordum.

Clay ile geleceğimi düşündüğümde, E de olmadan bizi hayal edemiyordum.

Başım beladaydı.

Korkumdan sessiz kaldım ve bunu rasyonalize etmek için savaştım. Clay beni fiziksel olarak E ile paylaşıyordu ama duygusal olarak değil. Ben de duygularımı inatla ondan sakladım.

Cesur bir yüz ifadesi ve seksi bir gülümseme takındım. "Bu gece beni tamamen kendine saklıyorsun, değil mi?"

Morali düzeldi. "Evet."

Her zamanki gibi otel yatağına uzanmıştı ve derin bir nefes aldığı anda gözle görülür bir değişim geçirdi. Tanıdığım kendinden emin dominant hali vardı.

"Bu yüzden aramakta geciktim," diye devam etti. "Akşam için planımı gözden geçirmek zorunda kaldım."

"Öyle mi?" Canlandım. E'nin bize katılmayacağı için hayal kırıklığına uğramış olsam da, ortağımla baş başa vakit geçireceğim için mutsuz değildim.

Ve daha önce yaptığımız her şeyden çok farklı bir deneyimdi.

Seans sırasında fiziksel olarak bağlanmamış olsam da, yine de üzerimde çok fazla kısıtlama vardı. Clay'in titiz ses tonuyla söylediği kuralların yanı sıra kendimi kontrol etmem gerekiyordu. İp ya da kelepçe varken çok daha kolaydı. Kendimi hareketsiz tutmak zordu. Ama orgazma yaklaştığımda kendimi durdurmak?

Bu gerçek bir meydan okumaydı.

Bu gece her şeyi seslendirmemi emretti. Yüksek sesle ve iletişim halinde olmamı istedi. Clay, tam boşalmanın eşiğindeyken ona tüm görsel işaretlerimi göstermemi istedi.

Ben de tekrar tekrar yaptım.

Mükemmel bir sınav puanı almaya hevesli bir öğrenci gibi beni inceledi, parmaklarım klitorisimle oynarken beni izledi, yaptığım her inilti ve iç çekişi zihinsel olarak katalogladı.

Bu onun için erotik bir performanstı ama şaşırtıcı derecede de samimiydi.

Kendimi en az iki kez boşaltmıştım ama sonuncusunu o çıkardı. Bedenim serbest kalmak için yalvardı ve sonunda izin verdiğiğinde, mutluluk sıcak bir dalga halinde içime aktı. Kanepesine yığıldım, nefes nefese yutkundum ve tonozlu tavanının hiçliğine baktım.

İçimde korkunç bir farkındalık doğdu.

Orgazmlarım tatmin ediciydi ... öyleyse neden tatmin olmuş hissetmiyordum?

E ve benim birbirimizle konuşmamıza izin verilmediği için, başka yollarla iletişim kurabildiğimizi düşünmek hoşuma gidiyordu. Beden dili, Clay'in duyamayacağı kadar yumuşak nefesler ya da karşılıklı bakışmalar.

Merhaba, dedim, E ön kapıdan içeri girdiğinde. *Seni özledim. Ben de seni özledim*, gözlerinin bana cevap verdiğini hayal ettim.

Clay aramızda geçen konuşmadan habersizdi, başlamak için çok hevesliydi. "Hadi aşağı inelim."

Bunu defalarca yapmıştık, sahneye hazırlanmak hepimize doğal gelmişti. E dizüstü bilgisayarını kurarken ben soyundum. Clay'le bağlantı kurdu, sonra telefonumu benden aldı ve bilgisayarının yanındaki tezgâha koyarak kapattı. Clay iyi olduğunu söyleyene kadar kameranın açısını ayarladı, iki adam da gözlerini bana dikmeden önce ve ...

Sonra sahne gerçekten başladı.

Öğleden sonra klinikte uzun, özellikle de zor bir gün geçirmiştım ve duygusal olarak tükenmişim, ama E yaklaştığında yorgunluğum ve diğer her şey eriyip gitti. Saçlarımı avuçlayıp başımı geriye doğru çekerken ve dişlerini boynumun yan tarafına geçirirken önce irkildim, sonra rahatladım.

Onların hâkimiyetinin büyüüne kapılmak hiç zaman almadı.

Clay'in prototip sandalyesine bağlandıktan kısa bir süre sonra, Clay'in önceki seansımızda neden benim ipuçlarımı incelediğini anladım. E, kablosuz çubuk vibratörle beni acımasızca kızdırdı, beni tam eşiğe götürdü, sadece Clay'in keskin emri çınladı ve beni çığlık atarak durdurdu.

Yaklaşan orgazmın etkisi geçerken, E kot pantolonunu çıkardı ve sertleşmiş sikini ağzıma soktu. Başımı çok fazla hareket ettiremiyordum çünkü bu gece boğazımın etrafında sandalyenin arkalığına bağlanmış bir tasma vardı ama bu E'yi biraz bile yavaşlatmadı. O sıkıca

Ağzımı sikerken başımın yanlarını tuttu ve acımasız tarzı tam olarak Clay'in bunu nasıl yapacağını hayal ettiğim gibiydi.

Geri çekilip vibratörü eline aldığında nefesimi tutmaya çalışıyordum, dudaklarımdan salya akıyordu. Klitorisimle temas eder etmez, vızıltısı merkezime doğru titreşen bir zevk gönderdi. Göğsümün derinliklerinden minnettar bir inilti çıkardı ve orgazmımı tekrar rayına oturttu.

Bodrum soğuk değildi ama omurgamda bir ürperti belirdi. Bu gece hiç acı çekmemiştim. Clay'in bazen üzerimde kullanmak istediği ince plastik sopanın derimde yarattığı ateşten çizgiler ya da bir kürekten kaynaklanan acı verici çatlaklar yoktu.

Karanlık beklenti midemin derinliklerinde kabardı.

Başka bir şey planlamıştı, bunu biliyordum. Clay zevki karşılıksız vermezdi. Bana hak ettirmesi hoşuma gidiyordu. Bu yüzden, yaklaşan orgazmımın karıncalanmaları tenimde gezinirken, nefesimi tuttum ve diğer ayakkabının düşmesini bekledim.

İçimdeki gerilim, kopacak kadar sıkılaşıp kadar arttı.

"Boşalacağım," diye nefes nefese kaldım.

"Hayır, değilsin," diye hırladı Clay. "Dur."

Vibratör yerinden sökülüp vızıltısı sustuğunda ağzımdan hayal kırıklığına uğramış bir sızlanma çıktı. Tanrım, çok yaklaşmışım. Yer değiştirmeye çalıştım ve

Bağlarımın içinde dönüyor, bastırarak bir şey arıyordum. Ayak bileklerim ayaklarımdan çubuğa bağlıydı ve dizlerim E'nin eğlence çantasından çıkardığı başka bir ayırıcı çubuk tarafından açık tutuldu. Bu, bacaklarımı kapatamayacağım ve vücudumda uğuldayan zevke karşı sıkamayacağım anlamına geliyordu.

Clay'in gülümsemesi hınzırcaydı, bağlarıma karşı kıvrınmamı izliyordu ve sesi patronluk taslıyordu. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

"Evet, vibratör olduğu yerde."

Kendimi düzeltmek için yarım saniye geç kalmıştım. Ses tonumdan hoşlanmayacaktı ve E'nin eli cezamı vermekte gecikmedi. Parmaklarının meme ucumdaki kıştırması o kadar da kötü değildi, ama kavrayışını sertçe çekmek için kullandı ve göğsümün ağırlığını vücudumdan uzaklaştırdı. Lezzetli bir acı vuruşuydu. Bırakır bırakmaz göğsüm geri çekildi ve parmak uçlarını şişmiş meme ucuma geçirdi.

Zalimce değildi ama hoş da değildi ve rahatsızlığın içimde sekmesi hoşuma gitmişti. O kadar hoşuma gitti ki, Clay'e biraz daha dudak vermeyi düşündüm, böylece E'yi tekrar yapmaya zorlayacaktı.

"Vibratöre ihtiyacın yok," Clay'in ses tonu sivriydi, "sadece o."

"Evet," dedim.

Ekranın diğerk tarafında oturup kendini beğenmiş ve güçlü görünmesi hem seksi hem de sinir bozucuydu. "Şey, bu çok kötü." Gözlüklerini çıkardı ve gömleğinin alt kenarıyla camları parlatmaya başladı. "Dün yeterince orgazm yaşadın. Bu gece daha fazlasına ihtiyacın olduğunu sanmıyorum."

Kelime kafamın içinde yankılandı ama E yüksek sesle söyledi. "Ne?"

Gözleri kocaman açılmıştı ve duruşu sertti. Bunun Clay'in planının bir parçası olmadığı anlaşılıyordu - en azından E'ye söylenen bu değildi ve bu değışikliğı duymak onu pek mutlu etmemiştii.

Clay gözlüklerini tekrar taktı ve vekili olan adama sert bir bakış attı. Bu güç gösterisi benim için olduğu kadar onun için de önemliydi. Birkaç seanstan sonra E'nin bana hükmetmekten ve Clay'in emirlerinin çoğunu yerine getirmekten hoşlansa da bana zevk vermeyi daha çok tercih ettiğini anlamıştım.

Artık masadan kalkmıştı.

Bu dün geceki seansı kaçırdığınız için bir ceza mıydı yoksa başka bir şey mi?

Clay'in sesinden küçümseme damlıyordu. "Buna inkâr deniyor. Hiç duymadın mı?"

E'nin kaşı sertçe kalktı. "Ne olduğunu biliyorum."

Odadaki hava değışti ve gerilim dolu bir hal aldı. Erkekler genellikle bir sahne sırasında birbirleriyle pek konuşmazlardı ve

her zaman samimi olmuşlardı. Aynı amaç için çalışan takım arkadaşlarıydılar.

İlk kez, aynı av için savaşılan iki yırtıcıydılar.

Clay alfanın kendisi olduğunu açıkça göstermeye kararlıydı. "Harika," dedi kuru bir sesle. "Bu gece onunla yapmak istediğim şey bu."

Bu açıklaması E'nin hoşuna gitmedi ve benimle kameranın arasına girerek Clay'i görmemi engelledi ve bakışlarımı ona çevirmeye zorladı. Nasıl devam edeceğini düşündüğü belliydi. Boyun mu eğecekti, yoksa tavrını mı koyacaktı?

Yapmak istediğim şey bu değil, dediğini hayal ettim.

Ona ne söyleyeceğimi ya da düşüncelerimi kelimeler olmadan nasıl aktaracağımı bilmiyordum. Elbette reddedilmek istemiyordum ama bu iki adamla oynamak içimde bir şeyleri uyandırmıştı. Ayrıca Clay'e güveniyordum. Bana pek çok harika deneyim yaşatmıştı, bunların en büyüğü de E. Cinsel ufkumu genişletmişti. Ne yaptığını biliyordu.

Eğer bu gece bir hayal kırıklığı yaşanırsa, daha sonra tatmin olacağına dair söz veriyordu.

Belki de E beni geri itmek istiyordu ama bu mümkün değildi. Sandalyeye bağlanmışım, çırılçıplaktım ve tamamen hareketsizdim. Kendimi sahneye çoktan adadığımı göremiyor muydu?

Bakışlarım E'nin ayaklarına kaydı.

Kararını verdi, artık yoluma çıkmamak için yanıma geçti ve isteksiz bir bakışla bilgisayara yöneldi. "Pekâlâ." Sesi düzdü. "Sırada ne var?"

Vibratörle üç işkence döngüsü daha oldu. Orgazma doğru tepeye tırmanıyordum ve sınıra yaklaştığımda, beni nefessiz ve yoksun bırakarak elimden alındı.

Ve ben rahatlama yaşamadığım için E de yaşamadı. Sakinleşme seanslarımdan birinde kendini iç çamaşırına geri soktu ve pantolonunu çekti. Belki bana olan saygısından, belki de sahnede uygulayabildiği tek kontrol şekliydi. Evet, E Clay'e boyun eğdi ama bunu çekincelerle yaptı.

Değişken gibi görünmüyordu ve Clay tasmayı çıkarırsa, E'nin ne kadar baskın olabileceğini öğreneceğimden emindim.

Vibratörün başını bana dayadığında nefesimin altında inledim. İyi hissettiriyordu, ama harika hissettirmeye başladığı anda duruyordu ve sonunda serbest bırakılmayacağını bildiğimde hiç almamayı tercih ederdim.

"Belki bana yalvarırsan," dedi Clay, "fikrimi değiştirim."

Vücudumda uğuldayan zevke karşı dişlerimi sıktım. "Hayır. Yalvarmıyorum."

Hayatında duyduğu en heyecan verici şeymiş gibi sırıttı.

Gülümsemesi o kadar büyüktü ki, dizüstü bilgisayar ekranının tamamını dolduruyor gibiydi.

"Oh, bilmiyor musun?" Kibirli ve güçlü bir şekilde seksiydi. "Bir dahaki sefere birlikte olduğumuzda bu teoriyi test edeceğim. Sana o kadar çok orgazm yaşatacağım ki, sanırım durmam için bana yalvaracaksın."

"*Siktir*," diye fısıldadım. Vaatten çok tehditti ve o kadar ateşliydi ki Clay'in E'yi yaklaştığım konusunda uyarmasına gerek yoktu. Değnek kapatılıp çekildiğinde titreşimler kesildi, kendimden geçmeme sadece birkaç saniye kalmıştı.

Kenara tutunurken nefes nefese kaldım ve E'nin ruh hali fırtınaya dönüştü. Çantasına doğru yürüdü, vibratörü içine soktu, sonra bana döndü ve bağlarımı çözmeye başladı. Bana karşı sert ya da soğuk değildi, hayal kırıklığının kaynağı ben değildim. Clay'in buna hazır olup olmaması önemli değildi. E'nin hareketleri sahnenin bittiğini ilan ediyordu.

İnkâr, E'yi benden çok daha hızlı kırmıştı.

Fiziksel olarak yoğun olmadığından, sonrasında pek bir bakım yapılmadı. E, ipinin tenimde bıraktığı izleri ovarak sildi ama bakışları benimkilerle neredeyse hiç buluşmadı. Gözleri sessiz kaldı.

Şimdiye kadarki en samimi sahne olmuştu ve ilk kez bittiğinde garip hissettirmişti. Giyindik, Clay aramasını E'nin dizüstü bilgisayarından benim telefonuma geçirdi ve her şeyi yerleştirdikten sonra merdivenlerden yukarı çıktık.

"Bu gece orgazm yok dediğimi hatırlatmama gerek var mı?" diye sordu Clay.

Telefonu sıkıca kapattım ve ısırarak çıkardım. "Hayır, efendim."

Emirlerini yerine getirecek olsam da, hoşuma gitmesi gerektiğine dair bir şey söylememiştii. İçimdeki şeytani taraf, eve koşup işi kendim bitirirsem asla öğrenemeyeceğini söyleyerek alay ediyordu. Ama *ben* bilecektim ve Clay'in güvendiğı şey de buydu. Tıpkı dün geceki gibi, gerçek sınav kısıtlamalar olmadığında gelecekti.

Yüzünde memnun bir ifade belirdi ve sözüm üzerine hafifçe başını salladı. Duruşunu düzeltti, omuzlarını dikleştirdi. "Bay E. ile konuşabilmem için telefonu kaldırabilir misiniz?"

Yanına geçtim ve telefonu ikimizin de ekranı görebileceğı şekilde açtım.

Clay'in ses tonu samimiydi. "Bu gece için teşekkürler. Seninle ilgili gündemi değıştirdiğim için özür dilerim. Bu bir daha olmayacak."

E'nin göğsünün ağır bir nefesle kalkması dışında bir tepkisi olmadı. Söylemek istediğı her neyse, şu anda söyleyemeyeceğini hissetmiş olmalıydı. Yüz ifadesi gizemliydi, sanki düşüncelere dalmamak için çabalıyordu. Ama aldığı derin nefes Clay için yeterli bir onay olmalıydı, çünkü mesele çözülmüş görünüyordu.

"İyi geceler," dedi.

"Evet." E'nin sesi temkinliydi. "İyi geceler."

Ön kapıya doğru yürüdü, kolu kavradı ve nihayet bana *gerçekten* bakmak için dönmeden önce kapıyı açtı. Nabzım aşırı hızlandı. Kahretsin, çok yakışıklı ve ilginç biriydi ve onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için yanıp tutuşuyordum. Bu sızı, daha önce rahatlamak için çaresiz kaldığımda hissettiğim sızıdan bile daha şiddetliydi.

Birbirimizin bakışlarını bir süre çok uzun süre tuttuk, çünkü içinde gizlenen arzuyu gizlemek için hiçbir şey yapmadı ve ben bunun nasıl görüldüğünü sevdim. Sertçe yutkunmama neden oldu.

Güle güle, der gibiydi.

"Hoşça kal," diye yankıladım, ama benimki yüksek sesle olmuştu. Dondu kaldı.

Onunla mı yoksa artık göremediği adamla mı konuştuğumu merak ediyor muydu? Telefonumun ekranı bana bakacak şekilde çevrilmişti. Yoksa onunla doğrudan konuştuğum için mi gergindi, ki bu kurallara aykırıydı?

Statik etrafımızda dönerek ısı ve elektrik yarattı. Kapıyı iterek kapattığında ve içeride kalıp ellerini kalçalarına koyarak bana meydan okuduğunda katlanarak arttı.

Aman Tanrım.

Kalbim o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki Clay'in bunu duyacağından ve E'nin ne yaptığını ele vereceğimden endişelendim. Bakışlarım elimdeki ekrana kaydı ve

diğer her şeyi engellemeye çalıştım. E kapıdan çıkıp gitmiş ve arkasından kapıyı kapatmış gibi davranırdım, çünkü Clay öyle olduğuna inanıyordu.

"Gitti mi?" diye sordu.

Kan kafamın içinde bir yük treni gibi akıyor, diğer tüm sesleri bastırıyordu. Cevabımı düşünmek için durmadım. Yalan dudaklarımdan dökülüverdi. "Evet."

ON BEŞ

Clay'e yalan söylediğim için duyduğum suçluluğun bir ölçüde farkındaydım ama bunu düşünmeyi reddediyordum. Çok meraklıydım ve dürüst olmak gerekirse, kuralları çiğnemedem bu kadar uzun süre dayanabilmem bir mucizeydi.

Çok güçsüzdüm.

Clay, "Bu gecenin biraz kapalı olduğunu biliyorum," dedi. "Kafamda her şey farklı gelişti." Kendinden hoşnut olmayan bir yüz ifadesi takındı. "Özür dilerim. Konu sen olunca, beklenmeyeni beklemeyi öğrenmem gerekiyor."

Söylediklerine odaklanmaya çalışarak telefonuma baktım. Tasarımı kendisi değiştirmişti -hiç yapmadığı bir şey- ve bunun sebebinin ben olduğum sonucuna varmıştı. Kapının yanında sessizce oyalanan adam dikkatimi dağıtmasaydı, bunun ne kadar büyük bir mesele olduğunu fark edebilirdim. Bunun yerine nefesimi ciğerlerimde sıkıca tuttum ve kendimi doğal davranmaya zorladım.

"Sorun değil." Daha etkili olması için omuz silktim ve gülümsedim.

"Güzel." Yine de sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu. "Şey, muhtemelen gitmene izin vermeliyim, eğer istemiyorsan-"

"Evet, biraz yorgunum." Belki de sahne hakkında konuşmak istiyordu ve ben onun açılmasını sağlayacak bir fırsatı kaçırmış olabilirdim ama E'nin

bakışlarını

dev bir büyüteç gibi. "Sanırım Noir'a veda edip çıkacağım."

Anlayışla başını salladı. "İyi geceler." Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ama, bilirsin, çok iyi değil."

Gergin kahkaham aşırı yüksekti ama fark etmemiş gibi görünüyordu. "Doğru.

Yarın konuşuruz."

"Hoşça kal."

'Aramayı sonlandır' düğmesine bastığım ve ekran karardığı anda kaotik bir enerji damarlarımda dolaşmaya başladı. Telefonumu yan sehpaye, Clay için her gece getirdiğim posta yığınının yanına koymakta acele etmedim, çünkü geri dönüşü olmayan noktayı geçmeden önce bu anda duraklamak istiyordum.

İhanet geri alınamayacak bir şeydi. Ve bunu bilsem bile, ne olursa olsun yapacağımı da biliyordum.

Çantasını yanına bırakmış ve ellerini kalçalarına dayamıştı ama duruşu çatışmacı değildi. Endişeli görünüyordu.

Gerginim, dedi yüz ifadesi.

Ben de, diye cevap

verdim. Kelimeyi içime

çektim. "Merhaba."

Dudakları aralandı. Elleri yanlarında asılı kaldı ve selamlaması da benimki kadar çekingen oldu. "Merhaba."

Oda sanki sadece orada burada solunacak hava boşlukları varmış gibi dengesizdi ve etrafımızda beklenmedik bir şekilde dönüp duruyordu.

Kulüpte birlikte geçirdiğimiz ilk gecenin üzerinden neredeyse iki ay geçmişti ve o zamandan beri durmaksızın onu merak ediyordum ama şimdi ona bakarken zihnim duraksadı. Onunla konuşmayı o kadar çok istemiştim ki, yine de yapamamıştım. Belki de sormak istediğim tüm sorular dışarı çıkma telaşıyla birbirine karışmış ve beni tamamen susturmuştu.

Onun için de aynı şey geçerli miydi? Gerilim dolu sessizlik onu tüketmekle tehdit ediyor gibiydi.

"Sana sormak istediğim o kadar çok şey var ki," diye fısıldadım, "nereden başlayacağımı bilemiyorum."

Birden hareketlendi. Aniden ileri atıldı, yarım adım geri attım ama bu onu geçmek için yeterli değildi. Zaten istediğim de bu değildi. Kolları beni sardı ve kucağına kilitledi.

"Benim de sana sormak istediğim şeyler var," sesi beni tutuşu kadar güçlü ve emindi, "ama daha çok istediğim bir şey var."

Ağzı benimkinden sadece bir nefes uzakta olacak şekilde yaklaştı. Kalbim göğsümün içinde hoplayıp zıplıyordu. Ne demek istediği hakkında iyi bir fikrim vardı ama yine de sordum. "Ne oldu?"

Aramızdaki boşluğu sadece ağızlarımızla değil, bedenlerimizle de kapattı. Dudaklarımızdan göğsümüze kadar onun boyuna bastırıldım ve

dizlerimize kadar. Öpücüğü içimi yaktı ve sonra vücudumu inanılmaz bir şekilde yaktı. Birlikte yaptığımız onca şeyden sonra ilk kez bu şekilde birbirimize bağlanmış olmamız çok tuhaftı. Üzerimde bıraktığı izlerden ya da onu bedenimde nasıl karşıladığımdan daha senaryosuz ve daha samimiydi.

Dili ağzımın içine daldı ve yavaş, baştan çıkarıcı kayışı kan dolaşıma tutku enjekte etti. Ve onunla birlikte doyumsuz bir ihtiyaç geldi, o kadar güçlüydü ki buharlaştım ve bir köle haline geldim. Ayak parmaklarımın üzerine kalkarak ateşli öpüşmemizi derinleştirdim ve saçlarını avuçladım.

Bu, kendisine uyguladığı kısıtlamayı kırdı.

Bir an için hangimizin önden gittiğinden ya da birlikte hareket edip etmediğimizden emin olamadım. Körü körüne çalışma odasına doğru geri geri gitmeye zorlandığımda topuklarımın üzerinde tökezledim. Parmaklarım kot pantolonunun yırtmacını tırmaladığında kontrolümü kaybettiğimi hissettim ama o ikimize de yetecek kadar kontrol sahibiydi. Bileklerimi yakaladı ve arkamda sabitleyerek beni yavaşlattı.

Böylece beni istediği gibi, tüm dikkatimle öpebilecekti. Ağzının içine doğru iç çektim, kendimi kontrol etmekte çaresizce mücadele ettiğim için kontrolü ele almasına minnettardım.

Bileklerimi çaprazladı ve bir elini onların üzerinde tuttu ama diğerini yanağımı okşamak için kaldırdı. Ağzı benimkine doğru hareket etti ve beni hem dudaklarıyla hem de tutuşuyla öpüşmemizin açısını ayarlamaya ikna etti.

Geceyi tatmin olmadan alay edilerek geçirmiştim ama o sanki son iki ayı dudaklarımla alay ederek geçirmiş ve şimdi hakkını alacakmış gibi beni öptü.

Avuç içi çenemin kenarı boyunca aşağı kaydđ, parmakları arkada kaldđ ve eli kıvrılıp boğazımın ortasında durduğunda öpücük sona erdi. Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi ve bu, iplerinin tenimde bıraktığı girintiyi ovuşturmasını anımsattı. Bu kadar yoğun bir şeyden sonra yatıştırılmaya ihtiyacım olduğunu mu düşünüyordu?

Çünkü öpücüğünün üzerimde bıraktığı izi silebileceğini sanıyorsa hayal görüyordu.

Güzel gözleri benimkilere bakarken dipsizdi ve elinde hiçbir gerginlik olmamasına rağmen boğazımı bir tasma gibi sarmıştı. Yüz ifadesindeki güç ateş gibi parlıyordu ve adını bilmesem de *bu* adamı tanıyordum. Onunla aşağıda birçok kez karşılaşmıştım.

Vücudumun acı veren bir zevkle şarkı söylemesini ve ağlamasını sağlayan adamın bir yarısıydı.

Bileklerimi bırakıp şortumun belini çekiştirerek düğmesini açıp fermuarımı indirmeye odaklandığında hâlâ öpücüğünün sarhoşluğunu yaşıyordum. Ve sonra birbirimizin kıyafetlerini çıkarmak ya da en azından yoldan çekmek için çılgınca bir koşuşturmaca başladı. Dik bir tepeden aşağı koşar gibi hareket ediyorduk, ellerimiz momentumumuzun gücüne ayak uydurmak için mücadele ediyordu.

Dizlerinin üzerine çöktü ve külotumu indirdi, ama külot ayak bileklerime düşerken ben de külotumu ve şortumu çıkardım, sonra da dizlerimin üzerinde ona katıldım. Gömleğini çıkarmış, kot pantolonunu da çözmüştü ama kalçalarından aşağı indirmeme fırsat vermemişti. Gömleğimi başımın üzerine çektiğinde durmak zorunda kaldım.

Ağzı benimkini kaptı ve parmakları siyah sütyenimin askılarından birine takıldı, askı aşağı sıyrılıp göğsüm ortaya çıkana kadar çekti. İçimden panikle bir inilti yükseldi. Zaten çok fazla ön sevişme yaşamıştım, daha fazla dayanabileceğimden emin değildim.

Bunu hissetmiş miydi? Kollarıyla beni sardı, kaldırdı ve bacaklarımı kalçalarına doladığımda öne doğru eğilerek beni sırtüstü yatırdı. Pürüzsüz ahşap zemin ateş gibi yanan tenime karşı serindi ama içimdeki cehennemi söndürmeye yetmedi.

Yarı açık sütyenim ve yanık turuncu topuklu ayakkabılarım dışında çıplaktım ve onun açık kot pantolonunu pençeleyerek içine girmeye çalıştım. Ellerimi iç çamaşırının gergin bel bandının altından geçirip ona doladığımda, çoktan sertleşmişti. Sıkıdığı dişlerinin arasından bir zevk tıslaması geldi.

Daha önce adamlara yalvarmadığımı söylemiştim ama şimdi? Çok *yaklaşmıştım*. Dudaklarımın hemen arkasında bir yalvarış kaynıyordu. Ona duyduğum ihtiyaç çok kritikti, sanki görünmeyen bir güç bizi bir araya getiriyordu ve başka seçeneğimiz yoktu.

Kahretsin, aklımı kaçırmıştım ve o da öyleydi, bu yüzden kıyafetlerini kalçalarının üzerinden aşağı itip yolumuzdan çekildiğinde onu durdurmadım. Aslında onu cesaretlendirdim, açığı ayarlamak için kalçalarımı kaldırdım, böylece acil bir itme ile derinlere kayabilirdi.

"Oh, Tanrım," diye rahatlayarak inledim, onun zevkle çıkardığı nefesten daha yüksek sesle. Parmaklarımı başının arkasındaki saçların arasından geçirdim ve hareket etmeye başladığında tutundum.

İnanılmaz bir histi.

Bunu yaptığımız diğer zamanlardan çok farklıydı. Ve bu anlamlıydı çünkü bu, dikkatle tasarlanmış seanslarımızın tam tersiydi. O sahneler kasıtlıydı, her ayrıntısına kadar planlanmıştı, oysa şimdi yaptığımız aceleye getirilmiş ve akılsızcaydı.

Hayır, daha kötüsü.

Düşüncesizceydi.

E'nin hamleleri de öpücükleri kadar talepkârdı ve içime girdikçe çıplak tenim cilalı ahşap zemine çarpıyordu. Ağzı benimkinin üzerinde değilken bile dudakları tenimden ayrılmıyordu. Elmacık kemiğimin üzerinde, boynumun kıvrımında ve göğüslerimde gezindiler. Sanki benim tadıma bayılıyor ve doyamıyordu.

Vücudu benimkine doğru pompalanırken kalçaları bana çarpıyor, ellerim göğsünün ve kollarının kaslarıyla oynuyordu. Israrcı ağzı

keşfettim, ona dokunmaktan zevk aldım.

Onun sıcaklığı altında sıkışıp kaldığım için tenimin terden kayganlaşması hiç zaman almadı. Kot pantolonu kalçalarını kestiği için dizleriyle çekiş yapması zordu, bu yüzden kıvranıp çırpındıkça zeminde ilerledik.

Memnuniyet iniltileri kulağıma doldu ve bir elimi kıkına sıkıştırana kadar tırnaklarımı güçlü sırtında gezdirdim. İçime girerken onun esnekliğini hissetmeyi seviyordum ve tutuşum, ayrıca bacaklarımın onunkine sarılması, çok fazla kaymamı önlemeye yardımcı oldu.

Çünkü aç tam olarak doğruydı.

Merkezimde karıncalanmalar başladı ve kollarımda tüylerim diken diken oldu. Kalbim hızla atmaya başladı. Orgazmımın tüm uyarı işaretleri oradaydı, ama sinir bozucu bir şekilde ulaşamayacağım bir yerde oyalanıyordu. Belki de daha önceki tüm kenarlar vücudumu isteksiz ve savunmacı yapmıştı.

Orgazmımın neden bu kadar zor olduğuna dair başka bir neden göremeyecek kadar çaresiz ve çılgındım.

Seks çok agresifti, ikimizi de yoruyordu ve beni neden uçuşumun kenarına itemediği konusunda kafasının karıştığını hissediyordum. Her şeyi doğru yapmıştı. Kalın ve sertti, ayak parmaklarımın kıvrılmasına ve gözlerimin başımın içine dönmesine neden olması gereken cezalandırıcı bir ritimle içimin derinliklerine doğru itiyordu.

Ve iyi hissetmediğimden değil. Harika hissettirdi.

Ama içime girdiği andan beri harika hissettiriyordu ve bu sürekli yüksek nokta bir plato haline gelmişti.

Bu yüzden dizlerimden birini yukarı çektim ve omzunun üzerinden geçirmeme izin vermesi için onu zorladım. Bu, benim için rahatlık noktasını geçerek daha da derine kaymasına izin verdi ve ben de bu hissi memnuniyetle karşıladım.

Gözleri genişledi ve sonra zevkle kapandı. Yavaşlayıp kendini bana yasladığında, tepkimi dikkatle ölçtü. Ya da belki de kendini dengelemeye ve bunu kalıcı kılmaya çalışıyordu.

"Oh, *evet*," diye inledim.

Onun ağrıyan dolgunluğu platomu kırmaya yetti ve sonunda eşiği geçtim. Aceleyle boşaldım, her yanımda titriyordu ve zevk çılgınlıklarımı yutan bir öpücük bastırdı. Sanki inlemelerimi içmek istiyordu.

O da boşalırken ağızlarımız arasındaki bağlantı hiç kopmadı. Ellerimin altındaki kaslar sertleşerek kayaya dönüştü, sarsılarak durmasını sağladı ve içindeki ritmik titreşimler beni sıcakla doldurdu. Bu hissin verdiği zevkle iç çektim.

Orgazmım kısa sürmüştü ve vücudumdan neredeyse aynı hızla buharlaşmıştı ve üzerimdeki adam hareketsiz kaldığında, déjà vu üzerime çöktü. Sanki

Dün, serbest bırakılmam beni sadece geçici olarak tatmin etmişti. İçimde tatmin olmamış büyük bir parça vardı.

Kendimi eksik hissetmeme neden oldu. Sanki bir semptomu tedavi ediyordum ama altta yatan nedeni tedavi etmiyordum.

Genellikle sonrasında yaptığı gibi ısınmak yerine, gerginlik E'yi sardı ve soğuktu.

"Kahretsin." Ses tonu saf dehşetti. "Biz ... kullanmadık. Unuttum-"

Oh. Bu kadar farklı hissettirmesinin bir başka nedeni de buydu. Prezervatif kullanma konusunda aklımı tamamen yitirmiştim ve o da yitirmişti. Bakışları benim üzerimdeydi ama gözleri odaklanmamıştı ve onu geri getirip rahatlatmak için kolunu sıktım.

"Sorun yok," dedim. "Doğum kontrol hapi kullanıyorum ve güvendedeyim."

Bunu anlaması bir anını aldı ve iç çekerek rahatladı, boynumun kıvrımlarında eridi. "Ben de, yemin ederim." Nabzımın attığı noktaya bir öpücük kondurdu. "Kahretsin," diye fısıldadı, "Bunu yaptığıma inanamıyorum."

Prezervatifi unutmaktan mı bahsediyordu yoksa az önce yaptığımız seksten mi?

"Evet," dedim.

Buzlu sulu kar damarlarımdan sızarak her yerimi üşüttü. Az önce ne halt etmişim ben? Hayır, bu aptalca bir soruydu. Tam olarak ne yaptığımı biliyordum.

Yapmışım. İhanetim Clay'le kurduğum tüm güveni yerle bir edecek ve bu inanılmaz ortaklığı yok edecekti.

Umarım buna değmiştir, dedi acı bir ses kafamın içinde ve bunun acısı o kadar keskindi ki bakışlarımı E'den ayırmak zorunda kaldım. Clay'in kendi elleriyle yaptığından emin olduğum güzel çizim masasının altına kör bir şekilde bakarken E yer değiştirerek yanıma uzandı.

Bana baktığının farkındaydım. Belki de ruh halimi değerlendiriyor ya da ona dönüp utangaç bir gülümseme vermemi umuyordu. Ama hareket etmedim. Hiçbir şey yapamadım çünkü suçluluk duygum beni eziyordu.

Parmakları çenemi hafifçe kavradığında sıcaktı ve dikkatimi tekrar kendisine çekti. İfadesi endişe doluydu ve yüzümdeki ifade onun endişesini daha da derinleştirdi.

Şimdi güven verme sırası ondaydı. "Hey, sorun yok." Sanki beni ısıtmaya çalışıyormuş gibi avucunu kolumda aşağı yukarı kaydırды. "Her şey yoluna girecek, L."

Hoşnutsuzluk dudaklarımı birbirine bastırmama neden oldu. Bu nasıl iyi olacaktı? Hem Clay hem de E ile cinsel bir ilişki içinde olmama rağmen, ortağımın arkasından iş çevirmiştik. Resmen aldatmışım.

E dirseğinin üzerine kalktı ve yüz ifadesi ciddiydi. "Bu senin hatan değildi, benim hatamdı. Neler olduğunu, durumdan nasıl faydalandığımı açıklayacağım."

"Ne?" Neden bahsediyordu?

Kelimeleri bir araya getirmekte zorlandı. "Çok sinirliydim, düşünmeyi bıraktım ve duygularımın beni ele geçirmesine izin verdim. Tek istediğim seninle yalnız kalmak, seninle konuşmaktı." Sesi alçaldı. "Seni öpmek istedim. Sonuçları umurumda bile değildi."

"Hey, ben de bilmiyordum." Kolumdaki eli yavaşlayarak durdu, ben de benimkini onunkinin üzerine koydum. Bunu birlikte yapmıştık ve suç en az onun olduğu kadar benim de suçumdu. "Ne yapacağız şimdi?"

Cevabı hemen geldi. "Ona söyleriz."

Nefesimi yuttum ve başımı salladım ama kafam karmakarışık. Üçümüzün sahip olduğu şeyi seviyordum. Bunu tamir edilemeyecek şekilde mahvetmemiş olma ihtimalim var mıydı? E'nin bana bakışını görünce kendimi kaybolmuş hissettim. Clay'le olan anlaşmamın dışında onunla yattığıma göre ne düşünüyordu? Ortağımı bırakıp onun ortağı olmamı bekler miydi?

Sesim titredi. "Sence nasıl tepki verecek?"

"Bilmiyorum."

"Anlaşmayı bitirecek mi?" Panik kalbimin çarpmasına neden oldu. "Ya seni bir daha göremezsem?"

"Böyle bir şey olmayacak." Kaşları çatıldı. "Clay iyi bir adam. Evet, kızacak ve kızmaya da hakkı var ama ..." İçini çekti. "Bakın, bu işte yeniyim ve suçu başkasına atmaya çalışmıyorum ama onun kuralları bizi başarısızlığa hazırlıyor."

Öyle miydi? Ve ne demek istedi?

"Bu tür şeylerde yeniyim," nasıl tanımlayacağımı bilemiyordum, "grup olayı?" Daha iyi bir kelime buldum. "Dinamik mi?"

Bakışları uzaklaştı. Clay olmasa bile, sanırım ikimiz de onu hala orada hissediyorduk ve E'nin ne açıklayacağı konusunda tereddüt ettiği belliydi.

"Evet, ama aynı zamanda her şey gibi." Sanki karşı koymaktan yorulmuş gibi dikkati tekrar bana yöneldi. "Kız arkadaşlarım oldu. Daha önce birkaç kez kulübe gidip oynadım. Yani bazı sahnelerde oynadım, ama bu?" Parmaklarını benimkilere doladı. Odadaki hava yavaşladı, toz zerrecikleri yerinde asılı kaldı. Sanki tüm dünya durma noktasına gelmişti. "Bunu birden fazla kez yaptığım ilk kişi sensin. Sen ve Clay," dedi sesini dolduran ciddiyetle, "siz ikiniz benim ilk ortaklarımsınız."

"Aman Tanrım. Gerçekten mi?" İçime bir sıcaklık yayıldı ama söylediklerine inanmak zordu. "Ama bu işte çok iyisin."

Gülümsemesi geçiciydi. "Teşekkürler ama bu doğru olsaydı kalmazdım. Biraz kontrol sahibi olurum." Sırt üstü yattı ve pantolonunu çekiştirdi, elleri fermuarını çekiyordu ve göğüs ve kol kaslarında gerginlik vardı. "Kendimi daha iyi kontrol ettiğimi sanıyordum ama bu bir sınavsa, başarısız oldum."

"Öyle mi? Ben de öyle yaptım." Çok tatlıydı ama bir kez daha tüm suçu üstlenmek istemesi de biraz can sıkıcıydı.

Tekrar yan yattı, kolunu bana doladı ve beni sıcak ve dikkat dağıtıcı olan göğsüne doğru çekti. "Onunla konuşacağım," dedi. "Olanları açıklayacağım ve özür dileyeceğim."

"Sanırım onunla konuşacağımızı söylüyorsun. Bu büyük hatayı birlikte yaptık, bu yüzden birlikte özür dileyebiliriz."

Tüm düşüncesizliğime eşlik eden dikkatsiz bir kelimeydi ve o sertleştiğinde kendimi daha da kötü hissettim. Odadaki atmosfer yirmi derece düştü. "Ben-" demek istememiştim.

"Evet, iyi noktaya değindin." Sesindeki incinmişliği örtmek için pek bir şey yapmadı ve kendimi düzeltme çabamı görmezden geldi çünkü olan olmuştu. Kolu kaydı ve odaklanmamış bakışları benimkilerle buluşmadan doğrulup oturdu. "Ona bunun tek seferlik bir şey olduğunu ve bir daha olmayacağını söylersek, belki bunu görmezden gelebilir ve sonra her şey eskisi gibi olabilir."

İkimiz de bunun bir yalan olduğunu biliyorduk ama ona söylemedim.

Gömleğine uzandı ve bir kolunu içeri soktu. "Önce ne söylemek istediğimi düşünmem lazım, o yüzden bir dahaki sefere birlikte olalım."

Elimden kayıp gidiyordu ama bunu nasıl durduracağımı bilmiyordum. Sesim de hissettiklerim kadar zayıftı. "Pekâlâ."

İkimiz de giyinirken tamamen keyifsizdim ve aramızdaki gariplik sessizlik uzadıkça daha da acı verici hale geldi. Bir kez daha, sormak istediğim tüm sorular boğazımı tıkadı ve hiçbir şey çıkmadı.

Son giysilerimi de giydiğimde ve onunla yüzleşmekten başka yapacak bir şey kalmadığında kalbim göğsüme çarptı. Ne yapacağından emin olmadan bana beklenti içinde bakıyordu ama ben de aynı şeyi hissediyordum.

"Gitsem iyi olacak," dedi.

Bir şey söyle, diye kafamın içindeki bir ses bana bağırdı.

 n kapıya doğru ilerledi ve orada bıraktığı çantayı aldı. "Bekle."

Sonunda sesimi buldum. "Bana adını söyle."

Derin bir nefesle omuzları yükseldi. "Sanırım bu gece yeterince kuralı  iğnedik, sence de öyle değil mi?"

Oh, Tanrım. Ellerim yumruk şeklinde gerildi ve sesim kelimeyi söylerken kesildi. "Lütfen."

Yalvarışım gözle görülür bir şekilde içinden geçti, acıyı delip geçti ve altına ulaştı. Sert bir yutkunmayla boğazı düğümlendi. "Ben Travis."

Sonra kapıyı açtı ve başka bir şey söylemeden çıkıp gitti.

ON ALTI

Klinik yarım saat önce kapanmıştı ama Dr. Johnston hâlâ Morpheus ve sahibiyle birlikte üçüncü muayene odasındaydı. Siyah Labrador ameliyattan sonra iyileşme sürecini evde tamamlayacaktı çünkü her şey yolunda gitmişti ve bunun bu kadar uzun sürmesinin nedeninin doktorun Morpheus'un sahibine bazı tavsiyelerde bulunması olduğundan şüpheleniyordum.

Bu, köpeğin midesindeki yabancı bir cismi çıkarmak için yapılan üçüncü ameliyattı. Bugün, metal rondelalarla tamamlanmış bir kemerin parçasıydı ve doktor her birini bulmak için birkaç metre bağırsağı araştırmak zorunda kaldı.

Morpheus iki yaşında tatlı bir çocuktu ama enerjisi çok yüksekti. Eğer her gün egzersiz yapmaya ve babasından daha fazla ilgi görmeye başlamazsa, bu durum devam edecekti ve bir dahaki sefere sonuç farklı olabilirdi.

Gözlerim duvardaki saate kaydı. Grassmere Hayvanat Bahçesi'nden gelen ekip birazdan burada olacaktı ve doktor geldiklerinde onları karşılamak istediğini söylemişti. Umarım işlerini bitiriyordu ve ben de misafirlerimiz erken gelirse araya girip girmemeyi düşünmek zorunda kalmayacaktım.

Ameliyat alanını temizlemeyi bitirmeye çalışırken Cassidy yanımda durdu. Aletleri sterilize ettikten ve temizledikten sonra yapacak çok şey

vardı.

ve Vanderbilt'teki yaz tatilinde tekrar staj yaptığı için minnettarım.

"İyi misin?" diye sordu.

Otoklavın kapısını kapatırken yavaşladım ve döngünün başlaması için düğmeye bastım. "Evet. Neden?"

Omuz silkti. "Bu gece için heyecanlı olacağını düşünmüştüm ama biraz keyifsiz görünüyorsun."

Hayvanat bahçesinden gelen bakım ekibinden bahsediyordu. Heyecanlıydım ama uzun ve yorucu bir gün olmuştu ve henüz bitmemişti. *E-Travis*'le yaptığım şeyden bahsetmiyorum bile - beynim düzeltilmişti, uyanık olduğum her dakika odağımı çalıyordu. Suçluluk duygusu etrafımı sarmış, öpücüğünün verdiği yanık hissini kalıcı hale getirmişti.

Eğer "En Etkili Beceriksiz" ödülü olsaydı, kazanan ilan edileceğimden emindim. Clay'in güvenine ihanet etmiş, sonra da onunla birlikte olmanın bir hata olduğunu söyleyerek Travis'i incitmiştim.

"Sadece yorgunum," diye yalan söyledim, bu da kötü ruh halimi daha da kötüleştirdi. O benim en iyi arkadaşımdı ve ona her şeyi anlatabilmem gerekiyordu. "Tamam, yorgunum çünkü dün gece uyuyamadım. Her şeyi berbat ettim."

"Ne?" Durdu ve gözlerinden endişe aktı. "Ne oldu?" "Clay'den hoşlanıyorum," diye itiraf ettim.

Sanki bu bilinen bir şeymiş gibi kafası karışmış görünüyordu. "Um, onunla yatmıyor musun?"

"Evet, ama aramızda duygulara yer vermediğimiz bir anlaşma var. Sadece seks ve bu çok mükemmel, çünkü ikimizin de istediği bu. Bir erkek arkadaşım olduğunda bana ne olduğunu biliyorsun."

İlgimi nasıl kaybettiğimi ve mesafeyi aşmaya hazır olmadığımı anladı.

"Yani," dedi yavaşça, "seks arkadaşını seviyorsun ve bu bir sorun mu?"

İçimi çektim. "Öyle, çünkü ondan hoşlanıyorum."

Başını salladı, sonunda ne demek istediğimi anlamıştı. "Ve bu kuralları çiğnemektir."

Yıkttığım birçok kuraldan sadece biri.

"Asıl büyük sorun bu bile değil. Her şey harika gidiyordu," derken ses tonum asıktı, "ve sonra gidip her şeyi berbat etmek zorunda kaldım."

Cassidy elleriyle bordo önlüğünün önünü düzeltti. "Ne yaptın sen?"

Kendimi daha fazla tutamadım. "Onun arkasından iş çevirdim ve başka biriyle seks yaptım."

Arkadaşım istese bile daha şaşkın görünemezdi ve ses tonu da kuşkuluydu. "Eğer başka bir erkekle yattıysan, Clay'den hoşlandığından ne kadar eminsin?"

Kaşlarımı çattım. "Karmaşık bir durum."

İlk konuşmamızdaki sözleri bir anda aklıma geldi. *Ben olabildiğince karmaşık bir insanım.*

Ameliyathanenin kapısı açılarak düşüncelerimi böldü ve Dr. Johnston kafasını içeri uzattı. Ellili yaşlarında, kalın gözlüklü ve uzun kâküllü kısa boylu bir kadındı ama gözlerinde dans eden heyecanı gizleyemiyorlardı. "Kamyon yanaşıyor hanımlar."

Cassidy ve ben, diğer doktorlar ve çalışanlarla birlikte onu kliniğin yan girişine kadar takip ettik ve sıcak akşam güneşinin altında misafirlerimizin gelmesini bekledik. Beyaz, plakasız bir ticari kamyon kliniğin boş otoparkına doğru ilerledi ve frenlerinin yumuşak tıslamasıyla durdu.

Bir an için diğer her şeyi unuttum ve işimi ne k a d a r sevdiğimi hatırladım. Eve kürk içinde geldiğim ya da hasta hayvanlardan, numune almaktan ve laboratuvar çalışmalarından dolayı önlüğümde lekeler olduğu kötü günleri bile. Hayvanlar işimi her zaman ilginç kılıyordu ve tedavi ettiğimiz irili ufaklı hasta çeşitliliğini seviyordum. Nashville'deki en büyük kliniklerden biri olmak, çok sayıda özel makineye sahip olduğumuz anlamına geliyordu ve buna bir açık hava MR'ı da dahildi. Bu atlar ve sığırlar için yeterince büyük görüntü teşhis ekipmanıydı.

Ve bugün bir Sumatra kaplanını taramak için kullanılacak.

Sıra halinde takip eden birkaç araba vardı ve onlar park ederken kamyon şoförü ve yolcu arka kapıyı açmaya çalışıyordu. İki kişi vardı.

İçeride bir adam ve bir kadın vardı; ikisi de cebinde hayvanat bahçesi logosu olan koyu gri önlük giyiyordu. Sakinleştirilen kaplanı izlemek için arkaya binmiş olmalılar.

Metal döner kafesin hava akışı için dairesel delikleri vardı, bu yüzden hayvanat bahçesi personeli kafesi kamyonun bagaj kapağından aşağı indirip girişe doğru yuvarlamaya başladığında içindeki turuncuya sadece bir an bakabildim.

"Dr. Eckhart?" Dr. Johnston sorumlu veterineri ararken adama sordu.

Boynunu büktü ve etrafına bakındı. "Arkamızdan geldi. Sanırım hâlâ arabasında."

İvme kaybedecekleri için duramazlardı, ayrıca binaya girmek için bir eğim vardı ve içerideki kaplan en az iki yüz elli kiloydu. Hemen harekete geçtim, ellerimi kafesin arkasına koydum ve itmeye yardım ettim-

"Lilith, burada bekle ve ekibin geri kalanına nereye g i d e c e k l e r i n i göster," dedi Dr.

Johnston söyledi.

Hayal kırıklığı içinde homurdanmak istedim ama bunu beklemeliydim. Kliniğin yüzü haline gelmiştim ve doktorlar mükemmel 'insani becerilerim' için beni övüyorlardı. Ne zaman bir hasta sahibi zorluk çıkarsa, telefona sarılan ya da muayene odasına girip yardımcı olan ben oluyordum.

Ben de geçitte durdum ve herkesin içeri girmesini izledim. MR odası kalabalık olacaktı ve bu da en son girenlerden biri olacağım anlamına geliyordu. Kahretsin, en arkada sıkışıp kalacaktım.

İçimi çektim, döndüm ve stetoskopla süslenmiş bir duvar olan gri kaplı bir sandığa yüzüstü çarptım.

"Oha," dedi adam. Üzerinden sıçradığımda, elleri içgüdüsel olarak yukarı kalktı ve kollarımı kavrayarak beni sabitledi. Keskin nefes alışları kalbimin durmasına neden oldu ve bakışlarımı onunkilere çevirdiğimde tamamen durdu.

"Oh, kahretsin," diye nefes nefese kaldım.

Bana Bay E. olarak tanıtılmıştı. Neden Clay'i düzeltip Dr. E. olduğunu söylememişti? Önlüğüne iliştirilmiş yaka kartında yazıyordu.

Dr. T. Eckhart, DVM.

Düşünceler beynimde saatte milyonlarca mil hızla uuştu ve en aptalca olanı galip geldi. Bok gibi görünüyordum. Sabah yaptığım makyaj çoktan gitmişti. Topuklu ayakkabılar yerine kaymaya dayanıklı lastik ayakkabılar giymiştim. Saçlarımı dağınık bir topuz yapmıştım, dağınıklığa ekstra vurgu yapmıştım.

Ne kadar dikkatli olursam olayım, her gün üzerimde kaka, iş, kusmuk ya da kan oluyordu ... ve bugün her şey tamamdı.

Gerçi o bir veterinerdi, o yüzden belki de anlıyordu. Hiçbir şey görmüyormuş gibi bana baktı, sadece beni gördü. Ve ben çöp gibi görünürken, o inanılmaz derecede iyi görünüyordu. Kendinden emin, seksi ve benim alanımda çalışan ve benimle aynı şeyleri seven bir adam gibi.

Neredeyse konuşamayacak kadar sersemlemiştim, bu yüzden sesim kısık çıktı. "Travis?"

Adını ilk kez benim sesimden duyuyordu ve gözleri yumuşarken, beni tutuşu sıkılaştı. Bunu beni kucağının daha derinlerine çekmesini engellemek için mi yapmıştı?

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama yanında aynı üniformayı giymiş bir kadın belirdi ve bize meraklı bir bakış attı. Beni bırakıp doğruldu ve güneşin altında sıcak olmasına rağmen, dokunuşu gittiğinde hava anında soğudu.

Kadının omzunda onunki gibi bir stetoskop yoktu ve yaka kartında sadece adı yazıyordu, yani muhtemelen benim gibi bir veteriner teknisyeniydi. Ses tonu hafif ve arkadaşçaydı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Evet.

Ama aynı zamanda, hayır.

"Evet." Travis beni tanıştıracakmış gibi elini bana doğru kaldırdı ve hâlâ adımlı bilmediğini fark ederek durakladı. Bakışları gümüş yaka kartıma kaydı ve üzerindeki yazıyı inceledi. "Lilith ve benim ... ortak bir arkadaşımız var."

Bu yetersiz ifade karşısında yüzü hoşnutsuzlukla buruştu. En azından doğruydı, değil mi? Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Kadın aramızdaki gerginlikten habersizdi. Başını salladı ve sabırsızca kliniğe doğru baktı, buraya gelme sebepleri olan işi yapmak istiyordu. Ben de yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve beni ne kadar etkilediğini duymamasını umdum. "Hoş geldiniz. Size MR'ın nerede olduğunu göstereyim, Doktor."

Tahmin ettiğim gibi, odaya girdiğimizde neredeyse hiç yer kalmamıştı. Hayvanat bahçesinden gelen ekibe, kaplanı masanın üzerine kaldırmak için altındaki ped kullanılırken bazı personelimiz yardımcı oldu.

Cassidy'nin yanına sıkıştım ve Travis Dr. Johnston'la konuşurken dikkatim büyük kediye çekildi. Tanrım, çok güzeldi. Canlı siyah çizgileri olan parlak bir turuncu ve sakala benzeyen seçkin bir tüyü vardı. Bu kadar yakın olmak inanılmazdı.

Kaplanın adı Harta'ydı ve son birkaç aydır ara sıra nöbetler geçiriyordu. Salı günü geçirdiği nöbet diğerlerinden farklı değildi, ancak kız kardeşi Eka ile aynı kafesi paylaşıyordu. Eka çok endişeliydi, personel dışı kaplanın kardeşine yardım etmeye ya da onu korumaya çalışırken yanlışlıkla ona zarar verebileceğinden endişe ediyordu.

Bakışlarım sakinleştirilen hayvandan, semptomları ve taramada nelere bakacaklarını tartışan doktor grubuna kaydı. Travis dinledi.

Dr. Johnston konuşurken düşünceliydim ama söylediklerine odaklanamıyordum.

Salı günkü seansımızı acil bir işi olduğu için iptal etmişti. Clay'e bu acil durumun ne olduğunu söylemiş miydi? Çünkü kaplan nöbetleri ilk tahminim olmazdı. Ama -Ah, Tanrım- bu yeni bilgiye katlanmak neredeyse çok zordu. En azından kâğıt üzerinde, Clay bilmeden benim için mükemmel adamı seçmişti.

Ya da belki de bunu bilerek yapmıştı. Travis hakkında bana bir şey söylemeye neden isteksiz olduğuna dair bir katman daha eklendi.

MR çekimi sırasında bana doğru baktı ve beni bakarken yakalayınca bakışlarımı hızla yere indirdim. İki ay önce olsa ona gülümseyerek karşılık verirdim. Artık kendime güvenim kalmadığından değildi. Bakışlarımı ondan ayırmak bir güvenlik önlemiydi. Ona yeterince uzun süre bakarsam ve önlüğünün kaslı vücuduna ne kadar yakıştığını görürsem, dudaklarımı onun dudaklarına değdirmek için verdiğim mücadelede insanları yolumdan çekmem mümkündü.

Neyse ki Harta'nın taraması temiz çıktı. Tümör ya da lezyon yoktu ve Travis diğer doktorlarla görüşükten sonra nöbetleri ilaç tedavisiyle kontrol altına alacaklarını açıkladı.

Olabilecek en iyi sonuç buydu ve yüz ifadesinden anladığım kadarıyla ben de onunla aynı rahatlamayı hissettim. Ekip Harta'yı dönüş yolculuğu için hazırlarken

Hayvanat bahçesinde, dün gece kuralları çiğnediğim adama doğru yavaşça ilerledim.

Klinikteki herkese zaman ayırdıkları ve yardım ettikleri için teşekkür etti ve dikkati benim üzerime yoğunlaştığında başımı hafifçe kapıya doğru uzattım.

"Konuşabilir miyiz?" Sözsüzce sordum.

Yanındaki veteriner teknisyenine döndü. "İzninizle. Hemen döneceğim."

Beni MR odasından çıkarıp yakındaki bir konsültasyon odasına kadar takip ederken nabzım ayaklarımdan çok daha hızlı atıyordu. Neyse ki oda gece için çoktan temizlenmişti. Odadaki diğer her şeyi, iplik yumaklarını kovalayan çizgi film kedileri de dahil olmak üzere, görmezden geldi ve kapıyı arkamızdan kapatıp bizi birbirimize yaklaştıırken yüzünü bana döndü.

"Özür dilerim," diye ağızımdan kaçırdım. "Seninle birlikte olmak bir hata değildi. Öpücüğünü hâlâ hissediyorum ve bu içimi yakıyor."

Gözleri şoktan fal taşı gibi açıldı.

Baraj yıkılmıştı ve şimdi dışarı çıktığına göre, geri kalanı içimden akıyordu. "Clay'den hoşlanıyorum ama senden de hoşlanıyorum ve sahip *olduğumuz* şeyi seviyorum. Sorun şu ki senden hoşlanmaya iznim var mı bilmiyorum ve ondan hoşlanmamam gerektiğini de biliyorum, bu yüzden kafam çok karışık." Kaşlarımı çattım. "Ben böyle değilim. Genelde ne istediğimi bilirim ve ne demek istediğimi söylerim ama bu anlaşmada her şey farklı."

Bu bilgi çok ağır gelmiş gibi omuzlarını geriye çekti ve yüzünü bir şaşkınlık kapladı. "Bekle. Ondan hoşlanmaman mı gerekiyor?"

Nefesimi yuttum. "Yapmamam gerekiyor, romantik olarak. Aşk ya da duygu yok diye anlaştığımız. Bunun sadece cinsel bir ilişki olması gerekiyordu ve bana yaptığımız her şeyi öğreteceğine söz verdi."

Gözlerinde bir umut ışığı gibi bir şey parladı ama emin olamayacağım kadar çabuk kayboldu. "Ama sen ondan romantik olarak hoşlanıyorsun," dedi. "Ve benim için de aynısının geçerli olduğunu mu söylüyorsun?"

Sorusunu cevaptan şüpheleniyormuş gibi sormuştu ve eli bileğimi nazikçe kelepçeleyene kadar ince yaklaşımını fark edemeyecek kadar dikkatim dağılmıştı. Dokunuşu silahsızlandırıcıydı ve ondan çok kendimle konuştum. "Buna izin var mı bilmiyorum."

Benim sesim tüy gibi yumuşaktı ama onunki sert ve kendinden emindi. "O zaman öğrenmeliyiz."

İfadesi içimi yaktı, dün gece bana verdiği öpücüğün etrafındaki boşluğu doldurdu ve bunu yapar yapmaz daha da fazla yer açmak zorunda kaldım çünkü beni kendine doğru çekti ve dudaklarını dudaklarıma indirdi. Ağzı çıkardığım nefesi bastırdı, bu nefes memnuniyet dolu bir iç çekişe dönüştü, çünkü bu öpücük?

Kavurucuydu.

Geri kalan her şey onun ateşinde tutuştu ve yandı.

"Clay'in evi," dedi hava almak için ayağa kalkarken. "Sekiz buçukta. Onunla o zaman konuşabiliriz."

Bu bir sorudan çok bir ricaydı ama benim için sorun değildi. Onun büyüüne o kadar kapılmışım ki, işte olmam ya da nasıl göründüğüm umurumda değildi. Tek istediğim onun öpücüğüydü. "Tamam."

Dili ağzımın içine kayarak benimkini okşadı ve bacaklarımın arasından zevk akmaya başladı. Kısa bir an için benden uzak tutulmasına kızdım ama eli belimdeydi ve öpüşmemizin açısını eğerek yoğunluğunu artırdı ve her şey unutuldu.

"Dr. Eckhart?" diye seslendi kapının arkasından bir kadın sesi.

Bir iğnenin plağın üzerinde sürüklenmesi gibiydi ve bir anda dudakları yok oldu, öpüşmemiz kesildi. Geri çekildi, kapıyı açtı ve bana bir bakış attı.

"Bu gece görüşürüz, Lilith."

Gidişini izlerken yüzüm sıcacıktı ve dudaklarım hâlâ karıncalanıyordu; koridorda insan kalmayana kadar da kıpırdamadım. Ama Cassidy oradaydı, beni bekliyordu ve hızlı bir bakış ona Travis ve ben yalnızken bir şeyler olduğunu söyledi.

Sesi kısık ama şakacıydı. "Bu da neydi şimdi?" Ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Yemin ederim, bu bir tür rekor olmalı."

"Ne?" Ekibin geri kalanının arkasından gidiyorduk ve arabanın tıkırdayan tekerleklerinden bizi duymaları pek mümkün değildi.

"Her zaman sana asılırlar ve o adam seni on saniye gibi bir sürede yalnız yakaladı." Eğlenen bir inançsızlıkla başını salladı. "Seni suçladığımdan değil. Adam *hem* seksi hem de doktor."

"Ve hepimiz bunları ne kadar sevdiğini biliyoruz," diye takıldım, sonra ayıldım. "Onu tanıyorum. Adı Travis ve ... yattığım diğer adam." "Oh, vay canına." Kapıların hemen içinde durdu, bu sırada diğer Grup kamyonu doğru yürümeye devam etti. "Bekle. Birlikte mi *uyudun*? Birden fazla mı yaptın?"

Kafesin yüklenmesini denetleyen ve klinik personeliyle el sıkışan Travis'i bakışlarımla takip ettim. Derin olmayan bir nefes aldım. "Sadece bir kez," dedim, "Clay bizi izlemediği zaman."

Başını bana doğru çevirdi ve çenesi düştü ama ses çıkarmadı. Kabulüm, ağzını duyulabilir bir sesle kapatana kadar garip bir şekilde asılı kaldı.

"Karmaşık olduğunu söylerken şaka yapmıyordun," dedi gözlerini kocaman açarak.

"Hayır, değildim."

Clay ve Travis'le yaşadığım şeyin tam da doğru türden bir karmaşıklık olduğunu düşünmeye başlamıştım.

Saat sekiz buçukta, evimin önündeki taş patikadan aşağı indim ve kapıdan çıktım, yeni bir çift kırmızı bantlı sandalet ve endişe dolu bir kafayla Clay'e doğru ilerledim. Travis onunla sekiz buçukta buluşmamızı söylemişti ama ben söyleyeceklerimi prova ederken Noir'la oynamak için öncesindeki zamanı kullanmayı planlıyordum.

Ama ön kapının kilidini açıp kapıyı ittiğimde, alarm normalde olduğu gibi ötmedi. Oh, Tanrım. Dün Travis'le olanlardan sonra, çıkmadan önce güvenlik sistemini kurmayı unutmuş muydum?

Hayır, bekle. Yapmıştım. Bunu yaptığımı hatırlıyordum, ayrıca Clay'in telefonunda uygulaması vardı. Unutmuş olsaydım, eninde sonunda fark eder ve kendisi silahlandırırды. Mutfakta ışığın yandığını görmeden önce girişte sadece birkaç adım atabilmişim.

Farkındalık içime işledi. Evde biri vardı. "Alo?" Seslendim.

"Buradayım," diye cevap verdi Clay. Ne oluyor be?

Mutfaktaydı, kot pantolon ve polo tişört giymişti, bana yıllar önce lisedeyken ilgi duyduğum tiki çocukları hatırlatıyordu. Ama görünüşünün aksine, bir elinde matkapla eğilmişti ve dolaplarından birinin içindeki sürgülü çekmece üzerinde çalışıyor gibiydi. İçeri girdiğimde matkabı yeni kurulan tezgahın üzerine gümbürtüyle bıraktı, ayağa kalktı ve bana doğru döndü.

İfadesi temkinli ve okunaksızdı.

Hafta ortasındaiken onu görmek şaşırtıcıydı ve dün geri döneceğinden bahsetmemişti. Onu görünce nefesim kesildi. Sadece çok iyi görüldüğü için değil, bunun gerçekten yüz yüze konuşabileceğimiz anlamına geldiğini fark ettiğim için de.

Boğazım endişeden düğümlenmişti. "Evde ne yapıyorsun?"

Uzun bir süre bana baktı ve hiç kıpırdamadan durdu, içimde bir kez daha farkındalık yarattı.

Sonunda konuştu. "Ekibime acil bir durum olduğunu ve birkaç güne ihtiyacım olduğunu söyledim."

Oh. Hayır.

O biliyordu.

YEDİ

Suçluluk duygusu bakışlarımı yere yöneltti ve Clay'in orada bıraktığı matkaba dikkatle baktım.

"Bir çekmece o kadar da acil değil," diye şaka yapmaya çalıştım ama sesim gittikçe güç kaybetti. "Muhtemelen bekleyebilirdi."

"Lilith."

Bunu bana ona bakmamı söylerken kullandığı ses tonuyla söyledi. Bakışlarımı yukarı çektim, onda bulmayı hak ettiğim incinme ya da öfkeden korkuyordum ama yoktu. Yüzü duygusuz bir maske olarak kaldı.

"Çok özür dilerim," diye fısıldadım. Pişmanlık boğazımda kalın bir yumru oluşturmuş, yutkunmamı zorlaştırıyordu. "Travis sana ne zaman söyledi?"

Travis'in adının ağzımdan çıktığını duyunca irkildi. "O yapmadı."

Sanki bana bakmak aniden çok zor gelmişti ve hafifçe dönerek bu hisse karşı gözlerini kırptırdı.

"Sonra-" diye başladım, kafam karışmıştı.

"İkinizi kameralarda gördüm."

Onları tamamen unutmuştum ve-oh, Tanrım-şimdi kendimi *daha da*

Daha da kötüsü. İçimdeki suçluluk duygusunu bastırmak için bir elimi göğsüme götürdüm.

benim aracılığım la. Yaptığımız şeyi duymak yeterince kötüydü. Buna şahit olmak daha da acımasızdı.

"Ne olacağı belli olduğunda izlemeyi bıraktım," diye ekledi sessizce.

"Çok özür dilerim," diye tekrarladım.

Başını salladı ve bakışları bana döndü. İfadesinde nihayet bir duygu vardı ama bu öfke, kıskançlık ya da üzüntü değildi. Utanç gibi görünüyordu.

"Senin hatan değildi Lilith," dedi. "Benim hatamdı."

Onun itirafı da Travis'inkiyle aynı şekilde sarsıcıydı ve biraz da gülünçtü. Neden her iki adam da yaptıklarımın tüm sorumluluğunu üstlenmek istiyordu? "Sen neden bahsediyorsun?"

Bana doğru belli belirsiz bir adım atarak aramızdaki boşluğun bir kısmını kapattı. "Sizi birbirinizden uzak tuttum ve size karşı hissettiklerimde de aynısını yapmaya çalıştım ama kıskandım." Bir adım daha atarak daha da yaklaştı. "Sonra aşırı düzeltme yaptım ve seni ona doğru ittim."

Kalbim tökezledi ve daha hızlı atmaya başladı. Bu doğru muydu? Clay ne kadar meraklı olduğumu biliyordu ve Travis başarısız olmamız için tuzağa düşürölmüş gibi hissettiğini söylemişti.

"Bunun olmasını istediğime kendimi ikna ettim," dedi. "İkinizi birlikte gördüğümde, bunun beni -bilmiyorum- eski halimden kurtaracağını düşündüm."

hissediyorum." Geriye dönüp baktığında bu fikrin aptalca olduğunu düşünüyormuş gibi bir yüz ifadesi takındı. "Ya da belki ne kadar kötü bir şekilde engel olduğumu görürdüm."

Kuru dudaklarımı yaladım, ne diyeceğimi bilemiyordum ama neyse ki sözünü bitirmemişti.

"Bir bakıma ikisini de yaptı." Bir elini kaldırdı ve boynumun arkasını kavrayıp beni yavaşça kendine doğru çekerek sadece bir nefes uzağıma kadar yaklaştırdığında tamamen hareketsiz kaldım. "Ondan hoşlanıyorsun," dedi usulca, "ve bu sorun değil."

Sıkı bir nefes aldım. "Ben de senden hoşlanıyorum. Ve . . . Sahip olduğumuz şeyi *gerçekten* seviyorum." Sesim fısıltıya dönüştü. "Bunu kaybetmekten ve bu duyguların uzun sürmemesinden korkuyorum."

Şaşırmak ya da hayal kırıklığına uğramak yerine, ağzının köşesi memnun ve seksi bir gülümsemeye dönüştü. "Sıkılacağından mı endişeleniyorsun?"

Bunu mümkün değilmiş gibi söylemişti ama ben kendimi tanıyordum. Ne kadar istesem de bu duygu uzun sürmeyecekti. İlişkinin balayı evresini atlatacaktım ve sonra her şey yoluna girmiş gibi hissedecektim.

"Bu hep olur," dedim.

Bana olan tutumu istikrarlı, destekleyici ve güven vericiydi. "Eğer duyguların geçiciyse, sana hatırlatmak isterim ki benim onunla olan anlaşmam da geçici."

Kaşlarımı çattım. "Bu bir tehdit mi?"

"Ne?" Yumuşadı. "Hayır, hayır. Sadece Travis'e karşı hissettiklerinin projem bitmeden ortadan kalkma ihtimalini kastetmiştim. Ya da belki onunla anlaşmamız konusunda fikrimizi değiştiririz. Bu tam olarak planlayabileceğim bir şey değil." Gözleri derinleşti, ciddiyetle doldu. "Sahip olduğumuz şeyi ben de seviyorum Lilith. Bugün eve uçacak ve seni kaybetmemek için bu işi çözmeye çalışacak kadar." Omuzları aniden dikleşti çünkü bu şekilde ifade etmek istememişti. "Sahip olduklarımızı kaybetmeyelim diye," diye düzeltti.

Oh, vay canına. Nefesimi yuttum çünkü itirafı içimde heyecan yarattı.

"Ben Travis değilim," diye devam etti. "Onun sana verebileceği ama benim veremeyeceğim şeyler var, bu yüzden eğer sana engel oluyorsam-"

"Değilsin," dedim aceleyle.

Belki de Travis'in bana Clay'in sunamayacağı şeyler sunabileceği doğrudu, ama bu her iki taraf için de geçerliydi. Clay bana Travis'in yapamayacağı bir deneyim yaşattı, en azından Clay'in yönlendirmesi olmadan.

Rahatlama Clay'in endişesini silip süpürdü. "Tamam. Güzel."

Eğilip dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdiğinde, bir an için aklımdan tüm düşünceler silindi. Ağzı sıcak, dili gürdü ve bu öpücük açıkça senaryolaştırılmış olsa da yine de eridim.

Elleri vücudumun kıvrımlarını okşarken, sanki üzerimde tam bir hakimiyeti varmış gibi hareket eden becerikli ağzı benimkine bastırdı. Öyle değil miydi? Mesela

Noir, ortaklaşa sahiplenildiğimi hissettim. Clay'in hakimiyeti beklediğim gibi değildi. Bazen zorlama değil, ince bir iknaydı. Talepler yerine istekler.

Karşı konulmaz bir şeydi.

Buraya gelip yaptıklarımı itiraf etmekten korkuyordum. Sonunda onun kollarında olmayı, beni öpmesini ve affedilecek bir şey yokmuş gibi davranmasını beklemiyordum.

"Bize kızgın değil misin?"

diye sordum. "Hayır, size

kızgın değilim."

Dokunuşu çok dikkat dağıtıcı olduğu için anlamı neredeyse gözümünden kaçırıyordu ama durakladım. "Peki ya Travis?"

Nefes verdi, isteksizce doğruldu ve bana sert bir bakış attı. "Beni hayal kırıklığına uğrattı."

Onu savunmak zorunda kaldım. "Ama neden ben değil?" "Çünkü onun kendini daha iyi kontrol etmesi gerekiyor."

Bir kaşımı kaldırdım. "Az önce bana bunun olmasını istediğini söylemedin mi?" "Söyledim ama o bir dominant ve onu bundan daha iyi eğittim. O

istediği şeye bu kadar çabuk teslim olmamalıydı."

Şaşkın bir nefes aldım. Travis'i Clay mi eğitmişti? Bu fikir ...

Sıcak.

Aman Tanrım, çok sıcaktı. Nasıl bir şeydi?

Clay bir kez olsun üzerimde yaratabileceği etkiden habersizdi. "Buraya geldiğinde bunu onunla konuşurum." Bakışları sanki beni tekrar öpmeyi düşünüyormuş gibi dudaklarımın üzerinde gezindi. "Bu gece onunla bir zaman ayarlamak için aradığımda, bana bugün işte karşılaştığınızı söyledi."

"Yaptık."

"Nashville büyük bir şehir ama ikiniz de aynı alanda çalıştığınız için bunun gerçekteşme ihtimali olduğunu biliyordum."

"Dr. Eckhart ile yüz yüze gelmek oldukça şaşırtıcıydı" dedim.

Clay de benim ses tonuma uydu. "Ve dün gece gidip gitmediğini sorduğumda evet demen oldukça şaşırtıcıydı."

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Bunun için özür dilerim."

Ciddileşti. "Senden bilgi saklamamalıydım ve artık bunu yapmayacağım. İkimiz de iletişim kurma konusunda daha iyi olmalıyız."

Tam konuşacaktım ki kapı zili çaldı ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Travis erkenciydi.

Clay sakince, "Aşağı in," dedi. "Ben kapıyı açacağım."

Tereddüt ettim. "Seninle birlikte konuşacağımızı söylemiştik."

Girişe açılan kapıya doğru ilerlemeye başladığında bile gözleri üzerimde sabit kaldı. "Her şey yolunda. Bir planım var."

Uzuvlarıma sıcaklık yayıldı. "Tabii ki biliyorsun."

Merdivenlerden yavaşça indim, ön kapıda neler olduğunu duymaya çalıştım ama sessizdi. Travis de Clay'in evde olduğunu görünce benim kadar şaşırmış mıydı? Yoksa Clay ona çoktan söylemiş miydi? Onu mutfakta bulduğumda her şey o kadar hızlı gelişmişti ki, ayrıntıları konuşmaya pek fırsatımız olmamıştı.

Üçümüz arasındaki ilişkinin ne durumda olduğu hâlâ belirsizdi. Clay, Travis'e karşı bir şeyler hissetmemin sorun olmadığını söylemişti ama aynı zamanda beni kıskandığını da söylemişti. Ayrıca, beni kaybetmekten o kadar endişelenmişti ki, iş yerine acil bir durum bildirmiş ve eve koşmuştu.

Her iki adama karşı hissettiklerim her geçen dakika daha da karmaşıklaşıyordu.

Prototip sandalye köşeye çekilmişti ve birlikte oynadığımız ilk seferde kullandığımız katlanır masa yerinde duruyor, bekliyordu. Ona doğru yürüdüm ve elimi üstünde gezdirdim, parmaklarımın yumuşak, pürüzsüz malzemenin üzerinde gezinmesine izin verdim, parmak uçlarım bir dikiş çizgisini takip etti.

Geçen sefer çok fazla hayranlık duyamamıştım ama diğer tüm çalışmaları gibi masa da mükemmeldi. Sahnenin nasıl oynandığını hatırladıkça vücuduma buhar doldu. Bu geceki planı da geçen seferkine benzeyecek miydi?

Merdivenler gıcırdayarak inerken iki çift ayak sesi duyuldu ve ardından Clay ile dalgın bakışlı Travis belirdi.

Merkezimdeki kaslar gerildi. Kulüpteki geceden beri ilk kez aynı odada birlikteydik ve şimdi her şey çok farklıydı. Travis'in bakışları odayı taradı, beni buldu ve odaklandı, bu da kaslarımın daha da sıkışmasına neden oldu.

Adamların ikisi de inanılmaz derecede yakışıklıydı, ama kendi tarzlarında. Travis'in iri cüssesi ve güçlü çene yapısı onu daha çekici kılıyordu. O dergi kapaklarının yakışıklısıydı, Clay ise daha zayıftı. Gözlüklerinin ve gizemli ifadesinin ardında daha fazla gizem vardı.

Kimin daha çekici olduğuna karar vermek imkansızdı.

Clay diğer adama bir bakış atarak, "Konuşmamız gereken bazı şeyler var," dedi. "Bunu bir sahne ile halledebileceğimizi düşündüm."

Nabzım aşırı hızlandı ve bu fıkre o kadar kapılmıştım ki kelimelerimi zorlukla çıkarabiliyordum. "Hepimiz, birlikte mi oynayacağız?"

Derin bir nefes aldı. "Hayır." Yüzünü buruşturdu ve ifadesini değiştirdi. "Tam olarak değil. Her birimiz bire bir seans yaptık ve ikinizi birlikte izlemekten keyif aldım. Bence bu gece rolleri tersine çevirirsek faydalı olabilir."

Odadaki tüm hava çekilmiş ve termostat bir milyon dereceye ayarlanmıştı. Bakışlarım erkekler arasında gidip gelirken kızardığımı hissettim. "Travis'in bizi izlemesini mi istiyorsun?" Bana özel bir insan olduğunu söylemişti ve

Kulüpte benimle fiziksel ilişkiye girmekten çekiniyordu ama Travis'e karşı rahat olduğu belliydi. Ne de olsa onu eğittiğini söylemişti. "Gösteri gibi mi?"

Clay başını salladı ve duruşu sertti. Söyleyeceği her neyse, bunu açıklamaktan huzursuz olduğunu belli ediyordu. "Bence bizi birlikte görmesi onun için iyi olur, ona benim de senin ortağın olduğumu hatırlatır."

Sesi o kadar düzgün ve ölçülüydü ki, ne demek istediğini anlamak imkânsızdı. Bunun Travis için bir ceza olması mı gerekiyordu? Yoksa Clay'in gelişmekte olan üçlümüzde eşit statüyü hak ettiğini kanıtlama çabası mıydı?

"Ve" diye ekledi daha doğrudan, "kendini kontrol etmesi için çalışması iyi olur."

Yeni keşfettiğim itaatkâr yanımla onun azarlayıcı ses tonundan zevk alarak ürperdi ve Travis gözlerini kaçırdı. Ne kendisinden ne de akıl hocasının onu azarlama şeklinden memnun değildi.

"Peki ya sen Travis?" Ben sordum. "Bunu istiyor musun?"

Bu, Clay'in kurallarının resmen ortadan kalkıp kalkmadığını görmek için ilk testti ve Travis'in dikkati bana dönene kadar ortam gergindi. Ellerini beline koydu ve ağırlığını bir tarafa kaydırarak rahat bir duruş sergilemeye çalıştı.

"Evet," dedi. "Eğer özrümü kabul etmesi için gereken buysa."

Bakışlarındaki yoğunluk mutlaktı. Baskın olmak için eğitim almıştı ama Travis'in Tanrı vergisi bir yeteneği olduğu açıktı.

Çünkü zevkten titrememi tutmak zorundaydım. O da bana Clay gibi baktı.

Sanki başka hiçbir yere değil de onun himayesine aitmişim gibi.

Sessizlikte iki adamın da beni beklediği belli olunca çenemi kaldırdım ve Clay'e baktım. "Roller tamamen tersine mi döndü? Sahneyi Travis mi yönetiyor?"

Clay irkildiğini gizlemek için elinden geleni yaptı çünkü bu fikir onu küçümsüyordu. Başkasından emir almazdı ama basit bir nedeni varmış gibi davranıyordu. "Hayır. Ben sahneyi çoktan planladım."

"Hmm." *Ne kadar da uygun, diye* mırıldandım. "Pekâlâ."

Memnun görünüyordu, tezgâhın altına sıkıştırılmış tekerlekli tabureye gitti ve onu çekerek işaret etti. "Travis."

İki adamdan daha uzun olanı yanımdan geçip Clay'e doğru yürürken pek de rahat görünmüyordu. Sanki otururken taburenin son anda yoldan çekilmesini bekliyormuş gibi akıl hocasını izledi ama neyse ki böyle bir şey olmadı.

Travis'in yerleştiğinden emin olan Clay'in dikkati bana yöneldi ve o yaklaşırken nefesimi ciğerlerimde sıkıca tuttum. Arkamda durdu, Travis'in görüşünü engellememeye dikkat ederek elleriyle gömleğimin arka eteğini kavradı ve kaldırmaya başladı.

Kollarımı kaldırdım ve bakışlarım Travis'e sabitlenmişken başımın üzerinden çekmesine izin verdim. Kalçasının üzerinde duran eli yumruk haline gelmişti. Hiç de seksi olmayan basit beyaz bir sütyen giymiştim ve beni birkaç kez çıplak görmüştü ama sanki her seferinde ne kadar iyi görüldüğümle onu şaşırtıyordum. Ellerini kendine saklamakta zorlanıp zorlanmadığını merak etmekten kendimi alamıyordum.

"Özrünü kabul edeceğim," Clay'in elleri belimi sardı ve parmakları pantolonumun düğmelerini yokladı, "sen de benimkini kabul ettiğinde."

Travis ona şüpheli bir bakış attı. "Ne için?"

"Seni uymaya zorladığım kurallar. Onlara sadece ilk seferde ihtiyacımız olacağını düşünmüştüm," derken sesi utançla gölgeleniyordu, "ama bana tüm gücü vermeleri hoşuma gitti. Bu ikiniz için de adil değildi."

Pantolonum çözülmüş ve bacaklarımdan aşağıya inmişti; ben pantolondan çıkarken destek olarak kullanmam için kolunu uzattı. Travis'in bakışları üzerimi örten beyaz ipeğin her santimini izledi.

Clay'in dikkati diğer adam kadar dağınık değildi; beni soymaya niyetliydi. "Sen gelmeden önce Lilith'le biraz konuştuk ve ona sana karşı bir şeyler hissetmesinin sorun olmadığını söyledim."

Şaşkınlık Travis'in gözlerinin açılmasına neden oldu. Konuşmak için dudaklarını araladı ama o sırada sütyenimin kopçası çözüldü ve göğüslerim serbest kaldı. Sütyen yere düşerken

Clay'in sıcak elleri etrafımı sardı ve beni ona doğru eritecek kadar sert bir şekilde sıktı. Travis donmuş bir halde bize bakıyordu.

"Peki sonra bana ne dedin?" Clay'in başı benimkinin yanındaydı ve boynumun bedenimle birleştiği yere bir öpücük bırakmak için eğildi.

Titredim ve nefesim sıkıştı. Travis bir heykel gibi başka bir adamın ellerimi tutuşunu izliyordu ve yüz ifadesinden bunu hem sevdiği hem de nefret ettiği anlaşıyordu.

"Ben de sana karşı bir şeyler hissettiğimi söyledim," diye itiraf ettim.

Clay'in ellerinden biri aşağı doğru hareket etti, parmak uçları gergin karnımın üzerinde gezindi, sonra külotumun üst kısmına kaydı. O inmeye devam ettikçe kalbim daha hızlı atmaya başladı.

"Ve sahip olduğumuz şeyi seviyorum," diye fısıldadım. Parmaklarını bacaklarımın arasında gezdirdi ve ben inledim. "Aman Tanrım, çok hoşuma gitti."

Clay sıcak ve nemli yerlerimi okşarken memnuniyet dolu bir homurtu çıkardı ve bacaklarımdan aşağı tüylerim diken diken oldu. "Evet. Benim de hoşuma gitti."

Travis hipnotize olmuş gibi külotumun içindeki eli izledi ve adem elması kalın bir yutkunmayla sallandı.

"Peki ya sen Travis?" Clay'in ses tonu baştan çıkarıcıydı. "Elimizdekini beğendin mi?"

Soru çifte anlam taşıyordu. Görünüşte anlaşılmayı soruyordu. Ama alttan alta beni kastediyor olabilirdi. Bu

"Biz" derken Travis'le bir çift olduklarını ve beni *birlikte ele* geçirdiklerini kastetmiştim.

Hiç tereddüt etmedi ve kelime sessiz olmasına rağmen bir bomba gibi patladı. "Evet."

İç çamaşırım Clay'in yolundan çekilmek ve belki de diğer adamın bana nasıl dokunduğunu tam olarak görebilen Travis'e bir ödül vermek için kalçalarımın aşağı doğru itildi. Clay'in Travis'in bana yaptıklarını gördüğü onca şeye kıyasla çok hafifti ama bir şekilde aynı derecede yoğunlu. Rol değişimi her şeyi yepyeni hissettiriyordu.

"Güzel," dedi Clay. "Bizim için işe yaradığına göre, düzenlemeyi değiştirelim."

Nefesimi yuttum ve kaşlarım birbirine çarptı. "Nasıl?"

"Travis ve benim eşit ortaklar olabileceğimizi düşünüyordum. Eğer seninle bir sahneyi yönetmek isterse, benim için sorun olmaz." Sanki yeni aklına gelmiş gibi sonuna eklemişti, bundan hiç kuşku olmamasına rağmen. "İzleyebildiğim sürece sorun yok. İster misin?"

Aman Tanrım.

Travis ve ben birlikte "Evet," dedik.

Bu fikir damarlarıma lav pompalandı ve Travis'in yüzündeki arzu dolu ifadeyi izlerken yanacağımdan endişe ettim.

"Ve tabii ki birbirinizle konuşabilirsiniz-" "Onu öpebilir miyim?" Travis aceleyle sordu.

Benimle alay eden el dondu. Onu rahatsız eden şey sözünün kesilmesi miydi, yoksa soru muydu? Clay'in ses tonu ısırtıcıydı. "Dün yaptın, değil mi?"

Travis'in bakışları başka yöne kayd ve boğazını temizledi. "Ve, uh, bu öğleden sonra."

"İznimi alıp almadığınız umurunuzda değil gibi görünüyor."

Arkamda Clay'in bedeninin sıcaklığı kayboldu, beni soğuk ve yalnız bıraktı. Bu bir ceza gibiydi ve ben bunu hak etmişim, değil mi? Travis'le yaptıklarımızdan sonra, öpüşmemiz en çok onu rahatsız etmiş gibi görünüyordu.

"Özür dilerim," dedi Travis. "Bana net sınırlar koydun ama ben yine de istediğimi yaptım."

Clay tezgâha gitti ve orada duran siyah ip bobinini aldı. "Evet. Bu yüzden bu gece kendini kontrol etmen üzerinde çalışacağız." Geri gelip önümde durdu ve sesi alçaldı. "Ellerini birleştir."

Ben uydukça duruşum düzeldi ve iç çamaşırım ayak bileklerime kadar kaydı. İki erkek de giyinikken çıplak olmak tuhaftı ama rahatsız edici değildi. Clay'in bana bakışı ve düzensiz nefes alış verişleriyle omuzlarının inip kalkması da yardımcı oluyordu.

İp bileklerime bağlanmıştı ve Clay'in kalın kordonu bir ileri bir geri geçirirken ne kadar etkili hareket ettiği şaşırtıcı değildi.

Kollarımda kelepçe gibi katmanlar oluşturdu. Tatmin olmuş göründüğünde d ğ mledi ama uzun bir kuyruk bıraktı.

Sesi derin ve emrediciydi ve benim içindi. "D n sana durmam için yalvaracağın kadar çok orgazm yaşatacağımı söylemiştim ama sen anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmedi, değil mi?"

Suçluluk duygum beni rahatsız ediyordu. "Hayır, ben yapmadım."

"Bunun sonuçları olmalı." Karanlık beklenti gözlerini aydınlattı. Planladığı şeyden hoşlanmayabileceğimi ama onun kesinlikle hoşlanacağını söylüyordu. "Masaya yat," diye emretti. "Sırt  st  yat."

Vurgu yapmak için elindeki ipin ucunu çekiştirdi ve beni tutsağımışım gibi kendine doğru çekti. Bana hissettirdiklerinden hoşlanmam yanlış mıydı? Çünkü ben sevdim. Sahne için hazırladığı güzel parçaya doğru yürürken i  çamaşırlarımı yerde bıraktım. Oraya ulaştığımda döndüm ve oturdum, yerime geçerken tenim soğuk deriye karşı sessizce ciyaklıyordu.

Yerleşmeyi bitirmemiştim ki Clay ipin gevşek ucunu masanın ucundaki metal tutamağaya geçirdi ve kollarımı yukarı doğru uzatarak çekti. İp gergindi ve bağlanırken hafifçe titriyordu.

Clay beni masaya oturtmak için Travis'ten yardım isteyebilirdi ama istemedi. Belki kendisi yapmaktan hoşlanıyordu, belki de diğ r adamın kendisini dışarıdan bakan bir yabancı gibi hissetmesini istiyordu. Clay, Travis'in

Florida'dan izlediğinde hiçbir şey hissetmemişti, belki de Travis'in de aynı şeyi yaşamasını istiyordu.

Clay geri çekildi ve bakışları topuklarım dışında çıplak olan vücudumda gezindi ve içimde titreyen ateşi körükledi.

Cezalandırılmayı bekledim.

Hatta bunun için sabırsızlanıyordum çünkü mücadele ettiğim tüm olumsuz duyguları serbest bırakacağından şüpheleniyordum. Suçluluk, utanç... iki erkeğı de istemenin ve bunu öğrenirlerse diğerrinin nasıl hissedeceğı endişesinin yarattığı gerilim.

Tavana bakarken, sonuçlarımın ne şekilde olacağını merak ediyordum. Sopa mı? Meme ucu kelepçesi mi? Clay dönüp odanın diğerr ucuna doğru yürüdü ve ben de başımı kaldırıp gidişini izledim. Adam yaklaşırken Travis de onu inceledi. Artık bir sahne sırasında birbirimizle konuşabilsek de bunu yapmak saygısızlık gibi geliyordu ve Clay'e endişeyle baktı.

Sanki cezamı vermesinin isteneceğinden endişeleniyordu.

Ama Clay'in gideceğı yer Travis değildi. Tezgâhın yanında duran mini buzdolabını açtı ve dondurucu bölmesinden bir kilitli poşet çıkardı. Buzdolabını kapatıp poşeti tezgâhın üzerine koymadan ve deri bir iş eldiveni almadan önce içinde ne olduğına sadece bir an bakabildim.

Torbanın içi buz gibi görünüyordu ama kp şeklinde değildi. Buz saçağı mı?

Çantayı açıp içinden bir şey çıkardığında midem bulandı ve ağzım kurudu. Uzun ve buzlu eker şeklindeydi, bir ucu yuvarlaktı ve onunla ne yapmak istediğine dair aklımda hiçbir şüphe yoktu.

Bu fikrin beni bu kadar tahrik etmesi beni korkuttu.

SEKİZ

Bu fikir Travis'i de tahrik etmiş miydi? Clay'in elindeki buz parçasına baktı ve ağırlığının altında taburenin gıcırdamasına neden olacak şekilde kaydđ.

Clay, muhtemelen parmaklarının çok üşümesini önlemek ve aynı zamanda kavramasına yardımcı olmak için eldiveni taktı. Buz çoktan parlaklaşmıştı, sanki dondurucuda erimeye başlamıştı. Başladığında Travis'in görüşünü engellemek için masanın etrafından uzak tarafa taşıdı.

Kontrolü üzerinde çalışacaklarını söylemişti ve test edilmek üzere olduğu hissine kapıldım.

Clay masanın üzerindeki bana bir bakış attı, bağılı bileklerim başımın üzerindeydi. "Sanırım daha önce sıcaklık oyunu yapmadın."

Sesim kısılmıştı. "Hayır."

Buz salkımını ters çevirdi ve göğsümün üzerinde sallanmaya başladı. "Senden benim için bir şey yapmanı istedim, sen de yapacağını söyledin ama yapmadın. Yani şimdi bir güven sorununuz var."

Buz sarkıtının dibinde bir su damlası oluştu ve serbest kalarak meme uçlarımdan birinin hemen yanına düştü. Soğuktan ve yanımdan aşağı damlarken bıraktığı nemli izden irkildim.

"Özür dilerim," dedim.

Hipnotik bir sesle sordu. "Bana güveniyor musun?"

Gözlerinin içine baktım ve ilk kez gözlük takmamasını diledim. Camların arkasını rahatlıkla görebiliyor olsam da aramızdaki hiçbir şey hoşuma gitmiyordu. Yoğun bakışları o kadar derindi ki sonsuza kadar devam ediyordu.

"Evet," diye nefes aldım. "Sana güveniyorum."

Ona o kadar odaklanmışım ki, yeni bir damla tenime sıçrayıp bu kez hedefine ulaşıp beni irkiltinceye kadar yukarıda asılı duran buzu unutmuşum. Belinden eğilip sertleşmiş meme ucumdaki damlayı yalamadan hemen önce dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

Memnuniyetle iç çektim. Soğuk suyun ardından sıcak dilini hissetmek çok güzeldi.

"Kahretsin," diye soludum, altımdaki masa inleyecek kadar sert bir şekilde sarsıldı.

Ağzıyla dikkatimi dağıtırken, buz sarkıtının soğuk ucunu bacaklarımın arasında gezdirerek buzun sıcak ve hassas klitorisimin üzerinde kaymasını sağladı. Hissettirdiği duygu hemen kayboldu ama geride bıraktığı erimiş su damladı ve derinin üzerinde birikti.

Bunun planlanan şeyin sadece bir ipucu olduğunu bilecek kadar akıllıydım. Benim için sakladıklarının bir tadı. *Bizim için, diye* düzelttim, çünkü Travis'i yakınımda oturmuş sahneyi izlerken görebiliyordum. Nasıl hissettiğini merak ediyordum. Acaba şu anda kenarda durmak yerine başımda durmayı mı diliyordu?

Kıskanıyor muydu?

Buhar zihnimi bulandırdı. Elimde değildi. İçimdeki basit kadın, iki erkeğin onun için kavga etmesi fikrinden heyecan duydu. İnsan olarak kim olduklarını hâlâ çözmeye çalışıyordum ama şimdiden ikisinin de rekabetçi olduğunu söyleyebilirdim.

Belki de Clay tüm dikkatimin onda olmadığını biliyordu, çünkü onu geri almaya kararlı görünüyordu. Eriyen buz karnımın üzerinde geziniyor, desenler çiziyor ve arkasında su izleri bırakıyordu. Bir göğsümün üzerinden geçirip kıvrımından aşağıya, hassas tarafına doğru kaydırıldı ve beni kıvrandırdı.

Düzeltilmesini yumuşak ama kendinden emin bir sesle yaptı. "Kıpırdamadan dur."

Yine de zordu çünkü buz inanılmaz derecede soğuktu ve çok ama çok zevkliydi. Öngörülemeyen yolu beni tahmin etmeye ve kalbimi hızlandırmaya devam etti ve ikinci kez bacaklarımın yarığına doğru kaydırıldığında, zevk ve rahatsızlıkla ürperdim.

Buz kalçamdan aşağı süzülürken avuç içi arkada kaldı ve ıslaklığı etrafa bulaştırdı. Bacağım boyunca bir çizgi çizdi ve sonra kayboldu. Buz parçasını ve eldiveni bir süreliğine kenara bıraktı, böylece ayakkabımın bilek kayışının küçük tokasını açmak için iki elini de kullanabildi.

Topuk yere çarptı ve hemen diğer topuk üzerinde çalışmaya başladı.

Ayakkabıların çıkma hissinin tadını çıkarma şansım olmadı çünkü eldivenleri yeniden taktı, buz topladı ve ayağımın üzerine kazıdı.

Soğuk o kadar şiddetliydi ki irkildim ve bu his bacağımda dondurucu bir şimşek gibi yankılandı. Karnımın derinliklerindeki kasların kasılmasına neden oldu.

Ve Travis'in koltuğunda sarsılmasına neden oldu, ama Clay'in keskin bir bakışı bileklerimdeki iplerden daha güçlüydü ve onun yerinde kalmasını sağladı. Tahmin ettiğim gibi, bu sahne sadece benim için değildi. Travis'i de zorlamak içindi.

"Çok ateşlisin Lilith." Clay'in ses tonu şeytana benziyordu. "Seni sakinleştirebileceğimi düşünüyor musun?"

Kalbim boğazıma fırladı ve buz tenimde, dizimin üzerinde ilerlerken, daha fazla su izi çizerken ve ardında bıraktığı tüyleri görmezden gelirken orada çarptı. Daha önce de buzla birlikte dolaşıp durmuştu ama şimdi bir amaç uğruna hareket ediyordu. Kalçamın üstünden geçti ve doğrudan sıcak ve ağrıyan yerime gitti.

Dişlerimi sıktım ve buz klitorisimin üzerinde okşarken hava bir tıslamayla beni terk etti.

Tepkimi izliyordu ve gözlerinde güç parlıyordu ya da belki de yapmaya hazırlandığı şey onu bu kadar tahrik etmişti.

"Aman Tanrım!" diye bağırdım, tüm vücudum kamburlaşırken, çaresizce bu hislerden kaçmaya çalışıyordum. Buz parçasını içime sokmuştu -sadece bir saniyeliğine- ama acı çok şiddetliydi. O kadar soğuktu ki, yanıyor gibiydim.

Buzu üzerime kaldırdı ve vücut ısım erimeyi hızlandırdığı için vücudumu daha fazla damlayla yıkadı. Dondurucu damlalar tenimi öptü ve boştaki elinin avuç içini tenimde gezdirerek suyu etrafımda döndürdü ve beni okşadı.

Soğuk ve sıcak, acı ve rahatlığın birleşimi bana bir şeyler yapıyordu. Onun kontrolü altına daha da girdim, ne isterse yapmaya hazırdım. Benden orgazm olmadan bir hafta geçirmemi istese, bunu kabul ederdim.

"Hoşuna gitti mi?" Sorusu çoğunlukla retorikti, çünkü cevabı zaten biliyordu. Belki de Travis'in de bildiğinden emin olmak için sormuştu.

"Evet," dedim.

Tanrım, kontrol ondayken çok seksi oluyordu. Memnuniyet dudaklarını bir gülümsemeye dönüştürdü. "O zaman, bunu tekrar yapmamda bir sakınca yok, öyle mi?"

Kalbim hâlâ boğazımda zonkluyordu, bu yüzden başımı salladım.

Buz yanıma bırakıldı ve Clay'in gömleğinin arkasından tutup başının üzerinden çektiirdikten sonra bir kenara atmasını izledim. Basit bir hareketti ama etkisi çok büyüktü. Tırmanma gibi hissettirdi.

İçimde bir gerginlik oluştu.

Sıkı göğsüne baktım ve dokunamadığım için onun yerine ipi ellerimin arasında kavradım. Nefesim sığlaştı, çünkü parmakları

Kalçalarından aşağı sarkan kot pantolonunun çitçıtına kadar. Bakmak için fazla ateşliydi, bu yüzden odağımı Travis'e gelene kadar başka yöne çevirdim.

Bu bir hataydı.

Odadaki hava buharlaştı ve farkındalık ensemde karıncalanmaya başladı. Travis bir kez olsun bana bakmıyordu, dikkati diğer adamdaydı. Clay'in soyunmasını bir gizem açığa çıkmak üzereymiş gibi izledi. Partnerimize ilgiyle ve belki de arzuyla bakıyordu ama bunu kesin olarak söylemek zordu.

Belki de bunu o kadar çok istiyordum ki, sadece hayal ediyordum.

Travis düşündüğü her neyse gözlerini kırıpıştırarak uzaklaştırdı, bakışları bana kaydı ve sonra içindeki şehvetten hiç şüphe kalmadı. Gözlerinde güzel bir mürekkep gibi birikmişti. İçim yanıyordu ve Clay buzu tenime bastırduğında neredeyse tatlı bir rahatlama hissettim.

Daha önceki hareketini tekrarladı ve buz saçağı vücudumdaki hassas yerlerin etrafında bir devre yaptı. Her sinir uyanıktı ve karıncalanıyordu, daha fazlası için, ilgi için, rahatlama için feryat ediyordu.

Buz içime doğru itildi, hareketsiz kalamadığım yakıcı bir soğukla beni içine aldı ve bu sefer daha uzundu. "Kahretsin Clay. *Kahretsin!*"

Soğuk geri çekildiğinde inledim ve bu hissin üzerinde tekrar düşünebildim. Masanın üzerine tırmandı ve bacaklarımın arasına diz çöktü, bir

Bir eli damlayan buzu tutarken, diğeri siyah iç çamaşırının altında gerilen ereksiyonunun etrafında kenetlenmişti.

"Belki," diye takıldı, "seni bu buz yerine aletimle becermemi istersin?"

Tereddüt ettim. Bu hileli bir soru muydu?

Yumruğuyla kendine bir pompa yaptı, sonra eğildi ve başparmağı ve işaret parmağıyla amımı açtı. Böylece buzu klitorisimin hemen üzerinde tutabilecek ve suyun üzerine damlamasına izin verebilecekti. Her dondurucu damlanın etkisi beni irkiltti.

Sesi karanlık ve muzafferdi. "Bana yalvarırsan yaparım."

Vay anasını.

Ona yalvarmadığımı söylemiştim ve bunun kaybedeceğim bir savaş olduğunu bilsem bile ilk içgüdüm savaşmaktı. Başımı sallarken ipi sıkıca kavradım.

Dudaklarında beliren gülümsemeye bakılırsa, bunu ummuştı.

Buz, en pürüzsüz camdan yapılmış gibi süzülerek vücudumun içine girdiğinde keskin bir nefes aldım ama o kadar şiddetli bir acı getirdi ki nefesimi çaldı. Yıllarca topuklu ayakkabı giymek bana acıya karşı rahat olmayı öğretmişti. Uzun süren bir ağrı ya da su toplamasıyla ilgili bir sorunum yoktu. Çoğu zaman fark etmiyordum, bazen de garip bir şekilde zevk veriyordu.

Ama bir anda gelen acı? Ve bembeyazdı? Hazırlıklı değildim.

Ağzımdan panik içinde bir inilti çıktı ve kaçmak için çaresizce masanın üzerinde kıpırdandım, bağlarıma karşı savaştım. Bir seviyede, rahatsızlıkla boğuşan tek kişinin ben olmadığının farkındaydım ama o konuşana kadar buz gibi ateşin dışında bir şeyin var olduğunu hatırlamadım.

Travis'in acil uyarısı güçlüydü ve korkutucuydu. "*Clay.*"

Buzlar çözüldüğünde rahat bir nefes aldım ve Clay'in dikkati ayağa kalkıp tehditkâr bir duruş sergileyen diğer adama yöneldi. Clay'in gözü korkmamıştı, Travis'in sahneyi bölmesinden ve kendisine meydan okumasından da memnun değildi.

"Güven bana," dedi Clay. "Ne yaptığımı biliyorum ve senin aksine bu iş kontrolüm altında."

Sadece sahneyi kastetmediği açıktı - Travis'in dün ve belki de şimdi bile kendini kontrol edemeyişine bir göndermeydi bu. Travis'in başka bir şey söylemesini sabırsızlıkla bekledi ve hiçbir şey gelmeyince odağı tekrar bana kaydı.

Buzla bir tur daha atmayı ya da yalvarmam gerektiğini hatırlatmasını bekliyordum, ama beni tahmin etmeye devam ettirdi, bu kesindi. Clay sanki planları incelemeye hazırlanıyormuş gibi gözlüklerini burnunun üst kısmına doğru itti, buzı bıraktı ve

eldivenini giydi ve sonra ağzını klitorisimin üzerine yerleştirmek için alçaldı. Tatmin olmuş inlemem anında ve durdurulamazdı.

Oh, o iyiydi.

Benden yalvarmamı isteseydi, zaten yeterince güçsüzdüm, bunu yapardım ama uyuşmuş tenime değen sıcak ağzı kendime gelmem için bana zaman verdi. Direnme arzumu yeniden alevlendirdi... özellikle de ödölüm bu olacaksa.

Dili titredikçe ayak parmaklarımın ucuna basmaya başladım ve memnuniyetle başımı yana doğru salladım. Travis hâlâ taburenin yanında ayakta duruyordu, sanki oturacak yer bulamayacak kadar dikkati dağılmıştı ve şimdi içinde kıvrılan şehvet hareket etmesini imkânsız kılıyordu. Geniş omuzları, dişlerini sıktığını gösteren çenesinin kenarındaki kaslar kadar gergindi.

Clay birkaç kez başka bir adamın benimle birlikte olduğunu görmüşü ama bu Travis için bir ilkti ve her ne kadar bundan zevk aldığı belli olsa da, aynı zamanda silahlandırılmış kırılğan bir bomba gibi görünüyordu.

Tek bir yanlış hareketinde kontrolü kaybedecekti.

Bize katılmak için yanıp tutuştuğundan şüpheleniyordum ve siki kalkmaya hazırdı. Kot pantolonunun arkasında kabarmış, bir tarafa doğru muazzam bir şekilde şişmişti. Clay'in dili bacaklarımın arasını zevkle boyarken, puslu gözlerimle ona baktım.

"Siktir," diye homurdandı Travis. "Bu çok seksi."

Sahip olduğum her türlü filtre buz tarafından yakılıp yok edilmişti. "Öyle mi?" Sırtımı kışkırtıcı bir şekilde dikleştirdim, dizlerimi ve göğüslerimi tavana doğru çevirdim. "Onun beni becermesini izlemek hoşuna gidiyor mu?"

Bacaklarımın arasındaki dil tereddüt etti. Clay cevabı duymak istiyordu. "Onun seni sikmesini izlemek istiyorum."

Son bir alaycı yalama ve ardından yarım bir kıkırdama oldu. "İyi deneme ama o ne yapması gerektiğini biliyor." Bunu bana fısıldadığında dünyada daha ikna edici, baştan çıkarıcı bir alay olmadığından emindim. "Yalvar."

Hayır demekten bir nefes uzaktaydım ama fırsat bulamadım.

Travis kalın kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını öne eğdi. "Ya bunu onun için yaptıysam?"

Sorusu odayı kaotik bir enerjiyle doldurdu ve Clay'in zihninin tökezlediğini duyar gibi oldum. Sahneyi planlamıştı ve bu onun bir parçası değildi, ama ... bir itaatkâr yerine bir dominantın yalvardığını duymak? Bu tam bir güç gösterisi olacaktı ve bunu dikkatle düşündü. Böyle bir fırsatı bir daha yakalayabilecek miydi?

Doğruldu, topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu ve yoğun bakışlarını diğer adama çevirdi. "Devam et o zaman."

Travis hareketsiz kaldı. Clay'in teklifini kabul etmesini beklemiyordu ve şimdi ne yapacağını şaşırmıştı. Doğru kelimeleri ararken kollarını iki yana açıp sarkıttı.

"Lütfen." Sesi emin değildi. "Lütfen yap. Onu becerdiğini ve boşalmasını sağladığını görmek istiyorum."

Savunması Clay'den etkilenmemiş bir tepki almasını sağladı. "Bu kadar mı?"

Kaşlarını çattı ve kendini dzelitti. "Lanet olsun, *lütfen* Clay. Sana yalvarıyorum. Onunlayken nasıl olduğunu göster bana." Onu engelleyen her neyse onunla savaşmaktan vazgeçti ve sesi ihtiyaçla kalınlaştı. "Sikinin onun daracık, küçük amcığının içinde kaydığını görmek istiyorum. İnmelerinin onu beceren ben olduğum zamanki gibi olup olmadığını öğrenmek istiyorum."

Yavaş ve şaşkın bir glmsemi Clay'in yüzünü ısıttı. "yle mi?" Bir parmağını iç çamaşının kemerinin altına soktu ve aşağı çekerek ereksiyonunu serbest bıraktı. "Hangi sik? Bu mu?"

Tanrım.

Travis'in gözünü budaktan sakınmayan bakışları sergilenenleri incelemek için aşağı kaydı ve kemiklerim sıvılaşma tehlikesi geçirdi. İki adamda da utangaçlık yoktu, sadece merak vardı.

Travis bir elini dudaklarının üzerinde gezdirdi, belki de elinin altında bir küfür bastırıyordu ama geri çekilmedi. Ben de onu suçlamadım. Clay'in vücudu seks için yaratılmış olmasının yanı sıra hayranlık uyandırmak için de yaratılmıştı.

Travis'in eli üzüldü, kararını verdi ve göğsü derin bir nefesle kalktı. "Evet."

Clay'in muzaffer gülümsemesi adamdan bana doğru kaydı ve kelimelerle sormasa da sabırla aşağıya baktı ve onayımı bekledi.

"Evet," dedim hevesle.

İç çamaşırını daha da aşağı itti ve yolumdan çekildi ve üzerime doğru hareket etti, bir eliyle kendini desteklerken diğer eliyle kendini sabitledi.

Farkına vardığımda içim neredeyse kullandığı buz kadar soğudu.

"Bekle," diye nefes nefese kaldım.

Taşa döndü ve yüzünün her santimini endişe kapladı. "Neyin var?"

"Travis ve ben," diye yutkundum, "dün gece korunmadık." Sesim güçsüzleşti. "Bilmen gerektiğini düşündüm, belki istersin diye..."

Hareket etmedi, gözünü kırpmadı.

"Ne oldu?" "Prezervatif kullanmadık."

Sonunda söylediklerimi işlemeyi bitirdiğinde başını yanında duran adama çevirdi ve hayal kırıklığıyla karışık bir öfke duydu. "Onu hiç düşündün mü?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Travis'in ses tonu şaşırtıcı derecede öfkeliydi. "Onu düşünmeden *edemiyorum*." Sebep o olabilirmiş gibi başımda dikilen adama ters ters baktı. "Bu konuyu daha önce konuşmadığımız için gurur duymuyorum."

Kontrolümü kaybettim ama temizim. Güvendeyim. O da aynısını söyledi. Ayrıca, birkaç ay önce test yaptırdım ve o zamandan beri ilk partnerim o." Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Ama sen bunu zaten biliyorsun, tıpkı benim onun doğum kontrol hapi kullandığını ve ikinizin prezervatif kullanmadığını bildiğim gibi."

"Çünkü bunu hiçbir şey olmadan *önce* konuşmuştuk," diye mırıldandı Clay.

"Evet, sonra sen de bana söyledin, böylece onu riske atmadığımı anladım." Nefes verdi ve vücudunda tuttuğu gerginliği gözle görülür bir şekilde serbest bıraktı. "Sana prezervatif getirmemi ister misin?"

Üzerime eğilen adam zorlandı, ama bu karardan ziyade onun beceriksizliğinden kaynaklanıyor gibiydi. Bir kez daha işler plana göre gitmemiştii ve Clay nasıl ilerleyeceğinden emin görünmüyordu.

Sahneye nasıl geri dönölür.

Bacaklarımı kalçalarına doladım ve onu kendime doğru çekmeye çalıştım. "Biri olmadan da iyiyim."

Odağı tekrar bana kaydii, gözleri seksle karardı ve aniden dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi. Bu beni onun ne düşündüğünden şüphelendirdi. Kafasında tasarladığı yeni plan her neyse, bundan oldukça memnundu.

"*Oh*," diye mırıldandım, horozunun ucu girişime sürtündü ve içeri doğru itmeye başladı.

İçimde derinlere indikçe, odadaki tüm gerginlik azalmaya başladı. Sıcak teni benimkine değdiğinde zevkle inledim ama o sadece ağzını benimkine yapıştırıp alt dudağımı ısırarak kadar uzun kaldı. Onun acımasız, hesaplı öpücüğünü seviyordum. Aramızdaki ateşi körüklüyordu.

Ama sonra doğruldu, böylece sadece birleştığımız yere dokunuyorduk ve beni öpücüğü kadar acımasızca becermeye başladı. Sert, hızlı ve önceden planlanmıştı. Bu benim zevkim için değil, onunki içindi.

Ama bunun bir ceza sikişi olması gerekiyorsa, işe yaramıyordu. Clay'in acımasız darbeleri sinir uçlarımda kıvılcımlar çaktırıyordu ve gözlerimi başımın içine yuvarlamak istememe neden oluyordu. Buz beni uyuşturmuştu, bu yüzden şimdi onun siki sıcak bir dağlama demiri gibi hissettiriyordu.

Tanrım, çok iyi geldi.

Ellerini kalçalarımın kilitleti, beni erimiş buzdan ıslanmış minderli masanın üzerine sabitledi ve vücudunu benimkine doğru kaldırdı. Birkaç saniye içinde ikimiz de nefes nefese kalmıştık ve dudaklarından memnuniyet homurtuları dökülüyordu. Parmakları acıyla tenime batıyor, beni çılgına çeviriyordu.

"Evet," diye inledim.

Bakışlarımı Clay'den ayırmıyordum ama yalnız olmadığımızın da farkındaydım. Travis masaya doğru ince bir adım atmıştı, belki daha yakından görmek için, belki de katılmayı umuyordu. Bu sayede onu kendi gözlerimle görebildim.

Yüzündeki ifadeyi tam olarak seçemesem de hem arzusunu hem de kıskançlığını hissediyordum.

Clay'in beni boşaltmasını istediğini söylemişti ama sonra aklıma bir düşünce geldi. Clay'in şeytani gülümsemesi bir uyarıydı. Travis onun itaatkârı değildi ve bu gece diğer adamın ne istediği umurunda değildi. Ayrıca Travis acıdan çok zevke değer verirdi. Beni orgazma ulaştırmamak ikimizi de cezalandırabilirdi.

Ve dün gece "orgazm yok" testini geçememiştim. Clay'in tekrar denemek istemesi mantıklıydı.

Nefes alış verişi düzensizdi, nabızı boynunda atıyordu ve inlemeleri artmaya başladığında tüm belirtiler ortaya çıkmıştı. Vücudum ihtiyaçla inliyordu. Çok yaklaşmışım ama onun kadar değil ve Clay bitiş çizgisini benden önce geçmeye kararlıydı.

Göğsündeki kaslar esnedi ve gerildi.

Sarsılarak durmadan önce temposu düzensizleşti ve göğsünden yumruk yemiş gibi büyük bir nefes sesi yükseldi.

Boşaldığında siki içimde o kadar derin değildi, ama dışarı çıkıp geri çekilmeden önce hala ince titreşimleri ve sıcaklığı hissedebiliyordum. Arkasına yaslandı, yaptığı işin sonucunu hayranlıkla izliyordu ve dudaklarında daha önceki kendini beğenmiş gülümsemesinin aynısı vardı.

Ben masaya uzanırken iç çamaşırını yukarı çekmişti, bedenim fiziksel olarak soğumuştı ama içimde yarattığı sıcaklık inatla devam ediyordu. Sessiz kalmak için alt dudağımı ısırdım. Bu sahneyi yalvarmadan atlatmıştım. Şimdi başlamaya gerek yoktu.

Masadan indi, buzu etrafında oluşan su birikintisinden kurtardı ve çöp kutusuna doğru yürüdü. Oraya varmak için Travis'in yanından geçmesi gerekti ama adam yoluna çıkınca durdu.

Travis'in ifadesi karanlıktı. "Onu sen boşaltmadın."

"Hayır." Clay dönüp omzunun üzerinden baktı, yüzünde hâlâ aynı esrarengiz gülümseme vardı. "Sen öylesin."

NINETEEN

Travis'in yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ve hemen ardından heyecan geldi. Bu plan en az onun kadar benim de hoşuma gitmişti ama bana doğru hevesli bir adım attığında Clay'in eli kalktı ve Travis'in göğsünün ortasına doğru düzleşerek onu durdurdu.

Adamların etrafındaki her şey yavaşladı.

Clay'in eli Travis'in tişörtünün ön tarafına bastırmıştı ve iki adam da bu temasa hazırlıklı görünmüyordu. Bu dokunuş muhtemelen cinsel amaçlı değildi ama Clay'in parmakları sanki altlarındaki sertleşmiş kasları daha fazla hissetmeye hevesliymiş gibi yayıldı.

Travis'in gözleri irileşti ve derin bir nefes aldı. Clay hiç nefes almıyor gibiydi. Bu kesinlikle planının bir parçası değildi ve tamamen kaybolmuş görünüyordu. Sanki elini çekmek istiyor ama çekemiyordu.

Aralarındaki an şok edici derecede samimiydi, sadece aynı odada bulunarak davetsiz misafirmişim gibi hissettim.

Clay'in sesi alçak ve düzensizdi. "Onu boşalt... ve bunu yapmak için sadece ağzını kullanabilirsin."

Aman Tanrım.

Travis sarsıldı, adamla bakışmasını kesip bana baktı, ben hâlâ masaya bağlı, hareketsiz yatıyordum. Clay içime boşalmıştı ve bacaklarımın arasından yavaşça damladığını hissedebiliyordum.

"Onu benimle paylaşmak mı istiyorsun?" Clay kendine güvenini yeniden bulmuştu ve bu güven her kelimeyle daha da artıyordu. "O zaman *her şeyi* paylaşalım."

Travis bana bakıp az önce ondan ne yapmasını istediğimi düşünürken kalbim göğsümde çarpıyordu. Clay'in amacı diğer adamı aşağılamak gibi görünmüyordu, bu bir testti. Travis bana zevk veren kişi olmayı ne kadar çok istiyordu?

Ve bu ilişkide diğer adamla ne kadar rahattı?

Elini Clay'in göğsünde duran elinin etrafına kapattı ve yüzünde kararlılık dolu bir ifadeyle ilerleyebilmek için elini yavaşça itti.

"Vay anasını," diye soluklandım ve içime bir heyecan yayıldı.

Travis masanın ucuna doğru ilerleyip bakışlarını üzerime dikerken, buz çöp kutusuna düşerken yüksek bir gümbürtü duyuldu. Çok seksi ve heyecan vericiydi, sanki elleri bacaklarıma doğru ilerlerken beni okşuyormuş gibi hissedebiliyordum.

"İstediğin bu mu?" diye sordu. "Onun arkasını temizlememi mi?"

Bunun erkekler için tahrik edici olup olmadığını bilmiyordum, ama benim için? Kesinlikle *evet*. Sadece orgazm olacağım için değil, bunun fikri de ... Bu çok kirli ve

Sıcaktan nefesimi tutamadım. Kalın bir şekilde yutkundum, ona utangaç bir gülümseme verdim ve başımı salladım.

Clay büyülenmiş gibiydi. Sanki olacakların bir saniyesini bile kaçırmak istemiyordu.

Travis bacaklarımı ayırdı, ellerini kalçalarımın altından geçirdi ve içeri girerken bakışlarımı tuttu. Nabzım hızla atıyor, kan kulaklarımda uğulduyordu ve ağzı temas ettiğinde çıkaracağım iniltiyi bekleyerek dudaklarımı birbirine bastırdım.

Uzun, koyu kirpiklerle çerçevelenmiş gözleri kapandı.

Sonra dudakları nemli tenime değdi ve dilinin bir parçasını bana doğru uzattı. Tüy kadar hafif bir dokunuştı ama zevkten sarsıldım. İkinci geçişi daha az çekingendi. Giriş yerimin altından başladı ve klitorisime kadar gitti ve içimde bir ateş fırtınası gibi yükselen ısı toplandı.

"Siktir." Clay'in derin bir takdirle söylediği bu söz odanın sessizliğini delip geçerek dikkatimi ona çekti. Yüzüm sıcaklıkla kızardı. Bir kez daha, bunun onda yarattığı tepkiye hazırlıksız görünüyordu. Ne kadar hoşuna gittiğinin üstesinden gelmişti. Yaptığı masaya bağlanmış bana baktı ve başka bir adamın az önce siktiği amcıkta ziyafet çekmesini izledi.

Travis başlangıçta tereddütlüydü ama şimdi her şeyi kabullenmişti. Dili hassas tenimde taklalar atıyordu ve ben yutkunarak nefes alıyordum. Bu

Clay tüm zemini hazırladığı için beni boşaltması hiç zaman almayacaktı.

Travis sanki eğleniyormuş gibi yumuşak bir memnuniyet sesi çıkardı ve ben de bir an daha iyi dinleyebilmek için gözlerimi kapattım.

Ama gözlerimi kırptırarak açtığımda onunkilerin de açılmış olduğunu gördüm ve ağzı konuşabilecek kadar açıldı. "Hoşuna gitti mi?" Sorusu benim için değildi.

-Diğer adam içindi ve ses tonu günahkârcaydı. "Onun amından senin tadını yalamam hoşuna gidiyor mu?"

Başımı çevirdim, yüzümü kolumun kenarına sıkıştırdım, böylece zevk iniltimi bastırabildim. Edepsiz konuşması çok ateşliydi.

"Evet, biliyorum." Clay yüksek sesle nefes verdi, hâlâ dengesizdi. "Sen seviyor musun?"

Travis, Clay'in az önceki şeytani gülümsemesini yansıttı ve farkındalık üzerime çöktü.

Belki de Clay bu emri Travis'e, onun üzerindeki gücünü göstermek, kuralları çiğneyen dominantı tekrar yerine oturtmak için vermişti. Ama eğer öyleyse, *fevkalade* başarısız olmuştu. Durum tersine dönmüş, güç tersine dönmüştü ve artık her şey Travis'in olmuştu.

Artık sahnenin kontrolü Clay'de değildi ve Travis bunu bilmekle kalmıyor, bundan *zevk alıyordu*. "Bu amı bütün gece yiyebilirim."

Görevini tamamlamaya ve aynı anda hem beni hem de yanımda duran adamı çözmeye kararlı olan dilinin altında kıvrandım. Clay değildi

Kimseye dokunmuyordu ama o da herkes kadar sahnenin bir parçasıydı. Aceleyle aldığı nefes, Travis'in zevk mırıltıları gibi kulaklarımda yankılanıyordu.

Doruk noktam yaklaştıkça bacaklarım titriyor, her saniye daha da yaklaşıyordu. Bileklerimi bir arada tutan iplere karşı zorlandım, bir elimi Travis'in başına koyup onu yerinde tutmak istedim. Tam olarak doğru noktaya odaklanıyor, ancak inlemelerim arttıkça uzaklaşıyor ve beklentimi ortaya çıkarıyordu.

Uçurumun tam kenarında o kadar uzun süre asılı kalmıştım ki daha fazla dayanamadım.

"Lütfen," diye fısıldadım kırık bir nefesle. "Lütfen gelmemi sağla."

Ağzını kaldırdı ve dudakları ıslak bir şekilde kalçalarımın arasından bana sırttı. "Demek yalvarıyor."

Başım masaya çarptı. Gözlerinden güç fişkirirken ona bakmak çok seksiydi. Clay'e de bakamıyordum ama bakmama gerek yoktu. Onu orada ağzı bir karış açık, hoş bir şaşkınlıkla dururken hayal edebiliyordum. Eğer Travis onun çırağıysa, gurur duyuyor olmalıydı.

Travis diğer adamla konuşurken ses tonu hınzırcaydı. "Ne düşünüyorsun?"

Bozuk gülümsemesini duyabiliyordum. "Çok nazikçe sordu."

Travis'in dili klitorisime masaj yaparken gürdü, çok yavaş başlıyor ve kesik kesik nefesime uyacak şekilde hızlanıyordu. Kıvılcımlar titreyen bedenimi sarıyordu.

Bacaklar. Kalbim, yarattığı aciliyete ayak uydurmak için hızla çarpıyordu. Serbest bırakılma ihtiyacı o kadar güçlüydü ki görüşümü tek bir noktaya indirgedi.

Ve sonra zevk patladığında odaklanmamış yıldızlara dönüştü.

Orgazm dünkü gibi değildi. Devam etti, devam etti, *devam etti*. O kadar uzun sürdü ki, bu hissin hiç bitip bitmeyeceğini merak ettim. Tatmin bedenimi ve zihnimi kavradıkça kasılmama ve titrememe neden oldu. Kısıtlamalarım ve kalçalarımın etrafındaki ellere karşı çırpındım.

Travis inanmadığını belli eden yumuşak bir kahkaha attığında hâlâ kendime gelmeye çalışıyordum ama bu çok tatlı bir sestti. Zevkin uzuvlarımdan geçerken ne kadar güçlü olduğuna şahit olmak hoşuna gitmişti ve sonra sanki gördüklerinin gerçek olduğunu onaylamak istercesine diğer adama baktı.

Ya da belki de sahnedeki rolünü onaylamak için Clay'e baktı. Beni bu noktaya getirmek için bir ekip olarak çalışmışlardı, bu yüzden övgüyü paylaşmak istedi. Bu düşünce beni daha da yükseltti. Bu adamların ikisini de bulduğum ve sahip olduğum için nasıl bu kadar şanslı olabildim?

Travis dik durmak için doğruldu, elini ağzına götürdü ve gözlerinde özlemle bana baktı. Bu cinsel bir arzu değildi, farklı türde bir acıydı ve beni tedirgin ediyordu. Şimdi bana bakışı hoşuma gidiyordu ama ya bu uzun sürmezse?

Ya her zaman olduğu gibi bundan da korkmaya başladıysam?

Masanın diğ er ucuna doğru yürüyüp kolumdaki düğümleri çözerek kollarımı indirmeme izin verdiğinde bu düşünceyi bir kenara ittim. Oturmama yardım etti, bileklerimdeki ipleri çözmeye niyetliydi ama elleri benimkilere değince durakladı. Fırsatı g rm   t  ve bo a harcamayacaktı.

Masanın kenarına geldi, yüzümü ellerinin arasına aldı ve bana doğru eğildi. Dudakları dün gece bana verdiğine rakip bir öpücükle dudaklarıma yapı tı. Kimseden izin istememi ti ama Clay'in sessizliği buna izin verdi.

Zaten güçsüz olmasaydım, uzun ve kalıcı öpücük beni g  s zle tirirdi. Tadı minnettarlık gibiydi, sanki bu sahne için bana teşekkür ediyordu. Beynim sisli ve dalgalıydı ve bunun basitliği hoşuma gitmişti.  p  me bittiğinde kıpırdamadan oturdum ve diğ er partnerimin bana bağladığı ipleri çözmesine izin verdim.

Travis gelmemişti. Ona dokunan tek şey Clay'in göğsüne koyduğu eldi. Yine de memnun görünüyordu ve bunu kelimelerle ifade etmese de hepimiz geç olduğunu ve gecenin sona erdiğini hissettik.

Clay kot pantolonunu aldı ve bir bacağını içine soktu, sanki kendi evinde bir yabancı gibi hissediyormu  gibi bizi inceledi. O giyinirken Travis de benim giysilerimi getirdi ve ben onları giyerken o da ipi düzgün bir 8 rakamı şeklinde sararak tezgâhın üzerine koydu.

Masadan inmeme yardım eden Clay oldu ama ayağa kalktığımda beni bırakmak istemedi. Onu kararsız görmek garip bir şekilde güven vericiydi. O da bir insandı, hata yapabilirdi ve hayatının her anını planlamış değildi.

Onun kafa karışıklığına katkıda bulunmak istemedim ama kendime engel olamadım. Ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim ve ağzımı onunkine bastırdım. Öpücük sahip olmak ya da sahiplenmekle ilgili değildi. Beni ne kadar mutlu ettiğini göstermek içindi ve o da aynı şekilde karşılık verince çok heyecanlandım. Bu onun tasarımı değildi ama kucaklaması etrafımda güçlendi ve ben de aramızdaki bağa gömüldüm.

İstediğimden daha erken bitmişti ama Clay sanki aklına bir şey gelmiş ve o anda söylenmesi gerekiyormuş gibi öpüşmeyi kesti.

"Hepimizin şunu anlaması önemli: bu düzenleme şu anda işimize yarasa da," sesi ciddiye, "her an değişebilir." Tam kelimeleri aradı ve onlara ağırlık verdi. "Bu *geçici bir durum*."

Yavaşça nefes verdim. Belki de yardımcı olmak için, Travis'i uzun vadeli olmadığım halde bana aşık olmaktan korumak için söylemişti. Ama aynı zamanda hem kendisine hem de bana fazla bağlanmamam gerektiğini hatırlatmak için bunun geçici olduğunu yinelemiş gibi geldi.

Bu hepimiz için bir uyarı niteliğindeydi.

Dr. Lowe'un evi Clay'inkinden daha büyüktü ve arka bahçesinde bir yeraltı havuzu vardı. Cassidy'nin yirmi birinci yaş günü kutlamalarını başlatmak için seçtiğimiz yer burasıydı ve ben de havuzun kenarındaki şezlonga oturmuş, havuzda oynayan insanları ilgiyle izliyordum.

Asıl plan küçük bir buluşmaydı. Sadece Cassidy, erkek arkadaşı ve liseden birkaç arkadaşı. Ancak Cassidy ile Dr. Lowe'un oğlu Preston arasında ciddi bir arkadaşlık bağı vardı ve ev onun da evi olduğu için rahat barbekü partisi bir havuz partisine dönüşmüştü.

Preston tam bir pislikti ve Cassidy'nin doğum günü kutlamasına ortak olmaya karar vermesine hiç şaşırılmamıştım. Birlikteyken her zaman ilgi odağı olmak zorundaydı ve ayrıldıklarında da bu değişmemişti. Cassidy'nin son bir yıl içinde çok büyüdüğünü ve babasıyla çıkması konusunda daha iyi olmaya başladığını iddia ediyordu.

Ama ikna olmamıştım.

İnsanları gözden geçirdim, isimleri ve kimin kiminle çıktığını hatırlamaya çalıştım. Greg hariç herkesten yaşıyordum ama o da ızgara yapmakla meşgulmüş gibi davranıp havuzundaki oldukça genç insanlarla takılmayacak kadar akıllıydı.

Preston'ı tanıyordum, çünkü onunla daha önce tanışmıştım. Arkadaşı Troy'un adını hatırlamak da kolaydı. Sığlığın kenarında oturmuş, ayakları suyun içinde sallanıyor, diğerlerine katılmanın tam eşiğinde duruyordu.

İki hafta önce sadece Müzik Şehri'nde tutunmaya çalışan bir adamdı, ama geçen hafta internetteki bir yarışmayı kazanmıştı ve şimdi tüm şehir bir sonraki büyük şey olabilecek havuz çocuğu hakkında konuşuyordu.

Bir şey dikkatini çekti çünkü havuzdan çıktı ve aceleyle ızgaranın yanına gitti. Korkunç Judy Malinger'ın evi Greg'in evinin bir tarafındaydı, ama diğer taraftaki komşusu ortaya çıkmış ve onunla derin bir sohbeta dalmıştı. Onunla daha önce bir ya da iki kez karşılaşmıştım. Müzik menajeri idi ve ona gülümsemesine bakılırsa muhtemelen Troy'un da menajeri idi.

Adamın biri şezlongun ucuna çöktü, neredeyse ayaklarımın üzerine oturacaktı ama tam zamanında geri çektim. Sıkı, bronz göğsünden aşağı su damlıyordu ve saçlarını gözlerinden geriye doğru savurarak her yere damlacıklar saçıyordu.

"Merhaba," dedi. "Ben Colin."

Muhtemelen benim yaşımdaydı ya da benden birkaç yaş küçüktü ve sevimliydi ama geniş sırtısına bakılırsa bunun farkındaydı.

"Merhaba, Colin." Kendimi işaret ettim. "Lilith. Ben Cassidy'nin arkadaşayım. Birlikte çalışıyoruz."

"Oh, kim olduğunu biliyorum." Gözleri muziplikle parlıyordu. "Buraya geldikten bir saniye sonra Preston'a seni sordum." Bir ayağını altına sıkıştırarak bana doğru döndü ve duruşu kaygısızdı. Bakışları vücudumda geziniyor, üzerimdeki beyaz tığ işi örtüyü inceliyor ve küçük deliklerden altındakileri görmeye çalışmıyor gibi görünmesini takdir ediyordum. "Neden yüzmüyorsun?"

"İçeri girmek isteyecek kadar ateşli değilim," diye yalan söyledim.

Gülümsemesi kendinden emindi. "Bu konuda sana katılmıyorum."

O kadar abartılıydı ki gülmekten kendimi alamadım. Özgüven seksiydi ve bu adamda fazlasıyla vardı. Birkaç ay önce olsa muhtemelen onu yiyip bitirirdim. Ama şimdi her şey farklıydı. Bu sevimli çocuk, ilişkide olduğum iki erkekle kıyaslanamazdı.

"Sana bir içki daha getireyim mi?" Son otuz dakikadır yanımda duran Miller Lite kutusuna baktı. Cassidy gibi ben de o gün klinikten izin almıştım ama Salı akşamı saat daha altı bile olmamıştı ve bu kadar erken saatte içki içmek tuhaf geliyordu. Ayrıca, daha sert bir likörün

gecenin ilerleyen saatlerinde barlara gittiğimizde gelecekti, bu yüzden o zamana kadar suya geçmek en iyisiydi.

"Böyle iyiyim, teşekkürler."

Colin caymadı. Göğsünden aşağı damlayan suyu sildi ve bunun onu gerçekten rahatsız edip etmediğini ya da dikkatimi kaslarına çekmek için mi yaptığını merak ettim. "Cumartesi günü Troy'un gösterisine gidiyor musun? Stella'nın açılışını yapacak."

"Duydum, ama ben-"

"Benimle gelmek istersen fazladan bir biletim var."

Durakladım, kaşlarımı kaldırdım ve ona gülümsedim. "Doğrudan konuya girdin," dedim. "Bunu takdir ediyorum."

Göz kırptı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Çok düzgün biriydi ve hemen bekâr arkadaşlarım için beynimi kataloglamaya başladım. İlgilenmiyordum ama bu adamın boşa gitmesini de istemiyordum. Birisi onunla eğlenebilirdi.

Ona pişmanlık dolu bir bakış attım. "Teklifin için teşekkürler ama benim bir erkek arkadaşım var."

Elini kalbinin üzerine koydu, sanki onu ölümcül bir şekilde yaralamışım gibi davranıyordu ve ses tonu alaycıydı. "Bir tane daha ister misin?"

Düşünmeden ağızımdan çıkıverdi. "Hayır, zaten iki tane var."

Üç benim için bile biraz fazla."

Gözlerini kırıştırdı ve şaka yapıp yapmadığımı değerlendirdi ve şaka yaptığımı karar vermiş olmalı ki güldü ve omuz silkti.

Bir sıçrama oldu ve üzerimize su yağdı. Troy konuşmasından dönmüş ve eşyalarını toplarken Preston şakacı bir şekilde ona su fırlatmıştı. Colin ve ben çapraz ateşe yakalanmış seyircilerdik.

Preston sığıltıkta durdu ve havuzun yanında parmak arası terliklerini giymekte olan arkadaşına sıırttı.

"Nereye gidiyorsun lan?" Preston sordu ama sanki cevabı biliyor gibiydi. Troy'un ona verdiği tek yanıt alaycı bir gülümsemeydi ve sonra çantasını ve havlusunu taşıyarak çitin yan kapısına doğru gitti.

"Evlat," dedi Colin, "Bayan Graham'ın havuzunu temizlemek için acele ettiği kesin." Ve imalı sözlerini kaçırmadığımdan emin olmak için gözlerini bana dikti.

Sanki bana büyük bir sır veriyormuş gibi bilerek baktı. Hafifçe güldüm ve başımı salladım. Erkeklerin dedikodu yapması bana her zaman komik gelirdi. Çoğu bir bok için sır tutamazdı.

Bu da tabii ki düşüncelerimin Clay ve Travis'e kaymasına neden oldu.

Preston bu kez üzerimize su sıçratırken kasıtlıydı ve soğuk suyla ıslanırken nefesim kesildi. Yüzüme çarptı ve saçlarımı ıslattı. "Ne oluyor lan?"

Benden habersizdi; dikkati Colin'deydi. "Alo?" diye bağırdı arkadaşına. "Neden burada tek başımayım?"

Lanet Preston. Sırılısıklam olmuşum ama umurunda değildi. Hatta fark etmedi bile. Bacaklarımı sandalyeden kaldırdım ve ayağa kalktım, parmaklarımı gözlerimin altına sildim ve muhtemelen makyajımı lekeledim.

"Yeni bir içki alıyorum," diye duyurdum kimseye, yarısı boş, ılık biramı kaparak.

Greg'in evinin bir bodrum katı vardı ve kapının hemen içinde küçük bir banyo bulunuyordu. Klimanın açık olması ve sırılısıklam olmuş örtümle evin içi buz gibiydi ve küçük mutfaktan geçip doğruca banyoya girdim. Işığı açtım ve aynada kendime bakarak hasarı inceledim.

Neyse ki her şey yolundaydı. Maskaram akmıyordu ve göz kalemimin hiçbirisi gözlerimin altına yerleşmemişti.

Bakışlarım sırılısıklam olmuş örtüye kaydı. Sıkıp çıkarmalı mıydım? Ya da belki de normal kıyafetlerimi giyip havuzdan uzak durmak daha mantıklıydı. Geriye dönüp baktığımda, en başta bikinimi giymek aptalcaydı. Havuza asla giremeyeceğimi biliyordum.

Yapamazdım, çünkü sorular olurdu.

İçimi çektim ve örtüyü başımın üzerine çektim, ardından lavabonun üzerindeki yığından bir havlu aldım. Nemli tenimi silerken bir yandan da

yansıması ve kalçamdaki soluk, sararmış mor çürük. Clay'in sert elinin beni masaya yapıştırmasının üzerinden altı gün geçmişti ve ben hâlâ bunun anısını taşıyordum.

Sadece bakmak bile beni tahrik ediyor.

"Banyodaki ışığı kim açık bıraktı?" diye homurdandı bir erkek sesi kendi kendine.

Tepki vermekte yavaş davrandım. Kapıya doğru dönmeyi henüz bitirmiştım ki Greg içeri girdi ve beni görünce kısa bir süre durdu.

"Oh," dedi. "Burada olduğunu bilmiyordum."

Masum bakışları üzerimde gezindi ve morluğumun üzerinde aniden durdu. Elimdeki ıslak kumaşı kaydırdım, izi gizlemek için belimin üzerinde tuttum ve doğal davranmaya çalıştım.

"Üzerime su sıçradı," dedim aptal gibi.

Kısıp sesim ve hızlıca üstümü örtmeye çalışmam durumu daha da kötüleştirdi ve Greg'in yakışıklı yüzü ciddileşerek kalçama doğru başını salladı. "Ne oldu orada?"

"Hiçbir şey." Makul bir yalan bulmak için kendime zaman kazandırarak kuru bir şekilde yutkundum. "İş yerindeki bir muayene masasının kenarına takıldım."

Ses tonunu eşit tuttu, suçlayıcı değildi. "Peki ya bacaklarının arkası?"

Ne?

Döndüm ve aynadan arka tarafımın tamamını görebildiğini fark ettim. İzlerin en kötüsü bikini altımın altında gizliydi, ama kırmızı-mor çizgiler alttan görünüyor ve uyluklarımın arka kısmının üstünden geçiyordu.

Clay dün gece Travis'e kırbaç kullanmasını söylemişti ve kırbacın tatlı acısı cennet gibiydi. Üzerimde bıraktığı güzel desenleri seviyordum ama öğleden sonra mayomu giyene kadar görüneceklerini fark etmemiştim.

"Uh . . ." Bir açıklama bulmak için beynimi zorladım.

Greg mutfağa baktı ve kimseyi göremeyince banyoya doğru adım attı ve kapıyı arkasından kapattı. Bir doktorun alçak ve yatıştırıcı sesiyle konuştu. "Lilith, her şey yolunda mı?"

Utanmamaya çalışarak bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım. "Sorun değil."

"Biri sana zarar mı veriyor?"

Nefes verdim ve başımı salladım. "Hayır, hayır. Öyle bir şey değil." "Cassidy yeni biriyle çıktığını söyledi. Bunu o mu yaptı?"

Yüce Tanrım, itiraf etmek zorunda kalacaktım. Greg bir doktordu, bu da şüpheli istismarı bildirmek için yasal bir yükümlülüğü olduğu anlamına geliyordu. Yine de ona söylemekten nefret ediyordum, çünkü Clay çok özel biriydi ve büyük olasılıkla

Greg kimden bahsettiğimi anlayacaktı. Yaşam tarzımı kimin bildiği umurumda değildi ama Clay'i komşularımızdan birine 'ifşa etmek' istemiyordum.

Yüzüm kızardı ama çenemi kaldırdım ve kendimden emin görünmeye çalıştım. "Kendi rızamla oldu."

"Rızayla," diye tekrarladı.

"Evet."

"Anlıyorum." Endişesi azalmamıştı. "Emin misin? Kimse sana istemediğin bir şeyi yaptırmıyor, değil mi?"

Sıkı bir gülümseme verdim. "Eminim. İnan bana, yaptığımız işi seviyorum."

Yavaşça bir derece gevşedi. "Tamam." Muhtemelen ihtisası sırasında pek çok bok görmüştü, bu yüzden gözlerinde yargılama yoktu. Sadece şartlanmış doktor tepkisi vardı. "Birbirimizi o kadar iyi tanımıyoruz ama konuşacak birine ihtiyacın olursa ya da partnerinle kendini güvende hissetmemeye başlarsan ... bana gelebilirsin. Ben buradayım."

Göğsüm gariplikle gerilmişti ama sıcaklık da vardı. O iyi bir adamdı ve Cassidy'nin onunla birlikte olmasından memnundum. Aralarındaki yaş farkına ve Preston'la yaşadıkları berbat duruma rağmen harika bir çift olmuşlardı.

"Teşekkürler, Greg."

Başını salladı, kapının koluna uzandı ama açmadı. "Umarım ameliyat sırasında ve sonrasında sana iyi bakıyordur."

Belki de öğleden sonra güneşinde çok uzun süre oturmuştum, çünkü bugün ikinci kez düşünmeden konuştum. "Merak etme, öyleler. İçlerinden biri doktor."

YİRMİ

Mayomu değiştirdikten sonra dışarı çıktım ve verandadaki masada Cassidy'nin yanına oturdum. O da benim gibi bu geceki ana etkinliğe hazırlanmak için su içiyordu.

"Biliyorsun," dedi, "eğer bir arkadaşını davet etmek istersen parti otobüsünde bolca yer var." Koyu renk at kuyruğunu sıkılaştırmak için sa tellerini çekti. "Mesela Dr. Eckhart gibi."

Colin trampenden ters takla atıp üzerlerine su sıratınca havuzdaki iki kız kahkahalarla ciyakladı. Buradaki neredeyse herkes eşleşmişti ya da en azından hepsi birbirini tanıyordu. Aralarında tanımadığım eski lise arkadaşlarımla ilgili şakalar ve sohbetler geçiyordu ve şu anda muhtemelen Cassidy'nin en yakın arkadaşı olsam da kendimi yabancı gibi hissetmemek zordu.

Greg vardı ve bütün gece ona yapışmak istemedim. Dışa dönük biriydim ama yaklaşan geceyi düşündüğümde kendimi Clay gibi hissediyordum. Tanımadığım insanların etrafında olmak yorucuydu.

"Travis istese bile," dedim, "Clay'in bu konuda ne hissedeceğini bilmiyorum." Kıskanlıkla ilgili yorumu aklımdan geçti.

Sanki ben aptalmışım gibi söyledi. "Ona sorabilirsin."

O kadar basit olmadığını açıklamak için ağzımı açtım ve hemen kapattım. Mükemmel bir noktaya değinmişti ve iletişim konusunda daha iyi olmamız gerekiyordu. Telefonumu elime aldım ve bir mesaj attım.

Ben: Bu gece arkadaşımın doğum günü için dışarı çıkıyorum ve gidecek insanların çoğunu tanımıyorum. Travis'e gelmesini söylesem sorun olur mu?

Mesajı gönderdim ve nefesimi tutmamaya çalıştım. Clay'le çıkmıyorduk ama Travis'le bu konuyu konuşmamıştık. Clay ayak bağı olmak istemediğini söylemişti ve beni başka bir erkekle paylaşmayı sorun etmezken biriyle takılmama izin vermemesi tuhaf görünüyordu.

Üç nokta ekranımda yanıp söndü ve sonra kayboldu.

Kalbim sıkıştı. Nasıl cevap vereceğini bilemiyordu. Aramızdaki şeyleri daha da mı karmaşıktırmıştım?

Ekranımda yeni bir mesaj belirdi. Clay ve tanımadığım bir numaranın olduğu bir grup mesajıydı.

Travis'i de dahil ediyorum, umarım sorun olmaz. Lilith'in sana sormak istediği bir şey var.

Sandalyemde daha dik oturdum, Cassidy'nin bana bir bakış atmasına yetecek kadar şaşkın ve heyecanlıydım.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet," dedim. Clay'in Travis'le çıkmamla ilgili bir sorunu olsaydı, yapacağı ilk şeyin bana Travis'in numarasını vermek olacağından şüpheliydim.

Selam Travis. Son dakika oldu ama bu gece boş musun?

Arkadaşımın doğum günü için dışarı çıkıyorum ama gideceklerin çoğunu tanımıyorum. Bana katılmak ister misin?

Cevabı için çok beklemem gerekmedi.

Selam. Tabii, ama hala isteyim. Saat kaçta?

Parti otobüsü bizi saat 8'de alacak. Arkadaşımın evi Clay'in evinin hemen aşağısında.

Travis: Parti otobüsü mü?

Bugün arkadaşımın 21. doğum günü. Erkek arkadaşı bir otobüs kiraladı, böylece bar bar gezebileceğiz. Yani... herkes biraz genç olacak.

Clay: AMAN TANRIM. Geri çekilmek için çok geç değil Travis.

Güldüm ve Clay'i konuşmayı okurken hayal ettim, muhtemelen ilk kez Florida'da olduğu için mutluydu, çünkü bu akşam ona kesinlikle cehennem gibi geliyordu.

Travis: LOL. Sorun değil, bana adresi gnder.

Travis bir eli korkulukta, diğesinde bira şişesiyle durmuş, Cassidy'nin kırmızı şişme minderde yalınayak ilerleyişini izliyordu. "Yani amaç onu kusturmak mı?"

Barın sesi yüksekti ama onu duydum ve güldüm, video çekmeye çalışırken telefonumu titrettim. "Yeterince uzun süre açık kalmayacak," dedim. "Ona yaklaşık dört saniye veriyorum."

Ringin ortasındaki erkek çalışan onun mekanik boğanın üstüne çıkmasına yardım etti ve kısa bir sohbetin ardından kontrol paneline doğru yürüdü. İnsanlar yuhaladı ve ringin dört bir yanından onu cesaretlendiren sözler haykırdı. Cassidy'nin yanakları pembeleşmiş ve bir elini havaya kaldırırken gülümsemesi kocaman olmuştu. Dengesini korumasına yardımcı olması gerekiyordu ama boğa henüz hareket bile etmemişti ve Cassidy şimdiden dengesiz görünüyordu.

Yirmi dakika önce içtiğimiz tekilalar onu etkilemişti. Arkadaşımın kafası çok iyiydi.

"Dört saniye cömertlik olabilir," dedi diğ tarafımda korkuluklara yaslanmış duran Greg.

Makineyi kullanan adam, hakkını teslim etmek gerekirse, yavaşça başladı. Boğa yavaşça bir daire çizerek döndü ve yavaşça dalgalanarak kızın harekete alışmasını sağladı. Yumruğunu sıktı ve kendisini izleyen kalabalığa sanki bu kolaymış gibi davranarak gülümsedi.

Ama sonra boğa aniden yön değiştirdi ve hızını artırdı. Cassidy'nin gülümsemesi bir tarafa doğru kaymaya başladığında dondu ve denge için serbest bıraktığı eli, zaten eyerin boynuzuna yapışmış olan diğer eliyle birleşti.

Ayakta kalma savaşını hızla kaybediyordu.

Makine tekrar yön değiştirdi ve onu kırmızı hava yastığının üzerinde bir yığın haline getirdi. Saniyeler içinde ayağa kalktı, bir yandan kontrolsüzce gülerken bir yandan da diğer arkadaşlarından birinin ilk barda kendisine hediye ettiği şatafatlı 'Doğum Günü Kızı' kuşağını düzeltmeye çalışıyordu.

Bu bir randevu değilmiş gibi davranmaya çalışmışım ama Travis süslü cipini garajımın önüne park edip indiğinde ve gülümseyerek göz kırptığında, Clay'le geçirdiğim ilk gecede midemde oluşan garip kelebeklerin aynısını hissettim.

Yani, evet. Bu tamamen bir randevuydu, bu da *ilk* randevumuz olduğu anlamına geliyordu.

Travis de harika görünüyordu. Kısa kollu, düğmeli gömleği beyazdı, üzerinde lacivert noktalar vardı ve koyu renk kot pantolonla eşleştirmişti. Kıyafetleri ne kadar formda olduğunu gösteriyordu ve Greg'in evine giden yolda yürüyüp otobüse bindikten sonra arkadaki kızlardan biri bir arkadaşına fısıldayarak "Kim bu adam?" diye takdirle bağırdı.

Cassidy ringin çıkışına doğru yürürken, Colin bir anda ortaya çıktı ve Travis'in yanındaki boş yeri doldurdu. "Kendisinden epeyce yaşlı olan adama, "Demek sen Lilith'in erkek arkadaşlarından birisin," dedi.

Bunu alaycı bir şekilde söylemişti ama Travis'in ifadesi donuklaştı ve beynim çalışmayı bıraktı. "Uh ..." Ben başladım.

Colin yaptığı şakanın aslında bir şaka olmadığını bilmeden güldü. "Daha önce konuştuğumuzda iki erkek arkadaşı olduğunu söyledi, yani bana yer yok." Alaycı tonunu sürdürdü. "Umarım diğer adam senin için yeni bir şey değildir."

Travis *ilginç* der gibi başını eğdi.

Belki de bu bilgiyi bu kadar özgürce verdiğim için onun da aynı şeyi yapmaya istekli olduğunu düşündü ve gerçekçi tonu bunu yansıtıyordu. "Hayır, değil."

Colin'in gülümsemesi adamın şaka yapmıyor olabileceğini fark etmesiyle asılı kaldı ve bunun ne anlama geldiği kafasında canlanmaya başladı. Yüz ifadesini gerçek bir ilgi doldurdu. "Gerçekten mi?"

Greg'in bir kulağı konuşmamızdaydı ve dönüşün yaklaştığını hissettiğinde bunun önüne geçmek istemiş olmalıydı. "Hey, Colin. Bir sonraki gezintiye kimi çıkaralım? Doğum günü kızına soralım."

Neyse ki Travis'le beni konuşmamız için yalnız bırakarak çocuğu neredeyse sürükleyerek götürdü.

"Onunla konuşurken ağzımdan çıkıverdi," dedim. "Umarım sorun olmaz." "Bana erkek arkadaşım mı diyorsun?" Travis birasını dudaklarına götürdü, bir yudum almadan önce gülümsemesini biraz gizledi. "Benim için sorun değil." Kollarını parmaklıklara dayadı ve yakışıklı yüzünü iyice görebilmem için omzunun üzerinden döndü. "Başka insanlarla görüşmekle ilgilenmiyorum. Sen ve Clay de sanırım çok fazla."

Nefesim kesildi. "Bu senin için garip mi? Ben onunla birlikteyken benimle birlikte olmak?"

"Hoşuma gideceğini düşünmemiştim. Yani, hoşlanmamam gerekiyordu, değil mi? Erkekler paylaşmayı pek sevmezler." Ben ona odaklanırken gürültülü barın sesi azaldı. "Ama umurumda değil Lilith, özellikle de artık kurallar ortadan kalktığına göre. Dedğin gibi. Sahip olduğumuz şeyi gerçekten seviyorum."

"Neden?" Benim kendime göre nedenlerim vardı ama onunkileri de bilmek istiyordum.

Bunu nasıl kelimelere dökeceğini düşünürken bakışları benimkilerden ayrıldı. "Clay ve ben ikimiz de sana zevk verebiliriz ama bunu farklı şekillerde yapıyoruz. O senin ihtiyacın olan şeyleri yapıyor, benim yapabileceğimden emin olmadığım şeyleri -en azından henüz tek başıma-." Odak noktası bana döndü. "Ve acının nasıl bir rahatlama olabileceğini anlıyorum. Beni yanlış anlama, yaptığımız şeyden zevk alıyorum. Bir

sahnedede olduğumuzda g    alışverişini seviyorum, ancak konu acı   ektirmeye geldiğinde hala takıntılarımıla uğraşıyorum.

Acı. Açıkça istediğin bu olsa bile." Dik durmak için kendini düzeltti, birasından bir yudum daha aldı ve ifadesi bulanıklaştı. "Ne zaman acı görsem mücadele ediyorum."

Nefes verdim, kendimi on kilo hafiflemiş hissettim. Bu konuda konuşmak ve anlamak çok iyi hissettirdi. Tüm hayatımızı başkalarına acı çektirmenin kötü bir şey olduğuna inanarak geçirmiştik. Travis'in hâlâ bu yeni gri alanda rahat etmesi gerekiyordu, benim onun neden olduğu acıdan hoşlandığım yerde.

Ve acı çekmenin ne kadar zor olduğunu anlıyordum. Kendileri için konuşamayan bir hayvanın rahatsızlığını hafifletmeye yardımcı olabileceğimi bilmek, işimin en ödüllendirici kısmıydı.

"Bu yüzden mi veteriner oldun?" diye sordum.

"Bu büyük bir parçası, evet." Yumuşadı. "Hani çocukken büyüyünce ne olmak istediğini söylersin ya? İtfaiyeci olacağım, futbolcu olacağım ya da gazi olacağım gibi." Bana orantısız bir gülümseme attı. "Sadece hiç büyümedim." Dalgınca birasının etiketini karıştırdı. "Ve ayrıca, ailem evcil hayvan karşıtıydı."

"Aman Tanrım, benimki de. Clay'le ortaklaşa bir kedi sahibi olmamızın nedeni de bu."

Tereddüt etti. "Ne?"

"Noir?" Bu onun kafasını daha da karıştırdı. "Clay'in smokin kedisi. O ikimizin de."

Cassidy'nin arkadaşlarının mekanik boğadan teker teker düşüşünü izlerken ona hikâyeyi anlattım. Clay'le nasıl tanıştığımızı anlattığımdan beri onu merak ediyordum.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Boş bardağımdaki buzı döndürdüm. "Clay seni 'eğittiğini' söyledi. Nasıl bir şeydi?"

Travis'in kaşları birbirine yaklaştığında, haddimi aşıp aşmadığımı merak ettim ve meraklı sorumu savuşturmak istercesine bir elimi salladım.

"Cevap vermek zorunda değilsin," dedim çabucak. "Clay özel bir adamdır, pek açık sözlü değildir ve ben-"

"O özel biri ama bunun bir nedeni var."

"Evet." Sesimi alçalttım. "Bana ondan bahsetti."

Şaşkınlıkla gözlerinin içine baktı. "Bu iyi o zaman. Buna sevindim. Benimle bu konu hakkında hiç konuşmadı ama durumun onun için gerçekten zor olduğunu biliyorum."

"Bekle." Merak beni yiyip bitirdi. "Eğer bundan hiç bahsetmediyse, nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu kulüpten attırdığı gece ben de oradaydım." Derin bir nefes alarak omuzlarını kaldırdı. "O da sessizce gitmedi. Çıglık attı ve büyük bir olay yarattı, onun hakkında adı, nerede yaşadığı, nerede çalıştığı gibi tüm bu kişisel şeyleri söyledi. Çok kötüydü."

"Aman Tanrım." Bu Clay'in kâbuslarından birinin tamamen gerçekleşmiş hali olmalıydı.

Ve bunu değer verdiği birinin yapması? Korkunçtu.

"O zamanlar onu tanımıyordum ama her şey olup bittiğinde ben de oradaydım. Ne kadar üzgün olduğunu gördüm ve bir yabancı olmasına rağmen iyi olduğundan emin olmak istedim. Bilmiyorum. Tamam." Çünkü Travis Clay'in acı çektiğini görüyordu ve buna tahammül edemiyordu. Yardım etmek zorundaydı. "Ona bir içki ısmarladım ve konuşmaya başladık. Eros'a ilk kez geldiğimi öğrenince buna odaklandı. Sanırım dikkati dağıldığı için mutluydu, ben de tavsiye aldığım için mutluydum."

"Tavsiye mi?"

"Yaşam tarzına girme konusunda. Bir süredir ilgimi çekiyordu ama nereden başlayacağımı bilmiyordum." Açıkça söyledi. "Bu konuda rahatça konuşabileceğim arkadaşlarım da yoktu."

"Yani seni kanatları altına alıp eğitmeyi mi teklif etti?"

"Hayır, ilk başta değil. Bir süre için sadece konuşulacak biriydi. Çoğunlukla mesajlaşırdık. Ortağının yasaklandığı geceden sonra oldukça temkinli davranmaya başladı."

"Anlaşılabilir," dedim.

"Evet. Birkaç ay böyle devam ettikten sonra kulüpte olacağımız geceleri koordine etmeye başladık. Eğer buna uygun bir sahne partneri bulursam, genellikle izliyordu ve daha sonra tartışıyorduk."

Gülümsememeye çalışarak dudaklarımı birbirine bastırdım. "Olay yerini eleştirir gibi mi?"

Travis'in orantısız gülümsemesi o kadar seksiydi ki dik durabilmek için parmaklıklara tutunmak zorunda kaldım. "Bana geri bildirim verdi, evet." Ses tonu sıcaktı. "Ondan çok şey öğrendim ve bunu yapmaktan hoşlanıyordu, bu yüzden bana daha fazlasını göstermeyi teklif ettiğinde, kolay bir evet oldu."

Nabzım daha hızlı atmaya başladı, ilgimi çekmişti. "Hmm," diye mırıldandım. "Bana şu 'daha fazlası'ndan bahset."

Kıkırdadı. "Bir sahnede bir şey kullanacaksam, mesela kırbaç gibi," dün geceki sahnenin anısının zihnimde canlanmasına zaman tanımak için durakladı, "kırbacı tamamen anlamam gerekir. Kuyrukların uçları ortalarına karşı nasıl bir his yaratıyor. Farklı katmanlar yaratmak için ne kadar güç kullanmalı ve vücudun neresine vurmali. Nasıl bir his olduğunu bilmeliyim ki partnerime doğru hızda doğru hisleri verebileyim."

Vay anasını.

Ne dediğini anladığımda nefes alış verişim düzensizleşti. Kırbacın nasıl kullanılacağını anlamak için kendi üzerinde kullanılmasını deneyimlemesi gerekiyordu. "Clay'i azarladın."

Bu fikrin beni ne kadar heyecanlandırıldığını görebiliyordu çünkü gülümsedi ve başını salladı. "O kadar heyecanlanma. Öğretici bir şeydi. Zevki severim, acıyı değil, ayrıca itaatkâr değilim. O zamanlar emin değildim, belki de bir değişim olduğumu düşünüyordum, ama o ilk seans benim için her şeyi açıklığa kavuşturdu."

Yani sahne üstü ve altı olmak arasında rol değiştirmekle ilgilenmiyordu. Tamamen baskındı.

Travis'i Clay'in komutası altında hayal ederken içim içimi yiyordu. Clay farklı aletlerin verebileceği tüm hisleri gösterirken o da zaptedilmiş miydi? Kelepçelerin ısırması? Küreğin acısı?

Bastonun saf ateşi mi?

O kadar tahrik olmuşum ki rahatsız olmuşum ama etkilenmemiş gibi davrandım. "Kaç seans yaptın?"

"İki. İkincisinden sonra uzaklaşmaya başladı." Bakışları bir an için uzaklaştı, sonra bana döndü. "Belki de bana gösterebileceği kadarını gösterdiğini düşündü, ama sonra birdenbire ondan bir telefon aldım." Kurnazca yaklaştı. "O gece kulübe gitmemi çünkü orada olacağını ve tanışmamı istediği birini getireceğini söyledi."

Hatırladıkça nefesim kesildi.

Ama onun tepkisi benimkiyle aynı değildi çünkü yüz ifadesi hoşnutsuzlukla çarpılmıştı. "Bizi tanıştıranı kadar seninle konuşmama izin vermediğini söyledi, ki hatırlarsan ..."

"O yapmadı."

"Hayır. Bu yüzden sahne bittiğinde ve beni gönderdiğinde çok kızmıştım. O gece de bana herhangi bir geri bildirim vermedi. Ne düşüneceğimi bilemedim. Üçümüzün birlikte bu harika deneyimi yaşaması ve

Sonra tekrar olma ihtimali yokmuş gibi davranması. Kafam çok karışmıştı. Bana adını bile söylemedi."

"Çok özel biri olduğu için mi?" Tahmin ettim.

"Evet, bunun bir güven sorunu olduğunu düşünmüştüm." Ruh hali birden aydınlandı. "Ama bir hafta sonra aradı, özür diledi ve durumu açıkladı. Sen yeni bir itaatkârdın, ben de deneyim arayan yeni bir domdum ve o bana rehberlik etmekten zevk alıyordu. Önerdiği bu anlaşmadan hepimiz bir şeyler kazanabilirdik." Gülümsedi. "Bir kez daha, kolay bir evetti."

Bunu söylememem gerektiğini biliyordum, çünkü ondan hoşlanıyordum ve hoşlanmasam daha iyi olurdu. Sanki ilişkimizde bir zaman sınırı varmış ve duygularımı itiraf etmek saatin başlat düğmesine basmak olacakmış gibi hissediyordum. Ama bu kaçınılmazdı. "Evet dediğine sevindim."

Yakınına eğildi, başını aşağı eğerek ağzını benimkinin tam üzerinde gezdirdi. "Ben de."

Öpüşmemiz uzun sürmedi, ama o kadar çok tutku içeriyordu ki, sonrasında vızıldıyordum. O da öyleydi ama onunki daha gerçekçiydi. Bir elim kalçasındaydı ve cebindeki telefonun titrediğini hissettim.

E-postayı kontrol etti ve gözle görülür bir şekilde aydınlandı. "Haberler iyi mi?" diye sordum.

"Evet. Eğitmenlerden biri bana halka kuyruklu lemur hakkında bilgi verdi. Jasmina yirmi iki yaşında, yani ömrünün sonuna yaklaşıyor ve uzun süredir devam eden bir enfeksiyonla mücadele ediyoruz. şimdiye kadar denediğim her şeye direnç gösterdi." Telefonunu cebine koydu ve rahatlamış görünüyordu. "Ama yeni ilaç işe yarıyor gibi görünüyor. Tüm yemeğini yedi ve bugün daha aktif."

"Oh, bu iyi."

Bir anısını hatırlıyormuş gibi gülümsedi. "Ele avuca sığmaz biri. Lemurlarda dişi egemenliği vardır ve Jasmina sürünün reisidir, o yüzden eminim tekrar sergiye çıkmak ve herkesi hizaya sokmak için sabırsızlanıyordur."

"Lemurlar genellikle ne kadar yaşar?"

"Esaret altında mı? Yirmi ila yirmi beş yıl arasında. O zel bir kız ama daha ne kadar iyi bir yaşam kalitesine sahip olacağını bilmiyorum. Onun bu inat enfeksiyonla mücadelesini izlemek çok zor."

"İçimden bir his," dedim usulca, "onunla özellikle yakın olduğunuzu söylüyor."

Gözlerinden *suçluluk* okunuyordu. "Jasmina, hayvanat bahçesindeki ihtisasıma başladığımda ilk hastamdı ve ne derler bilirsiniz. İlk hastanı her zaman hatırlarsın."

Tanrım, bana bakışı. Gülümsedim ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım, alışılmadık ilişkimizde birbirimizin ilkleri olduğumuzu düşünmemeye çalıştım.

"Her neyse," diye devam etti, "bunun eninde sonunda kaybedeceğim bir mücadele olduğunu biliyorum, ama yine de denemeye devam edeceğim."

Uzun bir süre bakışlarımı tuttu ve kalbim yavaşlayarak durdu.

Jasmina'dan mı bahsediyordu yoksa benden mi?

"Lilith!" Cassidy bana doğru o kadar hızlı geldi ki neredeyse bana çarpıyordu. Gözleri cam gibiydi ve kahkahalarla doluydu. "Sırada sen varsın."

"Ne için?"

Bir parmağını yüzüğün ortasına ve onu bekleyen boş eyere doğru salladı.

Travis kıkırdadı ama ben başımı salladım. Ne kadar iyi bir dengeye sahip olduğumu düşünürsem düşüneyim, bir bar dolusu yabancıнын önünde mindere çökmek için hiçbir isteğim yoktu. Düşündüğümde bu biraz komikti. Travis Eros'ta beni becerirken insanların izlemesine izin vermekte hiçbir sorun yaşamamıştım.

Ama bu farklıydı. İnsanlar burada olduğu gibi başarısız olmamı istemiyorlardı.

"Ben pas geçeceğim," dedim.

Ama hayır cevabını kabul etmek istemedi. Sıcak eli bileğimi sardı ama beni girişe doğru çektiğinde yere yapışıp kaldım.

Travis başını salladı ve yüzüne geniş, faydasız bir sırıtma yayıldı. "Bence bunu yapmalısın."

"Önce sen," diye karşılık verdim ona.

Greg Cassidy'nin yanında belirdi ve ona buzlu suya benzeyen bir bardak uzattı. "Sırada Preston var."

"Bunu görmeliyim," dedim ve dikkatimi tekrar ringe çevirdim.

Telefonum bir mesajla titredi. Mesaj Travis'ten geliyordu, Clay ile yaptığımız grup sohbetine gönderilmişti ve birkaç dakika önce boş mekanik boğanın fotoğrafını çekmiş olmalıydı.

Travis: Lilith'in buna bindiğini görmek ister misin?

"Onu akran baskına dahil etme," diye takıldım.

Onu başka bir şeye binerken izlemeyi tercih ederim.

Senin sakin gibi.

Bakışlarımı ekrandan kaldırdım, şok olmuş ve skandala uğramış gibi davrandım.

"Bu çok *ayıp*," diye fısıldadım.

Travis cevabını verirken sırıttı.

Travis: Bunu yapabilirim.

YİRMİ BİR

Grup sohbetimiz aktifti. Travis'le randevumdan bir hafta sonra evli ve muhafazakâr bir politikacının özel mesajlaşmaları internete sızmış ve metresine attığı iğrenç ve grafik mesajlar bize konuşacak çok şey vermişti. Şakayla karışık neden erkeklerimden yazım hatalarıyla dolu azgın mesajlar almadığımı sorarak başlamıştım.

Sanki beni umursamıyorsun bile.

Bu, bir dizi müstehcen mesaja yol açtı ve her erkeğin diğerini geçmeye çalışıp çalışmadığını merak ettim. Konuşma kavurucuydu ve telefonumu eritmemesi bir mucizeydi.

Haftalar geçtikçe rahat bir düzene oturduk.

Hafta içi seanslar Travis tarafından yürütülüyor ve genellikle Clay tarafından planlanıyordu, ama her zaman değil. Sahneler daha önce olduğundan daha fazla ortaklığa dayanıyordu ve aynı şeyin erkeklerin özel olarak yaptıkları planlama seansları için de geçerli olduğundan şüpheleniyordum. Clay'in evde olduğu hafta sonları işler tersine dönüyordu. Travis bazen telefonundan Clay ve beni izliyor, bazen de tezgahın yanında oturup sessizce gözlem yapıyordu.

Yaz sona erdi ve Cassidy okula döndü. Şu anda üniversitede üçüncü sınıf öğrencisi olduğu için o kadar meşguldü ki, çoğunlukla tek tük mesajlar aracılığıyla konuşuyorduk. Bu bana arkadaşına nasıl hissettiğimi ya da midemde büyüyen endişeyi anlatmak için daha az fırsat verdi.

Clay'le, Travis'le ya da her ikisiyle geçirdiğim her gece, yaklaştığını bildiğim uçuruma bir adım daha yaklaştığımı hissediyordum. Daha önce yaşadığım her şeyden iki kat daha riskliydi. Ya içlerinden biri bana aşık olursa? İlişkiden çıkmak zorunda kalırlar mıydı, yoksa her şey biter miydi? Bu istediğim son şeydi.

Bir yetişkin gibi davranmak ve Clay'e söz verdiğim gibi duygularım hakkında konuşmak yerine, bundan kaçındım. Şu anda her şey çok iyi gidiyordu. Endişemi rasyonalize ettim, kendime o köprüye geldiğimde nasıl geçeceğimi bulacağımı söyleyerek zihnimin arka köşesine ittim.

Üçümüz her gün grup sohbeti aracılığıyla konuşuyorduk.

Her zaman sahnelerimizin özeti değildi. Travis'in hayvanat bahçesine sürekli canlı ıstakoz getiren çılgın kadınla ilgili hikayesi gibi her türlü konuyla doluydu. Onları 'kurtarmak' için marketteki bir tanktan satın almış ve hayvanat bahçesinin onlara bakmanın bir yolunu bulması gerektiğini söylemişti.

Ayrıca Clay'in Jacksonville'deki en iyi pizzayı bulmak için hiç bitmeyen arayışı ve Machu Pichu'dan döndüklerinde ailemle yaptığım maraton fotoğraf izleme seansı da vardı.

Eylül ayının son haftasında soğuk algınlığına yakalandım, bu yüzden o akşam erkeklerle olan seansımı ertelemek zorunda kaldım. Ancak gece Noir'ı kontrol etmek için gittiğimde Travis elinde bir paket yemek ve bir filmle çıkageldi - Clay'in yönlendirmesiyle, öyle demişti. Florida'daki ortağımız aynı filmi kendi bilgisayarına yükledi, biz de onunla FaceTime'dan konuşarak birlikte izleyebildik. Noir kucağımda, Travis yanımda ve Clay telefonumun ekranındayken bir battaniyenin altına kıvrıldım.

Harikaydı. Erkekler benimle takılmaktan ve birlikte vakit geçirmekten bodruma indiğimizde olduğu kadar memnun görünüyorlardı.

Bu nasıl oldu?

Partnerlerimden herhangi biri kırbaç ya da kürek kullandığında kırılmadım. Ama bu şefkatli, özenli jest? Beni tamamen kırmakla tehdit ediyordu. Bana hissettirdiklerini kabul etmeyi reddettim. Duygularımı bastırmaktan başka çarem yoktu. Onları ne kadar uzun süre uzak tutarsam, arzuladığım şeye mükemmel bir şekilde uyum sağlamış görünen bu adamlarla o kadar fazla zaman geçirebilirdim.

İhtiyacım olan şeye.

Clay'in evde olduğu bir sonraki hafta sonu, Cumartesi sabahı bana bir mesaj gönderdi.

**Bu akşam için yemek rezervasyonum var. Akşam 6'da,
benim evimde buluşalım.**

Durakladım. Mesajı grup metnine göndermemişti, sadece bana göndermişti. Bu bir randevu muydu? Ve eğer öyleyse ... Travis ne olacaktı? Ona söylememiz gerekmiyor muydu?

Ne giyeceğime karar vermem çok uzun sürdü. Sonunda siyah çapraz bir bluz, bir çift süper dar kot pantolon ve nude topuklu ayakkabılar tercih ettim. Saat altıya çeyrek kala, onu görmek için daha fazla bekleyemedim. Taş patikadan kapıya doğru koştum ve sonra araba yolumdan geçerek Clay'in ön kapısına doğru ilerledim.

Kapının zilini çaldım, bu biraz komikti çünkü aylardır onun evine girmeme izin veriyordum, ama haber vermeden içeri dalmak garip geldi.

Kapıyı açıp gelmemi işaret ettikten sonra "Merhaba," dedi.
içinde.

Beni tepeden tırnağa inceledi ve gördüklerinden açıkça hoşlandı. Benim için de aynısı. Normalden daha iyi giyinmişti, kot pantolon ve tişört yerine hafif bir kazak ve pantolon giymişti.

"Merhaba." Yanağına bir öpücük kondurarak onu şaşırttım, bunu onu öpmek için yanıp tutuştuğumdan değil de sadece arkadaşça bir davranışmış gibi yapabilecek kadar hızlıydım. "Az mı giyinmişim?"

"Hayır, sen iyisin." Kapıyı arkamdan kapattı ama elini kapı kolundan çekmedi, aniden bir düşünceyle dikkati dağıldı. "Senin için bir şeyim var

Yine de."

"Öyle mi?" Onu evin derinliklerine kadar takip ettim.

"Bekle, ben alırım." Ben oturma odasında kalırken o yatak odasında kayboldu. Televizyon açıktı ve ekranda parlak turuncu bir ahtapot yüzüyor, ardından bir kadın kameraya bu türün ne kadar akıllı olduğunu anlatıyordu.

Tekrar ortaya çıktığında, ona şüpheli bir gülümseme verdim. "Animal Planet'i mi izliyorsun?"

Bakışları şu anda Georgia Akvaryumu ile ilgili belgeselin gösterildiği televizyona kaydı ve ... utanmış mıydı? Ses tonu savunmaya yönelikti. "Noir için açmıştım."

Eğer bu doğruysa, çok tatlıydı, ama Clay telaşlıydı. Bu da bana başka bir şeyler olduğunu söylüyordu. "Onunla ilgileniyor mu?" Etrafta siyah beyaz kedimizi aradım ama bulamadım. "Nerede o?"

Tek bir nefes için donup kaldı ve sonra pes etti. "Tamam, kendim için açtım." Omuzlarını geriye attı ve bakışlarımla yüz yüze geldi. "Sen ve Travis'in pek çok ortak noktası var. Biraz aptalca ama belki ayak uydurabilirim diye düşündüm."

Oh, vay canına. Yine o kelekler vardı, midemde çırpınıyor ve beni arzudan zayıf düşürüyordu. "Aptalca değil."

Hayır, *romantikti*. Bizim içinde olduğumuz şeyin içinde olmak istedi.

Dikkatimi başka yöne çekmeye çalıştı ve aldığı kutuyu uzattı. Orta büyüklükte, kare şeklindeydi ve gümüş kâğıda sarılmıştı, gümüş saten bir fiyonkla tamamlanmıştı.

Aklımdan Ekim ayı olduğunu ve doğum gününe daha birkaç ay olduğunu geçirdim. "Bana hediye aldın mı?"

Omuz silkti. "Hediye paketi yapmayı teklif ettiler."

Kutuyu aldım, kafam tamamen karışmıştı. "Bu ne için?"

"Çünkü benim için güzel şeyler yapıyorsun. Ben de iyiliğinin karşılığını vermek istedim."

O yokken ev işlerine nasıl yardım ettiğimi mi kastediyordu? "Mektuplarını getirmek önemli bir şey değil. Bunu yapmaktan mutluyum."

Belli ki açmamı bekliyordu ve ben de içinde ne olduğunu merak ediyordum, bu yüzden kanepeye oturdum ve işe koyuldum. Ambalaj kâğıdı kalındı, bu da bunun kibar bir 'teşekkür ederim' hediyesinden daha fazlası olduğuna dair ilk ipucum olmalıydı.

Kâğıdı geri sıyırdım ve kutunun üstündeki tanınabilir logo görüldüğünde ellerim hareketsiz kaldı. Ben de aynı şekilde söyledim, *sen söylemedin*. "Clay."

Sanki diken üstündeymiş gibi bekledi. "Aç şunu."

Neredeyse istemedim. İlişkimiz gibi, elimde tutamayacağım bir şeye aşık olmaktan korkuyordum ama ellerimin kendi aklı vardı. Kapağı kaldırdım ve nefesim kesildi. Bir çift kırmızı leopar desenli topuklu ayakkabı

muhteşem ve seksiydi, siyah tabanları ve altın rengi tasarımcı ismiyle tamamlanmıştı.

"Beğendin mi?"

Tabii ki beğendim. Üç haneli rakamlara satılıyorlardı. "Çok güzeller." Topuğun içindeki baskıya baktım. "Ve benim ölçülerimde."

"Ayakkabılarını birkaç kez çıkardım." Gülümsemesi sinsiydi. "Sanırım numarasına baktığımı fark edemeyecek kadar dalgındın. Bir dene."

Delirmiş miydi? "Yapamam."

Kendinden emin bakışı garip bir şekilde asılı kaldı. "Neden olmasın?"

"Çünkü bunları takarsam bir daha hiç çıkmayabilirler ve ben bunları kabul edemem."

Saçmalıyormuşum gibi bir ses çıkardı ve yanıma oturarak kucağımdaki kutudan ayakkabılardan birini aldı.

"Evet, yapabilirsin Lilith. Seni mutlu etmek hoşuma gidiyor ve bunları giydiğini görmek beni mutlu edecek." Ayakkabının burun kısmındaki dolguyu çıkardı ve bilek kayışındaki küçük tokayı çözdü. "Eğer yardımı olacaksa, bu proje için yapmak zorunda kaldığım tüm seyahatler için şirketimden güzel bir ikramiye aldım."

"Clay," diye tekrarladım az önceki ses tonuyla.

Sesi derinleştirdi ve seksle doldu. "Bunların içinde ne kadar iyi görüneceğini düşün, başka bir şey düşünme."

Lanet olsun ona. Ayağımdaki ayakkabıları çıkarmak için koltuktan kalkıp dizlerinin üzerine çöktüğünde karşı koymadım. O ayakkabıyı giyip nasıl göründüğünü değerlendirirken ben Kùlkedisi gibi oturdum. "Oldu mu?"

"Evet," diye

fısıldadım.

"Gùzel."

Çok memnun görünüyordu ve mahvolduğumu biliyordum. Ayakkabılar çok fazlaydı. Çok, *çok fazlaydı ama* yine de onları reddedemeyeceğimi biliyordum. Diğerini giyip bileğime bağladıktan sonra ayağa kalktı ve beni de kendisiyle birlikte yukarı çekti.

Seksi topuklu ayakkabılar üzerime tam oturmuştu ve onlara bakarken duygularım başımı döndürdü, bu yüzden elleri beni sabitlemek için belime kapandığında minnettar oldum.

"Bu akşam yemekte giyer misin?"

"Randevumuz için mi?"

Bu yanıtı beklemiyordu ve ses tonu temkinliydi. "Bunun bir randevu olmasını istiyor musun?"

Kalbim göğsümde yükseliyor, nefes almamı zorlaştırıyordu ama duygularım yokmuş gibi davranmaktan yorulmuştum. "Evet," diye itiraf ettim. "Biriyle çıkmadığını söylediğini biliyorum ama Sorun olur mu? Bu bir randevu gibi hissettiriyor ve bu konuda heyecanlıyım."

Ağzı bir karış açık kaldı ve ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi görünüyordu.

Onun sessizliği içinde ağırlığımı ayaklarımın üzerinde kaydırdım. "Yine de Travis'e söylemeliyiz. Sadece farkında olsun diye."

Yüzünde beliren duygu karmaşasını anlayamadım. Söylediklerimden dolayı mutlu muydu? Yoksa dehşete mi kapılmıştı? Geri çekilip gözlüklerini düzeltirken elleri belimi bıraktı. "Ona söylemene gerek yok. Travis bizimle restoranda buluşacak."

"Oh." Ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı. Madem birlikte yemek yiyecektik, neden bunu grup sohbetinde konuşmamıştık? Bakışlarım ondan ayrıldı ve ayakkabı kutusunun kapağına doğru süzüldü.

Tamam, bu mantıklı. Travis'i dahil etmemişti çünkü Clay bana bu hediyeıi özel olarak vermek istiyordu. Bu muhtemelen diğer adamı rahatsız ederdi ya da daha kötüsü olurdu. Travis'in de benzer bir jest yapması gerekiyormuş gibi hissetmesine neden olabilirdi ve ben bundan kaçınmayı umuyordum. Sanki saklanan bir kadınmışım gibi pahalı hediyeler almak istemiyordum.

Clay ellerini ceplerine soktu, rahat davranmaya çalıştı ama sonra çıkardı. Gergin görünüyordu ve sesi düzensizdi. "Onunla görüşmeyi iptal etmemi ister misin? Çünkü yapabilirim, sadece-"

"Hayır, sorun değil." Muhtemelen beceriksizliğimi örtmek için fazla parlak olan bir gülümsemeyi bastırdım. Ayrıca, iyiydi. İyiden de öte, harikaydı. Üçümüz ilk kez dışarı çıkacaktık ve hepimiz için bir randevuymuş gibi davranabilirdim. "Belki başka bir zaman, sen ve ben-"

"Evet."

Onun kendinden emin sözleriyle kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Bana baktı, sözsüz bir şekilde istediğimi istediğini söyledi ve öne doğru atıldığında dizlerim yumuşadı. Elleri vücudumda olduğu anda ağzı da üzerimdeydi ve bu o kadar hızlı oldu ki nefesim kesildi.

Öpücüğü. Aman Tanrım, *lanet* öpücüğü.

Hakkında aşk şarkıları yazılan türdendi. Bir filmin sonunda aşıkların sonunda bir araya geldiği. Dudakları sanki bir an daha ayrı kalsak ölecekmiş gibi dudaklarıma yapıştı ve ben de onun içine gömüldüm. Öpücüğü aç, tüketen ve güçlüydü.

Hediyesini verdikten sonra beni öpmeyi planladığından emindim. Muhtemelen ben ona teşekkür ettikten sonra gerçekleşecek şekilde tasarlanmıştı ama ben bunu yapmaktan vazgeçmiştim ve henüz yapmamıştım. Ama *bu* öpücük? Bunu planlamış olmasına imkan yoktu.

Serbest bırakılmış gibiydi. Vahşi. Tutku, devrilmiş bir şişeden dökülen şarap gibi ondan akıyordu.

Başını eğdi, öpüşmeyi derinleştirmek için açığı ayarladı ve dili ağzımın içinde gezindi. Daha önce bir öpücükten hiç inlememiştim. Genelde sadece dudakların dudaklarla buluşması olurdu ama bu çok farklıydı. Bu bir ifadeydi.

Bir bildiri.

Bizi zihnimde canlandırdım. Kolları sırtıma dolanmıştı ve onun ateşli saldırısı sırasında kazağını avuçlarımla arasına almıştım.

Öpüştük. Ben titriyordum, o da nefesini tutmakta zorlanıyordu ve eğer kısa sürede bitmezse, bunun ağırlığı altında çökebileceğimizden endişeleniyordum.

Ama neyse ki yavaşladı ve öpüşmeyi sonlandırdı.

Sesim o kadar kısıktı ki zar zor duyuluyordu. "O da neydi?"

Ağzıma bakarken gözleri bulanıktı. "Bu beklenmedik bir şeydi." Gözlerini kırıştırarak sisi dağıttı ve bakışları keskinleşti. "Bütün hafta boyunca yapmak istediğim bir şeydi."

Sanki çok şey söylemiş gibi ifadesi bozuldu ve bakışları geldiğimde giymekte olduğum ayakkabılara gelene kadar çılgınca başka bir şey aradı. Onları aldı, kutuya koydu ve bana uzattı.

"Yola çıkmalıyız," dedi. "Geç kalıp Travis'i endişelendirmek istemiyorum."

"Doğru." Hızla atan kalbimi örtmesini umarak kutuyu göğsüme bastırdım. Öpücüğünün etkisinden hâlâ kurtulamamıştım ve kurtulabileceğimden de emin değildim. "Ayakkabılar için teşekkür ederim," dedim. "Onları çok sevdim."

Gülümsemesi gözlerine ulaşarak yüzünü aydınlattı. "Bir şey değil."

Restoranın sıkıntılı, sıcak ahşap ve çıplak tuğlalarla dolu son moda bir pub havası vardı. Travis erkenciydi ve biz geldiğimizde ev sahibi standının yanında bekliyordu ve üçümüz yemek odasının ortasındaki kare bir masaya oturduk.

Burada, değer verdiğim ve yanımda olmadıklarında bile tüm dikkatimi isteyen iki adamın tam ortasında olmak çok iyi hissettiriyordu. Benim için olduğu gibi onlar için de aynı mıydı?

Bu alışılmadık 'randevuyu' onlar da benim kadar sevdiler mi?

Heyecanımı bastırmaya çalıştım. Bu akşam iyi geçerse, belki onları tekrar yapmamız gerektiğine ikna edebilirdim.

Kolları dirseğe kadar kıvrılmış bir gömlek giymiş ve beyaz bel önlüğünün içine sokulmuş bir kravat takmış olan garson kız görüldü. "İçki siparişlerinizi başlatayım mı?" Karşımdaki yer sofrasına ve boş sandalyeye baktı. "Yoksa dördüncü bir misafiri mi bekliyoruz?"

"Sadece üçümüz varız," dedi Clay.

Bir an için fantezilerimin beni alıp götürmesine izin verdim. Belki de böyle olabilirdi.

Sadece üçümüz.

Siparişlerimizi ve menülerimizi aldıktan sonra garson kız gitti ve bizi birbirimize endişeyle bakmak zorunda bıraktı. Kimse ilk kimin konuşması gerektiğinden emin değildi ama Clay kollarını masaya koydu, öne doğru eğildi ve uzun, hazırlıklı bir nefes aldı.

"Projem önümüzdeki haftanın sonunda üçüncü aşamaya geçiyor."

Bunun ne anlama geldiğini anlamadığım için gerildim, ama ifadesini öyle bir ciddiyetle vermişti ki, sanki üzerimize bir örs düşürmüş gibiydi.

Travis de benimle aynı şaşkınlığı ama aynı zamanda şüpheyi yaşıyordu çünkü gözleri kısılmıştı. "Bu ne demek oluyor?"

"Benim rolüm bitti. Önümüzdeki hafta sonu Nashville'e temelli döneceğim."

Clay'in tam zamanlı olarak evde olmasından duyduğum mutluluk kısa sürdü ve hemen yerini endişeye bıraktı. O evdeyken, önümüzdeki haftadan sonra bir dublöre ihtiyaç kalmayacaktı. Parçalar yerine oturmaya başladı, kalbimin yetişemeyeceği kadar hızlı hareket ediyordu.

Tepemizde asılı duran saat aniden zamanın dışına çıkmıştı.

YİRMİ İKİ

Ben hazır değilim. Masada sersemlemiş bir halde otururken aklımdan geçen düşünce buydu.

"Bu yüzden bu gece bir araya gelmek istedim." Clay'in ses tonu ölçülü ama nazikti. "Anlaşmamız ve bunun nasıl sona ermesi gerektiği hakkında konuşmamız gerekiyor."

O kadar keskin bir bıçak gibi içimi kesti ki, orada oturup beni ikiye bölmesine izin vermekten başka bir şey yapamadım.

Ancak Travis hâlâ konuşabiliyordu ve ses tonu korku doluydu. "Bitmesini mi istiyorsun?"

Bakışları bana kaydı, benim de aynı şeyleri hissedip hissetmediğimi teyit etmek istiyordu ama ben de en az onun kadar şaşkındım. Daha yirmi saniye önce kafam *keşkelerle* doluydu, üçümüz için bir gelecek hayal ediyordum.

Şimdi bir anlık bir bakış yakalamıştım, tek istediğim buydu. Lanet olsun. İkisine de ihtiyacım varken bu adamlar arasında nasıl seçim yapabilirdim?

Clay'in yüz ifadesi acılıydı. "Sana her şeyi açık açık anlattım. Senden devreye girmeni istediğimde, bunun geçici olduğunu biliyordun."

"Evet, bunu açıkça belirtmiştin," dedi Travis, "ama o zamandan beri işler değişti."

"Evet, tıpkı seni uyardığım gibi. Sana bunun olabileceğini söylemiştim."

Oh, Tanrım. Göğsümün etrafında görünmez bir bant vardı ve her kelime onu daha da sıkıyordu. O anda garson kız elinde içkilerimizin olduğu bir tepsiyle yeniden ortaya çıktı. Masadaki gerginliği fark etti ve iki adam birbirlerine yoğun bir şekilde bakarken sessizce kokteylleri dağıtmayı seçti.

"Size başka bir şey getireyim mi?" dedi.

Sesim bir hayalete dönüşmüştü. "Hayır, teşekkür ederim."

Aceleyle uzaklaştı, bu da endişemi daha da arttırdı.

"Buraya gelmemi sen mi istedin?" Travis'in ses tonu hem incinmiş hem de inanmamıştı, "beni olay çıkarmaktan alıkoyacağını düşündüğün için mi?"

Clay'in ortağını kulüpten attırdığı geceyle ilgili anlattığı hikâyeye geri döndüm. Silahtan çekinmesi mantıklıydı ama Travis adına da incinmiştim ve nasıl pusuya düşürüldüğümüze üzülmüştüm.

Clay'in masanın üzerindeki eli yumruk şeklinde kıvrıldı ama bu öfkeyle değildi. Bunun iyi gitmediğini fark etti ve doğru kelimeleri bulmakta zorlandı. "Hayır, konuşmamızı istediğim için sana sordum. Sen ..." İçini çekti. "Lilith'ten önce sen benim en iyi arkadaşımydın, Travis. Ve şimdi - Lilith'ten sonra- daha fazlası oldun."

Yüz ifadesi o kadar güzeldi ki, yürek parçalayıcıydı ve Travis olduğu yerde donup kaldı. Bu daha önce yüksek sesle söylenmemiş bir ifadeydi ve gücü Travis'in gözünden kaçmamıştı.

Restoranın geri kalanı yok olmuştı. Travis ve beni Clay'e doğru çeken bir güç vardı. Kaçınılmaz bir yerçekimi.

"Ne olduğunu bilmiyorum," dedi, "ya da birbirimiz için ne olduğumuzu nasıl etiketleyeceğimi, ama kör değilim. İkinizin arasında neler olduğunu görüyorum ve ikilemde kalıyorum. Yolunuza çıkmak istemiyorum ama geride de kalmak istemiyorum."

"Kimse seni arkada bırakmıyor," dedim.

Clay dikkatini bana çevirdi ve söylediklerime inanmak ister gibi göründü ama şüpheli tarafı buna izin vermedi. "Bunu ben mi berbat ettim? Sana ihtiyacın olanı vermeye çalıştım ve yapamadığım zaman onu getirdim. Bana bunun yanlış olmadığını ve sonuç olarak ikinizi de kaybetmeyeceğimi söyleyin."

Bu gece Clay'in yaşadığı rollercoaster'a katlanırken çenem masaya çarptı. "Bir dakika bekle. Hiçbir yere gitmiyorum." Travis koltuğunda daha dik oturdu. "Onun da öyle olduğunu sanmıyorum. Bak, planladığın şeyin bu olmadığını biliyorum, ama yapabiliriz-"

Sanki biri onu dürtmüş gibi irkildi ve bakışları titremiş olması gereken telefonuna kaydı. Onu arayan her kimse, endişelenmesine neden olmuştu.

"Özür dilerim. Buna bakmam gerekiyor." Ekrana dokundu ve telefonu kulağına götürdü. "Ben Dr. Eckhart."

Clay'in söyledikleri ve *gerçekte* ne demek istediği beni sersemletmişti. Onun eve dönmesiyle birlikte, erkekler arasında bir seçim yapmak zorunda kalacağımı düşünüyordu.

Ve kaybedeceğinden emindi.

Ona güven verme ve bağlanma dürtüsü o kadar güçlüydü ki, masanın diğer tarafına uzandım ve elini kendi elimle kapattım. "Yanlış bir şey yapmadım ve hiçbir yere gitmiyorum."

Bu sırada Travis el değmemiş içkisine bakıyor ve diğer uçtaki kişiyi kasvetli bir şekilde dinliyordu. "Evet, Dr. Khaan'a katılıyorum. Vakit geldi."

"Oh, hayır," diye fısıldadım. Klinikte sayısız kez duyduğum, doktorların her seçeneği tükettiklerinde kullandıkları o istifa etmiş ve profesyonel ses tonuna sahipti.

Clay, Travis'i rahatsız etmemek için sesini kısık tuttu. "Sorun nedir?" "Bir hayvanı uyutuyorlar."

"Aradığınız için teşekkür ederim," dedi Travis. "O rahat mı?" Dinlerken başını salladı, sonra ekrandaki saati kontrol etmek için telefonu bir anlığına çekti. "Khaan o kadar bekleyebileceğini düşünüyorsa otuz dakika içinde orada olabilirim." Başını sallamaya devam etti. "Tamam, teşekkürler. Yola çıkıyorum."

Telefonu kapattı ve sanki nerede olduğunu yeni fark etmiş gibiydi. İstese bile daha çelişkili görünemezdi.

"Jasmina mı?" Cevaptan şüphelenerek sordum. Birkaç gün önce lemurun yemekle ilgilenmediğinden ve grubunun geri kalanından uzaklaştığından bahsetmişti.

Gözleri hüznle doldu. "Evet."

"Çok üzgünüm."

Bu o kadar doğal oldu ki, bakışları masaya düşene kadar ne yaptığımı fark etmedim. Elim onun elinin üzerindeydi, bu da artık iki erkeğin de elini tuttuğum anlamına geliyordu.

İkisi de geri çekilmedi. Belki de benim içinden akarken birbirleriyle olan bağlantıyı hissettiler.

"Nöbetçi değilim," dedi Travis, "ama veda etmek için orada olmak isterim."

Bu yüzden maalesef gitmek zorundayım."

"Yardım etmek için yapabileceğimiz bir şey var mı?" Clay sordu.

Travis bunu düşündü. Bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu ama sonra yüzünü buruşturarak düşüncesinden vazgeçti.

"Anlat bize," dedim.

Bakışları Clay'e kaydı. "Hafta sonları Lilith'le genelde sen ilgileniyorsun, ama işim bittikten sonra, acaba ..."

Nefesim kesildi. Clay *az önce* geride bırakıldığını hissettiğini itiraf etmişti ve şimdi Travis ona zamanından vazgeçip vazgeçmeyeceğini soruyordu.

bu akşam benimle. Bunların hiçbirisi onun planlarında yoktu ve planlarının değiştirilmesinden nefret ederdi.

Ama masanın karşısındaki en iyi arkadaşına baktı ve neyin daha önemli olduğunu değerlendirdi ve içindeki baskın güç gerekli olanı görmezden gelemezdi. Bu Travis'in ihtiyacı olan bir şeydi ve Clay bunu kendi arzularının önüne koyacaktı.

"Elbette," dedi. "Eğer Lilith bu gece benim yerime seninle olmaktan memnunsan, ben de memnunum."

Duygularım çok güçlü bir şekilde ortaya çıkmıştı, bu yüzden başımı salladım ve ellerini sıktım, keşke ikisine de aynı anda neler hissettiğimi söyleyebilseydim ama zamanımız yoktu. Travis'in gitmesi gerekiyordu ve bağ kurduğu hayvan acı çekerken onu burada tutamazdım.

Yine de oturduğu yerden kalkmadı.

Bakışları elimin Clay'inkiyle nasıl birleştğine sabitlenmişti ve göğsü yavaş bir nefesle kalktı. "Ya sorduğum şey bu değilse?" Bakışları Clay'in vücudunun hatlarını izleyerek gözleriyle buluşana kadar yukarı kaydđ. "Ya bu gecenin ben ve o ya da sen ve o hakkında olmasını istemiyorsam," durakladı, "ama biz?"

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Erkekler iki kez sahne partneri olmuşlardı ama bu benden önce olmuştu. O zamandan beri her ikisi de gözlem yaparken diğlerinin rolüne saygı duyuyordu. Onlar

etkileşime girmedi ya da kimin yetkili olduğuna müdahale etmedi. En çok yaklaştıkları an, kulüpte birlikte geçirdiğimiz ilk geceydi; Clay'in elini Travis'in göğsüne bastırdığı gün ise ikinci sırada geliyordu.

Clay'in ifadesi temkinliydi, bu yüzden bu fikri sevdiğini mi yoksa nefret mi ettiğini anlayamadım ama kıpırdamadı. Elini benden çekmemişti. "Birlikte mi?"

Travis'in sesi gergindi. "Evet."

Dikkatini bana çevirip yüz ifademi incelerken Clay'in gözlük camlarında ışık parlıyordu. Bunu ne kadar çok istediğimi görebiliyor muydu? Belki benim de Travis kadar buna ihtiyacım olduğunu? Görmüş olmalıydı çünkü dikkati diğer adama kaymıştı.

Sesi yüksek değildi ama bedenimde çınılıyordu.

"Pekâlâ."

Ne yemek sırasında ne de mahallemize dönerken Travis hakkında konuşmadık. Travis restorandan ayrıldıktan sonra Clay

Sonra Clay bana, bu akşam erken saatlerde evine geldiğimde beklediğim randevuyu vermeye başladı.

Projesinin sona ermesi ve ailemin planladığı bir sonraki seyahat hakkında konuştuk, Avrupa'ya mı yoksa Avustralya'ya mı gidecekleri konusunda hala kararsızlardı. Konuşma bizim ne tür seyahatler yaptığımıza ve oradan da ... onun ailesine.

Kız kardeşi evliydi ve iki çocuğu vardı ve büyük bir teknoloji şirketinde çalıştığı için batı kıyısında yaşıyordu. Anne ve babası emekli olduktan sonra Florida'ya taşınmışlardı, bu yüzden onları sadece tatillerde görebiliyordu. Nashville'de yalnızdı ama yalnızlıkla fazla mücadele etmiyordu.

Artık kişisel şeylerini rahatlıkla paylaşıyordu ve ben de bu bilgileri içime çekiyordum. Liseden sonra tam zamanlı bir marangoz olmayı nasıl düşündüğünü, ancak bir öğretmenin onu ressamlığı denemeye ittiğini ve o kadar. Hassasiyeti, ayrıntıları ve inşa etmeyi seviyordu, ayrıca 'matematiği de iyiydi'.

Düşüncelerimiz bu akşam ne olacağına kaymıyormuş gibi davranırken sohbet serbestçe akıyordu. Clay kafasında bir plan hazırlıyor muydu, bilemiyordum, ama belki de çoklu görevlerde çok başarılıydı.

Evine döndüğümüzde beklenti bedenimi sımsıkı sarmıştı. Mesajı aldığımızda Clay ikimize de birer kadeh beyaz şarap dolduruyordu.

Bitirdim. Neredesiniz çocuklar?

Clay: Benim evim. Buraya gel.

Söyledikleri sıradan şeylerdi ama bir emir de olabilirdi ve parmak uçlarımdan Clay'in bana verdiği güzel ayakkabıların içine sokulmuş ayak parmaklarıma kadar vücudumun her santimini buhar kapladı.

Mutfak tadilatı neredeyse tamamlanmıştı, bu yüzden ellerimi kuvars tezgâha bastırarak en azından bir parçamı soğutmaya çalıştım. Travis buraya geldiğinde alevler içinde kalabilirdim ve çılgınca dikkatimi dağıtacak bir şeyler aradım.

"Backsplash'e karar verdin mi?" Başımla hâlâ duvara yapıştırılmış iki örneği işaret ettim.

Şarabımızı içerken ve seçenekleri incelerken yanımda durdu. "Henüz değil. Bir tercihin var mı?"

"Birini seçebilir miyim bilmiyorum. İkisini de eşit derecede seviyorum." İfade bitene kadar kulağa nasıl geldiğini fark etmemiştim. Seramik ve camdan oluşan dekoratif parçalardan çok daha büyük bir karar için geçerli olabilirdi. "Yani, ikisi de güzel görünüyor."

"Evet. İkisi de *çekici*," diye kabul etti. "Ama birinin diğerinden daha yakışıklı olduğunu düşünmüyor musun?"

"Hayır, gerçekten bilmiyorum." Gözlerimi fayanslara diktim, sanki partnerlerimden değil de arka panellerden bahsediyormuşum gibi davrandım. "Bana farklı şekillerde çekici geliyorlar."

Birbirine benzeyen ve her ikisi de grinin farklı tonlarında olan örneklere baktı. "Anladım." Sesi kapalı çıkıyordu. "İkisine birden sahip olamam. Bu iş böyle yapılmaz."

"Bilmiyorum. Bazı insanlar bunu yapar." Kalbim hızla atıyordu. "Belki de gerçekten eşsiz ve şaşırtıcı bir şey yaratırdı."

"Kulağa çok iş gibi geliyor."

Başımı salladım. "Kolay olacağını sanmıyorum ama buna değebilir."

Şarap kadehini eline aldı, uzun bir yudum aldı ve duvara baktı, sanki duvar kaplamasının çoktan monte edilmiş olmasını diliyordu. "Bu gece bir karar vermek zorunda değiliz," dedi. "Artık fayanslar hakkında konuşmayalım."

O andan sonra Clay'le aramızda bir gerginlik olmadı, ama ruh halimiz bozulmuştu ve kapı çalınana kadar sohbetimiz durgunlaştı. Clay şarap bardağını kanepenin yanındaki masaya bıraktı ve girişe doğru ilerledi, ben de arkasından gittim. Kapıyı açtığında, diğer adam içeri girdi ve bakışları bana gelene kadar odayı taradı ve omuzları gevşedi. Sanki beni görmenin sakinleştirici bir etkisi vardı.

"Nasıl geçti?" Bant tekrar göğsüme dolandı, endişeyle gerildi ve elimdeki şarap kadehini sıktım.

Gözlerinde bir parça hüznü vardı ama netti. "İyiydi. Huzurlu."

"Güzel," dedim.

Üçümüz bir an için garip bir sessizliğe gömüldük ama Clay bizi kurtardı. Oturma odasına geçmemizi işaret etti.

"Bir şeyler yemek ister misin?" diye sordu Travis'e. "Akşam yemeğini atlamak zorunda kaldın."

"Hayır, teşekkürler. Hayvanat bahçesinden çıktıktan sonra hızlıca bir şeyler aldım." "Şarap mı?"

"Elbette."

Clay yanımdan ayrıldı, mutfığa doğru gözden kaybolurken ayak sesleri giderek sessizleşiyordu. Travis, sanki başka hiçbir şey yokmuş gibi, sürekli yaklaşarak bakışlarımı üzerinde tuttu. O kadar yoğunlu ki, geri çekilmeye başladım, ancak odanın ortasına yakın kanepenin arkasına çarptım.

Elimdeki şarap bardağını alıp Clay'inkinin yanındaki sehpaıa bıraktı ve sonra yüzümü avuçlarının arasına aldı. Böylece beni sabit tutarken eğildi ve ağzımı öpücüklerine boğdu. Öpücüğünün altında kaskatı kesildim. Bunu istemediğim için değil, mutfakta dolabı açıp bir şarap kadehi alan diğer adamın sesini duyabildiğim için.

Ama Travis'in ellerinde esnektim ve buna izin verilip verilmediğini ya da saygı gösterilip gösterilmediğini bilmesem de yumuşamaya başladım. Yavaş ve şehvetli öpücüğü romantizmden çok baştan çıkarmaya yönelikti. Tehlikeliydi.

Bu da onu heyecanlandırdı.

Clay'in ayak sesleri yaklaştıkça daha da arttı. Ne yaptığımızı anladığında yumuşak, şaşkın bir nefes aldı ama Travis öpüşmeyi bitirmek için acele etmedi. Başımı döndürdü.

Bekle bir dakika.

Bu bir sidik yarışı mıydı?

Midemin çukurunda öfke kabarmaya başladı. Doğru sahnede, erkeklerin beni kullanması hoşuma gidiyordu. Bana bir nesne ya da partnerimi tatmin edecek bir oyuncakmışım gibi davranılmasından belli bir zevk alıyordum. Ama şu anda bir sahnede değildik ve-

Travis, Clay'den kendisi için olan şarap bardağını aldı, bana sert bir bakış attı ve herhangi bir itaatkârı zayıf düşürecek baskın bir sesle söyledi. "Şimdi öp onu."

Karnımın alt kısmındaki kaslar sıkıştı. Travis bana pek sık emir vermezdi, verdiğinde de bu emirler hep diğer adamdan gelirdi. Ama bu emir inkar edilemez bir şekilde ona aitti ve emri yerine getirebilmem için bana yer açmak üzere kenara çekildi.

Clay'e doğru iki adım attığımda elektrik girdapları odadaki havayı doldurdu. Ağzıyla tam olarak gülümsemedi ama gözlerinde gizlenmişti. Ortağımızın emrini o da en az benim kadar beğenmiş ve bunu nasıl yerine getireceğini merakla bekliyordu.

Tadı içtiğimiz şarap gibiydi.

Öpüşmeyi ben başlattım ama dudaklarımız birbirine değdiği anda o devraldı. Bugün bana verdiği kadar sarsıcı değildi ama bu onun senaryosunda da yoktu, bu yüzden evcilleşmemiş ve hamdı. Avuç içleri sırtımdan aşağı kayarak kıçımı sıktı ve bu beni öpücüğünün daha da derinlerine itti.

Bittiğinde başımı çevirip onay için Travis'e bakacak kadar geri çekildim. Hem şarabın hem de Clay'in beni öpüş şeklinin tadını çıkarıyormuş gibi şarabını yudumladı. Tüylerim diken diken oldu.

O zaman farkına vardım. Travis'in öpücüğü rekabetçi ya da bölgesel değildi, bir sınavdı. Üstesinden gelinmesi gereken ve kıskançlığı uzak tutmaya yardımcı olan bir engel. Görüşmediğimiz zamanlarda bile aramızda güven olduğu anlamına geliyordu. Travis'in Clay'in de yapmasından rahatsız olmayacağı bir şeyi benimle yapmayacağını gösteriyordu.

Travis bunu sanki benden sıradan bir şey yapmamı istermiş gibi söyledi, üçümüzün arasındaki ateşi körükleyecek bir eylem değil. "Tekrar."

Odağımı tekrar Clay'e çevirdim ama bu sefer benim kışkırtmamı beklemedi. Ağzını ağızıma yapıştırdı ve dilini dudaklarımın arasından kaydırarak beni ele geçirdi. Derin öpücüğü erotikti ve dilinin hareket etme şekli bana onu başka yerlerde de kullanmakta ne kadar iyi olduğunu hatırlattı.

Bunun keyfi harika ve kafa karıştırıcıydı.

Bu yüzden Travis'in şarabını masaya bıraktığını, bardağın ahşap masaya *çarpma sesini* duyana kadar fark etmedim. Arkama geçti, vücudunun uzunluğunu benimkine bastırdı, göğsü sırtıma yaslandı.

Clay geri adım atmadı. Aksine, diğer adamın yakınlığı beni daha sert öpmesine neden oldu. Parmak uçları ensemden gezindi, saçlarımı topladı ve yolundan itti, böylece Travis başını aşağı eğip sıcak, nemli ağzını kulağımın hemen altındaki hassas noktaya yerleştirebildi.

Titredim.

Kutsal Tanrım, iki erkeğin de beni aynı anda öpmesi *delilikti*. Nefes almak için ağzımı Clay'inkinden ayırdığımda, dudaklarını elmacık kemiğimin üzerinden geçirerek boynumun diğer tarafına doğru ilerledi.

Bir kolum Clay'in belinde, diğer kolum Travis'in saçlarını kavrayabilmek için arkaya kıvrılmış, onlar beni öpüp emerken ve usulca ısırırken ben onların arasında sıkışıp kalmıştım. Dünyada olmak istediğim başka hiçbir yer yoktu. Tam burada, şu anda mutlu bir kadın olarak ölebilirdim.

Ne kadar zor nefes aldığımı duyabiliyorlardı ama kükreyen kalbimi hissediyorlar mıydı? Başım dönüyordu ve düşüp hepimizi aşağıya çekebileceğimden endişelenerek ikisine de sarıldım.

Travis gömleğimin boynundan çekiştirerek omzumu ortaya çıkaracak şekilde aşağı indirdi ve ağzı da onu takip ederek yeni açığa çıkan tenimle ziyafet çekti. "Hadi seni soyalım."

"Evet," diye nefes nefese kaldım. "Hadi."

Travis gömleğime üstten girmeye çalışırken, Clay'in saldırısı alttan oldu. Bir elini eteğimin altından yukarı kaydırды ve sutyenle kaplı göğüslerimden birini avuçladı. "Önce aşağıya inelim mi?"

Travis'in ağzı yavaşladı. "Yatağın daha iyi olacağını düşünüyordum." Bir elini kalçama koydu ve büyüyen ereksiyonunu kıcıma dayadı. "Bunu istemez miydin Lilith? Seni tam istediğimiz gibi becerebilmemiz için bolca yer var."

O kadar çok sarktım ki, iki adam da beni ayakta tutmak için tutuşlarını sıkılaştırdı. "Evet," diye mırıldandım. "Bunu istiyorum."

Kahretsin, o kadar çok istiyordum ki acı veriyordu ve bu acı beni daha da tahrik ediyordu.

"Pekâlâ." Clay'in eli gömleğimden aşağı kaydı ve devrilmeyeceğimden emin olduktan sonra geri çekildi. "Şarabını al ve beni takip et."

Masada birbirinin aynısı üç bardak vardı ve hangisinin onun olduğunu bildiğinden emin değildim, ama bir bardak kaptı ve koridorda ilerledi, bir yatak odasının açık kapısının önünde durdu ve bize bir bakış attı.

İkinci kattaki misafir yatak odalarına çıkan merdivenlere gitmemiştir. *Kendisini* yatak odasına kadar takip etmemizi bekledi.

Travis kalan şarap bardaklarına baktı. "Hangisi senin?"

Körü körüne bir bardak kapıp Clay'e doğru koşarken sesim aceleliydi.

"Kimin umurunda? Hadi gidelim."

Travis'in kahkahası derin ve sıcaktı.

YİRMİ ÜÇ

Clay'in yatak odası geçen seferkiyle aynı durumdaydı. Yatak toplanmamıştı ve koyu gri yorgan bir tarafa dökülmüştü. Köşedeki sandalyenin üzerinde hâlâ atılmış birkaç giysi vardı ama onun dışında yatak odası dağınık değildi.

Yatağın başucundaki lambaya gitti ve şarabından uzun bir yudum alıp kadehini bırakmadan önce lambayı yaktı. Odayı ilk kez inceleyen adama odaklandı ve Clay'in ses tonu hem eğlenceli hem de ciddiye.

"Seninle böyle konuşmasına izin mi vereceksin?"

"Hayır, haklısın." Travis bana sert bir bakış attı. "Gömleğini ve kot pantolonunu çıkar."

Gömlek kolaydı ve halının üzerinde dalgalanıyordu ama kot pantolon daha zordu çünkü bacaklarıma yapışıyordu, ayrıca yeni ayakkabılarımı çıkarmam gerekecekti. Clay yatağına oturup ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarırken ve izlemek için yatağın üzerine uzanırken düğmeyi açtım ve fermuarı indirdim.

Kalçalarımı oynatarak kotu aşağı doğru ittim ama kotum dizlerime dolandığında Travis omzuma bir el koydu ve beni aniden öne doğru itti. Uzandım, ellerimle kendimi yatağın üzerinde yakaladım ve beni yatağın ucuna doğru eğilmiş halde bıraktı.

Avucunun kıcıma ilk vuruşu beni ürküttü ama Clay'i değil, çünkü dudaklarında memnun bir gülümseme belirdi. Merkezimde bir sıcaklık oluştu. Şaplak sert değildi ama bunun sadece bir ısınma olduğunu bilecek kadar akıllıydım. *Gerçek* cezaya doğru ilerlediğinde çok daha iyi oluyordu.

Aylar önce Clay'e çalışma odasında yaptığım gibi, Travis'e sataşmak için kıcımlı oynattım ama bu sefer çıplak değildim. Siyah ve çıplak bir sütyen ve dantelle inceliklerle süslenmiş, uyumlu bir bikini külotu giymiştim.

"Siktir," diye homurdandı Travis. "O kık bunu hak edecek."

Travis şaplak atarken Clay'e bakmak yeni bir deneyim değildi, ama şimdi tam karşımdaydı. Bana dokunacak kadar yakındı, ki dokundu da. Ayağa kalktı ve parmakları bileklerime dolanarak onları kelepçeledi. Bu tür seksi bir kısıtlama karşısında gözlerim büyüdü ve ağzım kurudu.

Uzun zamandır arzuladığım şey buydu. Adamlarımın hakimiyeti
Birlikte.

Yüzümü incelerken Clay'in gözleri elektriklenmişti, Travis'in avucunun bedenime her vuruşunun beni nasıl etkilediğini izliyordu. Dişlerimi sıkıp inlediğimde büyük bir memnuniyet duydu. Travis cezalandırmak istiyorsa bana çok daha sert vurmak zorunda kalacaktı, çünkü bu sadece iyi hissettiriyordu. Onun

Niyeti zaten bana zarar vermek değildi. Ben acı için bir fahişeydim, ama o zevk için bir fahişeydi.

Elinin arkasına daha fazla güç uyguladı ve her vuruşun şiddetini artırdı.

Clay, çırağının bana vurduğu darbeleri hissedebilmesinden hoşlanıyor muydu? Bileklerimi tutuşu, şaplakların vücudumda yarattığı her sarsıntının ve her yankılanmanın farkında olmasını sağlıyordu. Buna bayılıyordum. Bana bir şefin çökmekte olan bir yemek hazırlamasını izleyen bir adamın ustaca takdiriyle baktı.

"Mm," diye inledim. Tenim sıcacıktı ve karıncalanıyordu.

Belki avuçları yorulmaya başlamıştı, belki de sadece tahmin etmemi istiyordu, çünkü Travis elini sırtımda gezdirdi. Hassaslaşmış tenimi yumuşattı, kığımın kabarıklığı üzerinde ve kalçalarımın arkasında dolaştı. Dizlerimi açıp beni başka yerlerimden de keşfetmesi için onu cesaretlendirmek istedim ama dizlerimin etrafındaki kot pantolon buna engel oldu.

Arkama geçip ayakkabılarımın kayışlarını çözmeye çalışırken dokunuşu kayboldu.

"Bunları sevdim." Sesi şehvetle ağırlaşmıştı. "Yeni mi bunlar?"

Clay'e bakarken nefesim kesildi. Onları nereden aldığımı söylememi mi istiyordu? "Um . . . evet."

"Bunları ona verdim," diyerek benden öte diğer adama baktı, "ev işlerime yardım ettiği için bir teşekkür hediyesi olarak."

Travis bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu ama yine de o bir erkekti. Muhtemelen ayakkabıların ne kadar tuttuğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Tokaları çözmeyi bitirdi ve her seferinde bir bacak olmak üzere kot pantolonumu çıkarmama yardım etti.

Kendini düzeltti ve elini dantelle kaplı yanaklarımdan birine vurdu. Çıkan yüksek ses bana ne kadar sert vurduğunu belli ediyordu ama ben sadece keyifle gülümsedim.

"Kahretsin Clay, onun çelik gibi kıcı hakkında şaka yapmıyormuşsun." Sesi arzuyla kalınlaştı. "Benim yerime geçmek ister misin?"

Sanki Clay'e dünya sunulmuş gibiydi. Bir anda yataktan kalktı ve diğer adamın yanında durmak için hareket etti. Travis bir dizini üzerine koyup bana doğru sürünürken yatak çöktü. Elleri saçlarıma dolandı ve Clay ilk darbesini indirirken beni öpebilmek için sabit tuttu.

Yeterince ısındığıma inanmış olmalıydı çünkü vuruşu *ciddiydi*. Sıcak karıncalanmalar ve iğneler, sonrasında dans ederek rahatsızlık ve derin bir memnuniyetle inlememe neden oldu. Travis'in elleri daha sıkı kenetlendi, kaçamayayım diye ipleri büktü ve Clay üzerime ateş yağdırırken inlemelerimi içmesine izin verdi.

Bir noktada Clay külotumu indirdi ve bu diğer adama bir işaret olmalıydı çünkü Travis'in parmak uçları külotumun kopçasına doğru kaydı.

Sütyenimin arkası.

Bu iki adamın arasında çırılçıplaktım ve titrediğim ve aşırı yüklenmenin eşiğinde olduğum için pozisyonumu korumak zordu. Bir tarafta Clay'in acımasız eli beni acıyla kavururken, diğer tarafta Travis'in tutkulu ve baştan çıkarıcı öpücüğü beni farklı bir şekilde dağlıyordu.

Nasıl oluyordu da hem bunalıyor hem de daha fazlası için ölüyordum?

Clay'in attığı son şaplak dudaklarımdan bir ıııklık çıkmasına neden olacak kadar sertti ve Travis'in kollarına doğru yuvarlandım. Bu yeni gelişmeden memnun görünüyordu ve beni ters çevirdi, böylece kalçalarının arasına oturdum, sırtım göğsüne yaslandı. Bu, vücudumun çıplak yamacına bakabileceğı ve Clay'in yatağın kenarında diz çöküşünü izleyebileceğı anlamına geliyordu. Ne yapmak istediğinden hiç şüphem yoktu ama Clay ellerini kalçalarımın arasına sokup bacaklarımı aralayınca yine de nefesim kesildi. Bakışları en mahrem yerime kaydı, sonra Travis'e yöneldi ve sırttı

dudaklarını çimdikledi.

Hadi gelmesini sağlayalım, dedi.

Clay alçalıp sıcak ağzını amımın üzerinde gezdirirken zevkten titredim. Islanmıştım. O kadar tahrik olmuşum ki neredeyse utanıyordum ama bu adamlarla birlikte olmanın sevdiğim yanlarından biri de buydu. Birlikteyken utanç ya da yargılama yoktu.

Clay bana eliyle sert davranmıştı, şimdi de diliyle çok nazik davranıyordu. Nefesim kesilmişti ve göğsüm kabarmıştı ama Travis kollarını bana dolamıştı ve dudakları kulağımın kabuğunda geziniyordu.

Kalçalarımı salladığımda, bir elini kalçamı kavramak için aşağı uzattı. "Kıpırdamadan dur," diye ısrar etti Travis, "ve bırak o diliyle seni becersin."

Kıpırdamadan durmanın imkânsız olduğunu anlamıyor muydu? Vücudum hazırды. Serbest bırakılmak için yalvarıyordu. İkisinden biri benden kelimelerle yalvarmamı isteseydi, bunu memnuniyetle yapardım.

Clay'in dudakları klitorisimin etrafına kapanıp emdiğinde, o kadar yoğun bir his uyandırdı ki, sarsıldım ve bacaklarımı kapatmaya çalıştım. Beni durdurmak için avuç içleriyle kalçalarımın iç kısımlarını destekledi, bu da istemedenden elini Travis'in bacağına tuttuğu elinin üstüne koymasına neden oldu.

Parmaklarını diğer adamınkilerin üzerinde görmek Clay'i duraksattı. Arkamdaki göğsün dengesiz bir nefesle şişmesine neden oldu. Ve kalbimi durmaya zorladı, sadece iki kat hızla yeniden başlaması için.

Çünkü Clay'in eli Travis'in kaçmasına izin vermek için kaymadı ve Travis de geri çekilmeye çalışmadı. Arkadaştılar, daha önce birlikte olmuşlardı ve belli ki birbirlerine karşı rahattılar... yine de Clay'in akşam yemeğindeki itirafı zihnimde yankılandı.

Sen benim en iyi arkadaşımydın, Travis. Ve şimdi daha fazlası oldun.

Sıcaklık artmıştı ve hayatta kalmak için her seferinde bir an almak zorundaydım. Clay kalçalarımın arasına sokuldu ve pembe dili klitorisimde gezinirken bana baktı. Travis'in diğer elindeki parmakları göğsümde gezindi ve sertleşmiş meme ucuma odaklanarak nefesimin düzensiz ritmini değiştirene kadar sıkıttı.

Orgazmım o kadar ani oldu ki hepimizi şaşırttı.

Bu bir zevk tufanıydı, merkezimden dışarıya doğru bir sıcaklık dalgası olarak akıyor, soğuk tarafından kovalanıyor ve karıncalanma mutluluğu ile takip ediliyordu. Bacaklarımdaki eller tutuşlarını sıkılaştırdı ve her iki adam da vücudumda dolaşan coşkudan zevk alıyor gibiydi. Clay'in memnuniyet dolu bakışına Travis'in memnuniyet dolu nefes verışı eşlik etti.

Ortalarında kemiksiz bir şekilde yatıyordum, titriyor, nefes nefese ve ateşler içindeydim.

Bu bana kulüpte onların arasında kaldığım ilk geceyi hatırlattı, tek fark erkeklerin yer değiştirmiş olmasıydı ve kimse içimde değildi ve ... Bu adamları artık tanıyordum. Sadece bu da değil, onları o kadar çok önemsiyordum ki-

Oh, Tanrım.

Onları *sevmem* mümkün müydü?

Hayır, diye bağırdı zihnimin paniğe kapılmış bir kısmı. Sen bunu yapmazsın, hatırladın mı? Clay de yapmıyordu, o halde ne anlamı vardı? En azından biri beni sevme yeteneğine sahip değilken iki erkeğe de aşık olamazdım.

O da çıkmadığını söylemişti ama bu gece çıktı, değil mi?

Tam bu düşünce aklımdan geçerken Clay ellerini kalçalarımın altına indirdi ve doğruldu. Çerçevesinin kenarından tutup gözlüklerini çıkardı ve arkasına yaslanıp yakındaki şifonyerin üzerine koydu. İlk kez bir sahne sırasında gözlüklerini çıkarıyordu, sanki bir engel olabilirlermiş gibi ve güzel gözlerini benden saklayacak hiçbir şey olmadığı için mutluydum. Saklanabileceği hiçbir yer yoktu.

Bekle. Bu bir sahne *miydi*?

Plan ya da tasarım yoktu. Hiyerarşi ya da gerçek bir güç alışverişi yoktu çünkü bu gece bununla ilgili değildi. Üçümüzün de bağlanmak istemesiydi. Bu deneyimi bir grup olarak paylaşmak.

Bir birim olarak.

Gözlükleri gittiğinde Clay kazağının altından tuttu, başının üzerine çekti ve fırlatıp atmadan önce elinde top yaptı. Parmaklarımı göğsünde gezdirmek için uzandım, o da buna izin verdi ama dikkati arkamdaki adamdaydı.

"Ben onu sikerken onun da senin sikini emmesini izlemek istiyorum."

İçimdeki kaslar o kadar sert kasıldı ki neredeyse tekrar boşalacaktım ama derin bir nefes aldım ve çıkıntıdan geri çekildim.

Travis arkamdan çıktı, soyunmaya başlayabilmek için yataktan kalktı. Sesi boğuklaştı. "Onu nasıl istiyorsun?"

Sırt üstü yatıp dirseklerimin üzerinde doğrulduğumda Clay'in bakışları üzerimde gezindi ve kemerini çözerken bana karanlık bir gülümseme verdi. "Yuvarlan. Yüzüstü."

Dizlerim haliya gömülecek ve göğüslerim şilteye yapışacak kadar yataktan kaydım. Ellerim altlarındaki çarşafları yumruk haline getirirken, kemerinin kemer halkalarından kurtulurken çıkardığı *vrrrrp sesi duyuldu*.

Gerçi benim üzerimde kullanmayı planlamıyordu, en azından şimdi değil, çünkü bir gümbürtüyle yere düştü. Başımı yana çevirip Travis'in pantolonunu ve iç çamaşırını çıkarmayı bitirmesini izledim ama belimi kavrayan elin farkındaydım. Clay'in aletinin çıplak ucu, ağzının tenimde yarattığı ıslaklıkta ileri geri sürtünerek beni tahrik ediyordu.

Kendini hizalayıp içeri girmeye başladığında göğsümün derinliklerinden geldi. "Oh, Tanrım."

Başımı öne eğdim, çarşafları kendime doğru çektim ve o daha da içeri iterken yüzümün üzerinden geçirdim. Çok, çok iyi hissettiriyordu.

"Evet," diye cesaretlendirdi Travis. "Al şunu."

Üzerine tırmandığında yatak sallandı ve çarşaf çekildi, geri kalanımız kadar çıplak olduğu ve zaten yarı sert olduğu ortaya çıktı. En azından ben öyle sanıyordum. Odaklanmak zordu çünkü Clay içimdeydi ve yavaş, derin vuruşlarla hareket ediyordu.

Oda bin dereceydi ve iğne sürekli yükseliyordu. Zar zor hareket ediyordum ama sanki buharda nefes alıyormuşum, nefesimi tutmaya çalışıyormuşum gibi hissediyordum. Nabzım boynuma vuran öfkeli bir davul gibiydi. Arkamdaki adam hoşuna giden bir tempo buldu ve bu tempo tutturulduğunda ağızından iniltieler yükselmeye başladı.

Ama aldığım tüm bu zevk? Onu saklamak zorunda değildim. Paylaşabilirdim.

Uzanıp Travis'in etkileyici sikini kavradım ve ucundan dibine kadar okşadım. Ayrılmış dudaklarının arasından inledi ve daha da yaklaştı. Clay ne görmek istediğini açıklamıştı ve Travis de bunu yerine getirmeye fazlasıyla istekliydi.

Ağızımı açmak ve Travis'in aletinin başını içeri sokmak kolaydı. Daha fazlasını almak biraz zor oldu ama elimden geleni yaptım. Parmaklarımı alamadıklarımın etrafına doladım ve dudaklarımla aynı anda yumruğumu pompaladım. Sadece birkaç geçişten sonra tükürüğümle kayganlaşmıştı.

Clay'den ağır bir nefes geldi ve ardından tatmin hırıltısı yükseldi. "İşte bu," dedi. "O siki iyice sertleştir ki seni onunla becermeye hazır olsun."

Düşüncelerimi organize etmek imkansızdı ve odağım iki adam arasında gidip geliyordu. Biri beni memnun ederken ben de diğerine bunu yapmaya niyetliydim. Acaba restoranda ellerini tuttuğum zamanki gibi olabilir miydi diye düşündüm; sadece yüzde bin daha fazla. Clay'in bana verdiği tüm zevk bedenimden Travis'e aktarılabilirdi.

Clay'in içime girerken kullandığı ritmi taklit ederek ağzımı ona dayadım. Clay beni becerirken bir bakıma Travis'i de beceriyordu.

Çenem yorulmaya başladı ve aynı tempoyu sürdürmek için mücadele ettim, ama kutsal cehennem, Clay içimde hareket ederken çok iyi hissettirdi. Ayrıca Travis'in iç çekişlerini ve inlemelerini dinlemek bu deneyimi daha da zevkli hale getiriyordu.

Keşke bizi bu anda görebilseydim, birbirimize tamamen bağlı ve bir bütün olarak. Clay'in kalçaları belime tutunurken kıcıma çarpıyordu ve Travis yatağın üzerine diz çökmüş, siki ağzıma girmişken ben yatağın üzerine eğilmiştim.

Belki de Clay de görmek istiyordu, çünkü elleri başımın üzerindeydi ve saçlarımı gevşek bir at kuyruğu şeklinde toplamıştı. Ya da belki de benim

Çünkü parmaklarının arkasında bir amaç vardı ve Travis'in üzerinde daha hızlı sallanmam için beni yönlendiriyordu.

Dudaklarımdan tükürükler saçıldı. Kalın sikinin başı ağzımın içinde daha derine itildi, rahatlık noktasını biraz geçti ve boğucu bir öğürmeyle geri çekildim. Bu sesi daha önce hiç seksi bulmamıştım. Aslında, Travis eğilip yüzümü kavrayıncaya ve ödüllendirici bir öpücük verinceye kadar benim için bir kapatıcıydı.

Clay'in elleri saçlarımda kaldı, böylece öpüşme sona erdiğinde Travis ayağa kalktı ve ellerini diğer adamınkilerin üzerine koydu. Beni tekrar aşağıya itmek, ağzımı Travis'in etrafına dolamak ve tekrar denemek için bir ekip olarak çalıştılar.

İkinci seferde daha iyiydim, çünkü dikkatim dağılmıştı. Clay'in vücudunun benimkine değmesiyle karnımda mutluluk birikiyordu. Bu kadar çabuk tekrar boşalabilir miydim? Ve o bana izin verir miydi?

Aniden nefesi kesildi, başımı bırakırken aynı anda içimden tamamen çekildi, ellerini Travis'in altından kaydırarak parmak uçlarını hâlâ gülümseyen arka tarafımda sertçe gezdirdi. "Sen çok iyisin, bunu biliyor musun? Eğer durmazsam beni boşaltacaksın."

Onu kaybettiğim için hıçkırığa hıçkırığa ağlamak istedim ama tokadının acısı geçmemişti ki Clay beni kucakladı ve kendine doğru çekti. Sesi de tokadı kadar sertti ama daha karanlık ve sonsuz derecede daha ateşliydi.

Ben diğer adama bakarken, "Onu istiyor musun?" diye sordu.

Clay'in yüzü benimkinin hemen yanındaydı ve onu tam olarak göremesem de bakışlarının benimkiyle aynı şekilde Travis'in üzerinde olduğunu hissediyordum. Travis'in güzel vücudunun manzarasını ve Clay'in elinde sıkıldığı zonklayan sikini görüyordu. Yumruğunun yavaş vuruşunu takip etti ve güçlü kolundaki tendonların bükülüp esnemesini izledi.

O kadar kısık sesle söylenmişti ki, Clay'in bir emri mi yoksa bir ricası mı olduğunu anlayamadım. "Onu istediğini söyle."

Daha önce hiç bu kadar doğru sözler söylenmemişti ve Travis'in yoğun bakışlarıyla gözlerimi kilitledim. "Seni istiyorum."

Sırtını yatağın başındaki yastıklara dayayarak uzanmak için hareket ettiğinde etrafımızda şimşekler aktı. Seksi ifadesi her şeyi anlatıyordu. *Gel buraya.*

Ama Clay bir kolunu göğsüme dolayarak bunu engelledi ve önümüzde uzanan adama bir parmak salladı. "Ona bin ama yüzünü bana dn. Sen onu becerirken ben de seninle oynamak istiyorum."

İçime daha fazla ısı enjekte etti ve diri diri yanıyordum. Kemiklerimin ilikleri bile yanıyor gibiydi ve şehvet beni sakarlaştırdı, bu yüzden beni bıraktığında yatağın ucundan tırmanmaya çalışmak garipti. Bir şekilde başıardım. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde, buruşuk arşıfların üzerinden Travis'e doğru süründüm.

Doğrulup benimle yarı yolda buluştu ve beni öptü. Belki de şimdi yapmak istiyordu, çünkü arkamı dönüp üzerine tırmandığımda yapamayacaktı.

Ona mümkün olduğunca zarif bir şekilde biniyordum ve o da hizalanmamıza yardımcı olmak için üst üste binen bacaklarımın altından kaydı. Clay yatağın ucunda ayakta durmuş beni izliyor ve bekliyordu, bakışları bacaklarımın birleştiği yere ve sert siki ileri geri hareket eden adama sabitlenmişti.

İçime girmeye başladığında Clay'in bakışları yükseldi, gözlerime ulaşana kadar karnımın ve çıplak göğüslerimin üzerinde süzüldü. Orada kapana kısılmıştım, santim santim aşağı kayarken başka tarafa bakamıyordum. Travis'in keyifli gerginliği ağzımı sessiz bir *oh'a dönüştürürken* bile bakışlarım titremedi.

Hareket etmeye başlamadan önce üzerine ancak oturmuştum. Altımdaki uyluk kasları onun itişleriyle sertleşti ve esnedi - ilk başta sığdı, ta ki ben onun üzerinde daha derine batana kadar.

İnlemem Clay için bir başlangıç ziliydi, anında yanımızdaki yatakta dizlerinin üzerine çökmüştü, bir eli başımın arkasındaki saçları kabaca kavrarırken diğeri göğsümü avuçluyordu.

Nefes nefese kaldım ama o yuttu. Ağzı benimkine çarptı, sanki zalim öpücüğünü hak etmiyormuşum ama yine de bana verecekmiş gibi dilini üzerime fırlattı. Travis içime girdi ve bir elini

Onun zorlu temposuna ayak uydurmam için beni cesaretlendirmek için kıcıımı kaldırdım, bu da Clay'in Travis'i sürerken beni öpmeye devam etmek için vücudumun salınımını takip etmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Bu yatak yanıyordu.

Travis'in kıcımdaki elini kendi elimle kapattım ve Clay'in meme ucumu sıkmasıyla nefesim kesildi. Yine de orada kalmadı. Öpüşmemizi kesti ve sert parmaklarını daha da sert dişleriyle değiştirdi.

"Kahretsin," diye yemin ettim acı ve zevk içinde, parmaklarımı saçlarının arasından geçirirken. Vücudum ikilemde kalmıştı, onu uzaklaştırmak mı yoksa başını orada tutmak mı istediğimi bilemiyordum. Titremeler bacaklarıma doğru ilerleyerek beni titretti. Travis'in ciğerlerinden çıkan tatmin edici inilti, benimkilerin de artmasına neden oluyordu.

Clay'in parmak uçları titreyen karnımın düzlüğünde bir çizgi çizip aşağı indiğinde sesler daha da yükseldi.

Parmakları klitorisimi keşfettiğinde, ne yaptığını izlemek için geri çekildi. Bana nasıl dokunduğunu ve sıkı daireler çizerek beni inletmesine verdiğim tepkiyi incelemek için. Ne zaman biraz fazla iyi hissetmeye başlasam, hassas çıkıntıma yaptığı acı verici çimdik bunu hemen iyileştirdi.

Acı hafiflediğinde, Travis'e dokunmaya ne kadar yakın olduğunu düşünmeden edemedim. Ya bu kazara olduysa? Ya iki adam da bunun olmasını *istediyse*?

Clay klitorisimi tekrar çimdikledi, benden bir inilti çıkardı ve sesi arzuyla boğuldu. "Ellerini göğsüne koy ve arkana yaslan."

Travis'in teni benimki gibiydi, terden hafifçe yapış yapıştı ve avuçlarımı üzerine koymak için uzandığımda, kollarımı dirseklerimin hemen üzerinden kavradı. Bu, ihtiyacım olan ek bir destek seviyesiydi ama aynı zamanda arzuladığım tahakkümdü.

Arkama yaslanmıştım ama Clay'i izleyebilmek için çenemi göğsüme bastırmıştım. Travis'in dizlerinden birini hafifçe dürttü ve adamı dizlerini açıp yer açmaya teşvik etti. Travis'in temposu içimdeyken yavaşlayarak durdu ve uzattığı bacaklarını V şeklinde ayırırken çarşaflar hışırdadı.

Clay hareket edip Travis'in bacağıının üzerinden geçerek ikisinin arasına diz çöktüğünde nefesim kesik kesik geldi ve gitti. Elleri göğüslerimin üzerinde oynadı, sanki dokunulmadık hiçbir nokta bırakmak istemiyormuş gibi tenimin üzerinde gezindi. Sadece avuçlarının üzerimde yumuşamasından değil, Travis'in yavaş ve derin itişlerine devam etmesinden de zevk alarak titredim.

Clay'in kafasından geçen bir düşünce vardı. Bunu gözlerinde görebiliyordum. Hâlâ gözlüklerini takıyor olsaydı göremeyebilirdim ama gözlükleri şifonyerin üzerinde, ulaşamayacağı bir yerde duruyordu. Her ne düşünüyorsa, derin bir nefesle göğsünün kabarmasına neden oldu.

Elleri vücudumu yıkadı. Biri kalçamda durdu ama diğeri devam etti. Kalçamın üstünden aşağı indi, dizimin üzerinden süzüldü ve sonra Travis'inkine kaydı. Orada durmadı. Parmaklarını açarak tekrar yukarı çıkmaya başladığında, başparmağının ucu Travis'in kalçasının iç kısmında bir çizgi çizdi.

Kollarımı kavrayan eller sıkılaştı ama bunun şok değil, sadece şaşkınlık olduğu hissine kapıldım. Travis . Clay'in şehvetli dokunuşundan nefret etmiyordu. Aslında muhtemelen hoşuna gitmişti çünkü siki içimde esniyordu.

Clay'in başparmağı diğer adamın çizgiyi aşacak herhangi bir yerine dokunmaktan kıl payı kurtuldu. Son saniyede eli tekrar kalçama doğru hareket etti ve Travis'le birleştiğimiz yerin hemen üstünden bana dokunmak için kaydı.

Clay bizimle alay mı ediyordu? Yoksa merak ediyor ve diğer adamları test mi ediyordu?

Belki daha rahat bir pozisyon bulmak için, belki de hâlâ debelendiği için biraz soluklanmak için dizlerinin üzerinde kaydı. Clay'in yüz ifadesi belirsizlik ve ihtiyaç karışımıydı ve hangisinin diğerine üstün geleceğinden emin değildim.

O anda Travis geri çekilirken kalçalarımı biraz fazla kaldırdım ve sikinin içimden düşmesine neden oldum. Sesi sanki onsuz ölecekmiş gibi aceleyle titriyordu. "Siktir, geri sok."

Benimle konuştuğunu sanmıştım ama kollarımdaki eller bırakmadı.

Emrini yerine getirmem için beni serbest bırakmadı.

Zaman durdu ve önümdeki görüntü sanki her şeyi bozacak kadar sıcak bir havanın içinden bakıyormuşum gibi parıldadı.

Clay sıcığa karşı dayanıklıydı ve tereddüt etmedi.

Parmaklarını diğer adamın aletinin etrafına sardı, olması gereken yere yerleştirdi ve Travis'i tekrar içime yönlendirdi.

YİRMİ DÖRT

Yatak odasına girdiğimizden beri, hepimizin yüzeyin altında gizlendiğini hissettiğimiz bir alt akıntı vardı. Tehlikeli derecede güçlüydü ve belki de erkekler ondan kaçınmaya çalışmışlardı. Ama şimdi bizi yakalamıştı, bizi alıp götürüyor ve her şeyin bulanık olduğu bir yere doğru çekiyordu.

Korkunun, utancın ve çekingenliğin keskin kenarlarını bulanıklaştırdı.

Travis tekrar içime girip derinlere kayarken ve o kadar iyi hissettiren noktaya vururken iniltilerim Travis'inkilere karıştı, bu yasadışı olmalıydı. Clay'in eli daha önce olduğu yere döndü, öfkeyle ovuşturuyordu, çünkü bana zevk veren tek kişinin Travis olmasını istemiyordu.

Ne de olsa beni paylaşmaları gerekiyordu.

Alnımda boncuk boncuk terler birikti ve gerginlik merkezime yayıldı. Travis hızını artırdı ve kalbim o kadar hızlı atmaya başladı ki başım döndü. Orgazma yaklaşıyordum ve açgözlü bedenim daha hızlı gitmeye ve serbest kalmaya çalışarak kontrolü ele aldı.

Bu yüzden tempoyu değiştirme girişiminin geri tepmesi, ritmini bozması ve tekrar içimden çıkması şaşırtıcı değildi. Acı çekiyormuş gibi inledi ama bu hayal kırıklığı değildi, derin bir memnuniyetti.

Travis'in siki içimde olduğu için ıslanmıştı ve Clay'in yumruğu onun etrafında sıkılaşmış, kaygan bir vuruşla yukarı aşağı pompalıyordu. *Tanrım*. şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi. Hayatımın geri kalanında hafızama kazınacağından emindim.

Arkamdan bir ses yükseldi. İnilti denemeyecek kadar güçlüydü ama çaresizlikle doluydu. Clay'in yüzünde muzaffer bir gülümseme belirdi ve gözlerinde güç parladı. Diğer adam üzerinde kontrol sahibi olmaktan hoşlanıyordu. Bunu zevk alarak yapmak onun tercih ettiği bir yöntem olmayabilirdi ama yine de memnundu.

"Bunu izlemek hoşuna gidiyor mu?"

diye sordu. "Evet," diye nefes nefese kaldım.

Üzerime eğilip meme ucumu ağzına alırken Travis'e bir vuruş daha yaptı. Kollarım bükölmek üzereydi. Erimiş bir karmaşaya dönüşüyordum ve beni eriten bu adamların ellerinden damlayacaktım.

Clay, Travis'in sikinin ucunu girişime bastırdı ve bu sefer ben onun üzerine kaydığım da, Clay'in parmağı da oradaydı ve beni geriyordu. İkisinin de bir parçasının aynı anda içimde olması şok edici ve erotikti.

Avucunu tavana doğru kaldırmış, Travis'in ritminden bağımsız olarak parmağını hareket ettiriyordu ve beynim düşüncelerden arınmıştı. Kendimi erkeklere teslim ettiğim gibi hislerin beni ele geçirmesine ve sahip olmasına izin verdim.

"Bu çok seksi Lilith," dedi Clay. "Öyle değil mi?"

"Evet."

"Merak ediyorum," dedi hınzır bir ses tonuyla, "bu ateşli küçük amcığın ikimizi aynı anda kaldırabilir mi?"

"Oh, Tanrım." Zihnimde canlandırdığı görüntüye karşı dizlerimin titremesiyle verdiğim bir tepkiydi bu. İkisini gördüm, sikleri içime girip çıkarken birbirlerini itiyorlardı. Zihnimdeki görüntü zaten beni tüketmekte olan ateşin üzerine benzin dökmüştü.

Boynumun arkasını avuçlayarak beni ona ve günahkâr gözlerine bakmaya zorladı. "Ne diyorsun?"

"Deneyebiliriz," dedim iki derin nefes arasında, "deneyebiliriz."

Oh, Tanrım. Cevabımdan o kadar mutlu görünüyordu ki, zihnime duygusal bir haz saçıldı. Parmağını içimden çekti, dudaklarıma götürdü ve ağzımın içine soktu. Bu sayede daha yakına eğilip omzumun üzerinden altımdaki adama bakabildi.

"Onu benimle bu şekilde paylaşmak ister misin? Çünkü aletim seninkine sürtünürken onu becermek ve ikinizi de beceriyormuşum gibi hissetmek istiyorum."

Clay'in seks tadıyla ıslanmış parmağı ağzımda olduğu için şaşkın inlemelerimi bastırdı. Travis'in tüm vücudu sarsıldı, neredeyse beni yerinden fırlatacaktı. Hareket etmeyi bıraktı ve içimde zonklarken Clay parmağını dudaklarımdan arasından geçirdi.

O kadar içine kapanık ve çekingendi ki, şimdi hiç çekinmeden içini döküyordu. Hiç utanmadan arzularını detaylandırmaya devam etti.

"Onu üzerimize boşaltmak istiyorum, Travis, ve sonra Onun içine boşalmanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum." Parmağını nazıkçe çekti ve nemli pedini dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Bunu istiyorsun, değil mi?"

Sorusunun kime yönelik olduğu belli değildi ama Travis'in fısıldadığı kelimeyle aynı anda başımı salladım. "Evet."

Clay rahatlamış bir şekilde yüksek sesle nefes verdi ve ben de bunu göğsümde hissettim. Hep birlikte nefes aldık.

"Arkanı dön," dedi bana. "Sanırım böylesi daha kolay olacak."

Travis beni bıraktı ve her iki adam da hareket etmeme yardım etti ve bunun için minnettardım çünkü kalçalarım sıkı ve gergindi. Ters cowgirl pozisyonu harikaydı ama diğer pozisyonlara göre daha yorucuydu.

Beklenti ve endişeli enerji Travis'in üzerine çıktığımda ellerimin titremesine neden oldu, ama sonra dudakları güven verici bir öpücükle dudaklarıma yapıştı ve gerginliği alıp sadece heyecanı bıraktı.

O da heyecanlanmış mıydı? Teorik olarak, beni bu şekilde paylaşmak her iki erkeğe de cazip gelmeliydi. Clay sahneyi tasarlayacak ve kontrol edecek, Travis de hem zevk alacak hem de daha deneyimli bir dom ile aynı seviyede olduğunu hissedecekti.

Yeni pozisyonuma yerleşir yerleşmez, göğüslerim Travis'in göğsüne bastırıldığında, Clay'in parmaklarının beni beceren sakin yanında çalıştığını hissettim. Kaldırması zordu ama bu rahatsız edici gerginlik hoşuma gitmişti. Travis'in dipsiz gözlerine baktım ve onun bu konuda ne hissettiğini merak ettim. Hem konseptten hem de duyumdan benim kadar zevk alıyor muydu?

Sorma fırsatım olmadı çünkü beni sarsarak şiddetli bir öpücüğe boğdu.

Clay arkamda hareket ederken yatak kaydı ve sıcak parmakları kalçamın etrafında kıvrıldı. Sonra avucuna tükürmüş ve şimdi de onu yağlamak için kullanıyormuş gibi bir ses geldi. O kadar ıslaktım ki, muhtemelen buna ihtiyacı yoktu ama zararı da olmazdı. Ayrıca çok kirliydi ve kendine dokunurken çıkardığı kaygan sese bayılıyordum.

Travis diğer adamın yaklaştığını hissetmişti çünkü yavaşlayarak durdu ve kollarını bana dolayarak beni içine hapsetti.

Clay'in sesi nefes nefese geliyordu. "Hazır mısın?"

Bu bir sorudan çok bir uyarıydı. Belimdeki tutuşu beni sabit tutmak için sıkılaştı ve sonra oradaydı, dürtüyordu. Travis'le birlikte içeri girmeye zorlayarak ittikçe basınç arttı.

Keskin bir nefes aldım. İçeri girdiğinde acı yoktu ama derin bir sızı vardı. Tüm dikkatimi isteyen bir dolgunluk. Gözlerimi kırıştırdım.

geniş gözlerle bakıyor, gerginliği anlamaya çalışıyordu.

Travis'in gözleri zevkle kapandı ve sessiz bir iniltiyle havalandı. "Çok ... çok sıkı," diye inledi Clay.

Travis hareketsiz dururken Clay içime girmeye devam etti. Ellerimi Travis'in omuzlarına koymuştum ve parmaklarımı içine soktuğumda yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Tamam mı?"

"Evet," diye fısıldadım. Kafam bulanıktı ve kendi bedenimde bir yolcuydum ama bu his inanılmazdı.

Gergin ve endişeliydi, ama yumuşak bir zevk sesi çıkardığımda, hareket etmeye başlayacak kadar gevşedi. Ve sonra her iki adam da içimde nazik, sıkı vuruşlarla hareket ediyordu, her biri zevk inlemeleri arasında sıkı nefesler alıyordu.

"Beğendin mi?" Travis'e sordum.

Sırtımı okşadı ve memnuniyeti gözlerinden okunuyordu. "Çok iyi," dedi. "Bu çok iyi."

Bunu duymak Clay'in daha derine itmesine neden oldu ve benden derin bir inilti kopardı. Travis'in parmak uçları omurgamın çizgisini takip etti ve Clay'in kalçamdaki elini keşfedince ona tutundu. İkisi de tutuşlarını beni üzerlerinde hareket etmeye teşvik etmek için kullandılar.

Tam olarak tasarlandığı gibiydi. Clay'in arkamdan sürmesi ve Travis'in aşağıdan yavaşça itmesiyle, kontrol Clay'deydi. O

ikimizi de
beceriyor.

Tanrım, deliceydi. Sonsuza kadar sürmesini istedim.

Üçümüz tek bir beden, tek bir birim haline geldik. Kısa nefes alışlarımız inlemelerle değişiyor ve fısıltıyla söylenen zevk sözcükleriyle noktalanıyordu. Odayı dolduran güzel bir melodi gibi çalıyordu.

"Siktir," dedik.

"*Evet*," diye cevap verdik.

Göbeğimde bir gerilim oluştu. Bu pozisyon klitorisimi Travis'in pelvisine sürtebileceğim ve aldığım zevki en üst düzeye çıkarabileceğim anlamına geliyordu. Travis'in ağzı benimkine yapışırken ben de Clay'in ellerinden birini tutmak için geriye uzandım. Onlara mümkün olan her şekilde bağlanmak istiyordum. Hiç bu kadar sıkı, dolu ya da ... hissetmemiştim.

Tamamlandı.

Orgazmım beni parçaladı ama adamlar hem elleriyle hem de cesaretlendirici sözleriyle beni bir arada tuttular. Vücudum kasıldıkça nefesleri kesiliyor ve onlardan alabildiği her son tatmin damlasını sağmaya çalışıyorlardı. Görüşüm karardı ve kalbim durdu, ama nihayet ciğerlerime çekecek hava bulduğumda yeniden başladı.

Altımdaki beden taşa dönüşerek katılaştı. Travis ben gelirken hareket ederse kendini tutamayacağından korktu ve

bana odaklanmak istiyordu. Alnımız birbirine yapışmıştı ve ben nefes nefese kalmıştım, Clay ise sabit hızını sürdürmeye devam ediyordu.

"Çok sıkı oldu, Travis." Clay'in ses tonu baştan çıkarıcıydı. "Her santimini hissediyorum ve o kadar *iyi* hissediyorsun ki..."

Söylediğim yanlış bir şeydi.

Ya da belki de söylenecek en doğru şeydi çünkü Clay, Travis'in kontrolünü kaybetmesine neden olan kişi olmak istiyordu. Diğer adamı uçurumun kenarına göndermek için.

Travis boşalırken vücudu sarsıldı, kekeledi ve ağzından nefes nefese kalmış solukların arasında yüksek sesli, çaresiz iniltiler döküldü. Bu ondan gördüğüm en güçlü tepkiydi ve bacaklarımın arasında artçı zevk şokları yarattı.

"İşte bu kadar." Clay'i göremiyordum ama bunu talep ederken takınacağı emredici bakışı hayal ettim. "Üzerime gel ve onu doldur."

Yüksek sesle nefes verişine ve içimde zonklayan zonklamaya bakılırsa bu orgazmını uzatmıştı ama yüzde yüz emin olamıyordum. Clay telaşsız bir tempoda yavaşlamış, içime girip çıkmanın tadını çıkarıyordu ve bundan başka bir şeye odaklanmak zordu.

Travis toparlanınca beni bir öpücüğün içine çekti ve dili ağzımı doldurduğunda Clay hızlandı. Bir kez daha orgazm olma ihtimalim yoktu ama Travis'in siki içimden çıkıp Clay tek başına kaldığında bile kendimi inanılmaz iyi hissediyordum.

O da diğerklerimiz gibi kendi sonunu bulmaya hevesli görünüyordu ve vücudumu sarsan sert, cezalandırıcı itişleri Travis'in verdiği nazık, tutkulu öpücükle mükemmel bir şekilde dengelendi.

Gırtlaktan gelen bir iniltiyle boşaldığında öne doğru yığıldı ve beni ikisinin arasına sıkıştırdı. Tenimiz terden parlıyordu ve herkesin kalbi saniyede bin kez atıyor gibiydi. Clay bir tarafa doğru eğilmeye başladı ve üçümüz kollar, bacaklar, eller ve ağızlardan oluşan bir yığının içine düştük. Başımı Travis'in koluna koyarak yan yattım ve Clay beni kaşıkladı ve avuç içi diğerk adamın göğsünün düz düzlemine geldiğinde, bu beni gülümsetti.

Doğal geldi.

Ve bu adamların bu kadar rahat olması beni çok heyecanlandırdı. Belki de onlara birlikte aşık olmuşum. Bu yüzden en azından birbirlerinden hoşlanıyor gibi göründükleri için minnettardım. Elimi, Travis'in kalbini saran Clay'inkinin üzerine koydum.

"Bu gece için teşekkür ederim," dedi Travis.

İkimizle de konuştuğunu biliyordum. Gülümsedim ve boynunun yan tarafına tatlı bir öpücük kondurdum.

Clay derin bir nefes aldı. "Bir şey değil."

Noir yatağa atlayıp nemli burnunu parmaklarıma sürterek onu okşayacak bir el aradığında uyandım. Bunu yapmaktan mutluydum, ta ki içinde bulunduğum durumun farkına varana kadar.

Clay'in yatağındaydım, yanımda usulca horlayan bir adam vardı ve o Clay değildi.

Travis yüzüstü yatıyordu, saçları dağınıktı ama yüzünde huzurlu bir ifade vardı, çarşaflar beline kadar inmişti.

Dışarıda hava aydınlıktı, yani sabah olmuştu ve odada hem saati hem de ortak bir kediye sahip olduğum adamı aradım. Önce saati buldum, bana sekizi çeyrek geçtiğini söylüyordu ama Clay'den hiçbir iz yoktu.

Dün gece şifonyerin üzerine koyduğu gözlükler yerinde yoktu.

Travis'i uyandırmak istemediğim için bacaklarımı yatağın kenarından sarkıttım ve yavaşça dışarı çıktım. Dün gece çok fazla yer kaplamış ve Clay'i kendi yatağından mı etmiştik? Aceleyle dünkü kıyafetlerimi giydim, sonra da evin içine girdim.

Oturma odasında ya da mutfakta değildi. Soğuk bir korku midemi kapladı. Gitmiş miydi?

Hayır. Aşağıdan bir şeyin çakılma sesi duyuluyordu ve ben derin bir nefes aldım.

Ayrıca, tezgâhın üzerinde, bekleyen iki fincanın yanında yeni demlenmiş gibi görünen bir fincan kahve vardı. Kendime bir tane doldurdum, biraz şeker ekledim ve bodrum merdivenlerine doğru ilerledim.

Tezgâhın üzerine eğilmiş, deri benzeri vinil kumaşı yastıklı bir tahta parçasının üzerine geriordu.

"Günaydın," diye anons ettim.

Merdivenlerden inerken ya çok sessizdim ya da Clay duyamayacak kadar odaklanmıştı çünkü sıçradı ve bana doğru döndü, gözlerinde şüphe parlıyordu. Beni tanıyınca bu şüphe dağıldı.

"Özür dilerim," dedim. "Sizi korkutmak istememiştim."

"Her şey yolunda. Günaydın." Kulağının arkasına bir kalem sıkıştırmıştı ve ben sııttım. Bunu neden bu kadar seksi bulmuştum? Bana değerlendirci bir bakış attı. "Bakıyorum kahveyi bulmuşsun."

"Evet." Masanın üzerine bir göz attım. Ne üzerinde çalıştığından emin değildim ama bunun yeni olduğunu söyleyebilirdim. Buraya son geldiğimde alan boştu. "Vay be, epey meşgulmüşsün."

Bakışları başka yöne kaydı ve kumaşı germeye ve zımbalamaya geri döndü. "Siparişlere yetişmeye çalışıyorum."

İlgisiz bir tonda konuşmaya çalıştım. "Bu sabah kaçta kalktınız? Sizi yatağınızdan kaldırdıysak özür dilerim."

"Yapmadın. Uyuyamadım."

Bir şeyler ters gidiyordu. Mesafeli görünüyordu. "Oh. Onun yerine ne yaptın?"

Cevabını zimba tabancasının kolunu çekerek verdi ve metal tahtaya saplanırken bir başka keskin çatırtıya neden oldu.

Sertleştim. "Clay. Ne zamandır buradasın?" "Üçten beri, sanırım."

Birden üşüdüm ve titremeye karşı koydum. *Saatlerdir* buradaydı.

Sebebin dün gece olduğunu düşünmemek imkânsızdı. İçimi ısırdım. .

benim Yanak, değil Tabii ki ne için Söyle, ve ve

Sessizlik rahatsızdı. Dün gece yaptıklarımız hoşuna gitmemiş miydi? İkisinin de tatlı acısını hâlâ bedenimde hissediyordum ama o çok kayıtsız davranıyordu.

Gürültüyle bir zimba daha yerleştirdiğinde irkildim ve fincanımdaki kahve şıpırdadı.

"Her şey yolunda mı?" Sessizce sordum.

Bana bakmadı, belki de dikkati işindeymiş gibi davranıyordu. "Evet. Neden olmasın ki?"

"Bilmiyorum." Kalın kalın yutkundum. "Bir tür-"

"Hâlâ burada mı?"

Öyle ya da böyle önemli değilmiş gibi sormuştu ama önemli olduğu çok açıktı. Clay her ne için üzgünse, bunun üst kattaki adamla ilgili olduğu izlenimini verdi bana.

"Evet," dedim. "Hâlâ uyuyor. Uyandırmamı ister misin?" "Hayır, sorun değil." Durakladı, zimba tabancası bir sonraki hedefinin üzerinde geziniyordu.

"Haberiniz olsun, biraz daha malzeme almak için yakında ayrılmam gerekiyor ama siz ikiniz istediğiniz kadar kalmakta özgürsünüz."

Ağzım açık kaldı. Beni az önce *kovmuş muydu?*

Bana kimseyle çıkmadığını söylemişti, bu yüzden bu sabah sarılıp birlikte kahvaltı etmeyi beklemiyordum ama dün geceki seksten sonra çok sevecen ve sıcak davranmıştı. Onun bu soğuk ve temkinli halinden nefret ediyordum, özellikle de paylaştığımız onca şeyden sonra.

Canım yanıyordu, hem de hoşuma gidecek şekilde değil, ama bunu göstermeyi reddettim. Aşırı parlak bir gülümseme yapıştırırken yüzüm ısındı. "Tamam, harika. Teşekkürler."

Üzgün olduğumu anlamış olmalı ama hiçbir yorum yapmadı. Bunun yerine, konuşmamızın sonuna nokta koymak gibi bir şey olan zimba tabancasının kolunu çekti.

"Pekala," dedim, duygularımı sesimden zorlukla uzak tutarak, "seni işinden alıkoymayacağım." Dönüp merdivenlere doğru yürüdüm ve beni durdurmaması beni çok etkiledi.

YİRMİ BEŞ

Yatak odasına döndüğümde Travis uyanıktı. Yatakta doğruldu ve elinin topuğunu gözüne bastırdı ama ben içeri girince alarma geçti. Clay'in tam tersine, beni gördüğüne gerçekten sevinmiş görünüyordu.

"Hey," dedi. "Herkesi kaçıracığımı düşünmüştüm."

Hayır, sadece Clay, diye düşündüm acımasızca, ama henüz erkendi, belki de onunla konuşmamdan çok fazla şey çıkarmıştım. Travis'e, denese bile benden kaçamayacağını söyleyen bir gülümseme attım.

Yanındaki yatakta boş kalan yeri okşadı ve sesi umutlu çıktı. "O kahve benim için mi?"

"Paylaşabiliriz ya da sana kendiminkini
getirebilirim." Gözleri sıcacıktı.

"Paylaşmayı severim."

Oh, Tanrım. Bu haliyle çok yakışıklıydı. Yanına oturup bardağı uzattım ama midemde bir taş vardı ve beni aşağı çekmemesi için mücadele ettim. Bir yudum aldı ve zeki gözleriyle beni izledi.

"Clay nerede?"

"Alt katta," dedim düz bir şekilde. "Yeni bir parça
üzerinde çalışıyorum." Kupayı bana geri uzattı.

"Sorun nedir?"

"Saat üçten beri aşağıdaydı ve bu sabah onunla konuşmaya gittiğimde ..."

Travis şaşırması görünmüyordu. "Garip biri miydi?" "Evet," dedim. "Uzaktaydı. Bu neyle ilgiliydi?"

Yukarı çıktıktan sonra uzun bir süre koridorda durup neler olduğunu anlamaya çalıştım. Belki de cevap basitti ve o sadece bunalmıştı. Başta bana yalnız kalmayı tercih ettiğini söylemişti. Florida'da iki hafta geçirmişti ve belki de akşam yemeğinden ve gecemizden sonra biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

"Bilmiyorum," dedi, "ama ben olsam endişelenmezdim." Öne doğru eğildi ve saçlarını omzumun üzerinden geriye doğru taradı. "Bunu bana ikimiz birlikte koklaşırken de yapmıştı. Her neyse, eminim bunu atlatacaktır."

Parmaklarımı bardağın etrafında kıvırdım. "Eve döndüğünde ne olacağından bahsetmedik."

Gömleğimin kolunu çekti ve açıkta kalan omzumun kıvrımı dikkatini dağıtmış gibiydi. "Biz yapmadık."

Kirli sakallarıyla sertleşen ağzı tenime değdi ve içimde bir ilgi dalgası uyandı. Ama bedenim heyecanlanırken, aklım alt kattaki adama ve üçümüzün ilişkisine takılmıştı. İkisine de ihtiyacım varken birini istemek yanlıştı.

"Ona nefes alması ve ne istediğini bulması için biraz zaman tanıyalım," dedi yumuşak bir sesle, "bunu gittiği bu son hafta yapabilir. Temelli olarak eve döndüğünde bu konuyu konuşabiliriz ve her şey yoluna girer."

Bana bu konuda söz vermesini istedim ama veremeyeceğini biliyordum, onun yerine sadece ona inanmayı seçtim.

Kariyerimde ilk kez uzun ve yorucu günler geçirdiğim için mutluydum. Telefonumdaki mesajları kontrol etmek için ayırdığım boş zamanı azaltıyordu.

Çünkü hiç yoktu.

Geçen hafta sonuna kadar inanılmaz derecede aktif olan grup sohbeti neredeyse sessizleşmişti. Sadece benden gelen mesajlar ve arkadaşlardan gelen kısa yanıtlar vardı. Bir sohbetten çok soru-cevap seansı gibiydi. Eskiden gün içinde birçok kez konuşurduk, ama şimdi-

Hiçbir şey.

Clay'in Travis ve beni birlikte izlemesi için de herhangi bir seans ayarlamadık.

Travis Clay'i rahat bırakmamı söylemişti ama Perşembe günü paniğe kapılmışım. Birinin mesafeli olmasını kaldırabilirdim ama ikisini birden bırakmak? Bu çok acımasızcaydı.

Cassidy: Çocuklardan haber aldın mı?

Dün Cassidy'nin programında buluşmak için otuz boş dakika bulmuştum. Onunla kampüsün kenarındaki bir Starbucks'ta buluştum ve ona her şeyi anlattım. Travis'in adını bilmeden onu nasıl becerdiğimi. Üçümüzün yaptığı anlaşmayı. Clay'in projesinin artık bittiğini ve Clay'in birlikte geçirdiğimiz gecenin bir son olduğunu düşünmüş olabileceğinden endişelendim.

Bir "elveda uğurlaması.

Ben: İkisi de meşgul olduklarına dair saçma sapan cevaplar verdiler.

Cassidy: Onlarla konuşmalısın. Gerçekten.

Kesinlikle haklıydı. Grup dinamiğimizde sismik bir değişim olmuştu ve bunu ele almazsak daha da kötüleşecek ya da tamamen dağılacaktı.

İkisini de kaybetmek istemiyordum.

Cuma sabahı telefonum sessiz kaldı ve öğle yemeği saatinde kırılma noktama ulaştım. Mesajımı arabamda otururken yazdım, az önce arabaya servis bölümünden aldığım salatayı görmezden geldim.

Mesajların en ciddisini gönderdim; adamların kalplerine korku salacak bir mesaj.

Ben: Konuşmamız gerek.

Clay'in tepkisi neredeyse anında oldu.

Clay: Katılıyorum, ama uçağa binmek üzereyim. Bu akşam benim evimde, saat 8'de?

Travis'in mesajı ben kliniğe dönene kadar gelmedi ve arka kapıdan girerken okudum.

Evet. Görüşürüz o zaman.

Clay'in bana verdiği kırmızı leopar desenli topuklu ayakkabıları u ğ u r getirecekmiş gibi giydim. Üçümüzün birlikte olduğu gece onları giydiğimden beri

Biri olursam, umudum sihirlerinin tekrar işe yaramasıydı. Clay'in evine doğru yürürken korku kaslarımı gerdi ve kapıdan içeri girdiğimde adımlarım yavaşladı.

Travis'in cipi Clay'in garaj yoluna park edilmişti bile.

Benden daha erken mi koşuyordu, yoksa bensiz mi buluşuyorlardı?

Kuru bir sesle yutkundum ve kapının zilini çaldım. Birkaç saniye sonra Clay'in sureti kapının cam bölmesini kararttı. Kot pantolon, düğmeli bir gömlek giymişti ve beni gördüğü anda yüzündeki endişe ifadesi kayboldu.

"Hey," dedim usulca.

"Merhaba." Geri çekilirken gözlüklerini kaldırdı ve içeri girmemi işaret etti, ama donup kalmış gibiydi. Sanki söylemek istediği milyonlarca şey varmış gibi bana bakıyordu ama önce bana bakması gerekiyordu.

Kalbim yerinden fırladı.

Bana daha önce hiç böyle bakmamıştı. Hep birlikte uyuduktan sonraki sabah beklediğim tepki buydu ve onun geri döndüğünü görmek beni heyecanlandırmıştı. Sadece fiziksel olarak da değil. Bu, o gece gardını indirip beni içeri alan adamdı.

Dikkati giydiğim ayakkabılara yöneldi ve gözleri tanıdık geldi. Seçimim onu memnun etmişti.

Geçici olarak onun yüzünden dikkatim dağılmıştı ama kendime geldim.
"Travis geldi mi?"

Clay'in yüz ifadesi değişti ve kalkanları tekrar yukarı kalktı. "Evet, yemek odasında."

Arkasından gittim ve odaya girdiğimizde gerginlik o kadar yoğundu ki neredeyse beni devirecekti. Clay büyük masanın etrafından dolaşıp uzak tarafa gittiğinde ve Travis'in yanındaki en yakın sandalyeye oturmak yerine tam karşısındaki sandalyenin arkasında durduğunda daha da arttı.

Karşılıklı oturmak onları rakip gibi gösteriyordu ve benim için de bir seçim şansı yaratıyordu. Adamlardan birinin yanına otursam, onu diğerine tercih ediyordum gibi görünecekti. Ben içeri girince Travis ayağa kalktı. Görünüşte bu sadece nezaket icabıydı. Ben oturana kadar iki adam da yerlerine oturmayacaktı ama bu bir güç gösterisi gibi geldi.

Bu yüzden masanın sonuna doğru yürüdüm, başındaki sandalyeyi çektim ve erkeklerle aramda eşit mesafe bırakarak oturdum.

Odanın atmosferi zaten resmiydi ve benden sonra yerlerine oturan adamların jestleri de bunu daha da pekiştirdi. Bu lanet olası bir iş görüşmesi miydi? Travis'e baktım. "Erken gelmişsin."

Kaşlarını çattı ve bakışlarını masanın diğer tarafına çevirdi. "Önce Clay'le konuşmak istedim."

Nabzım hızlandı. "Ne hakkında?"

"Ona, seni gerçekten önemsiyorsa kenara çekileceğini

söyledim." Nefes almayı bıraktım. "Ne yaptın?"

Bana anlamadığım bir bakış attı. Sanki zor bir kararla yüzleşmiş, seçimini yapmış ve şimdi de bunu uygulamak zorundaymış gibiydi. "Kendi itirafına göre, sana onun veremediği şeyleri verebilirim. Lilith, sahne partnerliğinden öte bir ilişki içinde olabiliriz."

Clay'in ses tonu sertti. "Bunu istediğini söyledi mi?"

Soru Travis'i bir an için raydan çıkardı ve ne yapacağını şaşırılmış bir halde gözlerini kırıştırdı. Ama sonra ifadesi sertleşti. "Sadece flört etmekten bahsetmiyorum. Aşktan bahsediyorum," derin bir nefes aldı, "aşktan."

Sanki Travis masanın ortasına bir bomba bırakmış gibi aynı tepkiyi verdi. Clay keskin bir nefes alırken ben donup kaldım.

Sevgiler.

Bu kelime Clay'in içindeki bir şeyi harekete geçirdi. Bir savaş ya da kaç tepkisi, ama kalkıp gitmek yerine öne eğildi ve ellerini masanın üzerine koydu. Savaşmaya, her şeyini ortaya koymaya istekli bir adam gibi görünüyordu ve bu beni nefessiz bıraktı.

"Evet," diye ters ters Travis'e baktı, "başlangıçta ona bunları veremeyeceğimi söyledim, ama şimdi her şey farklı. Kurallar sürekli değişiyor."

Hazırladığım her plan değişiyor." Dikkati bana yöneldi. "Bekleyebileceğim tek şey beklenmedik şeyler."

Ellerim kucağımdaydı ve onun yoğun bakışlarının beni delip geçmesinden dolayı yumruk haline gelmişlerdi. "Anlamıyorum."

Sesi sessizliğe gömüldü. "Evet. Ben de." Bakışları masaya kaydı. "Sanki bir ev inşa ediyormuşum ve birdenbire bu yeni bölüm eklenmiş ve şimdi onu bir arada tutmak için çabalıyormuşum gibi geliyor. Nasıl çalışacağını anlamak için."

Ne demek istediğini anladım. Birlikte bir ilişki kurmaya başlamıştık ve Travis'in eklenmesi bunu altüst etti. Bunu tek başına çözmek zorunda olmadığını bilmiyor muydu? Evet, o benim patronumdu ama tüm cevapların onda olmasını asla beklemezdim.

Tam ona söylemek için ağzımı açmıştım ki kaşları birbirine çarptı ve dikkati diğer adama yöneldi. "Sana flört ya da aşk yapmadığımı söylememin nedeni, onunla olan anlaşmamın bunları içermiyor olması. Bunları istemediğine dair bana güvence verdi. İkimizden biri bir şeyler hissetmeye başlarsa bunu birbirimize söyleyeceğimize dair bir kuralımız vardı."

Bir şekilde nereye gittiğini hissettim ve sırtımdan aşağı karıncalanmalar aktı.

Clay sanki her şeyi ortaya dökmeye hazırmış gibi kendinden emin bir şekilde konuştu. "Onu öptüğünde, benimle yaptığın anlaşmanın kurallarını çiğnedin." Onun

Bakışları bana doğru kaydı. "Ben de bir süre önce ondan ayrıldım. Haftalardır bir şeyler hissediyorum ve hiçbir şey söylemedim."

Nefesim kesildi. "Neden olmasın?"

"Çünkü bana bir erkek sana ne kadar aşık olursa, o kadar çabuk ayrılmak istediğini söylemiştin, bu yüzden hissettiklerimi bir sır olarak sakladım. Seni kaybetmek istemiyorum. Kahretsin Lilith, bugünlerde tek düşünebildiğim sensin."

"Ama," diye mırıldandım, "duygularım yok demiştin. Sen aşık olmazsın." "Görünüşe göre yapıyorum."

"Öyle mi?" Travis'in ses tonu sinirliydi. "Şey, ona ilk ben aşık oldum." Gözlerimi kırptım. *Gerçekten mi?*

"Bundan hiç şüphem yok," diye karşılık verdi diğer adam.

Bu nasıl mümkün olabilirdi? Bu ilişkiye aşık olmak istemeden girmiştım ve şimdi iki erkek de bana aşık olduklarını söylüyordu. Bu kafamda bir savaş yarattı. Bir taraf böyle hissettikleri için kendinden geçmişken, diğer taraf dehşetin ötesindeydi.

İkisinin de dönüp bana, sanki şu anda, burada bir seçim yapmam gerekiyormuş gibi bakmalarından nefret ediyordum. Ve sanki ikisi de diğer adam yerine kendilerini seçmemi bekliyorlardı.

Parmaklarımı birleştirdim ve ellerimi masanın üzerine koymak için yavaşça ve ölçülü bir şekilde hareket ettim. Nasıl cevap vereceğimi düşünürken ellerimin birleşme şekline baktım.

"Sanırım ben de sana aşığım," dedim.

Başım eğik olduğu ve ikisine de bakmadığım için kiminle konuştuğum belli değildi. Koltuklarında huzursuzca kıpırdandılar, ikisi de bana kimi kastettiğimi sormaya hazırdı ama ben derin bir nefes alarak ciğerlerimin havayla ve umarım cesaretle dolmasına izin verdim.

"İkinize de aşığım," diye itiraf ettim. "Birlikte. Bir birim olarak." Önce bir adama, sonra diğerine baktım. "O yüzden lütfen benden seçim yapmamı istemeyin çünkü yapmayacağım. *Yapamam*. Hepimizin bir arada olduğu o geceyi mi? İşte bunu istiyorum." Anladıklarından emin olmak için bunu düzeltmek zorunda kaldım. "*İhtiyacım olan şey bu*."

Parmaklarımın bağını çözdüm ve kalbimin ikiye ayrılmasını önlemek için çaresizce bir elimi göğsüme bastırdım.

"Hiç aşık olmadım," dedim usulca. "Belki de daha önce olmamasının nedeni kendimi hiç tamamlanmış hissetmememdir." Bunu sahip olduğum en güçlü, en emin sesle ifade ettim. "Ama şimdi ikinizle de öyle hissediyorum."

Sanki sandalyelerine bağlanmışlar gibi bana bakıyorlardı. Gözlerinde şiddetli bir mücadele gördüm. Belki gitmek istiyorlardı ama kalmak için de çaresiz görünüyorlardı. Tereddütsüz bakışları bana sabitlenmişti.

"Ve asıl mesele şu ki," diye ekledim, "bence siz de birbirinizi seviyorsunuz."

Gözleri kocaman açıldıktan sonra yarıklara kadar daraldı ve şüpheli bakışlarını birbirlerine çevirdiler.

Ellerimi kaldırarak beni dinlemelerini işaret ettim. "Belki de platonik aşktır. Clay, Travis'in en iyi arkadaşım olduğunu söyledin ama siz bundan daha fazlasısınız. İkiniz de bana çok değer veriyorsunuz ama aynı zamanda birbirinize de değer veriyorsunuz. Benim için olduğu kadar birbiriniz için de ortaksınız."

Söylediklerimi düşünürken Travis'in yüz ifadesi okunamaz haldeydi. Tam olarak aynı fikirde değildi ama aynı fikirde de değildi.

Ses tonu şüpheliydi. "Tamam, peki ... bu nasıl çalışıyor?" Kendinden hoşnut olmayan bir yüz ifadesi takındı. "Demek istediğim, nasıl çalıştığını görüyorsun? Hepimiz birbirimizle mi çıkacağız?"

"Bilmiyorum." Verebileceğim en dürüst cevap buydu. "Ama bu konuda konuşmak istiyorum ve birlikte olursak bunu çözebileceğimizi düşünüyorum."

Restoranda yaptığım gibi onlarla bağlantı kurmak istedim, bu yüzden masanın karşısında öne doğru eğildim ve ellerimi ikisine de uzatıp teklif ettim. İkisinin de birer tane alarak bize bir şans vermeye istekli olduklarını göstereceklerini umuyordum.

Üçlü olabiliriz. Açık bir ilişki değil, seks, destek, güven ve sevgi yoluyla birbirlerine bağlı üç kişi.

Clay'in göğsü hızla hareket ediyordu ve kalbinin vücudunun içinde öfkeyle attığını tahmin ediyordum. Elime yabancı bir şeymiş gibi baktı,

Daha önce hiç görmediği bir şey.

Bilmem gerekirdi.

Sürprizlerden hoşlanmazdı ve işlerin planlandığı gibi gitmemesinden nefret ederdi, ki şu anda olanın da tam olarak bu olduğunu tahmin ediyordum. Clay muhtemelen eve dönüş uçağını bu konuşmayı nasıl halledeceğini düşünerek geçirmişti. Ne söyleyeceğini planlamıştı ama Travis erkenden gelip onu bozmuş, ben de iki erkeğe de aşık olduğumu söyleyerek planından geriye kalan her şeyi mahvetmiştim.

"İkimizi de sevdiğini söylüyorsun." Clay'in vücut dili kaskatı kesilmişti. "Peki ya birimiz," kelimeyi küçümseyerek söyledi, "bir birliğin parçası olmak istemezse ne olacak?" Kaşlarını çattı. "Sanki senin için ya hep ya hiçmiş gibi konuşuyorsun."

"Öyle mi?" Travis sordu.

Onlara ultimatoma vermek isteyeceğim son şeydi ama iletişim kurma konusunda daha iyi olmalıydım. İçlerinden biri çekip giderse bu iş yürümezdi. Sesim kısıldı ve son kelimedeki kesildi. "İkiniz olmadan tamamlanmış sayılmam."

Her şeyi riske atıyordum.

Eğer içlerinden biri hayır derse, bu iş biterdi. Geri dönüşü yoktu, bunu telafi etmenin bir yolu yoktu.

Odadaki ruh hali tedirgindi. Nefesimi bedenimde acı içinde tutuyor, benimle bu adımı atmayı seçmelerini bekliyordum. Birlikte ne kadar harika olacağımızı göremiyorlar mıydı?

Travis önce uzandı, sıcak parmakları benimkileri buldu ve kararsız görünmesine rağmen emin görünüyordu. "Denemeye hazırım."

Bu beni uçurdu ve ikimiz de hevesle Clay'e döndük.

Ama elini uzatmak yerine koltuğuna geri oturdu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Hayır."

Merkezime inen bir yumruk gibiydi ve şok olmuş gibi bir ses çıkardım. "Neden?"

Bir kez olsun beni acı çekerken görmekten hoşlanmadı ve gözleri endişeyle doldu ama gözlüklerinin arkasına hapsolmuşlardı. "Önce seninle birlikteydim. Onu buraya getirdim çünkü geçici olması gerekiyordu. Ona aşık olmamalıydın." Sonra, onu gerçekten durduran şeyi dile getirdi. "Plan bu değildi."

"Hayır," dedim, "değildi. Ama benim de sana aşık olmamam gerekiyordu."

Bana ya da hâlâ ona uzattığım elime bakmak istemeyerek masanın diğer ucuna dik dik baktı. "Haklısın."

Travis acı çektiğimi hissetti ve destek olmak için elimi sıkıca kavradı. Belki de o da acı çekiyordu. Bu ilişkiyi isteyerek Clay'le olan arkadaşlığını tehlikeye atmıştım. Clay'in reddi ona ne yapacaktı?

Gözlerimde beklenmedik yaşlar birikti. Onun elimden kayıp gittiğini hissediyordum ama bunu durduracak gücüm yoktu. "Clay-"

"Bunu sana veremediğim için üzgünüm." Sonunda bana baktı ve dökülmemiş gözyaşlarımı görünce içinde bir kaos yarattı. "Keşke yapabilseydim, ama ne yaptığımı bilmiyorum. Bırakın iki kişiyi, bir kişiyi bile nasıl seveceğimi bilmiyorum." Duruşu gergindi, sanki hareket ederse dağılacakmış gibiydi.

"Belki ben de sana yardım edebilirim," dedi Travis sessizce, "senin bana ettiğin gibi."

Clay'in yüzü asıldı. "Hayır. Yardıma ihtiyacım yok. İhtiyacım olan Lilith'in plana sadık kalmasıydı ama bu artık mümkün değil." Kendi içine çekildi ve aramızdaki mesafe çok açıldı. Ses tonu soğuk, profesyonel ve çalışma odasındaki çizimlerin çizgileri kadar kesindi. "Söyleyecek bir şey kaldığını sanmıyorum."

Kurşundan yapılmış gibi hissettiğim boş elimi yavaşça bedenime doğru sürükledim. Ama Travis ateşten yapılmış gibi görünüyordu çünkü beni bıraktı ve ileri doğru sarsıldı.

"Bu da ne böyle?" diye tersledi. "Sahip olduklarımızı bir kenara mı atacaksın, çünkü sen-ne? Bir kez olsun istediğin her şeyi elde edemiyor musun?" Yüz ifadesi karardı. "Bu da başka bir test mi? Çünkü seni mutlu etmek için nazikçe çekileceğimi umuyorsan, hayal kurmaya devam et."

Clay'in yüzündeki renk diğer adamın öfkesiyle eşleşerek yükseldi. "Buraya ilk geldiğinde benden tam olarak bunu yapmamı istememiş miydin?"

Travis'in burun delikleri alevlendi. Clay'in söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu ama bundan hoşlanmamıştı. "Korkuyorsun. Yeni bir şey denemekten korkuyorsun ve daha başlamadan bir 'çıkış' istiyorsun."

"Korkmuyorum ve buna iznim var-"

"Biliyor musun," dedi Travis sandalyesinde arkasına yaslanıp ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak, "haklısın. Bunu yapmamalıyız. Bana her zaman eğer sahneden korkuyorsan, bunun yapmaman gereken bir uyarı olduğunu söyledin." Diğer adama yıkıcı bir bakış fırlattı. "*Hazır değilsin.*"

Onaylamaması, alt kattayken genellikle bana ayırdığı otoriter ses tonuyla dile getirilmişti ve bu ses Clay'in üzerine çatı çökmüş gibi çökmüştü. Travis'in ne yaptığını, diğer adama nasıl meydan okuduğunu anlıyordum ama bunun yanlış bir taktik olmasından korkuyordum. Clay'i zorlamak geri tepebilir ve onun da karşılık vermesine neden olabilirdi.

"Neden bahsettiğini bilmiyorsun," dedi Clay. "Her zamanki gibi." Çerçevelerini tuttu ve mükemmel misilleme saldırısını hazırlarken yüzüne oturma şekillerini ayarladı. "Sana akıl hocalığı yapmak bir hataydı. Keşke hiç yapmasaydım."

Odadaki hava korkunç bir şekilde inceldi.

Aslında hiç arkadaş olmamış olmayı dilediğini söylemişti ve bu o kadar inciticiydi ki bunu içimde hissettim. Bir kürek darbesinden daha kötü ve bir kırbacın kuyruğundan daha zarar vericiydi.

Ama acı ve yıkım Travis'in yüzüne yansımamıştı. Sadece gergin omuzları ve çenesindeki kaslar nasıl hissettiğini ele veriyordu. "Tamam o zaman." Sesi, sözlerinin tadına dayanamıyormuş gibi acıydı. "Hadi bunu düzeltelim." Oturduğu yerden kalktı ve sandalyeyi gürültüyle itti. "Sonra görüşürüz."

Ve gittiğinde, kalbimin bir parçasını ve lmzn hayatta kalma şansını da beraberinde götürdü.

Bedenim kilitlenmiş, hareketsiz bir kafese dnşmşti. İstirabım beni parçalara ayırırken Clay'e şaşkınlıkla bakıyordum. n kapı çarparak kapanana ve güvenlik sistemi cıvılda yana kadar hareket edebildim.

Onun için de aynı şey geçerli olmalıydı çünkü gözlüklerini çıkarıp takırdayarak masaya fırlattı ve yüzünü ellerine gömdü. Parmaklarını saçlarında gezdirirken hayal kırıklığı her gzeneğinden sızıyordu.

Benimle mi yoksa kendisiyle mi konuştuğunu anlayamadım. "Böyle olmaması gerekiyordu. Böyle planlamamıştım."

Tasarımını her şeyden çok önemsiyordu ve şu anda daha az umursayamazdım. Keskin bir nefes aldım, yanağımdaki bir damla yaş sildim ve kendimi ayağa kaldırmak için ellerimi masanın üzerine koydum.

"Gidiyor musun?" İhanete uğramış gibi bakma cüretini gösterdi.

Benim sesimle söylenmişti ama kulağa uzak ve soğuk geliyordu.

"Kendin söyledin. Söyleyecek bir şey kalmadı."

YİRMİ ALTI

Clay'in evinden çıktığımda Travis'in cipinin yerinde olmadığını fark ettim.

Hayır, gitmemişti. Taşınmıştı.

Evimin önüne park etmişti ve sürücü koltuğunda oturmuş derin düşüncelere dalmıştı. Beni görür görmez dışarı çıktı ve yüzü endişeyle doldu.

Dışarısı karanlıktı, ama ailemin garajının dış ışıkları onu aydınlatıyordu ve ben onun öne atılıp beni kollarına alma arzusunu bastırmasını izledim. Ona onu sevdiğimi ama aynı zamanda başka bir adamı sevdiğimi de söylemiştim ve o şimdi nerede durduğundan emin değildi.

"Özür dilerim," dedi. "Seni bırakıp gitmek istememişim ama oradan çıkmam gerekiyordu. Söylediğim hiçbir şey yardımcı olmayacaktı."

"Hayır, anlıyorum." Gittiği için onu suçlamadım. "Ama bunu demek istemedi. Seni çok önemsedığını biliyorum, o yüzden neden böyle bir şey söyledi bilmiyorum."

Travis yüzünü buruşturdu. "Biliyorum." Evime açılan kapıya doğru başıyla işaret etti. "Konuşabilir miyiz?"

"Evet, tabii ki."

Daha önce de benim yerimde olmuştu. Cassidy'nin doğum günü gecesi bizde kalmıştı ama ikimiz de çakırkeyiftik ve o an

Bizi izleyebilmesi için Clay'i arıyordu. İkimiz de iş için erken kalkmak zorunda kalmıştık ve Travis ertesi sabah fazla kalmamıştı.

Bu gece, sanki ilk kez görüyormuş gibi etrafına bakındı. Önlüklerle dolup taşan çamaşır sepetine yarı gülümseyerek baktı ve onları temiz tutmak için verdiği bitmek bilmeyen mücadeleyi anladı.

Oturma odasındaki kanepemin bir kenarına oturdu ve bakışları benimkileri aradı. Benim de ona katılacağımı umuyordu ama içim kıpırdamadan oturamayacak kadar çılgına dönmüştü. Bunun yerine odanın içinde volta attım, duygularımdan kaçmak istiyordum ama nasıl kaçacağımı bilmiyordum.

Ona katılmayacağım belli olunca Travis iç çekti. "Ona korktuğunu söyledim ama mesele sadece bu değil. Sanırım çıldırıyor."

Clay'e yöneltilen kızgınlık içime işledi. "İşlerin plana göre gitmemesinden hoşlanmadığı için mi?"

"Bu da onun bir parçası, evet. Kontrolü elinde tutmayı seviyor ve belki de bunu kaybettiğini düşünüyor. Ama çoğunlukla benim yüzümden çıldırıyor."

Durdum. "Ne?"

Travis elini ağzına götürdü, bir an tereddüt ettikten sonra pes etti. "Clay ile yaptığım ilk seans cinsel değildi. BDSM cinsel olmayan bir sapkınlık olabilir ama onun bu konuda deneyimi yoktu. Bu yüzden, ikimiz de heteroseksüel olduğumuz için, sahnenin amaçlarından birinin rahatlık seviyemizi ölçmek olacağına karar verdik. Görünüşe göre yüksekti."

Yakınına sürüklendim, onun çekimine kapıldım.

"Bittikten sonra konuştuk ve ona daha fazlasını denemek isterse iyi olacağımı söyledim. Kendimi, bilmiyorum, genişliyormuş gibi hissettim. İki yıl önce vanilya dışında bir şeyle ilgilenmiyordum ama şimdi doyamıyorum. Her şeyi öğrenmek istiyorum, bu da beni meraklandırdı. Ya dışarıda daha fazlası varsa? Sevmeyeceğimi düşündüğüm ama sonra ilgimi çeken şeyler?"

Kanepeye çöktüm, söylediklerinden ve benimle ne kadar özgürce paylaşmaya istekli olduğundan şaşkına döndüm.

"Ben ona ... olduğumu söyledim." Doğru kelimeyi aradı ve sonra buldu. "Açık." Omuzları ağır bir nefesle kalktı. "Bu konuda rahat olduğunu söyledi, bu yüzden bir sonraki seansımız daha yoğun ve cinseldi. Bana mastürbasyon yaptırdı ve eğer yeterince hızlı boşalmazsam, bana kırbacın nasıl bir his olduğunu gösterdi."

Oh, lanet olsun.

Dizlerimi birbirine kenetledim ve zihnimdeki görüntüyü durdurmaya çalıştım ama kaçınılmazdı. Clay'in önünde duran çıplak Travis'i gördüm; diğer adamın kendini tatmin edişini izlerken sabırsızca elindeki kırbacı avucuna vuruyordu.

"Ben sahneyi beğendim," dedi, "onun da beğendiği belliydi ama sanırım bu onu korkuttu. Hoşuna gitmek *istemedi*. O gece iyiydi ama

ertesi gün tuhaftı."

Barda bu konu hakkında konuştuğumuzda ne dediğini hatırladım.

"Uzaklaşmaya başladı."

Başını salladı. "Seni kulüpte ilk gördüğüm zamanı hatırlıyor musun? Clay'e el salladım, o da bana el salladı ve sonra seni götürdü. Seni oraya bana ya da belki de kendisine ne kadar dürüst olduğunu kanıtlamak için getirdiğini düşünerek uzun süre masada oturdum. Ki sorun değil. Ben de kendimi heteroseksüel olarak tanımlıyorum." Başını öne eğdi. "Heteroseksüel ama meraklı."

Ona yaklaştım ve elimi kanepenin minderinde duran elinin üzerine koydum. "Ben de kendimi böyle tanımlardım."

"Ona çok değer veriyorum ve üçümüzün birlikte olmasını seviyorum. Onunla cinsel bir şeyler yaşamak beni rahatsız etmiyor, bazen de ... bu beni tahrik ediyor ama hepsi bu. Ona karşı romantik hislerim yok. Senden önce oturup ne yaptığını ya da gününün nasıl geçtiğini merak etmezdim."

Bu şaşırtıcıydı. "Bunu şimdi yaptığını mı söylüyorsun?"

Bana mahcup bir gülümseme verdi ve bir eliyle ensesini ovuşturdu. "O bizim bir parçamız. Konuştuğumuzda ve birlikte geçireceğimiz zamanı planladığımızda her şeyin seninle ilgili olduğunu bilmelisin. Odaklandığı tek şey sensin ve aldığı her karar sana mümkün olan en iyi sahneyi sunabilmek için. Benim önemsedığım kişiyi bu kadar önemseyen bir adamı nasıl sevmem?"

İç çektim. Kalbim hem şişti hem de acıdı.

Travis elini benimkinin altına soktu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Üçlü seks onu sarstı. Gardını indirdi, içeri girdik ve şimdi çıldırıyor. İyi bir görüntü çiziyor ama görüldüğü kadar rahat değil."

Tanrım, çok haklıydı. Clay'in güvensizliğinin ipuçlarını görmüştüm ama yeterince dikkat etmemiştim. "Sonra da ona üçlü grup olmayı teklif ettim."

"Her şey yoluna girecek. Ona bunu istediğini söyledin ve o da seni seviyor. O da bunu bizim kadar çok isteyecek, sadece henüz ne olduğunu anlamadı. Bana güveniyor musun?"

"Evet," diye nefes aldım.

"Güzel. Senin neye ihtiyacın olduğunu biliyor olabilir," diyerek birleşen ellerimizi kaldırdı ve parmaklarıma bir öpücük kondurdu, "ama ben *onun* neye ihtiyacı olduğunu biliyorum ve bu da zaman. Kim olduğu ve ne olabileceğimiz konusunda rahat olması gerekiyor."

Umarım haklıydı.

Travis gece kalmadı. Sormadı ve muhtemelen o da benim gibi hissediyordu. Clay'le ilişkimiz artık büyük bir sorun haline gelmiş olsa da

Soru işareti, birlikte uyumak yanlış olurdu. Bunun yerine, beni kolunun altına almasına ve işiyle ilgili konuşarak dikkatimi dağıtmasına izin verdim. Bazen onun günleri de benimkinden çok farklı değildi, sadece o çok daha geniş ve heyecan verici çeşitlilikte hayvanlarla ilgileniyordu.

Hafta sonu Clay'den haber alamadık. Travis'le kısa bir mesajlaşmamız oldu ama iki gece de nöbetçiydi çünkü zebralardan biri hamileydi ve o da yavru nöbetindeydi.

Pazartesi de Clay'den haber alamadan geçti.

İşten eve geldiğimde, evde olduğuna dair bir işaret aramamaya çalıştım. Travis onu rahat bırakmamı söylemişti. Zamana ihtiyacı olduğunu söylemişti. Nashville'e döndüğünden beri Noir'i kontrol etmedim, etmemek beni öldürse de. Hafta sonları evdeyken ona her zaman iyi davranırdı, bu yüzden her şeyi hallettiğini varsaydım.

Eninde sonunda konuşmamız gerekecekti, boşanma sonrası velayet tartışması olsa bile.

Salı öğleden sonra, bir dalmaçyalının röntgen çekimleri için hazırlanmasına yardım ederken, telefonum bir mesajla titredi. İşimi bitirdim, sonra da mesajı kontrol etmek için bir köşeye çekildim.

Clay: Konuşabilir

miyiz? Ben:

İşteyim.

Bu akşam demek istemiştim.

Bir kaşımı kaldırdım. Günlerdir süren sessizliği beni incitmiş ve kızdırmıştı. Bana aşık olduğunu söylemişti ama bizden bu kadar çabuk vazgeçmişti. Onu özlüyordum. O bizi nasıl özlemiyordu?

Ben: Travis de orada olacak mı?

Noktalar titredi ve kayboldu. Sonunda mesajı geldi.

Clay: Seninle yalnız konuşmak

istiyorum. Ben: Üzgünüm. Bu

gece meşgulüm.

Bu bir yalandı ama onunla tek başıma buluşmayacaktım çünkü bu konuyu birlikte konuşmamız gerekiyordu.

Yarına ne dersin?

Eğer Travis orada değilse, hala meşgulüm demektir.

Buna bir yanıt vermedi.

O bana ulaştığına göre, bunun iyi bir zaman olduğunu düşündüm.

Ben: Noir'ı görmeye gitmedim. O nasıl? Clay: İyi. Seni

özlüyor.

Nefesim kesildi çünkü soğuk kedimizden bahsediyor olmasına imkân yoktu. Noir, bağımsız kadın paradigmasının bir örneğiydi. Yiyeceği olduğu sürece kimseye ihtiyacı yoktu. Arada sırada şefkatten hoşlanırdı ama bu her zaman kendi şartlarına bağlıydı ve geri kalan zamanlarda kayıtsızdı.

Ben de onu özlüyorum. Hem de çok.

Yeni mesaj gelmedi. Onunla biraz yalnız zaman geçirmek istiyordum ama klinikte çok yoğunluk ve hastaları daha fazla bekletemezdim. Telefonumu cebime geri koydum ve onunla daha sonra bir şeyler ayarlamak için aklıma bir not aldım.

Sevdiğim iki adamı ve birlikte olamadığımız için yaşadığım hayal kırıklığını düşünmemeye çalışarak işime devam ederken zaman akıp gidiyordu. Hiçbir şeyin yolunda gitmediği günlerden biriydi. Bir muayene sırasında başımı açık bir dolaba çarptım, bu çok acıttı ve hasta sahibinin önünde aptal gibi görünmeme neden oldu. Suyumu bir aşı çizelgesinin üzerine döktüm ve baştan başlamak zorunda kaldım. Lateks eldivenlerimi giydiğimde parmağım yırtıldı ve neredeyse gözyaşlarına boğuluyordum.

Parçalanıyordum.

Ya Travis yanılıyorsa? Ya Clay benimle yalnız konuşmak istiyorsa, çünkü beni Travis'in resme girmesinden önceki başlangıca dönmemiz gerektiğine ikna etmeye çalışacaksa?

Klinik saat dörtte hasta almayı bırakıyordu, bu da benim işimin genellikle en az beşte biteceği anlamına geliyordu. Bir mesaj geldiğinde hala gece gelen hastaları akşam için yerleştiriyordum.

Travis: Konuşmak için bir

saniyen var mı? Elbette.

Aradığında ekranım değişti, sadece FaceTime üzerinden. Tabii ki, çünkü çöp gibi görünüyordum. Ama onu görmek için çok hevesliydim. Kabul etmek için simgeye dokundum.

"Merhaba," dedim.

O da benim gibi iş başında görünüyordu. Arkasındaki arka plan sadece beyaz bir duvardı, ancak hayvanat bahçesi üniforması önlüklerini giymişti ve boynunda asılı bir stetoskop vardı.

"Merhaba," diye karşılık verdi. Kocaman bir gülümsemesi vardı, muhtemelen ondan gördüğüm en büyük gülümsemeydi. Sadece beni gördüğüne sevindiği için olamayacak kadar büyüktü.

Etrafımdaki kafeslerde bulunan hayvanlardan bazıları akşam kalacakları yerle ilgili hoşnutsuzluklarını dile getiriyorlardı ve havlamalarından Travis'i duymak zordu.

"Bekle." Boş ve sessiz personel dinlenme odasına daldım. "Ne oldu?"

"Seni daha önce arayacaktım," diyerek telefonu çevirirken gözden kayboldu, "ama bu küçük adam yüzünden dikkatim dağıldı."

Bir ahır göründü ve ilk göze çarpan şey siyah beyaz çizgilerdi. Kamera anneden aşağıya, yerdeki samanların arasında bacaklarını yana açmış dinlenen yeni doğmuş taya doğru ilerledi. Annesi ona doğru ilerlerken kara kulakları kıpırdadı ve başını çevirerek annesine kısa bir süre sokuldu.

"Aman Tanrım! Muhteşem bir şey," dedim. Yavru zebra da tıpkı annesi gibi canlı çizgilere sahipti ama onunkiler siyahtan çok kahverengiydi. O da gelmiş geçmiş en şirin şeydi. "Nasıl gitti?"

"Harika. Şimdiden ayağa kalktı ve yürüyor. Annem de iyi gidiyor."

Bu Travis'in kocaman gülümsemesini açıklıyordu. Bu, hayvanat bahçesinde çalışmaya başladığından beri gözetmenlik yaptığı ilk canlı doğumdu ve olaysız geçtiği için onun adına çok heyecanlanmıştım.

Kamera geri dönerek onu görüntüye getirdi ve sonra harekete geçerek ahırlardan uzaklaştı.

"Konuşacak çok vaktim yok," dedi, "ama Clay beni aradı." Şaşırarak durakladım. "Öyle mi?"

Bir kapıdan geçip büyük bir koridora çıktı ve sesi yankılandı. "Bu gece oraya gitmeli ve onunla konuşmalısın."

Şüpheliydim. "Sensiz mi?"

"Evet. En az sekiz saat daha burada olacağım ve sorun değil. Zaten konuşmuştuk." İçinde bir hafiflik vardı ve bunun yeni taydan mı yoksa Clay'le yaptığı konuşmanın bir sonucu mu olduğunu merak ettim.

"Ne hakkında konuştunuz?"

Travis gideceği yere vardı, burası ofisi olmalıydı. Kapıyı kapattı, telsizini kemerinden çıkardı ve arkasına oturabilmek için dağınık masasının üzerine bıraktı. Köşede, muhtemelen dün gece uyuduğu karyolayı gördüm.

"zr diledi ve" dedi Travis'in sesi ağırlaşarak, "beni sevdiğini söyledi."

Telefon elimden kaydı, büyük bir gürültüyle dinlenme odasındaki masanın üzerine düştü ve onu almak için çabaladım. "yle mi yaptı?"

"Evet. Seni sevdiği gibi değil. Dediğin gibi, bu daha çok platonik bir şey."

"Ne dedin sen?"

Gülümsemesi tenime sıcaklık yayılmasına ve kalbimin ritminin bozulmasına neden oldu. Sesi, pcğ kadar yumuşak ve bir o kadar da güçlüydü. "Ben de onu sevdiğimi söyledim."

Titrek bir elimi kaldırdım ve ağzımın üzerine bastırdım, bunalmıştım. Vay anasını. "Bu ne anlama geliyor?"

"Demek ki seninle gerçekten konuşmaya ihtiyaı var."

Masasındaki telsiz cızırdadı ve arama ona yönelik olmasa da ikimize de her an çekip gidebileceğini hatırlattı. Telefona doğru eğildi, o kadar yakışıklı ve mutlu görünüyordu ki, ekranın içinden ona dokunabilmeyi diledim.

"Tamam," dedim. "Seni beklememi istemiyor musun?"

"Hayır, beni daha sonra arayabilirsin." Gözlerini kırıştırdı, bir şeyler düşünüyordu. "Hey. Seni seviyorum."

Bunun hakkında konuşmuştuk ama aslında birbirimize söylememiştik. Cuma gecesi benim evimdeyken bile. Erkeklerin bunu benden önce birbirlerine söylemiş olmalarını sevmem garip miydi?

Sırıttım. "Ben de seni seviyorum."

Vedalaştık ve telefon kapanır kapanmaz Clay'e gönderdiğim mesajı okudum.

Ben: Programım yeni netleşti. Ne zaman gelmemi istersin?

YİRMİ YEDİ

Duş aldıktan sonra kazak, kot pantolon ve sivri burunlu ekose bir çift ayakkabı giydim. Eskiden olduğu gibi Clay'in evine erken gitmedim. Saat yedide buluşma planına sadık kalacaktım ve tam o saatte kapısını çalacaktım, böylece sürpriz olmayacaktı.

Kapıyı açtığında, ne kadar farklı görüldüğü beni şaşırttı.

Aydınlandı ve dudaklarında beni gördüğüne ne kadar sevindiğini belli eden kocaman bir gülümseme belirdi ama gözlerinin altında koyu halkalar oluşmuştu. Yorgun görünüyordu. Hatta belki de bitkin. Onu acı çekerken gördüğüme üzülrken, acaba Travis ve ben mi buna sebep olmuştuk?

İçeri girmem için kibarca işaret etti ve girişinde durduğumda bana Travis'in Cuma günü bu evden ayrıldıktan sonra nasıl olduğunu hatırlattı. Elleri bana uzanmak için acıyor gibiydi ama o daha iyisini biliyordu.

Aramızdaki gerginlik sözlerini boğacak kadar artmıştı ve zar zor söyleyebildi. "Özür dilerim."

Tamam, bu iyiydi.

Daha fazlasını söylemesini bekliyordum ama öylece durdu, kaybolmuş gibiydi.

Bunun nasıl olacağına dair bir planı yok muydu?

Noir köşeden kafasını uzattı, benim olduğumu gördü ve selamlamak için dostça bir miyavlama yaptı. Arkasını dönüp geldiği yoldan geri dönmeden önce duvara sürtündü ve beni kendisini takip etmem için ikna etmeye çalıştı.

Ben de öyle yaptım, bu da Clay'in kafasını daha da karıştırdı. Ben oturma odasına doğru yürürken o da arkama düştü.

Yeni ilaveyi gördüğümde durdum. Noir bu özel mobilya parçasını sergilemekten gurur duyuyor gibiydi. Ağacın dibine gitti ve ilk platformun yanından geçerek yukarı tırmanmaya devam etti. Aralarından seçim yapabileceği birkaç platform vardı ama ortadaki platformda durdu, böylece pençelerini ortadaki desteğin etrafına sıkıca sarılmış sisal ip bölümüne geçirebildi.

Aylar önce ona aldığım, halı kaplı, ucuz, iki katmanlı kedi kulesi gibi değildi; neyse ki Clay'in mobilyaları yerine çoğunlukla onu parçalamıştı.

Bir kere, bu parça benden daha uzundu. Ortadaki destek, doğal bir kıvrımı olan çıplak, beyaz badanalı bir ağaç gövdesiydi ve yarıya kadar bir çatalla iki küçük dala ayrılıyordu. Platformlar kalın, beyaz suni kürkle kaplıydı ve bu da ağacın etrafında bulutların dolaştığı izlenimini veriyordu.

Yaptığı diğer her şey gibi bu da çok güzeldi. Bunu nasıl yapabildi? Bir kedi kulesi yaratmıştı ama bu aynı zamanda muhteşem bir sanat eseri idi. Noir pençelerini bilemeyi bitirip bir sonraki platforma tırmandığında ve bulut gibi yatağına yerleştiğinde daha da güzel görünüyordu. Paltosunun siyahı öne çıkıyor ve tek renkli parçayı tamamlıyordu.

Uzanıp kulaklarının arkasını kaşıdım ve bana verdiği memnun mırıltının tadını çıkardım.

"Bunu ne zaman yaptın?" Ona sordum. "İnanılmaz bir şey."

"Oh, teşekkürler. Hafta sonu yaptım." Sanki ağaç önemli bir şey değilmiş ve şu anda konuşmak istediği şey değilmiş gibi bana baktı. "Lilith, ne dediğimi duydun mu?"

"Evet." Ses tonum soğuktu. "Ne için üzgünsün?" İç çekti. "Her şey için."

"Daha açık ol." İletişimimiz üzerinde çalışmamız gerekiyordu ve bunun hemen şimdi başlamasını istedim.

İsteğim onu hayal kırıklığına uğratmadı. Bunun yerine başını salladı. "Öncelikle, Travis'e arkadaşlığımızın bir hata olduğu konusunda söylediklerim için özür dilerim. Ondan zaten özür diledim ama senin de bildiğinden emin olmak istedim. O haklıydı. Korkmuştum." Yüzünü buruşturdu. "Dehşete kapılmıştım."

Bu iyiye işaret etti ve nabzım hızlandı. "İkinizin konuşmasına sevindim."

"Ben de." Kanepesine doğru işaret etti. "Oturmak ister misin? Özür dilemem gereken daha çok şey var."

Başka bir iyiye işaret. "Elbette."

Ben oturdum ama o oturmadı. Sanki bir sunum yapıyormuş, kendini bana satıyormuş gibi hissettiriyordu ama buna aldırmadım. Travis ve bana yaşattığı hafta sonundan sonra biraz ikna etmek işime yarayabilirdi.

"İkincisi," dedi, "sana karşı bir şeyler hissetmeye başladığımda hiçbir şey söylemediğim için özür dilerim. Bu bir mazeret değil, ama o sözü verdiğimde, bunun başıma geleceğini hiç beklemiyordum ve geldiğinde-"

"Korktun."

Ellerini kalçalarına koydu ve başını öne eğdi. "Evet. Seni uzaklaştırmak istemedim."

"Yani şimdi korkmadığını mı söylüyorsun?"

Bana hüzünlü bir gülümseme attı. "Hayır, kesinlikle hâlâ korkuyorum ama artık bunu söyleyemeyecek kadar korkmuyorum. Geçen hafta sensiz
berbat geçti."

Ne hissettiğini itiraf etmesi onun için çok büyük bir adımdı. Samimi ve açık olmaya istekliydi. Onu daha önce hiç savunmasız görmemiştim ve ... Tanrım. Bunun ne kadar seksi olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ve üçüncüsü," yanıma geldi ve yanıma oturdu, yakın ama çok yakın değil, "Geçen hafta boyunca verdiğim tepki için özür dilerim. Üçlü seks sırasında yaptıklarımızın -benim yaptıklarımın- Travis'le aramızdaki sınırı aştığını hissettim. Travis'e sormadım.

Yaptığım şeyle bir sorunu olup olmadığını sordu ve sonrasında ben ... nasıl hissettiğim ve bunun ne anlama geldiğiyle mücadele ettim."

Yüzümü ona dönebilmek için bir bacağımı diğerinin altına sokarak döndüm ve sesimi yumuşattım. "Senin için bir anlamı var mıydı?"

"Evet ve hayır. Travis ve ben bugün bunun hakkında konuştuk. Yaptığımız şeyi nasıl sevdiğimi çünkü bana kontrol ve güç verdiğini." Elini havaya kaldırdı. "Ve fiziksel olarak iyi hissettirdi."

Gülümsememi engelleyemedim. "Öyle oldu."

"Ona romantik olarak ilgi duymuyorum, ama cinsel olarak?" Tereddüt etti ama sonra devam etti. "Benim için gri bir alan olabileceği fikrine alışmaya çalışıyorum. Bu konuda ne hissediyorsun?"

Çok gergin görünüyordu ve yanağına güven verici bir el koydum. "Benim için sorun değil. İkinizden de inanılmaz derecede etkilenen biri olarak şunu söylememe izin verin, *anlıyorum*."

Az önce paylaştığı şeyi hafife almaya çalışmıyordum, ama Tanrım, anlamıştım ve neyse ki kıkırdadı. Üzerindeki gerginliğin bir kısmını atmış gibiydi ve elini kaldırıp yüzüme dokundu.

"Cuma gecesi için özür dilerim," dedi. "Kendimi pusuya düşürülmüş hissettim ve ani bir tepki verdim. Her şey rayından çıktı ve sen ya hep ya hiç dediğinde seni çoktan kaybettiğimi düşündüm. Onunla rekabet edemem."

Neredeyse kalbimi yeniden kırıyordu, "Aman Tanrım, Clay." Eğildim ve alnımızı birbirine bastırdım. "Bu bir rekabet değil. İkinizi de seviyorum."

Ağzı benimkini buldu ve bu öpücük hiç beklenmedik bir şeydi. Beni titretebilecek kadar kendinden emin ve kontrollü bir dominanttı ama dudaklarım dudaklarına değdiğinde onun da titrediğini fark ettim. Bu korkudan değildi, rahatlamaydı. Beni başka bir adama kaptırmamış ya da kazanmamıştı.

İkimize de sahip olduğunu fark ediyordu.

"Daha iyisini yapacağım," dedi öpüşme biter bitmez, "ve bir planım var. Beğenmezsen atarım ve başka bir plan hazırlarız." Ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Seninle çok az şey plana uygun gidiyor zaten, ama duymak ister misin?"

Ona bilmiş bir bakış attım. "Elbette."

"Üçümüz birlikte bir ilişkiye başlıyoruz. Herkes eşittir, kimse kuralları koyamaz." Ruhuma yalvarır gibi gözlerimin içine baktı, oysa tam da benim istediğim şeyi istiyordu. "Hepimiz birbirimizi seviyoruz ve hepimiz bunun yürümesini istiyoruz."

"Evet," diye başımı salladım. "Şimdiye kadar bu plan iyi. Tamamen katılıyorum."

Güldü, sonra ciddileşti. "Bir sonraki adım Travis'in buraya taşınması."

Zihnim durma noktasına geldi. "Ne? Senin evinde mi?"

"Burayı bir yatırım olarak aldım. Planım yenilemek ve sonunda kâr etmek için satmak, ama çok fazla alan var. Onun için fazlasıyla yeterli. İkinci katın tamamı kendisine ait olacak. Burada işine daha yakın olacak, artı. . . bize çok daha yakın olur."

İki erkeğin de yan yana olması kulağa harika geliyordu ama ... "Sence kabul eder mi?"

"Ona sorduğumda ilgilendi ama bunun senin nasıl hissettiğine bağlı olduğunu söyledi."

Vay canına, ona *çoktan* sormuş.

Ve Travis bunu düşünüyordu. Kendimi kontrol etmek ve umutlanmamak zorundaydım, tam o sırada aklıma başka bir düşünce geldi. "Dur bir dakika. Clay, burası senin evin. Senin," doğru kelimeleri bulmakta zorlandım, "sığınağın. Kaçmak için kendine ait bir yerin olmasına ne dersin?"

Omuz silkti. "Atölyem var. Evde olduğumda zamanımın çoğunu orada geçiriyorum." Eli benimkine dolandı ve parmaklarımızı birbirine doladı. "Programlarımız bizi zorluyor. Bu sayede birbirimizi daha çok görebileceğiz. İletişimi geliştirecek. Senin yanında ne kadar uzun süre kalırsam, açılmam o kadar kolay olur. Eğer kaymaya başlarsam ya da hissettiklerimi nasıl paylaşacağımı bilemezsem," diye düzensiz bir nefes aldı, "Travis yardım etmek için orada."

Aman Tanrım. Travis'in ona duygusal olarak yardım etme teklifini kabul ediyordu ve buna bayıldım. Farklı alanlarda birbirlerine akıl hocalığı yapıyorlardı.

hayatlarını.

Noir tüneğinden aşağı atlayıp kanepede bize doğru koşarken yumuşak bir gümbürtü duyuldu ve dikkatim dağıldı. Bana nadiren kendi başına gelirdi; çoğu zaman ikna edilmesi gerekirdi. Minderin üzerine sıçrayıp yere kapaklanmasını şaşkınlıkla izledim.

Tam Clay'in kucağında.

"Nedir bu?" diye sordum. "Cebinde kedi nanesi falan mı var?"

Bana anlamsız konuşuyormuşum gibi baktı. "Ne?"

"Neredeyse hiç kucağıma oturmuyor."

"Gerçekten mi?" Sırtını okşarken sesi kuşkulu çıkıyordu. Göbeği açıkta kalacak şekilde sıkı bir topun içine kıvrıldı ve bir kolunu gözlerinin üzerine uzattı. "O, uh, üzerime çok oturuyor. Ne zaman otursam."

Hain kedimize bakarken ağzım bir karış açık kaldı. "Aman Tanrım. Seni benden daha çok seviyor." Eğildim ve yanağını okşadım. "Sanırım onu suçlayamam. Ben ve bu kedinin pek çok ortak noktası var."

Kafası karışmış görünüyordu. "Ne gibi?"

"O evine zorla girdi, ben de kalbine zorla girdim."

Sanki aptalmışım gibi gülümsedi. "Sana yanıldığını ve beni bir şey yapmaya zorlayamayacağını söyledim." Bakışları, benim hiç görmediğim bir sevgiyle derinleşti.

"ama gerçek şu ki senin için her şeyi yaparım. Ciddiyim. Eğer ileride sen ve Travis kenara ekilmemi isterseniz, bunu yaparım. En azından ikinizi bir araya getirmiş olmanın mutluluğuyla giderim."

şimdi ona samalıyormuş gibi bakma sırası bendeydi. "*Bu* ilişkinin mimarı sensin Clay. Bunu sen inşa ettin, üçümüz birlikte. Yaptığın her şeyi sanat eserine dönüştürmekte çok iyisin. Ne hale geldiğimizi görmek için sabırsızlanıyorum."

"Kahretsin," dedi, onda yarattığım beklenmedik duyguyu gözlerini kırpıştırarak.

"Gözlüklerini ıkar."

"Ne?" Bu da benden beklenmedik bir şeydi ve kafası karışmış görünüyordu. "Neden?"

"ünkü benim için her şeyi yapacağını söyledin ve şu anda aramızda hiçbir şey olmasını istemiyorum."

Söylediklerim hoşuna gitmişti, bu yüzden onları çıkardı ve yanındaki minderin üzerine koydu. Noir'ı kucağından nazikçe indirirken ses tonu alaycıydı. "Görmeme yardımcı olduklarını biliyorsun, değil mi?"

"Sanırım biraz daha yaklaşman gerekecek," diye fısıldadım.

Travis ev sahibine haber verdi ve Aralık ayının başlarında, mevsim normallerinin dışında sıcak geçen bir hafta sonunda, Travis'i eve taşımak için Clay'in kamyonuna bir yığın eşya yükledik. Çocuklar eve kutu taşıırken topuklu ayakkabı giydiğim için bana kızdılar ama ben sadece güldüm.

Her iki erkek arkadaşımın da bu kadar yakın olmasını kutlamak için aşağıya indiğimizde hala onları giyiyor olmayı ve başka hiçbir şey giymemeyi umuyordum.

Geriye sadece büyük, ağır parçalar kalmıştı, ben de arkama yaslandım ve devasa bir yatak başlığıyla boğuşan adamların manzarasını hayranlıkla izledim. Kol kasları tişörtlerinin altında en lezzetli şekilde gerilmiş ve bükülmüştü.

Gözümün ucuyla siyahlar giymiş bir kadın yolun aşağısında belirdi ve hızla bize doğru yürüdü. Döndüğümde onun ev sahibi derneğin başkanı Judy Maligner olduğunu gördüm. Belki de güç yürüyüşüne çıkmıştı, ama bunun sadece takip edebilmek için bir bahane olduğundan şüphelendim. Spor kıyafetleri giymişti ama mükemmel bir vücuda sahipti,

Vücudunu sergiliyordu ve onu ne zaman başka bir şey içinde gördüğümü hatırlamaya çalıştım.

Ayrıca, tamamen makyajlıydı. Kim yaptı bunu?

"Merhaba Lilith!" Hızlı adımları yüzünden hafifçe soluk soluğa kalmıştı ve bu da sesinin soluk soluğa heyecanlı çıkmasına neden oluyordu.

"Nasılsın?"

"Ben iyiyim, Bayan Malinger."

"Oh, lütfen, tatlım." Bana azarlamayı başaran bir gülümseme verdi.

"Bana Judy de. Senden o kadar da büyük değilim."

Matematik son zamanlarda değişmiş miydi? Çünkü ellili yaşlarındaydı, bu da benim iki katım olduğu anlamına geliyordu. Kibar bir gülümseme takındım ve matematiği kendime sakladım. Kadına tahammül edemiyordum ve eğer onunla ilgilenmezsem çekip gideceğini umuyordum.

Elini adamlara doğru sallayarak masumca sordu. "Burada neler oluyor?"

Çocuklar görevlerine odaklanmışlardı, yatak başlığıyla birlikte evin içinde kaybolurken bizi fark etmediler.

"Clay'in arkadaşı taşınıyor."

Yüzündeki gülümseme asılı kaldı. "Onun 'arkadaşı' mı?" Bakışları açık kapıya kaydı, gözleri kısıldı ve tiksintisini gizleme zahmetine girmedim.

"Eşcinsel olduğunu bilmiyordum. Seninle çıktığını sanıyordum."

Bir an için o kadar sinirlendim ki görüşüm bulanıklaştı. Sadece yargılayıcı değil, aynı zamanda büyük bir yobazdı.

Çıktığımızı düşünmesi beni şaşırtmadı. Aylardır neredeyse her gün onun evine gidiyordum. Döndüm ve ses tonumu tatlı tutarken sahip olduğum en karanlık sırıtışı yaptım. "Evet, o benim erkek arkadaşım. Kiminle çıkmayı seçtiği seni ilgilendirmez, *Judy*."

Şok içinde geri çekildi. Onu sersemletmişim ama kafasındaki düşüncenin yüzüne yansımalarını izledim. *Ben asla*.

Çocuklar yeniden ortaya çıktı ve ben de onlara el salladım. "Travis, buraya gel. Tanışman gereken biri var."

Hareket edemezdi. Katı terbiyesi, ona kaba davrandığımda bile çekip gitmenin kibarlık olmayacağını söylüyordu. Travis yaklaştığında, olduğu yerde kilitlendi.

Bir şeylerin ters gittiğini hissetti ve kafası karışmış bakışları

Bi

z.

"Bu Dr. Travis Eckhart," dedim. "Erkek arkadaşım."

Adamın görünüşünden ve muhtemelen doktor unvanından etkilenmişti ama

Sonra aklı son kısımda karıştı. "Erkek arkadaş mı? Clay olduğunu

sanıyordum-" Ses tonum açıldı. "İkisi de öyle."

Travis elini uzatarak tokalaşmayı teklif etti ama Travis elini kabul ederse cehenneme gidecekmiş gibi baktı.

Onu işaret ettim. "Travis, bu Judy Maligner, HOA'nın homofobik başkanı, muhtemelen her sabah Dr. Lowe'un Cassidy ile olan ilişkisini onaylamadığı için gününü nasıl mahvedeceğini düşünerek uyanıyor." Başımı eğdim ve ona daha parlak bir şekilde gülümsedim. "Bir kez daha söylüyorum, bu seni hiç ilgilendirmez, değil mi?"

Nefes nefese kaldı. "Burada durup benimle bu şekilde konuşmana izin vermeyeceğim!"

"Tamam." El salladım ve şarkılı bir sesle söyledim. "*Güle güle!*"

Tekrar alay etti ve gitme tehdidini yerine getirmek zorunda kalacağını anladığında, topuklarının üzerinde döndü ve hışımla uzaklaştı.

"Neydi o?" Travis sordu.

Kolumu beline doladım ve kamyonetinin kasasına tırmanıp ayaklıktaki çember kayışlarını çözen Clay'e doğru yürüdük.

"Özür dilerim," dedim. "Judy'ye Greg ve Cassidy yerine yeni bir hedef vermeyi düşündüm."

"Biz mi?" dedi.

Lanet olsun. Sonuna kadar düşünmemiştim. Benim için sorun yoktu ama Clay ve Travis aksini düşünebilirdi. "Umarım sadece bana kafayı takmıştır." Sokağın karşısındaki evi ve birkaç kapıyı işaret ettim.

Aşağı. "Şu 'satılık' tabelasını görüyor musun? Yeni asıldı. O'Brien'lar Judy'nin saçmalıklarına daha fazla katlanmaktansa taşınmayı tercih ederler."

"O en kötüsü," dedi Clay. "Bütün bu eşyaları yukarı taşımaktan bile daha kötü olacak."

Boğucu bir ses kullandım. "Mm, ama siz bir grup iri yarı adamsınız ve ne kadar çabuk bitirirseniz, aşağıya o kadar çabuk inebiliriz."

Tanrım, onlara daha iyi bir motivasyon veremezdim.

Greg'in evi Noel için dekore edilmişti ve Cassidy'nin dokunuşları görülebiliyordu. Örneğin, şöminenin üzerinde üç çorap asılıydı ve üzerinde C harfi olan çorap onun olmalıydı. Ona taşınmayı teklif etmesinin uzun sürmeyeceğini tahmin ediyordum. Muhtemelen bahar dönemi biter bitmez. Zaten boş zamanlarının çoğunu onun evinde geçiriyordu ve ben ve erkek arkadaşlarım için olduğu gibi, programlar zordu. Birlikte yaşamak birbirimizi görme şansımızı en üst düzeye çıkarıyordu.

Evin arka tarafında, havuza bakan pencerenin önünde durdum. Havuzun üstü kış için kapatılmıştı ve verandadaki mobilyalar

uzakta. Cassidy'nin doğum gününü kutlamak için oraya gittiğimden bu yana dört ay geçmişti. Tanrım, çok şey değişmişti.

Hayal edebileceğimden çok daha iyiydi.

Diğer insanlar toplantı için gelmeye başlarken ben şarabımı yudumladım. Çoğu kişi birbirini zaten tanıyordu ama bazı tanıştırmalar olmuştu ve Clay, Travis ve benim üçlü olduğumuzu açıkladığımda birkaç kişi zihinsel olarak tökezlemişti. Yargılayıcı bakışlar yerine çoğunlukla meraklı bakışlarla karşılaştığımıza sevindim.

Travis ve ben gelen tüm soruları yanıtladık. Clay ilişkimizden utandığından değil, ama yabancılara karşı mahremdi, bu yüzden biri burnunu sokmaya başladığında sohbeti ne kadar hızlı yeni bir yöne çevirebileceğimi görmek eğlenceli bir oyun haline geldi.

Greg'in oturma odasındaki mobilyalar bir kenara itilmiş ve katlanır sandalyeler kurulmuştu, ancak insanların çoğu hala mutfaktaydı, meyve ve peynir tabaklarının bulunduğu masanın etrafında dolaşıyorlardı.

Judy neler olduğunu biliyor muydu?

Dudaklarımda intikamcı bir gülümseme seğirdi. Umarım öyledir. Tüm gücün kendisinde olduğunu sanıyordu ama bizi durduracak gücü yoktu.

Bir geri çağırma dilekçesi başlatmak benim fikrimdi, ancak Greg bunu tamamen destekledi ve toplantı alanı olarak evini teklif etti. Derneği araştırdım.

Tüzük, karar yeter sayısı için ev sahiplerinin yüzde kaçına ihtiyacımız olduğunu ve Judy'yi yönetim kurulundan çıkarmak için kaç imza gerektiğini öğrenmek.

Clay, Greg, komşusu Erika ve ailemin vekili olarak ben dört kişiydik ama yirmi sekiz kişiye daha ihtiyacımız vardı. Etrafıma baktığımda cesaretlendim. Herkes bu akşamki toplantıya gelememişti ama burada çok sayıda insan vardı ve insanlar komşularıyla konuşmaya başladıklarında

Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Clay yanımda duruyordu ve Travis'in elinde taze bir kadeh şarap ve yüzünde rahat bir gülümsemeyle bize doğru ilerleyişini izledik. Bu adamların bu kadar yakışıklı olmasına alışabilecek miydim? Aşık olduğumuzdan beri daha da çekici olmaya başlamışlardı.

Daha da ısınmaya devam ederlerse retinalarım yanacaktı.

"Az önce Jeremiah Abbott ile konuşuyordum," dedi Travis. "Taştan kuş banyosu iki inç fazla uzun olduğu için yüz dolar para cezasına çarptırılmış."

Durakladım. "Abbott'ların kuş banyosu mu var?"

"Arka bahçelerinde. Komşusunun bir sabah Judy'yi elinde mezurayla gördüğünü söyledi. Çitleri falan aşmış."

Clay nefesinin altında homurdandı. "İnanılmaz."

"Güç sarhoşu olmuş." Eğildim ve sesimi alçalttım. "Ve seksi bir şekilde değil."

İki adam da bana arzulu bir bakış attı. Travis dün gece işten eve geldiğinde oldukça yoğun bir seans geçirmiştik. Clay sahne sırasında liderliği üstlenmişti, Travis sonraki bakım sırasında sorumluydu ve Clay'in banyosundaki duşun üçümüz için yeterince büyük olduğunu keşfetmiştik.

Bu adamları bulduğum için çok minnettardım. Onlar hayatıma girmeden önce nasıldı hatırlamıyordum bile ve asla geri dönmek de istemiyordum. Elbette, Clay ne kadar planlama ve tasarım yaparsa yapsın, geleceğin bizim için ne getireceğini bilemezdik ama korkmuyordum.

Kalplerimiz üçümüze yetecek kadar büyüktü.

* * *

MİMAR'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederiz! Daha fazla kavurucu menage ister misiniz? Gözbağı Kulübü serime göz atın! [ÜÇ BASİT KURAL](#) ile başlayın.

Yeni kitaplardan ve satışlardan haberdar olmak için haber bültenime kaydolmayı unutmayın...

www.nikkisloane.com/newsletter

Ayrıca Facebook'taki okuyucu grubum [Nikki'nin Yaramaz Perileri](#)'ne katılarak özel kitaplar ve sıcak okuma önerileri alabilirsiniz.

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Eğer kitabı beğendiyseniz, lütfen yayılmasına yardımcı olun. Bir arkadaşınıza anlatın, sosyal medyada paylaşın veya en sevdiğiniz kitap sitesinde bir yorum bırakın. Yeni okuyucuların hikayelerimi bulmasını seviyorum ve yardımınız için minnettarım!

NIKKI'DEN DAHA FAZLASI

GÖZBAĞI KULÜBÜ SERİSİ

[It Takes Two](#) | *FREE*

[Üç Basit Kural Üç](#)

[Zor Ders Üç Küçük](#)

[Hata Üç Kirli Sır](#)

[Üç Tatlı Hiçlik Üç](#)

[Suçlu Zevk Bir Kural](#)

[Daha](#)

[Gözbağı Kulübü Koleksiyonu](#) | *Kitap 1-3 paketi*

SORDID SERİSİ

[Sordid](#)

[Torrid](#)

[İğrenç Düet Yok](#)

[Ediliyor](#)

SPOR ROMANTİZMİ

[Rekabet](#)

NASHVILLE MAHALLESİ

[Doktor Havuz](#)

Çocuğu [Mimar](#)

PİS ZENGİN AMERİKALILAR

[Başlatma](#)

[Saplantı Aldatma](#)

[Kefaret Ayartma](#)

TEŞEKKÜRLER

Teşekkür etmem gereken o kadar çok insan var ki, benim için yaptıklarını nasıl ifade edeceğimi bilemiyorum.

Bu kitap inanılmaz derecede stresliydi ve kocamın sevgisi ve desteği olmasaydı tam bir duygusal çöküş yaşırdım. Seni çok seviyorum, Nick!

Ayrıca, günlük kontrolleri için Aubrey Bondurant'a ve amigoluk yaptıkları için Andrea Lefkowitz ve Rebecca Nebel'e çok teşekkür ederim.

"2020 Sucks" sanal yazar inzivamdaki harika hanımlara teşekkürler. Yüzlerinizi özledim!

Teşekkürler, Lori Whitwam. Tanrım, berbat bir haldeydim. Bana katlandığına inanamıyorum. Milyonlarca kez teşekkür ederim.

Ve bu kitabın neden geciktiği konusunda bu kadar anlayışlı olduğunuz için herkese teşekkür ederim. 2020 zor bir yıldı ama b a ş a r d ı k . Lütfen bilin ki

Okuyucular benim için çok, çok, çok önemli. Kelimeler durduğunda ve pes etmek istediğimde devam etmemi sağladınız.

YAZAR HAKKINDA

USA Today çoksatan yazarı Nikki Sloane, garsonluk, senaristlik ve balo salonu dans eğitimlenliğı kariyerleri başarısız olduktan sonra grafik tasarım işine girdi. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor ve Kentucky'de kocası, iki oğlu ve köpekten çok sümüklüböcek olan bir pug ile yaşıyor.

Üç kez Romance Writers of America RITA© Finalisti, Passionate Plume kazananı, Goodreads Choice Awards yarı finalisti ve insanların onun seksi kelimelerini okumaktan keyif almasından daha mutlu olamazdı.

Web sitesi: NikkiSloane.com

Goodreads: [Nikki Sloane Yazar](http://NikkiSloaneYazar)

[Sayfası](#) Twitter: @YazarNSloane

TELİF HAKKI

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası kapsamında izin verilen durumlar haricinde, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Telif Hakkı © 2021 Nikki Sloane tarafından

Kapak fotoğrafçılığı © DepositPhoto Images

Kapak tasarımı © Shady Creek Designs

Belvedere Baskısı

İçindekiler

BİR
İKİ
ÜÇ
DÖRT
BEŞ
ALTI
YEDİ
SEKİZ
DOKU
Z ON
ON BİR
ON İKİ ON
ÜÇ
ON DÖRT
ON BEŞ
ON ALTI
ON YEDİ ON
SEKİZ ON DOKUZ
YIRMI
YIRMI BİR
YIRMI İKİ
YIRMI ÜÇ YIRMI
DÖRT YIRMI
BEŞ
YİRMİ ALTI
NIKKİ'DEN YIRMI
YEDİ TANE DAHA
TEŞEKKÜRLER
YAZAR HAKKINDA TELİF HAKKI

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

